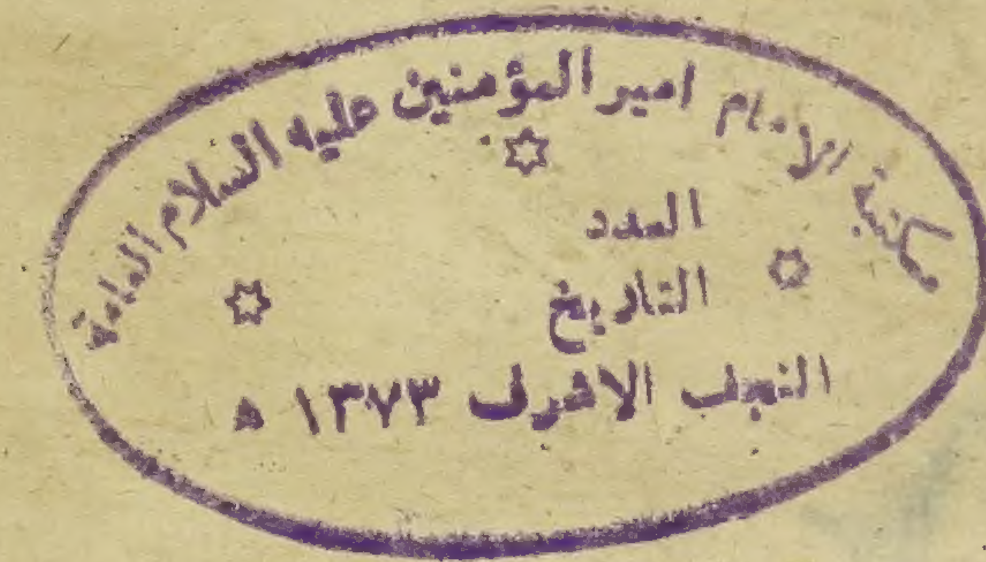
١٣٨۴/٢/١٥

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین

کبوتر ستایشی که از بروج مشیدهٔ افواه حامدان آهنگ در و بام صوامع مسامع قدسیان
شاید مفیض الانوار بهار است که مراقد منوره و ضرایح مطهرهٔ انبیاء و اوصیاء علیهم
الصلوة والتحیة والثناء از رشک فرهای عرش اعظم گردانید و شهباز نیایشی که در
پرواز معارج قبول صید هر مقصود و مأمول نماید عالم الاسرار پروردگاریست که از
تراب اعتاب مقربان درگاه عزتش در جبین شیعیان صد گلزار ارم دماند و شمیم
صلواتی که عطسه فرهای مشام ساکنان مجامع قدس گردد نثار مشهد معطر و روضهٔ
معنبر سید انبیاء و زبدهٔ اصفیاء محمد المصطفی و آل بیمثالش که مرغ دعا بیکدانهٔ
درود شان بر بال اقبال نبسته بر کنگرهٔ عرش اجابت ننشسته و بپیک عبادتی در بقعهٔ
مبارکهٔ قبول راه نیافته تا حرز ولای ایشان بر بازوی حسن عقیدت نبسته فصلوات
الله علیه و علیهم ما دامت الصلوة علیهم ذریعة الی اجابة الدعوات و زیارتهم
وسیلة لنیل السعادات اما بعد حامد خامه تراب اقدام المؤمنین محمد باقر بن
محمد تقی حشرهما الله تعالی مع موالیهما الطاهرین بهدیه بصیرت ضمیر هر خبیر
بصیر تصویر مینماید که چون بمقتضای اخبار بسیار و احادیث بیشمار زیارت رسول

مختار و ائمهٔ ابرار صلوات الله علیه و علیهم اجمعین از اعظم عبادات و اشرف قربات است
و در هر عمل رعایت آداب مأثوره و الفاظ منقوله از ائمهٔ هدی صلوات الله علیهم موجب
مزید قبول و قرب وصول بمأمول میگردد و اکثر کتبی که در زیارات مصنف گردیده است
بلغت عرب تألیف نموده اند و اکثر خلق را از آن بهرهٔ کاملی و حظ شاملی نیست و بسیاری
از زیارات مظنون است که از تألیفات علماء رضوان الله علیهم است و زیارات
منقوله بسیار از ائمهٔ اطهار علیهم السلام بنظر این قاصر رسیده بود که با وجود آنها
بزیارات مؤلفهٔ علماء احتیاج نبود خواست که رساله تألیف نماید که مقصور باشد
بر ذکر زیارات و ادعیه و آدابی که باسانید معتبره از ائمهٔ دین صلوات الله علیهم اجمعین
منقول گردیده است و فضائل و آداب هر یک را بلغت فارسی ترجمه نماید تا
اکثر شیعیان این دیار از این رسالهٔ وافیه بهره مند گردند و اطلاع بر فضائل
زیارات موجب مزید رغبات ایشان گردد و شاید این مجرم را بمقتضای حدیث
شریف الدال علی الخیر کفاعله بهره از ثواب ایشان حاصل شود و مأمول از برادران
ایمانی که باین کتاب مفصل الابواب عمل نمایند آنکه در هنگام مطالعه و زیارات
این غریق بحار معاصی را از دعاء خیر فراموش نفرمایند و بر سهو و خطاء لفظ
و معنی مؤاخذه ننمایند و این رساله را مسمی گردانید بتحفة الزائر و مرتب
داشت بر مقدمه و دوازده باب و خاتمه اما مقدمه پس در بیان آداب
سفر است چون در کتاب حلیة المتقین احادیث آداب سفر را استیفاء
نموده ام و بعد از این در زیارات مخصوصه بسیاری از آداب مذکور خواهد شد

در اینجا اکتفا مینمائیم بآنچه سید ابن طاوس علیه الرحمة والرضوان وغیر او در کتب خود
ایراد نموده اند تا آنکه این رساله خالی نباشد از آنچه اکثر بآن احتیاج میباشد فرموده اند
که چون اراده خروج بسفر داشته باشی سزاوار آنست که روزه بداری در روز چهارشنبه
و پنجشنبه و جمعه و اختیار نمائی روز شنبه را از برای بیرون رفتن چنانچه مرویست
از حضرت صادق علیه السلام که هر که اراده سفری نماید باید که سفر کند در روز شنبه
که اگر سنگی از کوهی بگردد در روز شنبه هر آینه خدا بر گرداند او را بجای خود یا روز
سه شنبه را که آن روزیست که حقتعالی آهن را نرم گردانید از برای داود علیه السلام
یا روز پنجشنبه را بدرستیکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز پنجشنبه سفر میکرد
و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و مکروهست
سفر کردن در روز سیم و چهارم و پنجم و ششم و سیزدهم و شانزدهم و بیست و یکم و بیست و
چهارم و بیست و پنجم و بیست و ششم از هر ماه و در روایت دیگر وارد شده است که روز چهارم
و ششم و بیست و یکم برای سفر و غیر آن خوبست و روز هشتم و بیست و سیم خوب نیست
و سفر مکن در حالی که قمر در برج عقرب باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام مرویست
که سفر در این وقت کراهت دارد و اگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات
دعاها که بعد از این مذکور میشود بخوانند و تصدق کنند هر وقت که خواهد بسفر رود
منقولست زیرا که از حضرت صادق علیه السلام مرویست که افتتاح کن سفر خود را بصدقه و بیرون رو
هر وقت که خواهی بدرستیکه سلامتی سفر خود را میخری و منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله هرگاه بسفر میرفتند پنج چیز با خود بر میداشتند آینه و سرمه دان

ومسو

و مسواک و شانه و مقراض و مستحبست که پیش از متوجه شدن غسل بکند و در غسل بگوید
بسم الله و بالله و لا حول و لا قوة الا بالله و علی ملة رسول الله و الصادقین عن الله
صلوات الله علیهم اجمعین اللهم طهر به قلبی و اشرح به صدری و نور به قلبی اللهم
اجعله لی نوراً و طهوراً و حرزاً و شفاءً من کل داء و آفة و عاهة و سوء و مما اخاف
و احذر و طهر قلبی و جوارحی و عظامی و دمی و شعری و مخی و عصبی و ما اقلت
الارض منی اللهم اجعله لی شاهداً یوم حاجتی و فقری و فاقتی الیک یا رب العالمین
انک علی کل شیء قدیر پس جمع میکنی اهل خود را نزد خود و دو رکعت نماز میگذاری و
از خدا خیر خود را سؤال مینمائی و آیة الکرسی میخوانی و حمد و ثنای الهی بجا میآوری و صلوات
بر حضرت رسول و آل او صلوات الله علیهم میفرستی و میگوئی اللهم انی استودعک
الیوم نفسی و اهلی و مالی و ولدی و من کان منی بسبیل الشاهد منهم
و الغائب اللهم احفظنا بحفظ الایمان و احفظ علینا اللهم اجعلنا فی رحمتک و
لا تسلبنا فضلک انا الیک راغبون اللهم انا نعوذ بک من وعثاء السفر
و کآبة المنقلب و سوء المنظر فی الاهل و المال و الولد فی الدنیا و الآخرة
اللهم انی اتوجه الیک هذا التوجه طلباً لمرضاتک و تقرباً الیک فبلغنی ما
اؤمله و ارجوه فیک و فی اولیائک یا ارحم الراحمین و اگر خواهی بگو اللهم
انی خرجت فی وجهی هذا بلا ثقة منی لغیرک و لا رجاء یأوی بی الا الیک
و لا قوة اتکل علیها و لا حیلة الجأ الیها الا طلب رضاک و ابتغاء رحمتک
و تعرضاً لثوابک و سکوناً الی حسن عائدتک و انت اعلم بما سبق لی فی علمک

فی وجهی مما احب واکره اللهم اصرف عنی مقادیر کل بلاء ومقضی کل لاواء
وابسط علی کنفا من رحمتک ولطفا من عفوک وحرزا من حفظک وسعة من
رزقک وتماما من نعمتک وجماعا من معافاتک ووفق لی یا رب فیه جمیع
قضائک علی موافقة هوای وحقیقة املی وادفع عنی ما احذر وما لا احذر
علی نفسی مما انت اعلم به منی واجعل ذلک خیرا لی لاخرتی ودنیای مع ما اسئلک
ان تخلفنی فیمن خلفت ورائی من اهل ومال واخوان وجمیع حزانتی بافضل
ما تخلف غائبا من المؤمنین فی تحصین کل عورة وحفظ کل مضیعة وتمام
کل نعمة ودفاع کل سیئة وکفایة کل محذور وصرف کل مکروه وکمال ما تجمع
لی به الرضا والسرور فی الدنیا والاخرة ثم ارزقنی ذکرک وشکرک وطاعتک و
عبادتک حتی ترضی وبعد الرضا اللهم انی استودعک الیوم دینی ونفسی
ومالی واهلی وذریتی وجمیع اخوانی اللهم احفظ الشاهد منا والغائب
اللهم احفظنا واحفظ علینا اللهم اجعلنا فی جوارک ولا تسلبنا نعمتک ولا تغیر ما
بنا من نعمة وعافیة وفضل ومرویست که هرگاه خواهی متوجه سفر شوی در وقتیکه
سفر در آن وقت کراهت دارد یا آن چیزی خوف داشته باشی پس پیش از متوجه شدن بخوان
سورهٔ حمد وقل اعوذ برب الناس وقل اعوذ برب الفلق وآیة الکرسی وسورهٔ
انا انزلناه فی لیلة القدر وآخر سورهٔ آل عمران را یعنی ان فی خلق السموات والارض
واختلاف اللیل والنهار لایات لاولی الالباب الذین یذکرون الله قیاما و
قعودا وعلی جنوبهم ویتفکرون فی خلق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا

باطلا

باطلا سبحانک فقنا عذاب النار ربنا انک من تدخل النار فقد اخزیته وما
للظالمین من انصار ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فآمنا
ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا
علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد پس بگو اللهم بک یصول
الصائل وبقدرتک یطول الطائل ولا حول لکل ذی حول الا بک ولا قوة یمتارها
ذو قوة الا منک بصفوتک من خلقک وخیرتک من بریتک محمد نبیک وعترته
وسلالته علیه وعلیهم السلام صل علی محمد وعلیهم واکفنی شر هذا الیوم
وضره وارزقنی خیره ویمنه واقض لی فی منصرفاتی بحسن العافیة وبلوغ المحبة
والظفر بالامنیة وکفایة الطاغیة الغویة وکل ذی قدرة لی علی اذیة حتی
اکون فی جنة وعصمة ونعمة وابدلنی فیه من المخاوف امنا ومن العوائق فیه یسرا
یسرا حتی لا یصدنی صاد عن المراد ولا یحل بی طارق من اذی العباد انک علی
کل شیء قدیر وهو السمیع البصیر پس وداع کن اهل خود را وبرخیز وبر در خانه
بایست وتسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بخوان وسورهٔ حمد را پیش
رو وازجانب راست وازجانب چپ بخوان وهمچنین آیة الکرسی را از سه جانب
بخوان وبگو اللهم الیک وجهت وجهی وعلیک خلفت اهلی ومالی وما
خولتنی وقد وثقت بک فلا تخیبنی یا من لا یخیب من اراده ولا یضیع
من حفظه اللهم صل علی محمد وآله واحفظنی فیما غبت عنه ولا
تکلنی الی نفسی یا ارحم الراحمین اللهم بلغنی ما توجهت له وسبب لی

الى المراد

ومتب لي

المراد وسخر لي عبادك وبلادك وارزقني زيارة نبيك ووليك امير المؤمنين
والائمة من ولده وجميع اهل بيته عليه وعليهم السلام وامددني منك
بالمعونة في جميع احوالي ولا تكلني الى نفسي ولا الى غيري فاكل واعطب و
زودني التقوى واغفر لي في الآخرة والاولى اللهم اجعلني اوجه من توجه
اليك وباز ميكوئى بسم الله وبالله توكلت على الله واستعنت بالله والجأت
ظهري الى الله وفوضت امري الى الله رهبة من الله ورغبة الى الله ولا
ملجا ولا منجا ولا مفر من الله الا الى الله رب امنت بكتابك الذي انزلت و
بنبيك الذي ارسلت لانه لا ياتي بالخير الهي الا انت ولا يصرف السوء الا انت
عز جارك وجل ثناؤك وتقدست اسماؤك وعظمت الاؤك ولا اله غيرك
پس بدرستيكه روايت شده است كه هر كه از خانه خود بيرون رود در صبح و اين دعا
بخواند بلائى باو نرسد تا شام يا بخانه خود بر كردد و همچنين اگر در شام بيرون رود و
دعا بخواند بلائى باو نرسد تا صبح يا بمنزل خود بر كردد پس بخوان سوره قل هو الله
احد را يازده مرتبه وسوره انا انزلناه واية الكرسي وسوره قل اعوذ برب الناس
وسوره قل اعوذ برب الفلق پس دست بر جميع بدن خود بمال و تصدق كن بهر چه
ميسر باشد وبكو اللهم اني اشتريت بهذه الصدقة سلامتي وسلامة سفري
وما معي اللهم احفظني واحفظ ما معي وسلمني وسلم ما معي وبلغني و
بلغ ما معي ببلاغك الحسن الجميل پس بكو لا اله الا الله الحليم الكريم ولا اله
الا الله العلي العظيم سبحان الله رب السموات السبع ورب الارضين السبع

وما فيهن

وما فيهن وما بينهن ورب العرش العظيم وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين
وصلى الله على محمد واله الطيبين اللهم كن لي جارا من كل جبار عنيد ومن كل شيطان
مريد بسم الله دخلت وبسم الله خرجت اللهم اني اقدم بين يدي نسياني وعجلتي
بسم الله وما شاء الله في سفري هذا ذكرته او نسيته اللهم انت المستعان على
الامور كلها وانت الصاحب في السفر والخليفة في الاهل اللهم هون علينا سفرنا واطو لنا
الارض وسيرنا فيها بطاعتك وطاعة رسولك اللهم اصلح لنا ظهرنا وبارك لنا
فيما رزقتنا وقنا عذاب النار اللهم اني اعوذ بك من وعثاء السفر وكآبة المنقلب و
سوء المنظر في الاهل والمال والولد اللهم انت عضدي وناصري اللهم اقطع عني بعده
انت م
ومشقته واصحبني فيه واخلفني في اهلي بخير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
وباخود بردار عصائى از چوب درخت بادام تلخ بدرستيكه روايت رسيده است از رسول
خدا صلى الله عليه واله كه هر كه برود بسفر وبا او باشد عصائى از بادام تلخ و بخواند اين ايه را
ولما توجه تلقاء مدين قال عسى ربي ان يهديني سواء السبيل ولما ورد ماء
مدين وجد عليه امة من الناس يسقون ووجد من دونهم امراتين تذودان
قال ما خطبكما قالتا لا نسقي حتى يصدر الرعاء وابونا شيخ كبير فسقى لهما
ثم تولى الى الظل فقال رب اني لما انزلت الي من خير فقير فجاءته احديهما
تمشي على استحياء قالت ان ابي يدعوك ليجزيك اجر ما سقيت لنا فلما جاءه
وقص عليه القصص قال لا تخف نجوت من القوم الظالمين قالت احديهما يا ابت
استاجره ان خير من استاجرت القوي الامين قال اني اريد ان انكحك احدى

ابنتی هاتین علی ان تاجرنی ثمانی حجج فان اتممت عشرا فمن عندک وما ارید
ان اشق علیک ستجدنی ان شاء الله من الصالحین قال ذلک بینی وبینک
ایما الاجلین قضیت فلا عدوان علی والله علی ما نقول وکیل ایمن کرد الله
خدا او را از هر سبع درنده و از هر دزد که ظلم کنند و از هر حیوان صاحب زهری تا
بجانب خود برگردد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب امرزش کنند برای او
تا برگردد و عصا بگذارد و تنها بسفر مرو و اگر بضرورة بی رفیق بسفر بروی بگو ما شاء
الله لا حول ولا قوة الا بالله اللهم انس وحشتی واعنی علی وحدتی وادّ غیبتی
وسنتست که با عمامه بیرون روی و سر عمامه را در زیر حنک بگردانی بدرستیکه از
حضرت امام موسی علیه السلم منقول است که فرمود که من ضامنم برای کسیکه بیرون رود
باراده سفری و عمامه را در زیر حنک بسته باشد اینکه باو اسیبی نرسد از دزد
و غرق شدن و سوختن و قدری از تربت حضرت امام حسین صلوات الله علیه با
خود بردارد و در وقت برداشتن بگو اللهم هذه طینة قبر الحسین علیه السلام
ولیک وابن ولیک اتخذتها حرزا لما اخاف وما لا اخاف و اینرا در طریق
دیگر روایت اللهم انی اخذته من قبر ولیک وابن ولیک فاجعله لی امنا وحرزا
مما اخاف وما لا اخاف بدرستیکه روایت شده است که هر که ترسد از سلطانی
یا غیر او و از خانه خود بیرون اید و این کار بکند حرزی باشد برای او و اگر در روز
خواهی راه روی باید که اول و اخر روز راه روی و میان روز فرود ائی و اگر
در شب راه روی باید که اخر شب راه روی که زمین برای مسافر در اخر شب پیچیده

میشود

میشود چنانکه در روایت وارد شده است پس چون اراده کنی که سوار شوی بگو بسم الله
والله اکبر پس چون درست بر پشت راحله بنشینی بگو الحمد لله الذی هدانا
للاسلام وعلمنا القران ومن علینا بمحمد صلی الله علیه واله سبحان الذی سخر
لنا هذا وما کنا له مقرنین وانا الی ربنا لمنقلبون والحمد لله رب العالمین
اللهم انت الحامل علی الظهر والمستعان علی الامر اللهم بلغنا بلاغا یبلغ
الی خیر بلاغا یبلغ الی رحمتک ورضوانک ومغفرتک اللهم لا ضیر لنا الا
ضیرک ولا خیر لنا الا خیرک ولا حافظ غیرک وهفت مرتبه سبحان الله و هفت
مرتبه الحمد لله و هفت مرتبه لا اله الا الله میگوئی و میخوانی ایه سخره و ان ربکم الله
الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش یغشی اللیل النهار
یطلبه حثیثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارک
الله رب العالمین ادعوا ربکم تضرعا وخفیة انه لا یحب المعتدین ولا تفسدوا فی
الارض بعد اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا ان رحمت الله قریب من المحسنین
پس میگوئی استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم واتوب الیه اللهم اغفر
لی ذنوبی انه لا یغفر الذنوب الا انت پس براه میروی و میگوئی اللهم خل سبیلنا
واحسن تسییرنا واعظم عافیتنا و میگوئی اللهم اجعل مسیری عبرا وصمتی
تفکرا وکلامی ذکرا و باز میگوئی خرجت بحول الله وقوته بغیر حول منی ولا قوة
لکن بحول الله وقوته برئت الیک یا رب من الحول والقوة اللهم انی اسئلک برکة
سفری هذا وبرکة اهله اللهم انی اسئلک من فضلک الواسع رزقا حلالا

[illegible]

طیبا تسوقه الی وانا خافض فی عافیة بقوتك وقدرتك اللهم انی سرت فی سفری هذا
بلا ثقة منی لغیرك ولا رجاء لسواك فارزقنی فی ذلك شكرك وعافیتك ووفقنی
لطاعتك وعبادتك حتی ترضی وبعد الرضا وحضرت رسول صلی الله علیه وآله هرگاه
سرازیر میرفتند سبحان الله میگفتند وهرگاه بسوی بلندی بالا میرفتند الله اكبر میگفتند و میگوئی
هرگاه بر بلندی یا تلی بالا روی الله اكبر الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر
والحمد لله رب العالمین اللهم لك الشرف علی كل شرف وهرگاه بمجری برسی چون بدو بران
میگذاری بگو بسم الله اللهم ادحر عنی الشیطان وهرگاه مشرف شوی بر منزلی یا دهی یا شهری
بگو اللهم رب السموات السبع وما اظلت ورب السبع وما اقلت ورب الشیاطین الارضین ٢
وما اضلت ورب الریاح وما ذرت ورب البحار وما جرت انی اسألك خیر هذه القریة
وخیر ما فیها واعوذ بك من شرها وشر ما فیها اللهم یسر لی ما كان فیها من یسر واعنی
علی قضاء حاجتی یا قاضی الحاجات یا مجیب الدعوات ادخلنی مدخل صدق واخرجنی مخرج
صدق واجعل لی من لدنك سلطانا نصیرا وچون بمنزل فرود آئی بگو اللهم انزلنی منزلا مباركا
وانت خیر المنزلین ودو ركعت نماز بگذار و پیش از آنكه بنشینی بگو اللهم ارزقنی خیر هذه
البقعة واعذنا من شرها اللهم اطعمنا من جناها واعذنا من وباها وحببنا الی اهلها
وحبب صالحی اهلها الینا وبگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له واشهد
ان محمدا عبده ورسوله وان علیا امیر المؤمنین والائمة من ولده ائمة اتولاهم
وابرء من اعدائهم اللهم انی اسألك خیر هذه البقعة واعوذ بك من شرها اللهم
اجعل اول دخولنا هذا صلاحا واوسطه فلاحا واخره نجاحا واگر فرود آئی در منزلی كه ترسی

ازدزده

از دزد بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له له الملك وله الحمد بیده الخیر وهو
علی كل شیء قدیر اللهم انی اعوذ بك من شر كل سبع واگر از جانوران زمین ترسی بگو در آن
مكانیكه میترسی یا ذارئ ما فی الارض كلها لعلمك بما یكون مما ذرأت لك السلطان علی كل
من دونك انی اعوذ بك وبقدرتك علی كل شیء من الضر فی بدنی من سبع او هامة او عارض
من سائر الدواب یا خالقها بقدرته ادرأها عنی واحجزها ولا تسلطها علی وعافنی من
شرها وبأسها یا الله یا ذا العلم العظیم حطنی بحفظك واجرنی بسترك الواقی فی مخاوفی یا رحیم
السائق لها واگر از دشمنی یا دزدی ترسی در آن مكان بگو یا اخذا بنواصی خلقه والسائق بها الی قدرته
المنفذ فیها حكمه وخالقها وجاعل قضائه لها غالبا انی مكید لضعفی ولقوتك علی من كادنی
تعرضت لك فان حلت بینی وبینهم فذلك ما ارجو وان اسلمتنی الیهم غیروا ما بی من
نعمتك یا خیر المنعمین لا تجعل احدا مغیرا نعمك التی انعمت بها علی سواك ولا تغیرها انت
رب قد تری الذی نزل بی فحل بینی وبین شرهم بحق ما به تستجیب الدعاء یا الله یا رب
العالمین وبگو بسم الله وبالله ومن الله والی الله وفی سبیل الله اللهم الیك اسلمت
نفسی والیك وجهی والیك فوضت امری فاحفظنی بحفظ الایمان من بین یدی ومن خلفی
وعن یمینی وعن شمالی ومن فوقی ومن تحتی وادفع عنی بحولك وقوتك فانه لا حول
ولا قوة الا بالله العلی العظیم بسند معتبر رسیده است از حضرت امام زین العابدین
كه فرمود كه من پروا نمیكنم هرگاه بگویم این كلمات اگر جمع شوند برای ضرر من جن وانس واگر
انجنی یا شیطانی بگو یا الله لا اله الا الاكبر القاهر بقدرته جمیع عباده المطاع لعظمته عند
كل خلیقته والممضی مشیته لسابق قدره انت الذی تكلا ما خلقت باللیل والنهار

لا یمتنع من اردت به سوءً بشیءٍ دونک من ذلک السّوء ولا یحول احدٌ دونک
بین احدٍ وبین ما تریدُ من الخیر کلّ ما یری وما لا یری فی قبضتک وجعلت قبائل الجنّ و الشیاطین
یرونا ولا نراهم وانا لکیدهم خائفٌ فامنّی من شرّهم وباسمهم بحقّ سلطانک العزیز یا عزیز
ودر تمام حوالی این دعا را بخوان برای حفظ خود وبر گردیدن بوطن خود یا جامعًا بین اهل الجنّة
علی تألّفٍ من القلوب وشدّة تواصلٍ لهم فی المحبّة ویا جامعًا بین اهل طاعته من خلقه
ویا مفرّج کلّ محزونٍ ویا مسهّل کلّ غریبٍ ویا ارحم الرّاحمین ارحمنی فی غربتی بحسن الحفظ
والکلائة والمعونة وفرّج ما بی من الضّیق والحزن بالجمع بینی وبین احبّائی ولا تفجعنی
بانقطاع رؤیة اهلی عنّی ولا تفجع اهلی بانقطاع رؤیتی عنهم بکلّ مسائلک اسئلک وادعوک داع
فاستجب لی وچون اراده نمائی که بار کنی از منزل دو رکعت نماز بگذار و از خدا طلب نما حفظ او
کن آن منزل واهل آن منزل را زیرا که هر موضعی را اهلی هست از ملائکه وبگو السّلام علی ملائکة الله
الحافظین السّلام علینا وعلی عباد الله الصّالحین ورحمة الله وبرکاته وبگو اللّهمّ قد ارتحلنا
من منزلنا هذا ونحن عنک راضون فارض عنّا برحمتک وهرگاه که گم کنی راه را ندا کن
یا صالح یا ابا صالح ارشدونا الی الطّریق یرحمکم الله بدرستیکه مرویست از حضرت صادق علیه السلام
که موکلست بصحرا صالح وبدریا حمزه ومرویست که هرگاه راه گم کنید بجانب راست راه میل
کنید وهرگاه چموشی کند دابّة تو در راه در گوش راستش این دعا بخوان وله اسلم من فی السّموات
والارض طوعًا وکرهًا والیه ترجعون وهرگاه بکشتی سوار شوی صد مرتبه الله اکبر
وصد مرتبه اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وآل محمّدٍ بگو پس بگو بسم الله وبالله والصّلوة علی رسول
الله وعلی الصّادقین اللّهمّ احسن مسیرنا وعظّم اجورنا اللّهمّ بک انتشرنا والیک

وبک

٨

توجّهنا وبک آمنّا وبحبلک اعتصمنا وعلیک توکّلنا اللّهمّ انت ثقتنا ورجاؤنا وناصرنا
لا تحلّ بنا ما لا نحبّ اللّهمّ بک نحلّ وبک نسیر اللّهمّ خلّ سبیلنا واعظم عافیتنا
انت الخلیفة فی الاهل والمال وانت الحامل فی الماء وعلی الظّهر وقال ارکبوا فیها بسم الله
مجریها ومرسیها انّ ربّی لغفورٌ رحیمٌ وما قدروا الله حقّ قدره والارض جمیعًا قبضته یوم
القیمة والسّموات مطویّاتٌ بیمینه سبحانه وتعالی عمّا یشرکون اللّهمّ انت خیر من وفد
الیه الرّجال وشدّت الیه الرّحال وانت سیّدی اکرم مزورٍ ومقصودٍ وقد جعلت
لکلّ زائرٍ کرامةً ولکلّ وافدٍ تحفةً فاسئلک ان تجعل تحفتک ایّای فکاک رقبتی من النّار
واشکر سعیی وارحم مسیری من اهلی بغیر منٍّ منّی علیک بل لک المنّة علیّ ان جعلت لی سبیلًا
الی زیارة ولیّک وعرّفتنی فضله وحفظتنی فی لیلی ونهاری حتّی بلّغتنی هذا المکان وقد
رجوتک فلا تقطع رجائی وقد امّلتک فلا تخیّب املی واجعل مسیری هذا کفّارة لذنوبی
یا ارحم الرّاحمین تمام شد کلام سیّد وغیر او رحمهم الله ودر حدیث معتبر منقولست که شخصی
بخدمت حضرت امام علی النّقی صلوات الله علیه نوشت که داخل میشود ماه مبارک رمضان بر
پسر دلش می افتد که بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام برود یا بزیارة پدرت در بغداد پس باید
در خانه خود تا بیرون رود ماه مبارک رمضان وبعد از آن بزیارة ایشان برود یا در اثناء ماه
مبارک برود وروزه را بخورد حضرت در جواب نوشتند که ماه رمضان را فضیلتی واجری
هست که ما هیچ وجه دیگر را نیست پس چون داخل شود ماه باید که آن را اختیار نماید وروزه
بگیرد ودر روایت معتبر دیگر منقولست که ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام پرسید که فدایم
نوشوم داخل میشود بر من ماه مبارک رمضان وروزه میگیرم بعضی از آن پس اراده زیارت

حضرت امام حسین صلوات الله علیه میکنیم آیا برویم بزیارت و در رفتن و برگشتن روزه را
بخوریم یا بمانیم تا عید و بعد از عید بیایم بزیارت و بعد بروم فرمود که بمان تا عید
گفت فدای تو شوم این بهتر است فرمود که بلی مگر نخوانده در کتاب خدا فَمَنْ شَهِدَ مِنْکُمُ
الشَّهْرَ فَلْیَصُمْهُ مؤلف گوید که چون در احادیث تجویز و امر بروزه خوردن از برای امری چند
که فضیلتش بسیار کمتر است از زیارة ائمه علیهم السلام وارد شده است مثل تشییع و استقبال
مؤمنان و ترغیب و تحریص بر زیارة حضرت امام حسین علیه السلام در بسیاری از شبهای ماه
رمضان و شب عید وارد شده است و اکثر مردم را بدون افطار روزه میسّر نمیشود دور نیست
که این دو حدیث محمول بر تقیّه بوده باشد والله یعلم باب اوّل در بیان ثواب
تعمیر قبور مقدّسه حضرت رسول و ائمّه هدی صلوات الله علیهم اجمعین و ثواب
زیارة ایشان و آداب زیارتهای ایشان عموماً و در آن دو فصل است فصل اوّل در ثواب
زیارة هریک از ایشان بسندهای صحیح و معتبر از حضرت امام رضا صلوات الله علیه منقولست
که هر امام را عهدی در گردن دوستان و شیعیانش هست و از جمله تمامی وفا کردن بعهد
و نیکو ادا نمودن آن زیارت کردن قبرهای ایشانست پس هر که زیارة کند ایشان را از روی رغبت
در زیارة ایشان و تصدیق کردن بآنچه ترغیب نموده اند در آن بوده باشند امامان او شفیعان
او در روز قیامت و بسندهای معتبر منقولست که زید شحّام بحضرت امام جعفر صادق
صلوات الله علیه عرض کرد که چه ثوابست کسی را که یکی از شما را زیارة کند فرمود که چنانست
که زیارة کرده باشد رسول خدا صلی الله علیه و آله را و بسند بسیار معتبر از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقولست که خلق نکرده است حق تعالی خلقی را که بیشتر باشند از فرشتگان و بدرستیکه

نازل میشوند

نازل میشوند از آسمان در هر شام هفتاد هزار فرشته که طواف میکنند بخانه کعبه
در آن شب تا چون طلوع صبح میشود میروند بسوی قبر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
پس سلام میکنند بر آنحضرت پس میروند بسوی قبر امیر المؤمنین صلوات الله علیه و سلام
میرسانند بآنحضرت پس میروند بسوی قبر امام حسن صلوات الله علیه پس سلام میکنند
بر آنحضرت پس میروند بنزد قبر امام حسین صلوات الله علیه و سلام میکنند بر آنحضرت
پس بالا میروند بسوی آسمان پیش از طلوع آفتاب پس نازل میشوند فرشتگان روز هفتاد
هزار فرشته پس میگردند گرد کعبه معظمه در تمام روز چون نزدیک شد که آفتاب غروب
کند میروند بسوی قبر رسول خدا صلی الله علیه و آله پس سلام میکنند بر آنحضرت پس
میروند بسوی قبر امیر المؤمنین صلوات الله علیه پس سلام میرسانند بآنحضرت پس
میروند بنزد قبر امام حسن صلوات الله علیه پس سلام میکنند بر آنحضرت پس میروند بنزد
قبر امام حسین صلوات الله علیه و سلام میکنند بر آنحضرت پس بر میگردند بسوی
آسمان پیش از فرو رفتن آفتاب و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که یکی از امامان
را زیارة کند چنانستکه حضرت امام حسین علیه السلام را زیارة کرده باشد و بسند معتبر از امام
محمد باقر صلوات الله علیه مرویست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله گفت که روزی
رسول خدا صلی الله علیه و آله بدیدن ما آمد و بهدیه آورده بود برای ما ام ایمن شیری و کرهٔ
و خرمائی قدری از آنها را بنزد آنحضرت آوردیم تناول نمود پس برخاست و رفت بگوشهٔ
خانه و چند رکعت نماز گذارد پس در سجدهٔ آخر گریه سخت کرد و احدی از ما بسبب جلالت و
عظمت آنحضرت از سبب آن سؤال ننمود پس برخواست حضرت امام حسین صلوات الله علیه

ودر دامن آنحضرت نشست و گفت ای پدر بخانه مادر آمدی و ما بهیچ چیز شادی نشدیم مثل
ما بآمدن تو پس گریه کردی گریه که ما را باندوه آوردی سبب گریه چیست حضرت رسول
گفت ای فرزند در این وقت جبرئیل علیه السلام آمد و مرا خبر داد که شما ها کشته خواهید شد
و محل کشته شدن پراکنده خواهد بود پس حضرت امام حسین علیه السلام گفت که چه ثواب است
کسی اگر زیارت کند قبرهای ما را با این پراکندگی فرمود که ای فرزند ایشان گروهی چند از امت من
که زیارت میکنند شما را و طلب میکنند بسبب این زیارت برکت را و لازمست بر من اینکه بیایم
بنزد ایشان در روز قیامت تا خلاصی دهم ایشان را از هولهای قیامت و ساکن گرداند خدا ایشان را
در بهشت و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقول است که هرگاه حضرت
امام حسین صلوات الله علیه بنزد رسول خدا صلی الله علیه و آله می آمد او را بسوی خود
میکشید پس بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه میگفت که او را نگاه دار پس حضرت امام حسین را
میبوسید و میگریست و میفرمود که ای فرزند میبوسم جای ضرب شمشیرها را که بر تو خواهند زد
پس حضرت امام حسین علیه السلام میفرمود که ای پدر من کشته خواهم شد حضرت رسول صلی الله
علیه و آله میفرمود که بلی والله تو و پدرت و برادرت همه کشته خواهید شد میگفت که ای
پدر محل کشته شدن ما دور از هم خواهد بود میگفت بلی ای فرزند میگفت پس کی
ما را زیارت خواهد کرد از امت تو میفرمود که زیارت نمیکند مرا و پدر ترا و برادر ترا و ترا
مگر صدیقان از امت من و بچندین سند معتبر منقولست که از حضرت امام جعفر صادق
پرسیدند که چه ثواب است کسی اگر زیارت کند قبر امام حسین صلوات الله علیه را گفت که
هر که برود نزد قبر آنحضرت و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نماز نزد او بکند نوشته شود

برای او

برای او ثواب حجی و عمره پس گفت همین ثواب هست کسی اگر برود بزیارت هر امامی که حق تعالی
فرمانبرداری او را بر خلق واجب گردانیده است و در کتابهای معتبر بسندهای معتبر منقولست
که واعظ اهل حجاز بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام عرض کرد که ای فرزند رسول خدا چه
ثواب است کسی اگر زیارت کند قبر حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را و عمارت نماید تربت آنحضرت را
فرمود که خبر داد مرا پدرم از پدرش از جدش امام حسین از پدرش امیر المؤمنین که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله گفت با آنحضرت که والله کشته خواهی شد در زمین عراق و مدفون خواهی شد
در آنجا حضرت امیر المؤمنین گفت یا رسول الله چه ثواب است کسی اگر زیارت کند قبرهای ما را
و عمارت نماید و جستجو نماید آنها را گفت ای ابا الحسن بدرستیکه حق تعالی گردانیده است قبر ترا
و قبر امامان از فرزندان ترا بقعه چند از بقعه‌های بهشت و عرصه چند از عرصه‌های بهشت
و بدرستیکه خدا گردانیده است دلهای نجیبان از خلقش و برگزیدگان از بندگانش را که میل
مینمایند بسوی شما و بر میتابند خواری و آزار را برای شما پس عمارت میکنند قبرهای شما را و بسیار
زیارت میکنند آنها را برای تقرب جستن بجناب مقدس الهی و برای دوستی ایشان مر رسول خدا
صلی الله علیه و آله را یا علی اینجماعت مخصوصند بشفاعت من و وارد میشوند بر حوض
من و ایشان زیارت کنندگان منند فردا در بهشت یا علی هر که معمور گرداند قبرهای
شما را و جستجو نماید و رعایت نماید آنها را چنان باشد که یاری کرده باشد حضرت سلیمان
ابن داود را بر ساختن بیت المقدس و هر که زیارت قبرهای شما را ثوابش برابر است با ثواب
هفتاد حج که بعد از حج واجب کند و از گناهان بیرون آید مانند وقتیکه بر گردند از
زیارت شما مانند روزیکه از مادر متولد شده اند پس بشارت باد ترا و بشارت ده شیعیان

دوستان خود را از نعمتهای بهشت و آنچه موجب خوشی چشم و شادی گردد با آنچه چشم
ندیده باشد و گوش نشنیده باشد و بخاطر کسی نگذشته باشد ولیکن جمعی از اراذل مردم
سرزنش کنند زیارت کنندگان قبرهای شما را چنانچه سرزنش زن زناکار را بزنای او میکنند و ایشان
بدترین امت منند نرسد بایشان شفاعت من و وارد نشوند بر حوض من و بسند معتبر منقولست
از عبد الرحمن بن مسلم که گفت رفتم بخدمت حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه و
سؤال کردم که زیارت کدام یک از ائمه صلوات الله علیهم بهتر است فرمود که هر که اول
ما را زیارت کند چنانستکه آخر ما را زیارت کرده باشد و هر که آخر ما را زیارت کند چنانستکه
اول ما را زیارت کرده باشد و هر که ولایت و دوستی اول ما را داشته باشد چنانستکه
ولایت و دوستی آخر ما را داشته باشد و هر که ولایت و دوستی آخر ما را داشته باشد
چنانستکه ولایت و دوستی اول ما را داشته و هر که برآورد حاجت یکی از شیعیان ما را
چنانستکه حاجت همه ما را برآورده باشد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات الله
علیه منقولست که چون روز قیامت شود بر عرش خداوند رحمن چهار کس باشند از پیشینیان
و چهار کس از پسینیان و اما آن چهار کس که از پیشینیانند پس نوح و ابرهیم و موسی و عیسی
علیهم السلام اند و اما آن چهار کس که از پسینیانند پس محمد و علی و حسن و حسین
صلوات الله علیهم اند پس طعام بکشند و بنشینند با ما هر که زیارت کرده باشد
قبرهای ائمه را بدرستیکه زیارت کنندگان قبر فرزندم امام رضا ع درجه شان از همه
بلندتر و عطایشان از همه کس بزرگتر باشد و بسند معتبر دیگر مرویست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله با حضرت امیر المؤمنین ع گفت که یا علی هر که مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از مرگ من

یا ترا زیارت کند

یا ترا زیارت کند در حیات تو یا بعد از مرگ تو یا زیارت کند حسن و حسین صلوات الله علیهما را
در حیات ایشان یا بعد از مرگ ایشان ضامن شوم برای او در روز قیامت اینکه خلاصی
دهم او را از ترسها و سختیهای آن روز تا آنکه ببرم او را با خود بدرجه خود در بهشت و بسند
معتبر از امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که
زیارت کند مرا یا زیارت کند احدی از ذریت و فرزندان مرا زیارت کنم او را در روز قیامت
پس خلاص کنم او را از ترسهای آن روز و بسند صحیح منقولست که حسن بن علی وشا
از حضرت امام رضا صلوات الله علیه سوال نمود که چه ثوابست کسی را که زیارت کند
قبر یکی از امامان را فرمود که او راست مثل ثواب کسیکه حضرت امام حسین صلوات الله علیه را
زیارت کرده باشد پس پرسید که چه ثواب دارد کسیکه حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت
کند فرمود که والله که ثوابش بهشتست و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست
که هر که ما را بعد از فوت ما زیارت کند چنانستکه ما را زیارت کرده باشد در حیات ما و از
حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که قصد کند از خانه خود زیارت
قبر امامی را که اطاعتش واجب باشد و از برای خرج خود بگذارد هم بیرون آورد و بنویسد
حق تعالی برای او هفتاد هزار حسنه و محو کند از او هفتاد هزار گناه و بنویسد نام او را
در دیوان صدیقان و شهیدان خواه اسراف کند در خرج کردن و خواه نکند

فصل دویم در آداب زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام اول از آداب زیارت غسل
کردنست و افضل آنستکه پیش از آنکه حدثی از او صادر شود زیارت واقع سازد
و محتملست که غسلی که در روز کنند تا شام کافی باشد و غسلی که در شب کنند تا صبح کافی

باشد و از روایت معتبر دیگر ظاهر میشود که غسل روز از برای شب بعد از آن و غسل شب
از برای روز بعد از آن نیز کافی باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست در
تفسیر قول حق تعالی خذوا زینتکم عند کل مسجد که ترجمه اش اینست که بگیرید زینت خود را
نزد هر مسجدی فرمود که مراد غسل کردنست نزد ملاقات هر امامی و احادیث غسل زیارات
هر امامی در باب زیارات ایشان خواهد آمد ان شاء الله تعالی دویم دعا خواندن در حال غسل و
بعد از غسل است و در احادیث کیفیت زیارات هر امامی علیه السلام ان شاء الله مذکور
خواهد شد و در حدیث معتبر منقولست که چون حضرت صادق علیه السلام از غسل زیارت
فارغ میشدند این دعا میخواندند اللهم اجعله لی نورا وطهورا وحرزا وکافیا من کل داء
وسقم ومن کل آفة وعاهة وطهر به قلبی وجوارحی وعظامی ولحمی ودمی وشعری
وبشری ومخی وعصبی وما اقلت الارض منی واجعله لی شاهدا یوم القیمة یوم حاجتی
وفقری وفاقتی جمعی از علماء رضوان الله علیهم اینحدیث را در باب غسل زیارات ائمه علیهم السلام
ذکر کرده اند و در نظر این قاصر محتملست که مراد غسل طواف زیارت باشد و از ابن عباس نقل
شده است که در اثناء غسل زیارت سنتست که این دعا بخوانند اللهم طهرنی من کل ذنب
ونجنی من کل کرب وذلل لی کل صعب انک نعم المولی ونعم الرب رب کل یابس
ورطب و شیخ کفعمی ذکر کرده است که مرویست که در غسل زیارت این دعا بخوانند
بسم الله وبالله اللهم اجعله لی نورا وطهورا وحرزا وشفاء من کل داء وآفة
وعاهة اللهم طهر به قلبی واشرح به صدری وسهل امری سیم آنکه بایکه
با جنابت داخل روضهای مقدس ایشان نشود چنانچه بسند صحیح منقولست از بکر بن محمد که

گفت

گفت با ابو بصیر رفتیم بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و نمیدانستم که او
جنب است چون سلام کردیم حضرت فرمود که ای ابو بصیر مگر نمیدانی که سزاوار
نیست جنب را که داخل خانه پیغمبران شود پس برگشت ابو بصیر و من داخل شدم و در روایة
دیگر آنستکه حضرت نظر شدیدی کرد بسوی ابو بصیر و فرمود که همچنین داخل خانه پیغمبران میشوی
و حال آنکه جنبی ابو بصیر گفت که پناه میبرم بخدا از غضب خدا و از غضب شما و از خدا طلب
آمرزش میکنم و دیگر چنین نخواهم کرد پس ازین حدیث شریف مفهوم میشود که جنب داخل
روضات نباید شد زیرا که اخبار وارد شده است که مرده و زنده ما یک حکم دارد
و حرمت ما بعد از وفات مثل حرمت ما است در حال حیات و احوط آنستکه زنان حایض و نفساء نیز
داخل نشوند چنانچه وارد شده است که باعث نفرت ملائکه میشوند چهارم بر در روضه
مقدسه ایستادن و رخصت طلبیدن و سعی کردن در حصول رقت و خضوع و بعد
از حصول داخل شدنست در روایت صفوان که در زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
وارد شده است مذکورست و آیه کریمه لا تدخلوا بیوت النبی الا ان یؤذن لکم یعنی
داخل شوید بخانهای پیغمبر مگر آنکه رخصت دهند شما را مؤید اینمعنی است و حدیث
وارد شده است که رقت علامت استجابت دعاست مؤید حصول رخصت بعد از تحقق
آن میشود پنجم پوشیدن جامهای نفیس و پاکیزه و بوی خوش کردنست چنانچه جمعی ذکر کرده اند
و در بعضی از زیارات خواهد آمد و در زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه منع از
بوی خوش کردن خواهد آمد و آیه کریمه خذوا زینتکم عند کل مسجد شاید مؤید زینت کردن
و پاکیزه بودن و بوی خوش کردن بشود ششم بوسیدن عتبه علیه است و در زیارتی

شیخ مفید و غیر او بصفوان نسبت داده اند امر باین هست و بعضی در استحباب این تامل دارند
و شیخ شهید علیه الرحمه گفته است که مطلع نشده ام در باب بوسیدن عتبه بر نصی که
اعتماد بران داشته باشم ولیکن فرقه امامیه بر اینند که خوبست و اگر زیارت کننده سجده کند
و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم بشکر اینکه مرا باین مکان رسانید بهتر خواهد بود و گمان
این فقیر آنست که چون منعی از بوسیدن عتبه وارد نشده است اگر بعموماتیکه در باب تعظیم و
تکریم ایشان وارد شده است عمل او رود خوبست هفتم گمان فقیر آنست که اگر در وقت زیارت
صدا بلند نکنند بهتر است بعموماتیکه در اخفاء ذکر وارد شده است و بایه کریمه یا ایها
الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی تا آخر و آیه که مضمونش این است که
ای گروه مؤمنان بلند مکنید صداهای خود را بالای صدای پیغمبر و او را بلند مکنید برای او
بگفتار مانند او از بلند کردن بعضی از شما برای بعضی که مبادا باطل شود عملهای شما و شما
ندانید بدرستیکه آنانکه پست میکنند صداهای خود را نزد رسول خدا ایشان گروهی اند
که امتحان کرده است خدا دل ایشان را برای پرهیزکاری برای ایشانست آمرزش گناهان و اجری
بزرگ و در حدیث معتبر منقولست که چون عایشه مانع شد که حضرت امام حسن صلوات الله
علیه را نزد پیغمبر صلی الله علیه و آله دفن کنند حضرت امام حسین صلوات الله علیه فرمود که
ای عایشه برادرم مرا امر کرده است که او را نزدیک پدرش رسول خدا بیاورم که با او
عهد خود را تازه کند و برادرم داناترین مردم بود بحرمت خدا و رسول و بمعنی کتاب خدا
و از آن داناتر بود که هتک حرمت رسول خدا صلی الله علیه و آله بکند زیرا که حق تعالی میفرماید
یا ایها الذین آمنوا لا تدخلوا بیوت النبی الا ان یؤذن لکم و داخل کردی تو در خانه رسول

خدا صلی الله علیه و آله مردان را بی رخصت او و بتحقیق که خدا فرموده است که یا ایها الذین
آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی و تو و عمر برای پدرت ابوبکر نزد گوش رسول خدا
کلنگها زدید و حال آنکه خدا میفرماید که آنها که صداها را آهسته و پست میکنند نزد
رسول خدا اینها جماعتی اند که امتحان کرده است خدا دل ایشان را برای پرهیزکاری و بجان خودم
سوگند که داخل کرد پدرت و عمر بر رسول خدا صلی الله علیه نزدیکی ایشان آزارها و رعایت
نکردید از حق او آنچه خدا امر بان کرده بود بر زبان پیغمبرش بدرستیکه خدا حرام کرده است
از مؤمنان در حال مردن ایشان آنچه را حرام کرده است در حال زندگی ایشان مؤلف گوید
که از این حدیث معلوم میشود که در زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله صدا بلند نباید
کرد و چون از احادیث ظاهر میشود که اکرام ائمه طاهرین علیهم السلام مثل اکرام ایشان است
پس در زیارات ائمه علیهم السلام بهتر آنست که این رعایت بکنند هشتم آنکه با موزه و کفش و نعلین
داخل روضه نشوند و عموما تعظیم دلالت براین دارد و آیه کریمه فاخلع نعلیک انک بالواد
المقدس طوی مؤید است خصوصا در روضه حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسین
صلوات الله علیهما که در حدیث وارد شده است که شجره موسی علیه السلام در کربلا بوده
و نجف قطعه ایست از کوه طور بلکه بهتر آنست که چون نزدیک هر روضه شوند پا برهنه
کنند چنانچه در بعضی از زیارات مخصوصه خواهد آمد و عموما اکرام و اعظام ظاهرا
کافی باشد در استحباب آن در سایر زیارات که مخصوص در آنها وارد نشده است نهم
آنکه در وقت زیارت نزدیک ضریح مقدس برود با خضوع و خشوع و وقار و پشت
بقبله و رو بمعصوم صلوات الله علیه بایستد چنانچه در زیارات منقوله مذکور خواهد شد

و اما زیارت غیر معصوم جمعی را اعتقاد آنستکه در زیارت ایشان رو بقبله در عقب ضریح
باید ایستاد چنانچه در زیارت سایر مومنان مستحب است و هر روایتی صریح در این باب بنظر نرسیده است
مکر یکی از زیارات منقوله شهداء رضی الله عنهم که از ناحیه مقدسه حضرت صاحب الامر
صلوات الله علیه بیرون آمده است که در آنجا وارد شده است که ایشان را رو بقبله زیارت
کند قوی دور نیست که در زیارت غیر معصومین علیهم السلام اکر پشت بقبله بایستند بروش
متعارف مخاطبه و مکالمه که بعنوان مواجهه واقع میشود با آنکه ظاهر بعضی روایات در
زیارت عباس رضی الله عنه و غیر آن اینست که رو بقبله کنند باعتبار آن حدیث مزبور و احادیث
مطلق زیارات مؤمنان و عمل اکثر اصحاب هر دو خوب باشد دهم آنکه آیا بوسیدن و ضریح کردن
خوبست یا نه بعضی را اعتقاد آنستکه خوب نیست چه در حدیث صحیح از حضرت صادق
منقولست که مخور آب ایستاده و طواف مکن بقبر و بول مکن در آب ایستاده بدرستیکه
کسیکه بکند این کار را پس برسد باو بلائی ملامت نکند مکر خود را و کسیکه بکند یکی از اینها را
دیکر از او جدا نمیشود مکر آنکه خدا خواهد و بعضی خوب میدانند زیرا که محتملست که مراد
از طواف در این حدیث آن باشد که بروش طواف دور خانه کعبه هفت شوط بکردند یا آنکه
جمعی بدور قبر بنشینند و سخن کویند که از باب افعال باشد یا آنکه مراد غایط کردن بر قبر
باشد و باین معنی در لغت وارد شده است و سایر فقرات حدیث فی الجمله مؤید این معنی است و احوط
آنستکه سجده بر قبر نکنند اما پهلوها و رو را بر قبر کذاشتن و دعا و تضرع نمودن سنتست
چنانچه در حدیث معتبر مرویست که عبد الله بن جعفر حمیری عریضه نوشت بخدمت حضرت
صاحب الامر صلوات الله که مردی که زیارت قبور ائمه علیهم السلام کند آیا جایز است که

سجده کند

سجده کند بر قبر یا نه جواب رسید که سجده بر قبر جایز نیست نه در نافله و نه در فریضه و نه
در زیارات و آنچه می باید کرد آنستکه پهلوی راست رو را بر قبر کذارند و احادیث در ابواب
کیفیات زیارات در استحباب وضع طرفین رو بر قبر بسیار است یازدهم آنکه در بعضی از
زیارات خواهد آمد این عبارة که الا ان نطوف حول مشاهدکم و در بعضی بکامر واقع شده است
که بوس چهار جانب قبر را پس ممکنست که آن نهی در قبر غیر معصوم باشد و اکر کسی بقصد دور
قبر کردیدن نکند بلکه بقصد دعا خواندن در اطراف قبرها بوسیدن و امثال آن کرد
در زیارات جامعه و غیر آن وارد شده است بکند احوط است دوازدهم آنکه نماز زیارت و غیر آنرا
بکمان فقیر در پشت قبر و بالای سر کردن بهتر است و در پائین پا هم میتوان کرد و باید
که پیشتر از قبر و مساوی قبر نایستد و پشت بقبر نکند اکرچه بعضی از علماء تجویز کرده اند
و در حدیث معتبر منقول است که حمیری عریضه بخدمت صاحب الامر صلوات الله علیه
نوشت و سؤال نمود که جایز است کسیرا که نماز کند نزد قبور ائمه علیهم السلام اینکه
عقب قبر بایستد و قبر را قبله خود کرداند یا نزد سر یا پا بایستد و آیا جایز است مقدم بر قبر
بایستد و قبر را عقب خود قرار دهد یا نه جواب رسید که نماز را پشت قبر باید کرد و قبر را
پیش رو قرار باید داد و جایز نیست که نماز بکند پیش روی قبر و نه جانب راست و نه جانب چپ
زیرا که مقدم بر امام و مساوی او نباید شد و بعضی از علما کفته اند که عقب قبر نماز نمی
باید کرد زیرا که در حدیث حسن منقولست که زراره از امام محمد باقر علیه السلام سؤال نمود
از نماز کردن در میان قبرها جواب فرمود که نماز کن در میان قبرها و هیچیک از آنها را
قبله خود مکردان بدرستیکه رسول خدا صلی الله علیه و آله نهی فرموده است از این

و فرمود که اخذ مکنید قبر مرا قبله و نه موضع سجود بدرستیکه خدا عز و جل لعنت کرده است آنهارا
که قبرهای پیغمبران خود را مسجدها کردانیدند مؤلف گوید که چون احادیث بسیار خواهد آمد
که امر کرده اند بنماز کردن رو بقبور شریفه ائمه علیهم السلام مثل حدیث سابق ممکنست حمل کردن
این حدیث بر تقیه یا براینکه از همه طرف رو بقبر کنند مثل کعبه چنانچه در این زمان بعضی از اعراب
میکنند سیزدهم در حدیث صحیح منقولست که هر که از مکه یا مدینه یا مسجد کوفه یا حایر
امام حسین صلوات الله علیه بیرون رود پیش از آنکه انتظار جمعه را بکشد ندا کنند او را
ملائکه که کجا میروی خدا ترا برنگرداند مؤلف گوید که محتملست که مراد این باشد که نزدیک روز جمعه
شده باشد و انتظار نکشد که زیارت شب جمعه و روز جمعه را بکند و ممکنست که مراد این باشد
که روز جمعه پیش از نماز جمعه مسافر شود چنانچه شیخ شهید علیه الرحمه فهمیده است و هر دو را
رعایت کردن اولی است چهاردهم در حدیث معتبر منقولست که شخصی از حضرت صادق
پرسید که گاه هست که میباشیم در مکه یا مدینه یا حایر امام حسین علیه السلام یا موضعی چند
که امید فضل و ثواب در آنها هست پس بسیار است که بیرون میرود شخصی برای وضو ساختن
پس دیگری می آید و بجای او می نشیند حضرت فرمود که هر که سبقت گیرد بموضعی پس سزاوارتر است
بآن موضع در آن روز و آن شب تمام شد حدیث و اکثر متأخرین گفته اند که اگر از آن موضع
برخیزد نه بقصد برگشتن حقش برطرف میشود و اگر اراده برگشتن داشته باشد اگر چیزی
از متاع او در آنجا باقی باشد او سزاوارتر است بآن موضع اگر زود برگردد و اگر بسیار طول
انجامد مدت مفارقتش از حقش باطل میشود و اگر چیزی از او در آن محل باقی نباشد اگر
بضرورتی برخیزد بآن حقش باطل میشود موافق مشهور و بعضی گفته اند که حقش باقیست و اگر

ابنا

از برای ضرورتی برخیزد مثل تجدید وضو و ازاله نجاست یا نحو آن خلافست که آیا حقش باقیست
یا نه و ظاهر حدیث آنست که باقیست پانزدهم در نماز زیارت هر امام سنتست که در رکعت
اول بعد از حمد سوره یس بخواند و در رکعت دویم سوره الرحمن چنانچه در حدیث ابو حمزه
ثمالی مذکور است و بعضی در رکعت اول الرحمن و در رکعت دویم یس ذکر کرده اند و از بعضی
احادیث ظاهر میشود که نماز زیارت اقلش دو رکعتست و چهار رکعت و شش رکعت و هشت
رکعت بهتر است و از بعضی روایات مفهوم میشود که نماز زیارت مخصوص معصوم است و آنچه
در زیارت حمزه رضی الله عنه وارد شده است معلوم نیست که نماز زیارت باشد و چون در احادیث
وارد شده است که نماز از برای مؤمنان کردن و هدیه بروح ایشان کردن خوبست اگر
از آنجهت بکند بد نیست شانزدهم شیخ شهید رضی الله عنه ذکر کرده است که مستحب
است که تلاوت قرآن نزد ضریح هر امام بکند و ثوابش را هدیه بروح مقدس آنحضرت کند
نفع آن بزیارت کننده عاید میشود و متضمن تعظیم امام علیه السلام است مؤلف گوید که دلالت
میکند بر این مضمون احادیثیکه در کتاب قرآن ذکر کرده ایم در فضیلت قرآن بروح مقدس
ایشان هفدهم علماء ذکر کرده اند که چون خواهد بیرون آید پشت بقبر امام نکند و آن
پس پشت برگردد و در حدیث صفوان در کیفیت زیارت امیر المؤمنین علیه السلام
و غیر آن وارد است و عموما تعظیم مؤید است و شیخ شهید علیه الرحمه فرموده است
که روایت وارد شده است که باید که پشت بقبر نکند در هنگام بیرون آمدن از عقب برگردد
تا ضریح پنهان شود و باز شیخ شهید فرموده است که باید که در روضه توبه کند از گناهان
و با حضور قلب باشد در جمیع احوال و تصدق کند بر خدمه و ساکنان آن مکان شریف

و تعظیم و تکریم ایشان بجا آورد که مستلزم تعظیم امام است و خدمه و حافظان و متولیان
آن مکان شریف باید که از اهل خیر و صلاح و دین و مروة باشند و بر زائران ایشان صبر کنند
و خشم خود را فرو نشانند و غلظت و خشونت با ایشان نکنند و قیام بجهت حوائج ایشان بنمایند
و راهنمائی غریبان بکنند و از احوال ایشان خبر بگیرند و مستحب است که چون زیارت کننده فارغ
شود از زیارت و بخانه بر گردد قصد بر گشتن بزیارت داشته باشد مادام که در آنجا هست و چون
اراده بیرون رفتن کند زیارت وداع بکند و از حق تعالی سوال کند که باز او را بر گرداند و باید که زیارت کردن او
بعد از زیارت بهتر باشد از پیش از زیارت زیرا که اگر زیارت مقبول باشد گناهانش آمرزیده
شده است و چون از زیارت فارغ شود بیرون رود از برای مزید احترام و زیادتی شوق
برجوع و باید که تصدق کند در آن محل شریف بر فقرا زیرا که ثوابش مضاعف است خصوصاً بر سادات
و کسی که وقتی برسد که پیشنماز بنماز ایستاده باشد اول نماز کند پیش از زیارت و همچنین اگر
وقت نماز واجب داخل شده باشد ابتدا بنماز کند و اگر وقت نماز نباشد ابتدا بزیارت
کند و اگر در اثناء زیارت اقامه نماز بگویند ترک کند زیارت را و متوجه نماز شود و زنان
باید که جدا از مردان زیارت کنند و اگر شب زیارت کنند بهتر است و باید که تغییر وضع
کنند که کسی ایشان را نشناسد و پنهان بیایند و اگر با مردان نیز زیارت کنند جایز است اگرچه
مکروه هست و سزاوار آنست که اگر زائران بسیار باشند آنها که سبقت بضریح مقدس
گرفته اند تخفیف دهند زیارت را و بر گردند تا دیگران بقرب ضریح فایز گردند و مستحب است که
زیارت از برای پدر و مادر و دوستان و جمیع مؤمنان بکند و بگوید السَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ
مِنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ اَتَیْتُکَ زائِراً عَنْهُ فَاشْفَعْ لَهُ عِنْدَ رَبِّکَ و بجای فلان بن فلان نام او

و پدرش را بگوید و دعا کند از برای او و تا اینجا کلام شیخ شهید علیه الرحمه است و کیفیت زیارات
بنیابت در باب خود خواهد آمد ان شاء الله تعالی **باب دویم** در فضیلت و کیفیت زیارت
رسول خدا و فاطمه زهرا و ائمه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین و در آن چند فصلست

فصل اول در فضیلت زیارت ایشان در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هرگاه احدی از شما حج کند باید که ختم کند حجش بزیارت ما زیرا که این از تمامی حج است و در حدیث
فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر که مرا زیارت کند در حیات یا بعد از فوت من
شفیع او گردم من در روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
منقولست که تمام کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله که ترک زیارت آنحضرت
بعد از حج جفا و خلاف ادبست و شما را امر باین کرده اند و بروید بزیارت قبوری چند که خدا
لازم کردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی از خدا طلب کنید نزد آن قبرها
و بسند معتبر از حضرت امام رضا صلوات الله علیه منقولست که حق تعالی پیغمبر ما محمد صلی الله
علیه و آله را افضل کردانید از جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و اطاعت او را اطاعت خود
شمرده و بیعت او را بیعت خود شمرده و زیارت او را در دنیا و آخرت زیارت خود شمرده
و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که مرا زیارت کند در حال حیات یا بعد از فوت
چنانست که حق تعالی را زیارت کرده باشد و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر که بسوی مکه آید برای حج و مرا زیارت نکند
در مدینه جفا کنم او را در روز قیامت و هر که بزیارت من بیاید واجب شود برای او شفاعت من
و هر که واجب شود برای او شفاعت من بهشت او را واجب گردد و هر که در حرم مکه

یا حرم مدینه بمیرد او را در قیامت حساب نکنند و مرده باشد هجرة کننده بسوی خدا و محشور
در روز قیامت با شهیدان بدر و بچندین سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که حضرت امام حسن صلوات الله علیه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله پرسید که چه ثواب
دارد کسیکه ترا زیارت کند فرمود که ای فرزند هر که مرا زیارت کند در حال حیات من یا بعد از
موت من یا پدر ترا زیارت کند یا برادر ترا زیارت یا ترا زیارت کند لازم است بر من که
او را زیارت کنم در روز قیامت پس خلاص کردانم او را از گناهانش و او را داخل بهشت کردانم
و ایضا در احادیث معتبره منقولست که روزی حضرت امام حسن علیه السلام در دامن حضرت
رسول صلی الله علیه و آله نشسته بود پرسید که ای پدر چه ثوابست کسی را که ترا زیارت [بعد از موت تو صح]
کند فرمود که ای فرزند هر که مرا بعد از موت من زیارت کند از برای او است بهشت و هر که
پدر ترا بعد از موت او زیارت کند از برای او است بهشت و هر که برادر ترا بعد از موت
او زیارت کند از برای او است بهشت و هر که ترا بعد از موت تو زیارت کند از برای او است بهشت
و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که هر که بزیارت من بیاید من شفیع او باشم در روز قیامت و در چند حدیث صحیح
و اوثق منقولست که از حضرت امام محمد تقی علیه السلام پرسیدند که چه ثواب دارد کسیکه زیارت کند
رسول خدا صلی الله علیه و آله را بقصد زیارت آمده باشد فرمود که از برای او است بهشت
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که فرمود که هر که مرا زیارت کند در حیات من
یا بعد از وفات من در جوار من باشد در روز قیامت و در حدیث معتبر دیگر منقول است
که فرمود که هر که مرا زیارت کند بعد از وفات من چنانست که مرا زیارت کرده باشد در حیات من

و گواه

و من گواه و شفاعت کننده او باشم در روز قیامت و در حدیث معتبر از علی بن الحسین
صلوات الله علیهما منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که قبر مرا
زیارت کند بعد از موت من چنانست که هجرت کرده باشد بسوی من در حیات من و اگر نتوانید
دور سلام بسوی من بفرستید که بمن میرسد و در حدیث معتبر از امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که زیارت قبر رسول صلی الله علیه و آله برابر است با حج مقبولی که با رسول خدا صلی الله علیه و آله
بجا آورده باشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که حضرت رسول ص را
زیارت کند چنانستکه حق تعالی را در عرش عبادة کرده باشد و بسند معتبر مرویست که از حضرت
علی بن موسی الرضا علیهما السلام سوال نمودند که کدام بهتر است کسیکه بحج برود و بزیارت حضرت رسول
نرود یا بزیارت آنحضرت برود و بحج نرود حضرت از سائل پرسید که شما چه میگوئید در این باب
گفت ما زیارت امام حسین ع را بهتر از حج میدانیم چون زیارت حضرت رسول را بهتر ندانیم حضرت
امام رضا ع فرمود که حضرت امام جعفر صادق ع روز عیدی در مدینه بود و رفت بزیارت رسول
خدا ص و بر آنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر همه اهل شهرها فضیلت داریم غیر از مکه و خواه
مکه بسبب زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و در حدیث معتبر منقولست که شخصی بخدمت
حضرت فاطمهٔ زهرا صلوات الله علیها رفت حضرت از او پرسید که برای چه آمدهٔ گفت از برای
طلب برکت و ثواب فرمود که پدرم صلی الله علیه و آله مرا خبر داد که هر که بر او و بر من سه روز
سلام کند حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند آنشخص گفت در حیات او و شما فرمود در حیات ما
و بعد از موت ما و در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقولست که حضرت رسول ص فرمود
که هر که حضرت امام حسن صلوات الله علیه را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت باشد

در روزی که قدمها ازان لغزد و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که فرمود
که هر که مرا زیارت کند گناهانش آمرزیده شود و پریشان نمیرد و از حضرت امام حسن عسکری
منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام جعفر صادق و پدرش حضرت امام محمد باقر علیهما السلام
از آزار چشم نکشد و بیماری و دردی باو نرسد و مبتلا ببلای بدی نشود تا بمیرد و در حدیث معتبر از
هشام منقولست که بحضرت صادق عرض نمودم که آیا پدر ترا زیارت می باید کرد فرمود که بلی گفتم که چه
ثوابست کسی را که او را زیارت کند فرمود که بهشت ثواب اوست اگر اعتقاد بامامت او داشته
باشد و متابعت او کند و هر که نخواهد زیارت او را و ترک کند حسرت خواهد داشت در روز قیامت

فصل دویم در بیان کیفیت زیارت حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و آداب آن

بدانکه غسل کردن سنتست و علماء دو غسل را مستحب دانسته اند یکی برای داخل شدن مدینه
مشرفه یکی برای زیارت حضرت رسول صلی الله و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنستکه یک غسل سنتست
و اگر پیش از دخول مدینه واقع سازد بهترست و اگر در آن غسل قصد دخول مدینه و دخول مسجد
و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و حضرت فاطمه صلوات الله علیها بلکه توبه از گناهان
بکند شاید بهتر باشد و بهتر آنستکه در در مسجد بایستد و رخصت داخل شدن بطلبد و بعد از آن
حصول رقت با خضوع و خشوع و حضور قلب و آرام تن داخل شود چنانچه در باب سابق مذکور شد
و اگر دعاء اذن که علماء ذکر کرده اند بخواند خوبست و دعا اینست اللّهمّ انّی وقفت قدله
علی باب بیت من بیوت نبیّک و آل نبیّک علیه و علیهم السلام و قد منعت الناس
الدخول الی بیوته الا باذن نبیّک فقلت یا ایها الذین آمنوا لا تدخلوا بیوت النبیّ الا ان
یؤذن لکم اللّهمّ و انّی اعتقد حرمة نبیّک فی غیبته کما اعتقد فی حضرته و اعلم انّ

رسلک

18

رسلك وخلفائك احياء عندك يرزقون يرون مكاني في وقتي هذا و زماني و يسمعون
كلامي في وقتي هذا و يردّون علي سلامي و انّك حجبت عن سمعي كلامهم و فتحت باب
فهمي بلذيذ مناجاتهم فانّي استاذنك يا ربّ اولا و استاذن رسولك صلواتك عليه
و آله ثانيا و استاذن خليفتك المفروض عليّ طاعته في الدخول في ساعتي هذه الي بيته
و استاذن ملائكتك الموكّلين بهذه البقعة المباركة المطيعة لله السامعة السلام
عليكم ايّها الملائكة الموكّلون بهذه المشاهد المباركة و رحمة الله و بركاته باذن الله
و اذن رسوله و اذن خلفائه و اذنكم صلوات الله عليكم اجمعين ادخل هذا البيت متقرّبا
الي الله و بالله و رسوله محمّد و آله الطاهرين فكونوا ملائكة الله اعواني و كونوا
انصاري حتّي ادخل هذا البيت و ادعو الله بفنون الدعوات و اعترف لله بالعبودية
و للرسول و لابنائه صلوات الله عليهم بالطاعة پس بسم الله بگوید و داخل شود و علماء
گفته اند که بگوید بسم الله و بالله و في سبيل الله و علي ملّة رسول الله ربّ ادخلني
مدخل صدق و اخرجني مخرج صدق و اجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا و در اکثر کتب
مذکورست که بعد از داخل شدن صد مرتبه الله اکبر بگوید پس باید بجانب بالای سر حضرت
در پیش ستون دویم که برابر سر مبارک حضرتست رو بقبله بایستد و زیارت کند و اگر تقیه مانع باشد
برابر روی حضرت برود و زیارت کند چنانچه سنیان میکنند و در حدیث صحیح از امام جعفر صادق
منقولست که چون خواهی که داخل بشوی پیش از داخل شدن یا بعد از آن غسل میکنی و میروی بنزد
قبر رسول خدا صلی الله علیه و آله پس سلام میکنی بر آنحضرت پس میایستی نزد ستون پیش که از جانب
قبرست رو بقبله که دوش چپ بجانب قبر باشد و دوش راست جانب منبر که آن موضع سر رسول خدا

صلی الله علیه و آله است و میگوئی اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد
ان محمدا عبده و رسوله و اشهد انک رسول الله و انک محمد بن عبد الله و اشهد
انک قد بلغت رسالات ربک و نصحت لامتک و جاهدت فی سبیل الله و عبدت الله
حتی اتیک الیقین بالحکمة و الموعظة الحسنة و ادیت الذی علیک من الحق و
انک قد رؤفت بالمؤمنین و غلظت علی الکافرین فبلغ الله بک افضل شرف
محل المکرمین الحمد لله الذی استنقذنا بک من الشرک و الضلالة اللهم اجعل صلواتک
و صلوات ملائکتک المقربین و عبادک الصالحین و انبیائک المرسلین و اهل
السموات و الارضین و من سبح لک یا رب العالمین من الاولین و الاخرین علی محمد
عبدک و رسولک و نبیک و امینک و نجیبک و حبیبک و صفیک و خاصتک
و صفوتک و خیرتک من خلقک اللهم و اعطه الدرجة و الوسیلة من الجنة و
ابعثه مقاما محمودا یغبطه به الاولون و الاخرون اللهم انک قلت و لو
انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤک فاستغفروا الله و استغفر لهم الرسول لوجدوا الله
توابا رحیما و انی اتیت نبیک مستغفرا تائبا من ذنوبی و انی اتوجه الیک بنبیک
نبی الرحمة محمد صلی الله علیه و آله یا محمد انی اتوجه الی الله ربی و ربک لیغفر لی
ذنوبی و اگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر حضرت رسول را پشت کتف خود و رو بقبله کن و
دستها را بردار و حاجت خود را بطلب که بسیار سزاوار است که برآورده شود ان شاء الله تعالی
و ابن بابویه رحمه الله تعالی گفته است که داخل مسجد شو از در جبرئیل مؤلف گوید که در جبرئیل
اندریست که بجانب بقیع مفتوح میشود یا در دیگر در آن سمت و گویا مراد بگوفتن قبر در پشت

کتف

١٦

کتف آن باشد که آن محل که زیارت کرده است اندکی پیشتر رود که محاذی قبر نباشد و چون
مقابل حقیقی قبر نیست باکی نیست و از کلام جمعی موافق ظاهر بعضی از اخبار ظاهر میشود که اگر
محاذی قبر نیز پشت بقبر و رو بقبله کند بقصد استظهار بآنحضرت و توجه بجناب مقدس الهی
خوبست و آنچه اول مذکور شد بگمان فقیر احوط و اولی است با آنکه درین زمانها باعتبار تقیه غالبا
موجب ضرر عظیم است و مشروع نیست و بسند معتبر از محمد بن مسعود منقولست که گفت دیدم
حضرت صادق علیه السلام را که بنزد قبر حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و دست مبارک
خود را بر قبر گذاشت و فرمود اسئل الله الذی اجتباک و هداک و هدی بک ان یصلی
علیک پس فرمود ان الله و ملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین آمنوا صلوا علیه
و سلموا تسلیما و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقولست که بخدمت حضرت امام رضا صلوات الله علیه
عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله نزد قبرش فرمود السلام علی
رسول الله صلی الله علیه و آله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله
السلام علیک یا امین الله اشهد انک قد نصحت لامتک و جاهدت فی سبیل الله و
عبدته حتی اتاک الیقین فجزاک الله افضل ما جزی نبیا عن امته اللهم صل علی محمد
و آل محمد افضل ما صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید و در حدیث معتبر دیگر
منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام از شخصی سوال کرد که چه میگوئی در سلام بر حضرت رسول
صلی الله علیه و آله گفت هر چه میدانیم و روایت بما رسیده است حضرت فرمود که آیا تعلیم نکنم
ترا چیزی که بهتر از این باشد گفت بلی فرمود که چون بایستی نزد قبر آنحضرت بگو اشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شریک له و اشهد انک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد الله

وَاَشْهَدُ اَنَّكَ خاتَمُ النَّبِيّينَ واَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالَةَ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ
وَجاهَدْتَ في سَبيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتّي اَتاكَ الْيَقينُ وَاَدَّيْتَ الَّذي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ اَللّهُمَّ
صَلِّ عَلي مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَجيبِكَ وَاَمينِكَ وَصَفِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَفْضَلَ
ما صَلَّيْتَ عَلي اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ اَللّهُمَّ سَلِّمْ عَلي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما سَلَّمْتَ عَلي
نُوحٍ فِي الْعالَمينَ وَامْنُنْ عَلي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما مَنَنْتَ عَلي مُوسي وَهرُونَ وَبارِكْ عَلي مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما بارَكْتَ عَلي اِبْرهيمَ وَآلِ اِبْرهيمَ اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَتَرَحَّمْ عَلي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّهُمَّ رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرامِ وَرَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقامِ
وَرَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ وَرَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرامِ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ صَلَّي اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنِّي السَّلامَ

در حدیث معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه می ایستادند نزد
قبر حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلام میکردند و شهادة میدادند از برای آنحضرت
بتبلیغ رسالت و بعد از آن مینشستند دعا میکردند پس پشت میدادند بجانب قبر آنحضرت بسنگ
مرمر سبز نازکی که نزدیک قبر است و پشت را بقبر میچسبانیدند و رو بقبله میکردند و ابتداء
میخواندند اَللّهُمَّ اِلَيْكَ اَلْجَأْتُ اَمْري وَاِلي قَبْرِ مُحَمَّدٍ صَلَّي اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
اَسْنَدْتُ ظَهْري وَالْقِبْلَةَ الَّتي رَضيتَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّي اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اسْتَقْبَلْتُ اَللّهُمَّ
اِنّي اَصْبَحْتُ لا اَمْلِكُ لِنَفْسي خَيْرَ ما اَرْجُو لَها وَلا اَدْفَعُ عَنْها شَرَّ ما اَحْذَرُ عَلَيْها وَ
اَصْبَحَتِ الْاُمُورُ بِيَدِكَ وَلا فَقيرَ اَفْقَرُ مِنّي اِنّي لِما اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقيرٌ اَللّهُمَّ ارْدُدْني
مِنْكَ بِخَيْرٍ وَلا رادَّ لِفَضْلِكَ اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ تُبَدِّلَ اسْمي وَاَنْ تُغَيِّرَ جِسْمي اَوْ
اَنْ تُزيلَ نِعْمَتَكَ عَنّي اَللّهُمَّ زَيِّنّي بِالتَّقْوي وَجَمِّلْني بِالنِّعَمِ وَاغْمُرْني بِالْعافِيَةِ وَارْزُقْني

شُكْرَ الْعافِيَةِ و در اکثر کتب زیارات مذکور است که بعد از این دعا یازده مرتبه سوره
اِنّا اَنْزَلْناهُ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ بخوانند و در بعضی از کتب معتبره قبل از این دعا ذکر کرده اند
که بعد از آن برود بنزد ستونی که نزدیک منبر است و مقام حضرت رسول است و دو رکعت
یا چهار رکعت نماز زیارة بکند و بعضی شش رکعت و هشت رکعت ذکر کرده اند و آنچه با تکیه
در باب سابق مذکور شد مفهوم میشود و بعضی ذکر کرده اند که در نماز زیارة در رکعت اول
بعد از حمد سوره یس بخواند و در رکعت دویم سوره الرحمن و در باب اول گذشت و در فقه
رضوی صلوات الله علیه مذکور است که در زیارة حضرت رسول صلی الله علیه وآله
در بالای سر آنحضرت بایست رو بقبله و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّهِ
وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْقاسِمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا نَبِيَّ الرَّحْمَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا شَفيعَ الْاُمَّةِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ
لا شَريكَ لَهُ واَشْهَدُ اَنَّكَ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ بَلَّغْتَ الرِّسالَةَ وَاَدَّيْتَ الْاَمانَةَ وَ
نَصَحْتَ اُمَّتَكَ وَجاهَدْتَ في سَبيلِ رَبِّكَ حَتّي اَتاكَ الْيَقينُ صَلَّي اللّهُ عَلَيْكَ وَعَلي اَهْلِ
بَيْتِكَ طِبْتَ حَيّاً وَطِبْتَ مَيِّتاً صَلَّي اللّهُ عَلَيْكَ وَعَلي اَخيكَ وَوَصِيِّكَ وَابْنِ عَمِّكَ
اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَعَلي ابْنَتِكَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ وَعَلي وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اَفْضَلَ السَّلامِ وَاَطْيَبَ التَّحِيَّةِ وَاَطْهَرَ الصَّلوةِ وَعَلَيْنا مِنْكُمُ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّهِ
وَبَرَكاتُهُ و دعا میکنی از برای خود و بسیار دعا کن از برای پدر و مادر خود و سایر مؤمنان
و در حدیث موثق منقولست که ابن فضال بحضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که دیدم
شما را که سلام میکردید بر حضرت رسول صلی الله علیه وآله در غیر از موضعیکه

میکنند
سلام میکنیم روبروی قبر حضرت فرمود که تو سلام کن در اینموضعیکه دیگران سلام
پس از این حدیث ظاهر شد که زیارت از بالای سر باید کرد و در وقت تقیه روبروی
خوبست و بسند موثق دیگر از ابن فضال مرویست که گفت دیدم حضرت امام رضا علیه السلام
که میخواست وداع کند حضرت رسول را برای رفتن بعمره پس آمد ببالای سر حضرت رسول صلی الله
علیه و آله بعد از نماز شام و سلام کرد بر آنحضرت و خود را بقبر چسبانید پس ایستاد پهلوی
قبر و دوش چپ خود را بقبر چسبانید نزدیک بستونی که برابر ستونیست که نزد سر رسول
خداست پس شش رکعت نماز یا هشت رکعت نماز گذارد با نعلین که در پا داشت و رکوع
و سجودش بقدر سه تسبیح بود یا بیشتر پس چون از نماز فارغ شد سجده طولانی کرد که از عرق
مبارکش سنگریزه مسجد تر شد و در روایت دیگر شانه راست کرد و طرف روی مبارک
خود را بزمین چسبانید و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که نماز کنید بجانب
قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله هر چند نماز مؤمنان میرسد بآنحضرت هر جا که باشد و احتمال
دارد که مراد این باشد که صلوات فرستید بر آنحضرت نزد قبر هر چند صلوات مؤمنان هر جا
که بفرستند بآنحضرت میرسد و در حدیث صحیح از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا ع
پرسیدم که چگونه سلام باید کرد بر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله نزد قبرش فرمود که میگوئی
اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مُحَمَّدَ بنَ عَبدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا خِیَرَةَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حَبِیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا صِفوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اَمِینَ اللهِ
اَشهَدُ اَنَّکَ رَسُولُ اللهِ وَاَشهَدُ اَنَّکَ مُحَمَّدُ بنُ عَبدِ اللهِ وَاَشهَدُ اَنَّکَ قَد نَصَحتَ

لامتک

لِاُمَّتِکَ وَجاهَدتَ فی سَبِیلِ اللهِ وَعَبَدتَهُ حَتّی اَتاکَ الیَقِینُ فَجَزاکَ اللهُ اَفضَلَ
ما جَزی نَبِیّاً عَن اُمَّتِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفضَلَ ما صَلَّیتَ عَلی اِبراهِیمَ وَآلِ
اِبراهِیمَ اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ **فصل سیم** در بیان فضیلت مسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله
و اعمالیکه مستحبست که در آن مسجد بعمل آورند بسندهای معتبر از معویة بن عمار منقولست که
حضرت صادق علیه السلام فرمود که چون از دعا نزد قبر فارغ شوی برو و دست بر آن بمال و دو
قبه پائین منبر را بگیر و چشمها و روی خود را بر آن بمال که میگویند باعث شفای چشم میشود
و بایست نزد منبر و حمد و ثنای الهی را بجا آور و حاجت خود را بطلب بدرستیکه رسول خدا صلی الله
علیه و آله گفت که میان منبر و خانه من باغیست از باغهای بهشت و منبر من بر دریست از درهای
بهشت و ستونهای منبر در بهشت ثابت است یا نصب شده است پس برو بنزد ستونی که
مقام حضرت رسولست و هر چه خواهی نماز بکن و هر وقت که بمسجد آئی و بیرون روی این اعمال را
بجا آور و صلوات بر پیغمبر و آل او صلوات الله علیه و علیهم در مسجد بسیار بفرست و بسند حسن
از حضرت صادق منقولست که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که میان خانه من و منبر من باغیست
از باغهای بهشت سائل از حضرت صادق پرسید که امروز باغست فرمود که بلی اگر پرده گشوده شود هر آینه
خواهید دید **مؤلف** گوید که وصف اینموضع شریف بباغ بهشت یا از جهت اینست که
اعمال صالحه در اینموضع سبب دخول بهشت یا از جهت اینستکه اینموضع چون در عصر حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله منبت اشجار بقیه حقایق و مواعظ بوده است که هر یک مثمر
انواع ریاحین و اثمار طاعات و عبادات است باین سبب آنرا تشبیه بریاض بهشت فرموده اند و بخبر
حضرت صادق فرمود که یا مراد اینست که اگر پرده غفلت و حجب حب شهوات دنیا

جنات

از پیش دیده دل برخیزد هر آینه معلوم خواهد شد که باغستانهای معنویه مرغوب‌تراند
صورتیست در درختها حقایق و معارف و میوه‌ها طاعات و عبادات برای تقویت عقل و روح
اقوی و انفع و خوش‌آینده‌تر بدان از اشجار و ثمار ظاهره که مورث تقویت و تفریح قوای جسمانی
میکردند و محتملست که محمول بر ظاهر باشد که در زیر این موضع باغی از باغهای بهشت بوده باشد
یا آنکه در قیامت این محل شریف را ببهشت برند و وسعت دهند و بهترین باغستانهای
بهشت کردانند و حدّ روضه در طول از قبر مقدس حضرت رسولست تا منبر و در عرض از
منبرست تا چهار ستون که بشماری از مسجد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق پرسیدند که حدّ
روضه چیست فرمود که چهار ستون میشماری از منبر بسوی آنچه سقف دارد از مسجد پرسید که
از صحن مسجد چیزی در روضه داخلست فرمود که نه و در حدیث صحیح منقولست که ابو بصیر از آنحضرت
پرسید از حدّ روضه فرمود که تا آنجاست که سقف دارد از مسجد و حدّ مسجد تا دو ستونست که
آنجانب راست منبر منتهی میشود براه آنجانب سوق اللیل مؤلف کوید که کویا در این زمان
سقف مسجد را زیاد کرده‌اند پس منافاة با حدیث سابق ندارد و در حدیث معتبر دیکر از آنحضرت
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که میان منبر و خانهای من روضه‌ایست از روضهای
بهشت و منبر من بر ترعه ایست از ترعهای بهشت و یکنماز در مسجد من برابرست با هزار نماز
در مسجدهای دیکر بغیر از مسجد الحرام راوی از حضرت صادق پرسید که خانهای پیغمبر و خانه امیر المؤمنین
درین داخلست فرمود که بلی و افضل و بهترست مؤلف کوید که ترعه بمعنی در کوچک و بمعنی
پایه و بمعنی باغ آمده است و همه مناسبست و در احادیث معتبره منقولست که نماز در مسجد
رسول صلی الله علیه و آله برابرست با ده هزار نماز و بسند حسن بلکه صحیح از حضرت صادق

منقول

منقولست که چون داخل مسجد مدینه شوی اکر توانی سه روز در مدینه اقامت نما و روز چهارشنبه
و پنجشنبه و جمعه و این سه روز را روزه بدار پس روز چهارشنبه نماز کن در میان قبر و منبر نزد
ستونیکه در پهلوی قبرست پس خدا را بخوان نزد آن ستون و هر حاجت دنیا و آخرت که خواهی از خدا سؤال
کن و روز دویم نزد ستون توبه که ستون ابی لبابه میکویند و روز جمعه نزد مقام نبی صلی الله علیه و آله
مقابل آن ستونیکه خلوق بسیاری بر آن میباشد پس خدا را بخوان نزد آن ستون برای هر حاجتی و در
حدیث صحیح دیکر از آنحضرت منقولست که روزه بدار روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و شب
روز چهارشنبه نزد ستونیکه نزدیک بسر حضرت صلی الله علیه و آله است نماز کن و شب روز پنجشنبه
نزد ستون ابی لبابه نماز کن و شب روز جمعه نزد ستونیکه در پهلوی مقام پیغمبر صلی الله علیه و آله است
نماز کن و این دعا را برای حاجت خود بخوان اللّهمّ انّی اسئلک بعزّتک و قوّتک و قدرتک
و جمیع ما احاط به علمک ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تفعل بی کذا و کذا و حاجات خود را
بطلبد و در حدیث صحیح دیکر فرمود که برو بنزد مقام جبرئیل و آن در زیر ناودانست و آن مقامیست
که چون جبرئیل بسوی حضرت رسول نازل میشد آنجا می ایستاد و رخصت میطلبید و بعد از رخصت
داخل میشد و بکو ای جواد ای کریم ای قریب ای بعید اسئلک ان تصلّی علی محمّد و اهل
بیته و اسئلک ان تردّ علیّ نعمتک پس فرمود که هر زنیکه خون استحاضه‌اش منقطع نشود
اکر رو بقبله کند و این دعا را بخواند البته استحاضه‌اش بر طرف میشود و ابن بابویه علیه الرحمه
در من لا یحضر این دعا را باین نحو ذکر کرده است اللّهمّ انّی اسئلک بکلّ اسم هو لک او
تسمّیت به لاحد او هو ماثور فی علم الغیب عندک و اسئلک باسمک الاعظم
الاعظم الاعظم و بکلّ حرف انزلته علی موسی و بکلّ حرف انزلته علی عیسی

و بکل حرف انزلته علی محمد صلواتک علیه و آله و علی انبیاء الله الا فعلت بی کذا و کذا

حاجات خود را میطلبد و اگر زن مستحاضه خواند بجای الا فعلت میگوید الا اذهبت عنی

هذا الدم و در حدیث دیگر منقولست که از حضرت صادق ع سوال نمودند که کجاست مقام

جبرئیل فرمود که در زیر ناودانست که هرگاه بیرون میروی از دری که آن در فاطمه میگویند

هرگاه محاذی در بایستی ناودان در بالای سرت باشد و در از پشت سرت اگر توانی که دو رکعت

نماز در آنجا بکنی بکن که هیچکس در آنجا دعا نمیکند مگر آنکه دعایش مستجاب میشود و در حدیث

معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقولست که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد ستونها

واجب نیست ولیکن هر که روزه بدارد که بهتر است از برای او و بسیار بکنید نماز در این

مسجد تا توانید که بهتر است از برای شما و بدانید که آدمی گاه هست زیرک میباشد در کار دنیا

مردم او را مدح میکنند که چه بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسیکه در کار آخرت

زیرک باشد و در حدیث صحیح از آنحضرت منقولست که اگر اقامه در مدینه ترا میسر شود سه روز

روزه میداری و شب چهارشنبه نماز میکنی نزد ستون ابی لبابه که خود را بآن ستون

بست تا توبه او از آسمان نازل شد و روز چهارشنبه نزد آن ستون مینشینی پس میروی شب

پنجشنبه نزد ستونیکه بعد از او ست و پهلوی مقام رسول صلی الله علیه و آله است پس می

نشینی نزد آن ستون در آن شب و آن روز و روزه میداری در روز پنجشنبه پس میروی بنزد

ستونیکه متصل بمقام پیغمبر صلی الله علیه و آله است در شب جمعه و در آن شب و روز

آنجا نماز میکنی و روز جمعه را روزه میداری و اگر توانی در این سه روز سخن مگوی مگر

بقدر ضرورت و از مسجد بیرون مرو مگر از برای حاجتی و در شب و روز خواب مکن مگر بقدریکه

لنگر

٢٣

خرا ٣

این عمل فضیلت عظیم دارد پس در روز جمعه حمد و ثناء الهی بجا آور و صلوات بر رسول

و آلش بفرست و حاجت خود را سؤال کن و باید که این دعا را بخوانی اللهم ما کانت لی من

حاجة شرعت انا فی طلبها و التماسها او لم اشرع سألتکها او لم اسألکها فانی اتوجه

الیک بنبیک محمد نبی الرحمة فی قضاء حوائجی صغیرها و کبیرها اگر چنین کنی سزاوار است

که حاجتت بر آورده شود و در کتاب فقه رضوی ع مذکور است که چون از زیارت حضرت رسول ۲

فارغ شوی نماز میکنی نزد ستون توبه و نزد حنانه و در روضه و نزد منبر و تا توانی نماز بسیار در این

مواضع بکن و برو بنزد مقام جبرئیل ع و آن نزد ناودانست هرگاه بیرون آئی از در بزرگ از درگاه

فاطمه علیها السلام میگویند و اندر بیست که در برابر بازار بقیع است پس در آنجا دو رکعت نماز

بکن و بگو یا جواد یا کریم یا قریبا غیر بعید اسألک بانک انت الله لیس کمثلک شیء ان

تعصمنی من المهالک و ان تسلمنی من آفات الدنیا و الآخرة و وعثاء السفر و سوء

المنقلب و ان تردنی سالما الی وطنی بعد حج مقبول و سعی مشکور و عمل متقبل

و لا تجعله آخر العهد منی من حرمک و حرم نبیک صلی الله علیه و آله فصل چهارم

در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله است در احادیث صحیحه و معتبره از حضرت صادق ع

منقولست که چون خواهی که از مدینه بیرون آئی غسل بکن و برو بنزد قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله

بعد از آنکه از کارهای خود فارغ شده باشی و بعمل آور آنچه پیشتر میکردی نزد داخل شدن مسجد و بگو

اللهم لا تجعله آخر العهد من زیارة قبر نبیک فان توفیتنی قبل ذلک فانی اشهد

فی مماتی علی ما شهدت علیه فی حیاتی ان لا اله الا انت و ان محمدا عبدک

و رسولک و بسند موثق از آنحضرت منقولست که در زیارت وداع میگوئی صلی الله علیک

السلام علیک لا جعله الله آخر تسلیمی علیک و ابن بابویه رضی الله عنه گفته است که چون
خواهیکه بیرون آئی از مدینه برو به بالای سر حضرت رسول و سلام کن بر آنحضرت پس برو به نزد منبر و
صلوات بر آنحضرت و آلش بسیار بفرست و دعا از برای دین و دنیای خود آنچه خواهی بکن پس برو بسوی
قبر و بچسبان دوش چپ خود را بقبر و نزدیک بستونیکه بعد از ستونیست که خلوق بر آن میپاشند
نزد سر پیغمبر صلی الله علیه و آله و شش رکعت یا هشت رکعت نماز بکن و در هر رکعت حمد و سوره
بخوان و در هر دو رکعت قنوت بخوان پس چون فارغ شوی رو بقبر بکن و وداع کن و بگو صلی الله
علیک السلام علیک لا جعله الله آخر تسلیمی علیک اللهم لا تجعله آخر العهد
تا آخر آنچه مذکور شد در روایت اول و در فقه رضوی مذکور است که چون خواهیکه از
مدینه بیرون آئی وداع کن قبر آنحضرت را و بکن آنچه پیشتر میکردی پس بگو اللهم لا تجعله
آخر العهد منی من زیارة قبر نبیک و حرمه فانی اشهد ان لا اله الا الله فی حیاتی
ان توفیتنی قبل ذلک و ان محمدا عبدک و رسولک صلی الله علیه و آله و وداع
قبر مکن مگر با غسل و اگر غسل ممکن نباشد وضو بساز تمام شد عبارات فقه رضوی و بدانکه
تصدق کردن در مدینه خصوصا در مسجد فضیلت عظیم دارد بلکه در روایت معتبر
وارد شده است که درهمیکه در آنجا تصدق کنند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای
دیگر تصدق کنند و زیارت حضرت رسول صلی الله در اوقات شریفه و ایام متبرکه ثواب بیش
مضاعف خصوصا ایامیکه وقایع چند در آنها واقع شده است که اختصاص بآنحضرت دارد مثل
روز ولادت آنحضرت که موافق مشهور میان شیعه و احادیث معتبره روز هفدهم ماه ربیع الاولست
و بعضی دوازدهم نیز گفته اند و اول اقوی است و روز وفات آنحضرت که مشهور اینست که روز بیست و

هشتم

هشتم ماه صفر است و روز مبعث آنحضرت که بیست و هفتم ماه رجبست و روز فتح بدر
که هفدهم ماه رمضانست و روز فتح مکه که بیستم ماه رمضانست و روز جنگ احد
که هفدهم شوالست و روز فتح خیبر که بیست و چهارم ماه رجبست و ایام سایر فتوحات
آنحضرت چنانچه در کتاب احوال آنحضرت بیان کرده ام و روز مباهله که بیست و چهارم ماه
ذی الحجه است و بعضی بیست و پنجم گفته اند و شب هجرة آنحضرت از مکه بمدینه که شب اول ماه ربیع
الاولست و روزیکه داخل مدینه شد آنحضرت که دوازدهم ماه ربیع الاولست و روزیکه
از شعب ابیطالب بیرون آمدند که پانزدهم ماه رجبست و شبی که آمنه رضی الله عنها بآن حضرت
حامله شد که نوزدهم جمادی الاخری است و شب معراج که شب بیست و یکم ماه رمضان است
و بعضی گفته اند که نهم ماه ذی حجه است و بعضی گفته اند که هفدهم ماه ربیع الاولست و روز تزویج
حضرت خدیجه را بعقد خود در آورد که دهم ماه ربیع الاولست و همچنین زیارت حضرت خدیجه
که قبر شریفش در مکه معظمه است در این روز و سایر روزها که اختصاص بآنحضرت دارد انسب
و اولیست و آنچه ذکر کردیم موافق اقوال مشهوره است و در بعضی از آنها اقوال دیگر هست چنانچه
در عرض کتاب بحار الانوار اشاره بآنها کرده ام **فصل پنجم** در بیان فضیلت زیارت آنحضرت
در شهرهای دیگر غیر مدینه طیبه و کیفیت آن از رسول خدا صلی منقولست که خدا را ملکی چند هست
که میگردند در زمین و هرکه از امت من بر من سلام میفرستد بمن میرسانند و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سؤال نمود که هرچه بنده خدا
گوید او بشنود و حق تعالی باو عطا کرد پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت و هرکه از مؤمنان بگوید
صلی الله علی محمد و آله و سلم آن ملک میگوید و علیک یعنی بر تو باد از من سلام پس آن ملک

میگویید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانیده است بر شما پس حضرت میفرماید وعلیه السلام
یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر جائی باشد بر من سلام کند بمن میرسد و هر که
نزد قبر من بر من سلام کند من میشنوم و در حدیث حسن از حضرت صادق ع منقولست که حضرت
مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیار نماز کنم تا توانم و فرمود که همیشه
تا میسّر میشود که باین مکان شریف بیائی بیا و فرمود که نزد قبر رسول ص میروی گفتم بلی فرمود که بدرستیکه
سلامی که از نزدیک میکنی آنحضرت میشنود و اگر دور باشی سلامت بآنحضرت میرسد و در حدیث
معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا صلی الله علیه و آله
هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند بآنحضرت میرسد و در حدیث صحیح از آنحضرت منقولست
که صلوات فرستید بر حضرت رسول ص در پهلوی قبر آنحضرت هر چند صلوات مؤمنان هر جا که
باشند بآنحضرت میرسد و این حدیث احتمال آن نیز دارد که در نزدیک و دور نماز کنند
و ثوابش را هدیه روح مقدس آنحضرت کنند و احادیث صلوات و سلام بر آنحضرت و زیارت
آنحضرت در شهرهای دور بسیار است و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت حضرت امام
رضا صلوات الله علیه عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول ص
باید فرستاد فرمود که میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
حَبِیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمِینَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ
رَسُولُ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ

وجاهدت

وَجاهَدْتَ فِی سَبِیلِ رَبِّکَ وَعَبَدْتَهُ حَتّی اَتاکَ الْیَقِینُ فَجَزاکَ اللهُ یا رَسُولَ اللهِ اَفْضَلَ
ما جَزی نَبِیّاً عَنْ اُمَّتِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اِبْرٰهِیمَ
وَآلِ اِبْرٰهِیمَ اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ و در روایت معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست
که هر که خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین
و قبرهای حجتهای خدا را صلوات الله علیهم اجمعین و او در شهر خود باشد پس غسل کند
در روز جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرائی پس چهار رکعت نماز کند
با هر سوره که میسّر شود پس بایستد رو بقبله و بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِیُّ الْمُرْتَضی وَالسَّیِّدَةُ الزَّهْراءُ
وَالسِّبْطانِ الْمُنْتَجَبانِ وَالْاَوْلادُ الْاَعْلامُ وَالْاُمَناءُ الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ اِنْقِطاعاً
اِلَیْکُمْ وَاِلی آبائِکُمْ وَوَلَدِکُمُ الْخَلَفِ عَلی بَرَکَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِی لَکُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِی لَکُمْ
مُعَدَّةٌ حَتّی یَحْکُمَ اللهُ لِدِینِهِ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لا مَعَ عَدُوِّکُمْ اِنِّی لَمِنَ الْقائِلِینَ بِفَضْلِکُمْ
مُقِرٌّ بِرَجْعَتِکُمْ لا اُنْکِرُ لِلّهِ قُدْرَةً وَلا اَزْعُمُ اِلّا ما شاءَ اللهُ سُبْحانَ اللهِ ذِی الْمُلْکِ
وَالْمَلَکُوتِ یُسَبِّحُ اللهَ بِاَسْمائِهِ جَمِیعُ خَلْقِهِ وَالسَّلامُ عَلی اَرْواحِکُمْ وَاَجْسادِکُمْ
اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ و در روایت دیگر وارد است که این زیارت را در
بام خانه خود بکن و در حدیث معتبر دیگر از مبشّر بن عبد العزیز منقولست که گفت نزد
حضرت صادق صلوات الله علیه بودم شخصی آمد و گفت فدای تو شوم من پریشانم حضرت فرمود
که روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بدار پس چون چاشت روز جمعه شود زیارت
کن رسول خدا صلی الله علیه و آله را از بالای بام خانه ات یا در بیابان زمین در جائیکه نبیند ترا

کسی پس در امکان دو رکعت نماز بکنار پس بدو زانو در آی و زانوهای خود را بخاک برسان
در حالتیکه رو بقبله کرده باشی و دست راست خود را بالای دست چپ گذاشته
باشی بگو اللّهمّ انت انت انقطع الرّجاء الّا منک وخابت الآمال الّا فیک یا ثقة
من لا ثقة له لا ثقة لی بغیرک اجعل لی من امری فرجاً ومخرجاً وارزقنی من حیث
احتسب ومن حیث لا احتسب پس بسجده رو و رو بر زمین نه و بگو یا مغیث
اجعل لی رزقاً من فضلک اگر چنین کنی طالع نمیشود بر تو روز شنبه مگر با روزی
تازه یکی از راویان این حدیث گوید که من گفتم بمحمّد بن عثمان عمروی که یکی از نایبان
حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه وآله است که هرگاه کسی دعای روزی کند ودر
مدینه نباشد چکند گفت که حضرت رسول صلوات الله علیه را زیارت در بالای سر هر امامی مکه
قبرش در آن شهر باشد پرسید که اگر در آن شهر قبر امامی نباشد فرمود نزد قبر یکی از صالحان
برود یا بیرون رود بجانب صحرائی و بجانب دست راست انحرافی از راه برود و آنچه مذکور
شد بکند که حاجتش برآورده است ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که سؤال راوی بمحمّد
بعد از آنچه در اصل حدیث مذکور شده است خالی از غرابتی نیست و جواب محمّد بن عثمان
نیز فی الجمله تنافی با اصل حدیث دارد و چون از معتمدین و نواب حضرت صاحب علیه السلام بوده
و از پیش خود هرگز حرفی نمیگفته اند اگر بگفته او عمل نمایند خوب است و بدانکه از اخبار سابقه
معلوم شد که بهتر آنستکه اگر آنحضرت را از دور خواهند که زیارت کنند بصحرائی یا بامی
بروند و بهتر آنستکه بلندترین بامهای خانه باشد و زیارت کنند و اگر هر جا که باشند
زیارت کنند به آنکه بر بام یا صحرائی روند بعموم اکثر اخبار خصوصاً زیارت بعد از نماز بنحو اهد

بود

بود و کیفیت نماز زیارت بعید و عددش در باب سابق مذکور شد و علماء ذکر کرده اند
که مخیر است میان دو رکعت و چهار رکعت فصل ششم در بیان کیفیت زیارت
حضرت فاطمه علیها السلام بدانکه چون حضرت فاطمه صلوات الله علیها وصیت نموده
که آنها ملعون که باعث شهادة او شدند و اعوان ایشان بر او نماز نگذارند آنحضرت را
در شب مخفی دفن کردند و باین سبب محل قبر شریف آنحضرت مختلف فیه است میان علماء
خاصه و عامه و مشهور میان علماء خاصه و عامه و ظاهر اکثر احادیث معتبره آنستکه
آنحضرت در خانه خود مدفون گردیده است که متصل بحجره حضرت رسول صلی الله علیه وآله
است و اکنون ضریحی نیز برای آنحضرت ساخته اند و بعضی گفته اند که در روضه مدفون است
که میان قبر و منبر باشد و بعضی گفته اند که در بقیع نزدیک بقبر ائمه بقیع مدفونست واحوط
آنستکه در هر سه موضع زیارت کنند اگر چه اظهر آنستکه در خانه خود مدفونست چنانچه
منقولست بسند معتبر که ابن ابی نصر از حضرت امام رضا صلوات الله علیه سؤال نمود از قبر
حضرت فاطمه علیها السلام فرمود که در خانه خود مدفون شد پس چون زیاد کردند بنی امیه مسجد را
داخل مسجد شد و بسند صحیح باز منقولست از ابن ابی نصر که از آنحضرت این سؤال نمود فرمود حضرت
که حضرت امام جعفر صادق ع فرمود که در خانه خود مدفونست و باین سبب حضرت رسول ص
فرمود که روضه از روضهای بهشتست و فرمود که دری از درهای بهشتست زیرا که در
فاطمه باغی از باغهای بهشتست و بسوی آن گشوده است دری از درهای بهشت مؤلف گوید که
چون سابقاً مذکور شد که روضه بقدر چهار ستون عرض دارد و مذکور شد که با
از خانه فاطمه را داخل مسجد کرده اند پس ممکنست جمع میان این حدیث و احادیث پیش

کردن که حضرت در خانهٔ خود مدفون شده باشند در جانب مسجد که محاذی ما بین قبر و منبر باشد و داخل روضه باشد و مؤید اینست آنچه در روایت سابق مذکور شد که خانهٔ حضرت داخل روضه و بهترین جاهای روضه است و در حدیث موثق منقولست که یونس بن یعقوب از حضرت صادق پرسید که نماز در خانهٔ فاطمه علیها السلام افضل است یا در روضه فرمود که در خانهٔ فاطمه و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که نماز در خانهٔ فاطمه علیها السلام بهتر از نماز در روضه است و در حدیث صحیح دیگر از آنحضرت منقولست که خانهٔ علی و فاطمه صلوات الله علیهما میان خانهایست که حضرت رسول صلعم در آنجا مدفونست و راهیکه منتهی میشود بدر بکر محاذی بازار بقیع است که اگر از آنجا داخل مسجد شوی و راست بیایی و از چپ بدیوار خانه میرسد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که چون از در بقیع داخل میشوی خانهٔ امیر المؤمنین در جانب چپ تست بقدر آنکه بزی تواند رفت و متصلست بخانهٔ رسول خدا صلعم و درهاشان مقرون بیکدیگر است و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی صلوات الله علیه منقولست که بشخصی از سادات فرمود که چون میروی بسوی قبر جدهٔ خود فاطمه صلوات الله علیها بگو یا مُمتَحَنَةُ امتَحَنَکِ اللهُ الذی خَلَقَکِ قَبلَ اَن یَخلُقَکِ فَوَجَدَکِ لِما امتَحَنَکِ صابِرَةً وَ زَعَمنا اَنّا لَکِ اَولِیاءُ وَ مُصَدِّقُونَ وَ صابِرُونَ لِکُلِّ ما اَتانا بِهِ اَبُوکِ وَ اَتانا بِهِ وَصِیُّهُ فَاِنّا نَسئَلُکِ اِن کُنّا صَدَّقناکِ اِلّا اَلحَقتِنا بِتَصدِیقِنا لَهُما بِالبُشری لِنُبَشِّرَ اَنفُسَنا بِاَنّا قَد طَهُرنا بِوِلایَتِکِ و سید ابن طاوس رضی الله عنه در کتاب اقبال ذکر کرده است که روایت کرده ایم از جماعتی از اصحاب ما که وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها در روز سیم ماه جمادی الآخر بوده است پس سزاوار آنستکه آنحضرت را در آنروز زیارت کنند و روایت کرده است جامع کتاب مسائل که ابراهیم بن

محمد همدانی نوشت عریضه بخدمت امام علی نقی صلوات الله علیه که مرا خبر ده از قبر حضرت فاطمه علیها السلام آیا در مدینه است یا در بقیع حضرت جواب نوشتند که با جدم رسول خدا صلعم مدفونست سید علیه الرحمه گفته است که پس میگویی اَلسَّلامُ عَلَیکِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ العالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیکِ یا والِدَةَ الحُجَجِ عَلَی النّاسِ اَجمَعِینَ اَلسَّلامُ عَلَیکِ اَیَّتُهَا المَظلُومَةُ المَمنُوعُ حَقُّها پس بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِکَ وَ ابنَةِ نَبِیِّکَ وَ زَوجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلوةً تُزلِفُها فَوقَ زُلفی عِبادِکَ المُکَرَّمِینَ مِن اَهلِ السَّمواتِ وَ الاَرَضِینَ بتحقیق که روایت رسیده است که هر که باین زیارت آنحضرت را زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند حقتعالی گناهانش را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که چون زیارت منقوله بسوطی از برای آنحضرت در روایات که بما رسیده است بنظر نیامده بهمین اکتفا نمودیم و اگر زیارات جامعه را اینجا اند شاید مناسب باشد و در بحار الانوار زیارات مبسوطه مؤلفه اکابر علماء رضوان الله علیهم را ایراد نموده ایم و سید ابن طاوس علیه الرحمه در نماز زیارت آنحضرت گفته است که اگر توانی نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها بجا آورد و آن دو رکعتست و در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه قل هو الله احد باید خواند و اگر نتوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند و در رکعت دویم سوره قل یا ایها الکافرون و بدانکه زیارت آنحضرت در اوقات شریفه و ایام مخصوصه بآنحضرت اولی و انسب و افضلست مثل روز ولادت آنحضرت که بیستم ماه جمادی الثانیه است بقول شیخ مفید و سید ابن طاوس یا دهم آن بقول جمعی و روز وفات آنحضرت که سیم ماه مذکور است بقول سید و جمعی یا بیست و یکم ماه رجب بقول ابن عیاش و روز تزویج آنحضرت با میر المؤمنین صلوات الله علیهما که پانزدهم ماه ذیحجه است یا اول

ماه ذی الحجه یا ششم ماه ذی الحجه و شب زفاف آنحضرت که نوزدهم ماه ذی الحجه است یا بیست و یکم
ماه محرّم و روز مباهله که گذشت و روز نزول هل اتی که روز بیست و پنجم ماه ذی الحجه است
و غیر اینها از ایامی که فضیلتی یا کرامتی از آنحضرت در آنها ظاهر شده باشد چنانچه در کتاب
بحار الانوار ایراد شده **فصل هفتم** در کیفیت زیارت ائمّه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین
باید که آدابی که در باب اوّل مذکور شد از غسل و تطهیر جامها و بوی خوش کردن و رخصت
طلبیدن در دخول و غیر اینها را بعمل بیاورد و اگر در دعاء اذن آنچه محمّد بن المشهدی
ذکر کرده است بخواند بهتر است که بر در بایستد و بگوید یا موالیّ یا ابناء رسول
الله عبدکم و ابن امتکم الذلیل بین ایدیکم و المضعف فی علوّ قدرکم و المعترف
بحقّکم جاءکم مستجیراً بکم قاصداً الی حرمکم متقرّباً الی مقامکم متوسّلاً الی الله
بکم ءادخل یا موالیّ ءادخل یا اولیاء الله ءادخل یا ملائکة الله المحدقین
بهذا الحرم المقیمین بهذا المشهد و بعد از خشوع و رقّت داخل شود و پای راست را
مقدم دارد و بسم الله بگوید پس بگوید آنچه محمّد بن المشهدی گفته است الله اکبر
کبیراً و الحمد لله کثیراً و سبحان الله بکرة و اصیلاً و الحمد لله الفرد الصمد الماجد
الاحد المتفضّل المنّان المتطوّل الحنّان الذی منّ بطوله و سهّل زیارة ساداتی
باحسانه و لم یجعلنی عن زیارتهم ممنوعاً بل تطوّل و منح و اگر دعاهای اذن دخول
که در زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه بروایت صفوان وارد شده است
و بعد از این خواهد آمد بخواند بهتر است پس نزدیک قبور مقدّسه برود و پشت بقبله
کرده رو بقبور ایشان کرده بگوید آنچه کلینی و ابن قولویه و شیخ طوسی و غیر ایشان رضی الله عنهم

روایت

علیهم که

روایت کرده اند از ائمّه صلوات الله علیهم که فرموده اند که چون بروی بنزد قبور ائمّه
در بقیع اند بایست نزد ایشان و قبرها را پیش روی خود قرار ده و بگو السّلام علیکم
ائمّة الهدی السّلام علیکم اهل التقوی السّلام علیکم الحجج علی اهل الدنیا
السّلام علیکم ایها القوّام فی البریّة بالقسط السّلام علیکم اهل الصّفوة السّلام
علیکم آل رسول الله السّلام علیکم اهل النجوی اشهد انّکم قد بلّغتم و
نصحتم و صبرتم فی ذات الله و کذّبتم و اسیء الیکم فغفرتم و اشهد انّکم الائمّة
الرّاشدون المهدیّون و انّ طاعتکم مفروضة و انّ قولکم الصّدق و انّکم
دعوتم فلم تجابوا و امرتم فلم تطاعوا و انّکم دعائم الدّین و ارکان الارض لم تزالوا
بعین الله ینسخکم من اصلاب کلّ مطهّر و ینقلکم من ارحام المطهّرات لم تدنّسکم
الجاهلیّة الجهلاء و لم تشرک فیکم فتن الاهواء طبتم و طاب منبتکم منّ بکم
علینا دیّان الدّین فجعلکم فی بیوت اذن الله ان ترفع و یذکر فیها اسمه و
جعل صلوتنا علیکم رحمة لنا و کفّارة لذنوبنا اذ اختارکم لنا و طیّب خلقنا
بما منّ علینا من ولایتکم و کنّا عنده مسمّین بعلمکم معترفین بتصدیقنا
ایّاکم و هذا مقام من اسرف و اخطأ و استکان و اقرّ بما جنی و رجا بمقامه
الخلاص و ان یستنقذه بکم مستنقذ الهلکی من الرّدی فکونوا لی شفعاء فقد
وفدت الیکم اذ رغب عنکم اهل الدنیا و اتّخذوا آیات الله هزواً و استکبروا
عنها یا من هو قائم لا یسهو و دائم لا یلهو و محیط بکلّ شیء لک المنّ بما وفّقتنی
و عرّفتنی بما اقمتنی علیه اذ صدّ عنه عبادک و جهلوا معرفته و استخفّوا

المجزی

بحقه وما لوا الی سواه فکانت المنّة منک علیّ مع اقوام خصصتهم بما خصصتنی به
فلک الحمد اذ کنت عندک فی مقامی هذا مذکورا مکتوبا فلا تحرمنی ما رجوت ولا
تخیّبنی فیما دعوت بحرمة محمّد وآله الطاهرین وصلّی الله علی محمّد وآل محمّد
پس دعا کن از برای خود بهر چه خواهی و شیخ ره در تهذیب گفته است که بعد از آن هشت
رکعت نماز زیارت بکن و شیخ محمد بن المشهدی بعد از واستکبروا عنها گفته است که پس سر را بالا
میکنی ومیگوئی یا من هو قائم تا آخر و سید ابن طاوس علیه الرحمه گفته است که چون خواهی
ایشان را وداع کنی بگو السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته استودعکم الله واقرء
علیکم السلام آمنّا بالله وبالرسول وبما جئتم به ودللتم علیه اللّهمّ فاکتبنا
مع الشاهدین پس دعا بسیار بکن و از خدا سؤال کن دیگر ترا بزیارت ایشان برگرداند
و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان بدانکه بهترین زیارتهای ایشان زیارت جامعه است
که ان شاء الله تعالی بعد از این مذکور خواهد شد وبسند معتبر منقولست که محمد بن الحنفیه
رضی الله عنه بزیارت برادرش امام حسن صلوات الله علیه میرفت ومیگفت السلام
علیک یا بقیّة المؤمنین وابن اوّل المسلمین وکیف لا تکون کذلک وانت سبیل
الهدی وحلیف التقی وخامس اصحاب الکساء غذّتک ید الرحمة وربّیت فی
حجر الاسلام ورضعت من ثدی الایمان فطبت حیّا وطبت میّتا غیر انّ
الانفس غیر طیّبة بفراقک ولا شاکّة فی الحیوة لک یرحمک الله وبسند معتبر از حضرت
صادق منقولست که فرمود که میگوئی نزد قبر علی بن الحسین صلوات الله علیهما آنچه خواهی
یعنی هر لفظ که زیارت کنی خوبست وبدانکه زیارت ایشان علیهم السلام را اوقات متبرکه

دارند

وازمنهٔ مخصوصه بایشان اولی است مثل روز ولادت حضرت امام حسن صلوات الله علیه
که موافق مشهور پانزدهم ماه مبارک رمضانست وروز وفات آنحضرت که هفتم یا بیست هشتم
یا آخر ماه صفر است وروزیکه پنج تن بردای مبارکش در آمدند که بیست وسیّم ماه رجبست وروز
مباهله وروز نزول هل اتی که گذشت وروز خلافت آنحضرت که روز شهادة
امیر المؤمنین صلوات الله علیه است وروز ولادة امام زین العابدین که پنجم یا نهم ماه
شعبانست یا پانزدهم جمادی الاولی یا جمادی الثانیه یا رجبست وروز وفات آنحضرت که
دوازدهم یا هیجدهم یا بیست وپنجم ماه محرّم است وروز خلافت آنحضرت که روز شهادة
حضرت امام حسین علیه السلام است وروز ولادت حضرت امام محمد باقر علیه السلام که روز اوّل
ماه رجبست موافق روایت معتبر یا سیّم ماه صفر وروز وفات آنحضرت که هفتم ماه ذی الحجه است
وروز خلافت آنحضرت که روز وفات امام زین العابدین است وروز ولادت حضرت امام
جعفر صادق صلوات الله علیه که هفدهم ماه ربیع الاولست وروز وفات آنحضرت که
پانزدهم ماه رجبست یا ماه شوال وروز خلافت آنحضرت که روز وفات حضرت امام محمد باقر است

فصل هشتم در بیان سایر اعمال که در مدینه مستحبست در فقه الرضا مذکور است
که چون از اعمال مسجد فارغ شوی برو بنزد قبور ائمه بقیع علیهم السلام وبرو بمسجد حضرت
فاطمه علیها السلام ودو رکعت نماز بگذار وزیارت کن قبر حمزه وسایر شهداء احد را وبرو
بمسجد فتح ومسجد سقیا ومسجد قبا که در آنها فضیلت بسیار هست ومسجد وخانهٔ
امیر المؤمنین وخانهٔ امام جعفر صادق که در مسجد است ودو رکعت نماز در آنجا بکن
ودر حدیث معتبر از ائمه علیهم منقولست که میگوئی نزد قبر حمزه رضی الله عنه السلام

علیک یا عم رسول الله وخیر الشهداء السلام علیک یا اسد الله واسد رسوله
اشهد انک قد جاهدت فی الله ونصحت لرسول الله وجدت بنفسک وطلبت
ما عند الله ورغبت فیما وعد الله پس داخل شو و نماز بکن و در وقت نماز رو بقبر مکن
و چون از نماز فارغ شوی خود را بر روی قبر بینداز و بگو اللهم صل علی محمد وعلی اهل بیته
اللهم انی تعرضت لرحمتک بلزومی بقبر عم نبیک صلواتک علیه وعلی اهل بیته
لتجیرنی من نقمتک وسخطک ومقتک ومن الازلال فی یوم تکثر فیه الاصوات و الزلال
وتشتغل کل نفس بما قدمت وتجادل کل نفس عن نفسها فان ترحمنی الیوم فلا خوف العثرات
علی ولا حزن وان تعاقب فمولای له القدرة علی عبده اللهم فلا تخیبنی الیوم
ولا تصرفنی بغیر حاجتی فقد لزقت بقبر عم نبیک وتقربت به الیک ابتغاء مرضاتک
ورجاء رحمتک فتقبل منی وعد بحلمک علی جهلی وبرأفتک علی جنایة نفسی فقد عظم
جرمی وما اخاف ان تظلمنی ولکن اخاف سوء الحساب فانظر الیوم الی تقلبی علی
قبر عم نبیک صلواتک علی محمد واهل بیته فبهم فکنی ولا تخیب سعیی ولا یهونن
علیک ابتهالی ولا تحجب منک صوتی ولا تقلبنی بغیر حوائجی یا غیاث کل مکروب
ومحزون یا مفرج عن الملهوف الحیران الغریب الغریق المشرف علی الهلکة صل علی یا مفرجا
محمد واهل بیته الطاهرین وانظر الی نظرة لا اشقی بعدها ابدا وارحم تضرعی
وغربتی وانفرادی فقد رجوت رضاک وتحریت الخیر الذی لا یعطیه احد سواک
ولا ترد املی و شاید زیارت شهدا در روز شهادت ایشان که موافق مشهور هفدهم ماه
شوال است انسب باشد و در حدیث معتبر منقولست که عقبه از حضرت صادق سؤال نمود

کرده بودم

که من میروم بسوی مساجد که در دور مدینه است بکدام ابتدا کنم فرمود که ابتدا کن
بمسجد قبا پس بسیار نماز کن در آن که آن اول مسجدیست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله در این
عرصه در آن نماز کرد پس برو بغرفه مادر ابرهیم پس نماز کن در آن که آن مسکن و محل نماز
رسول خدا است ص پس برو بمسجد فضیخ و دو رکعت نماز بکن که پیغمبر در آن نماز کرده است
و چون از این جانب فارغ شوی برو بجانب کوه احد و ابتدا کن بمسجدی که در پایین سنگستان است
و در آن نماز بکن پس برو بسوی قبر حمزة بن عبد المطلب سلام کن بر او پس برو بسوی قبرهای
شهدا و بایست نزد قبرها و بگو السلام علیکم یا اهل الدیار انتم لنا فرط وانا
بکم لاحقون پس برو بمسجدی که در آن مکان گشاده است در پهلوی کوه در وقتی که داخل احد میشوی
پس در آن مسجد نماز بکن که از آن موضع رسول خدا صلی الله علیه وآله بیرون رفت بسوی
احد در وقتی که با کفار مکه جنگ کرد پس در آنجا نماز کرد و بجنگ رفت پس باز برگرد و نماز
کن نزد قبر شهدا آنچه خدا برای تو مقدر کرده باشد پس برو بسوی مسجد احزاب و نماز کن که
رسول خدا در آن موضع دعا کرد در روز جنگ احزاب و گفت یا صریخ المکروبین و
یا مجیب دعوة المضطرین و یا مغیث المهمومین اکشف همی وکربی وغمی فقد
تری حالی وحال اصحابی و باسانید معتبره از معویة بن عمار منقولست که حضرت صادق
فرمود که ترک مکن رفتن بمشاهد مدینه را که یکی از آنها مسجد قباست و حق تعالی
در شان آن مسجد فرستاده است این آیه را لمسجد اسس علی التقوی من اول یوم احق ان
تقوم فیه که مضمونش اینست که بتحقیق که بناشده است بر پرهیزکاری در روز اول
سزاوارتر است باینکه در آن بایستی بنماز و عبادة از مسجدی که منافقان بحیله و مکر

بنا کرده اند و غرفه مادر ابرهیم و مسجد فضیخ و قبور شهدا و مسجد احزاب که آن مسجد
فتح است و بما رسیده است که پیغمبر صلعم چون نزد قبور شهدا میآمد و میگفت السلام
علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار و باید که در مسجد فتح این دعا بخواند یا صریخ المکروبین
و یا مجیب المضطرین اکشف عنی همی و غمی و کربی کما کشفت عن نبیک همه و غمه و
کربه و کفیته هول عدوه فی هذا المکان و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که
حضرت رسول صلعم فرمود که هر که بیاید بسوی مسجد من مسجد قبا و دو رکعت نماز در آن بگذارد برگردد
با ثواب عمره و احادیث در فضیلت مسجد قبا بسیار است و بسند صحیح از آنحضرت منقول است
که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از رسول خدا صلعم هفتاد و پنج روز زنده ماند و در این ایام
هیچکس آنحضرت را خندان ندید و میرفت بسوی قبرستان شهیدان احد در هر هفته دو مرتبه روز دوشنبه
و پنجشنبه و در آنجا نماز و دعا میکرد و بسند معتبر از عمار ساباطی منقولست که گفت با حضرت
صادق ع رفتم بسوی مسجد فضیخ فرمود که ای عمار میبینی این گودال را گفتم بلی فرمود که اسما
زن جعفر بن ابیطالب که بعد از او امیر المؤمنین ع او را خواست روزی در اینموضع نشسته بود با دو
پسرش که از جعفر داشت پس گریست پسرهایش از وی پرسیدند که چرا گریه میکنی گفت از برای
امیر المؤمنین ع گفتند برای امیر المؤمنین گریه میکنی و برای پدر ما گریه نمیکنی گفت برای موت او
گریه نمیکنم بلکه بیادم آمد حدیثی که حضرت امیر المؤمنین ع در اینجا بمن نقل کرد و باین سبب
گریستم روزی با آن حضرت در این مسجد بودم فرمود که میبینی این گودال را گفتم بلی فرمود
که من با رسول خدا صلعم در اینموضع نشسته بودیم ناگاه سر مبارک خود را در دامن من گذاشت
و بخواب رفت تا وقت نماز پیشین در آمد نخواستم که آنحضرت را بیدار کنم که مبادا از آنحضرت

بلند

باشد تا آنکه وقت بیرون رفت و نماز فوت شد پس حضرت بیدار شد و فرمود یا علی
نماز کرده گفتم نه فرمود که چرا گفتم نخواستم که شما را آزار کنم پس برخواست و رو بقبله
کرد و دستها را بلند کرد و گفت خداوندا برگردان آفتاب را بوقت نماز تا علی نماز کند
پس آفتاب برگشت بوقت نماز عصر تا من نماز کردم پس بیتهای سرغرفه مانند شهابها فرو رفت
و از جمله زیارات مرغوبه زیارت ابرهیم فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله در بقیع است و روز
ولادت آنحضرت که هیجدهم ماه ذیحجه است موافق مشهور انسبست و در کیفیت زیارت او
چیزی بنظر نرسیده است و در کتب زیارات مسطور است و زیارت فاطمه بنت اسد رضی الله عنها سنت است
و قبر شریفش در بقیع معروفست و از کلام شیخ ره در تهذیب مفهوم میشود که نزد ائمه
بقیع علیهم السلام مدفون است یا مزاری که بالفعل معروفست دور است از قبر ایشان و دور نیست
که آن موضعیکه در پیش روی ائمه بقیع علیهم السلام زیارت فاطمه زهرا علیها السلام در آنجا میکنند
محل قبر فاطمه بنت اسد باشد که اشتباه کرده باشند و زیارت حضرت ابوطالب و حضرت
عبد المطلب و عبد مناف و حضرت خدیجه رضی الله عنهم را در مکه معظمه باید کرد
خصوصا در ایام مختصه بایشان مثل بیست و ششم رجب که روز وفات ابوطالب علیه السلام است
و دهم ربیع الاول که روز وفات عبد المطلب است و هفدهم محرم که روز هلاک اصحاب
فیل و ظهور کرامت عبد المطلب است و روز تزویج خدیجه رض که پیش مذکور شد و زیارت
جعفر بن ابیطالب ره در موته و زیارت شهداء بدر در بدر و زیارت ابوذر ره در ربذه
که نزدیک بصفراست از جانب راست راه نسبت بکسی که از مکه بمدینه رود و قبر شریف
آمنه و عبد الله رضی الله عنهما در این زمان معلوم نیست و شیخ محمد بن المشهدی

ذکر کرده است که مستحبست که نماز کند در خانهٔ امام زین العابدین صلوات الله علیه
و خانهٔ حضرت امام جعفر صادق ع و مسجد سلمان فارسی رضی الله عنه و مسجد امیر المؤمنین صلوات الله علیه
که محاذی قبر حضرت حمزه است و از جملهٔ مساجد معروف مسجد غدیر خم است که نزدیک بجحفه است اکنون در این
زمان اثر میکویند و آن مسجد در این زمان اثرش هست اما نواصب از برای اخفاء فضیلت و نص
امیر المؤمنین ع راه کردانیده اند و بر سر راه متعارف ایشان نیست و نزدیکست براه و بسند معتبر
از حسان جمال منقولست که کفت شتر بحضرت صادق ع کرایه داده بودم و در خدمت آنحضرت
از مدینه تا مکه رفتم و چون رسیدیم بمسجد غدیر نظر کرد بجانب چپ مسجد و فرمود که اینموضع
قدم رسول خدا صلی الله علیه و آله است در وقتیکه میفرمود که هر که من مولای اویم پس علی مولای
اوست خداوندا دوست دار هر که او را دوست دارد و دشمن دار هر که او را دشمن
دارد پس نظر فرمود حضرت صادق ع بجانب دیکر مسجد و فرمود که اینموضع خیمهٔ ابو بکر و عمر
و سالم مولای ابی حذیفه و ابو عبیدهٔ الجراح است در وقتیکه دیدند که حضرت رسول دست
امیر المؤمنین صلوات الله علیه را کرفته و بلند کرده است و نص بر امامت او و فضائل او مینماید
او را بایشان میفرماید در آنوقت بعضی از ایشان کفتند که ببینید چشمهایش را که میکردد
کویا که دیده های دیوانه است پس جبرئیل نازل شد و آیهٔ و ان یکاد الذین کفروا را آورد

باب سیم در فضیلت زیارت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و کیفیت زیارت
آنحضرت و در آن چند فصلست **فصل اول** در فضیلت زیارت آنحضرت در حدیث
صحیح منقولست از حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه که هر که زیارت کند حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه را و عارف بحق آنحضرت باشد و آنحضرت را امام واجب الاطاعة

داند

و خلیفهٔ بلا فصل داند و از روی تجبر و تکبر بزیارت نیامده باشد حق تعالی بنویسد از برای او
اجر صد هزار شهید و کناهان کذشته و آیندهٔ او را بیامرزد و مبعوث کرداند روز
قیامت از جملهٔ ایمنان از اهوال آنروز و آسان کرداند بر او حساب او را و استقبال نمایند او را
ملائکه و چون برکردد از زیارت او را مشایعت نمایند تا بخانهٔ خود برکردد و اکر بیمار شود
بعیادت او بیایند و اکر بمیرد متابعت جنازه اش بکنند و از برای او طلب آمرزش نمایند تا قبرش
و بسند معتبر منقولست که ابو وهب بصری داخل مدینه شد و بخدمت حضرت صادق ع رسید
و عرض کرد که فدای تو شوم نزد شما آمدم و زیارت امیر المؤمنین صلوات الله علیه نکردم حضرت
فرمود که بد کردی اکر نه این بود که از شیعیان مایی من نظر بسوی تو نمیکردم آیا زیارت نمیکنی کسی را
که خدا با ملائکه او را زیارت میکنند و پیغمبران او را زیارت میکنند و مؤمنان او را زیارت میکنند
کفت فدای تو شوم من این را نمیدانستم فرمود که بدانکه امیر المؤمنین نزد خدا بهتر است
از جمیع ائمه و از برای اوست ثواب اعمال همهٔ ائمه علیهم السلام و بقدر عملهای خود زیادتی
یافته اند و بسند معتبر دیکر منقولست از مفضل که کفت بخدمت حضرت صادق ع رفتم و عرض
کردم که من مشتاق نجف شده ام فرمود که برای چه مشتاق شده ع کفتم که میخواهم که امیر المؤمنین
صلوات الله علیه را زیارت کنم فرمود که آیا میدانی فضیلت زیارت آنحضرت را کفتم نه یا بن رسول الله
شما بفرمائید فرمود بدانکه چون زیارت امیر المؤمنین میکنی زیارت کرده استخوانهای آدم و بدن نوح
و جسم علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم را کفتم که آدم که از بهشت بسراندیب فرود آمد
در جانب مشرق و میکویند که استخوانهایش نزد خانهٔ کعبه است چگونه استخوانهایش بکوفه افتاد فرمود
که خداوند عالمیان وحی نمود بحضرت نوح ع در وقتیکه در کشتی بود که طواف کند بخانهٔ کعبه هفت شوط

پس طواف کرد بنوعیکه خدا باو وحی فرموده بود پس بیرون آمد از کشتی بمیان آب و آب تا نوح
او بود و بیرون ورد تابوتی را که استخوان آدم در آن بود و در کشتی جا داد و طواف کرد دور
خانه کعبه آنچه خدا خواست پس کشتی آمد تا میان مسجد کوفه پس در آنجا خدا وحی نمود بزمین که آب خود را
فرو بر پس آب از میان مسجد کوفه فرو برد چنانچه آب اول از مسجد کوفه پیدا شد و متفرق
شدند آنجماعتیکه با حضرت نوح در کشتی بودند پس حضرت نوح تابوت را گرفت و دفن کرد در غری
که اسم نجف اشرفست و آن قطعه ایست از کوهیکه حق تعالی با حضرت موسی بر آن سخن گفت و حضرت
عیسی را بر آن اینموضع تقدیس کرده و بزرگ گردانید و حضرت ابرهیم را در اینمکان خلیل خود گردانید
و حضرت محمد صلی الله علیه و آله را در اینمحل حبیب خود گردانید و آنرا مسکن پیغمبران گردانید و الله که ساکن
نشده است در اینمکان بعد از پدران طیبین او آدم و نوح کسیکه نزد خدا گرامی تر باشد از امیر المؤمنین
صلوات الله علیهم پس چون زیارت جانب نجف کنی زیارت کن استخوان آدم و بدن نوح و جسم علی
ابن ابیطالب را بدرستیکه زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و محمد خاتم پیغمبران را و علی
بهترین اوصیاء را و بدرستیکه زیارت کننده او گشوده میشود برای او درهای آسمان نزد دعا
او پس از این خیر غافل مباش و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که
حق تعالی عرض کرد ولایت ما را بر اهل شهرها پس قبول نکردند مگر اهل کوفه بدرستیکه در پهلوی آن
قبری هست که هیچ غمگینی نمیرود که نماز کند نزد آن چهار رکعت مگر آنکه حق تعالی بر میگرداند
او را خوشحال با بر آمدن حاجتش و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که در جانب کوفه قبری
که هیچ غمناکی بنزد آن نمیرود که دو رکعت یا چهار رکعت نماز بگذارد مگر آنکه حق تعالی غم او را زائل
میگرداند و حاجت او را بر میآورد راوی پرسید که قبر حضرت امام حسین صلوات الله علیه را

میفرمایند آنشاه فرمود نه پس مبارکش کرد گفت که قبر امیر المؤمنین را میفرمایند آنشاه فرمود
کربلا و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هرکه پیاده بزیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات
الله علیه برود حق تعالی بهر گامی ثواب حج و عمره از برای او بنویسد و بسند معتبر دیگر منقولست
که حضرت صادق صلوات الله علیه گفت که ای پسر مارد هرکه زیارت کند جدم امیر المؤمنین را
بنویسد خدا از برای او بعدد هر گامی حج مقبولی و عمره پسندیده ای پسر مارد والله که نمیخورد آتش
جهنم قدمیرا که غبار آلود شود در زیارت امیر المؤمنین خواه پیاده برود و خواه سوار ای پسر
مارد بنویس این حدیث را بآب طلا مؤلف گوید که گویا امر بنوشتن بآب طلا کنایه باشد از نفاست حدیث
و اعتنا بشان آن کردن و اهتمام در عمل بآن و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت مرویست که زیارت
حضرت امام حسین برابر است با یک حج و یک عمره و زیارت پدرش برابر است با دو حج و دو عمره
و بسند معتبر دیگر منقولست که آنحضرت فرمود بحسان بن مهران که آیا زیارت میکنید قبرهای شهیدان را
که نزد شما است گفتم کدام شهیدان فرمود که علی و حسین صلوات الله علیهما گفت زیارت میکنیم
و بسیار زیارت میکنیم فرمود که ایشانند آن شهیدان که حق تعالی در شان ایشان فرموده است که زنده
اند نزد پروردگار خود و حال آنکه روزیها میابند پس زیارت کنید ایشان را و تضرع کنید و طلب کردن
حاجات خود نزد قبرهای ایشان اگر ما چنین نزدیک بودیم که شما نزدیکید هر آینه ایشان را هجرت اخذ
میکردیم مؤلف گوید یعنی هجرة بسوی ایشان میکردیم و ترک وطن نموده نزد ایشان ساکن
میشدیم با آنکه رفتن بسوی ایشان از بهترین هجرة بسوی خدا و رسول میدانستیم و بسند معتبر دیگر منقولست
که حضرت صادق فرمود که ما میگوئیم که در پشت کوفه قبری هست که پناه نمیبرد بآن قبر دردمندی
مگر آنکه حق تعالی او را شفا کرامت میفرماید و در حدیث معتبر منقولست که ابوشعیب خراسانی

صلوات الله علیه
بخدمت حضرت امام رضا صلوات الله علیه عرض کرد که کدام بهتر است زیارت قبر امیر المؤمنین
یا زیارت قبر امام حسین صلوات الله علیه فرمود که امام حسین صلوات الله علیه با غم و
والم شهید شده است پس بر خدا لازمست که نروند بزیارت او غمناکی مکر انکه غم او را زایل کند
و فضیلت زیارت قبر امیر المؤمنین ع بر زیارت قبر امام حسین مثل فضیلت امیر المؤمنین است
بر امام حسین علیهما السلام و بسند معتبر از ابو بصیر منقولست که حضرت صادق ع فرمود که ولایت
و دوستی ما ولایت و دوستی خداست که مبعوث نکرده است هیچ پیغمبری را مکر با ولایت ما
بدرستیکه خداوند عالمیان عرض کرد ولایت و محبت ما را بر اسمانها و زمین و کوهها و شهرها
و قبول نکردند هیچیک مثل قبول کردن اهل کوفه و بدرستیکه در پهلوی ایشان قبری
هست که هیچ غمناکی بسوی ان قبر نمیرود مکر انکه حق تعالی غمش را زایل میکرداند و دعایش
مستجاب میکرداند و او را باهلش شاد بر میکرداند و از حضرت صادق ع منقولست که درهای اسمان
باز میشود نزد داخل شدن زیارت کنندهٔ بروضهٔ حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و بسند
معتبر دیکر از انحضرت منقولست که اعرابی بخدمت رسول خدا صلی الله علیه و اله امد و کفت یا رسول الله
منزل من از منزل تو دورست و مشتاق زیارت و دیدن تو میشوم و میایم و ترا نمیبینم و علی بن ابیطالب را
میبینم و مونس من میشود بحدیث کفتن و موعظه کردن و بر میکردم با تاسف بر ندیدن
تو حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرمود که هر که علی را زیارت کند مرا زیارت کرده است
و هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته است و هر که او را دشمن دارد مرا دشمن داشته است
اینخبر را بقوم خود برسان و هر که برود بعد از وفات علی بزیارت او چنانست که بزیارت من امده باشد
و من جزا میدهم او را در قیامت و جبرئیل و صالح مؤمنان که امیر المؤمنین است ع فصل دویم در بیان موضع

قبر منور

مدفونند
قبر منور انحضرت صلوات الله علیه و قبور شریفهٔ انبیاء و اوصیاء علیهم السلام که در جوار انحضرت
بدانکه چون حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه بحضرت امام حسن و امام حسین صلوات الله علیهما وصیت نمود
که انحضرت را در شب پنهان دفن کنند از خوف خوارج و غیر ایشان باین سبب قبر ان حضرت
مخفی بود و مطلع نبود بر ان مکر قلیلی از خواص شیعیان تا انکه چون حضرت صادق علیه السلام
در زمان سفاح بعراق تشریف اوردند بجمعی کثیر از اصحاب و شیعیان خود نمودند قبر
انحضرت را و فرمودند که علامت قبر را ساختند و در زمان هرون تجدید کردند لیکن
بعد از این مذکور خواهد شد و باین سبب در میان مخالفان و بعضی از عوام شیعه در صدر اول
اختلافی بهم رسیده بود بعضی میکفتند انکه در خانهٔ خود مدفون کردیده و بعضی میکفتند انکه
در صحن مسجد کوفه و بعضی میکفتند در رحبهٔ کوفه و بعضی میکفتند در کرخ که محله
بوده است از بغداد کهنه و لیکن اجماع علماء شیعه منعقد کردیده است بنقلهای متواتره
که مرقد شریف انحضرت همین موضع معروفست و سید عبد الکریم بن طاوس رضی الله عنه
در این باب کتابی تالیف نموده مسمی بفرحة الغری و احادیث بسیار درین باب ایراد نموده است
و معجزات بسیار که درین مکان شریف ظاهر کردیده است نقل نموده و در هر عصری از اعصار
از کرامات و معجزات انقدر ظاهر میکردد که احتیاج بنقل سلف نیست و فقیر بسیاری از انها
در کتاب بحار الانوار ایراد نموده ام و باسانید معتبره منقولست از صفوان جمال که کفت با حضرت
صادق ع روانه شدیم از مدینه بسوی کوفه چون از حیره کذشتیم فرمود که شتران باید بقایم
بروند که عمارتی بوده است نزدیک بنجف و حد راه باید که بغری باشد که عماراتی بوده است در
بنجف اشرف باین سبب بنجف را غری میکفتند پس چون بقایم رسیدیم انحضرت

بار یکی بیرون آوردند و آن قائم بجانب مغرب کامی چند برداشتند و از ریسمان کشیدند تا با آخر
ریسمان رسیدند پس دست زدند و از زمین کفی از خاک برگرفتند و بوئیدند پس تا دیر
شدند تا ایستادند به موضعیکه الحال موضع قبر امیر المؤمنین است و بکف مبارک قبضه از خاک
برگرفتند و بوئیدند و نعره زدند و بیهوش شدند بحدیکه من کمان کردم که از دنیا مفارقت
کردند چون بهوش آمدند فرمودند که این موضع قبر امیر المؤمنین است پس خطی کشیدند برای علامت قبر
من عرض کردم یا بن رسول الله چه چیز مانع شد شما را که از اهل بیت رسالت اکر قبر آن
حضرت را ظاهر کردند فرمود که برای حذر از فرزندان مروان و خوارج که مبادا حیله در آزار
رسانیدن بجسد مبارک آنحضرت بکنند و ایضا بسند معتبر از سلیمان بن خالد و محمد بن مسلم
که هر دو از اکابر راویان اند منقولست که کفتند که رفتیم در حیره بخدمت حضرت امام جعفر صادق ع
رخصت طلبیدیم و داخل شدیم و در خدمت آنحضرت نشستیم و سؤال نمودیم از موضع
قبر امیر المؤمنین ع فرمود که چون از حیره بیرون میروید و از تل کوچک و قائم میکذرید
و تا نجف کثیر بر تا باید و بیرون تاب عیان میبینید تلهای سفید که در میان آنها قبری هست
که سیل آنرا شکافته است آن قبر امیر المؤمنین علیه السلام است پس آن بامداد رفتیم و بصفتیکه حضرت
فرموده بود قبر را یافتیم پس زیارت کردیم و نماز کردیم و برکشتیم و روز دیکر بامداد بخدمت
آنحضرت رفتیم و طریق رفتن و یافتن خود را وصف کردیم فرمود که درست یافته اید
خدا شما را براه راست بدارد و منقولست از ابی قره که کفت رفتم با زید بن علی بجانب
قبرستان کوفه که در طرف نجف است پس نماز بسیار کرد و بعد از آن فرمود که ما نزدیک قبر امیر المؤمنین
علی بن ابیطالبیم ای ابی قره ما در باغی از باغهای بهشتیم و از محمد بن السائب منقولست که

کف

کفت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام
و محمد بن الحنفیه و عبد الله بن جعفر و جمعی دیکر از اهلبیت آنحضرت را در شب بیرون آوردند
و در پشت کوفه دفن کردند از ترس اینکه مبادا خوارج و غیر ایشان قبر را بشکافند و آنحضرت را
بدر آورند و در روایت دیکر منقولست که چون ابن ملجم علیه اللعنه آنحضرت را ضربت زد حضرت
امام حسن علیه السلام با آنحضرت کفت که این ملعون را بکشم فرمود که نه و لیکن او را حبس کن و اکر
من بمیرم او را بکش و مرا دفن کنید در پشت کوفه در قبر هود و برادرم حضرت صالح و
هود و در حدیث دیکر منقولست که از حضرت امام حسن صلوات الله علیه پرسیدند که در کجا
دفن کردید امیر المؤمنین صلوات الله علیه را فرمود در کنار آن موضع که سیلاب آنرا شکافته است
و خود وصیت فرموده که مرا دفن کنید در قبر برادرم هود و بسند صحیح منقول است که بحضرت
صادق علیه السلام عرض کردند که مردم میکویند که امیر المؤمنین ع در صحن مسجد کوفه
مدفون شده است فرمود که نه کفتند پس کجا مدفون شده است فرمود که چون آنحضرت
فوت شد امام حسن ع او را برداشت و آورد بر پشت کوفه در میان تلها نزدیک نجف
دفن کرد صفوان جمال میکوید که رفتم بانجا و بموضعی که کمان کردم و بخدمت آنحضرت
آمدم و خبر دادم فرمود که درست یافته خدا ترا رحم کند و بسند معتبر منقولست از
یزید بن عمرو که حضرت صادق ع در وقتیکه در حیره بود در روزی بمن کفت که آیا میخواهی که
بعمل آورم آنچه ترا وعده داده بودم که قبر امیر المؤمنین را بتو نشان دهم کفتم بلی پس آنحضرت
سوار شد و اسمعیل فرزندش سوار شد و من با ایشان سوار شدم تا آنکه از تل کوچک کذشت
و میان حیره و نجف نزد تلهای سفید فرود آمد و من و اسمعیل هم فرود آمدیم پس حضرت

نماز کرد و ما هم نماز کردیم پس با سمعیل گفت برخیز و سلام کن بر جدت حسین بن علی
علیهما السلام گفتم فدایت شوم مگر حسین در کوفه نیست فرمود که بلی اما چون سر مبارک
آنحضرت را که بشام برده بودند یکی از شیعیان ما آنسر را دزدید و آورد و دفن کرد در پهلوی
امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و بسند معتبر از ابان بن تغلب مرویست که گفت با حضرت
صادق ع رفتیم بر پشت کوفه بر قبری گذشتند و فرود آمدند و دو رکعت نماز گذاردند پس اندکی
راه رفتند و فرود آمدند و دو رکعت نماز گذاردند پس اندکی دیگر رفتند و فرود آمدند و دو رکعت نماز
کردند پس فرمودند که آن موضع اول محل قبر امیر المؤمنین صلوات الله علیه بود و موضع دویم
محل سر مبارک امام حسین علیه السلام بود و موضع سیم محل منبر حضرت قائم آل محمد صلوات الله
علیه خواهد بود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که فرمود چون بنجف میرسی دو قبر میبینی
قبر بزرگی و قبر کوچکی قبر بزرگ قبر امیر المؤمنین است و قبر کوچک مدفن سر مبارک امام حسین است
و بسند معتبر منقولست از صفوان جمال که گفت من با حضرت صادق ع از قادسیه روانه شدیم تا مشرف
شدیم بنجف فرمود که اینکوهیست که پناه برد بآن فرزند جدم نوح ع که گفت بزودی پناه میبرم
بکوهی که مرا از آب نگاه دارد پس حق تعالی وحی نمود بسوی آنکوه که ای نجف آیا مردم پناه میبرند بتو
از عذاب من پس کوه فرو رفت در زمین و پاره پاره شد و در ناحیه شام ظاهر شد پس فرمود
که راه را کج کردیم پس میرفت تا رسید بغریین پس بر قبری ایستاد و سلام کرد و سلام فرستاد بر پیغمبران یکیک از آدم
گوشه تا پیغمبر آخر الزمان صلوات الله علیهم اجمعین و من با او سلام میفرستادم پس بر قبر دیگر افتاد
و بر صاحب قبر سلام کرد و صدای گریه آنحضرت بلند شد پس برخاست و چهار رکعت نماز گذارد
و من نیز با آنحضرت نماز کردم پس پرسیدم که این قبر کیست فرمود که این قبر جدم علی بن ابی طالب است ع

و در حدیث معتبر از یونس بن ظبیان منقولست که گفت من در خدمت حضرت صادق علیه السلام بودم
در حیره در ایامیکه آنحضرت بنزد ابو جعفر دوانقی آمده بودند در شب ماهتابی پس نظر کرد بسوی
آسمان و فرمود که ای یونس این ستارها را میبینی که چه بسیار نیکوست بدرستیکه اینها امان اهل
آسمانند و ما اهلبیت امان زمینیم پس فرمود که ای یونس امر کن که استر و الاغ را زین کنند
چون هر دو را زین کردند فرمود که ای یونس میخواهم که الاغ را زین کنی و استر را تو سوار شوی
پس سوار شدیم و چون از حیره بیرون رفتیم فرمود که پیش باش ای یونس و گاه میفرمود که از جانب
راست برو و گاه میفرمود که از جانب چپ برو پس چون رسیدیم بتل سرخ فرمود که بجانب
راست برو پس بموضعی رفت که در آن چشمه آبی بود و وضو ساخت پس نزدیک تل بلندی
آمد و نماز گذارد پس بر آن بلندی بر آمد و بسیار گریست پس ببلندی دیگر رفت و با آنجا چنین کرد
پس فرمود که ای یونس تو نیز مثل آنچه من کردم بکن پس چون فارغ شدم فرمود که ای یونس میشناسی
اینمکانرا گفتم نه فرمود که موضعیکه اول در آن نماز کردم موضع قبر امیر المؤمنین بود
و آن بلندی دیگر موضع سر امام حسین است بدرستیکه ملعون عبید الله بن زیاد علیه اللعنه
چون سر مبارک امام حسین ع را بشام فرستاد او را رد کردند بکوفه پس گفت بیرون برید این سر را از کوفه
که باعث فتنه اهلش نشود پس حق تعالی چنین کرد که نزد امیر المؤمنین صلوات الله علیه مدفون شد
پس سر با بدن است و بدن با سر است مؤلف گوید که گویا مراد این باشد که بعد از دفن کردن حق تعالی
آنسر مبارک را با بدن شریفش ملحق گردانید و متصل ببدن شد و در اینموضع زیارت کردن برای این است
که اول در اینجا مدفون شده است و محتملست که مراد این باشد که بدن مبارک امیر المؤمنین
بمنزله بدن شریف آنحضرتست و هر دو یک نورند و جدائی در میان ایشان نیست پس با سر بدن ایشانهم

جدا نشدم و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که فرمود که من چون در حیره بودم نزد ابو العباس
سفاح شب میرفتم بنزد قبر امیر المؤمنین و آن در ناحیهٔ نجف است در پهلوی غریّ که
نعمان پادشاه عرب ساخته است پس نماز شب را در آنجا میکردم و پیش از صبح بر میگشتم و ایضا
بسند صحیح از صفوان منقولست که آنحضرت بر سید آن موضع قبر حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه را بآنحضرت نشان دادند صفوان گفت که بعد از آن بیست سال من نماز نزد قبر آنحضرت میکردم
و در حدیث ابو حمزهٔ ثمالی خواهد آمد که حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه او را بردند
بنجف و موضعی را نشان دادند و فرمودند که این موضع قبر جدّم امیر المؤمنین است و زیارت کردند
و دو طرف روی مبارک خود را بر قبر منوّر مالیدند و در روایت معتبر دیگر منقولست که ابو بصیر
از حضرت صادق سؤال نمود که امیر المؤمنین در کجا مدفون گردیده است فرمود که در قبر پدرش
حضرت نوح ابو بصیر گفت که مردم میگویند که نوح در مسجد کوفه مدفونست فرمود که نه در پشت
کوفه مدفونست و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که قبر امیر المؤمنین در میان سینهٔ
نوح و فرق سر آنحضرت است از جانب قبله و در روایت معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت
امیر المؤمنین حضرت امام حسن علیهما السلام را امر فرمود که قبر آنحضرت را در چهار موضع بکنند در مسجد
و در نجف و در موضع دیگر برای آنکه دشمنانش موضع قبرش را ندانند و در حدیث دیگر
فرمود که حضرت امیر المؤمنین وصیت فرمود که جسدم را بیرون برید بر پشت کوفه پس هرجا قدمهای
شما فرو رود و بادی بر روی شما بوزد مرا دفن کنید و آن اول طور سینا است پس چنین کردند
و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که در کوفه است قبر نوح و ابرهیم و قبر سیصد و هفتاد پیغمبر و
ششصد وصی پیغمبر و قبر بهترین اوصیاء پیغمبران یعنی امیر المؤمنین مؤلف گوید که چون

روایات

۳۷

در روایات معتبرهٔ بسیار وارد است که حضرت آدم و نوح علیهما السلام نزد حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه مدفونند و در بعضی روایات حضرت هود وارد شده است و حضرت صالح نیز مشهور است
که در حوالی آنحضرت مدفونست و حضرت یونس و ذو الکفل نیز در این زمان قبرشان معروفست
و در این حدیث نیز حضرت ابرهیم با سایر انبیاء و اوصیاء وارد شده است اگر در وقت زیارت آنحضرت
همه را زیارت کنند مناسبست اینجا بخصوص مذکورند خصوصا و باقی را عموما و سابقا روایتی
گذشت که حضرت صادق سلام بر آدم و سایر انبیاء فرستادند در زیارت آنحضرت و این حدیث
منافات ندارد با احادیثی که وارد شده است که بعضی از ایشان در مواضع دیگر مدفون شده اند زیرا که
ممکنست که مثل حضرت آدم در جای دیگر مدفون شده باشند و از برای شرف مجاورت آنحضرت ایشان را
باین محل شریف نقل کرده باشند و امّا مدفون شدن سر مبارک حضرت امام حسین در بالای سر
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و استحباب زیارت آنحضرت در آن مکان بغیر آنچه ذکر کردیم بسیار است
و احادیثی در این باب بعد از این نیز خواهد آمد ان شاء الله تعالی فصل سیم در بیان زیارت
مطلقهٔ آنحضرت که مقیّد بوقتی از اوقات نیست اوّل زیارتیست که شیخ مفید و سید ابن طاوس
و شیخ شهید و غیر ایشان قدّس الله ارواحهم در کتب خود ذکر کرده اند و بروایتی نسبت
داده اند اگر چه از بعضی قرائن مفهوم میشود که دعائی چند در میان روایت درج فرموده باشند
و بود و یا دیگری نیز با این روایت ضم کرده باشند شیخ مفید فرموده است که مرویست از صفوان
که عرض نمودم بخدمت حضرت صادق علیه السلام که چگونه زیارت کنیم حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را
فرمود که ای صفوان هرگاه اراده زیارت نمائی غسل بکن و دو جامهٔ پاک بپوش و بخشی از بوی خوش
خود را خوشبو کن و اگر نیابی و نکنی ترا مجزیست و چون از خانهٔ خود بیرون میروی بگو اللهم

اني خرجت من منزلي ابغي فضلك وازور وصي نبيك صلواتك عليهما اللهم
فيسر ذلك لي وسبب المزار له واخلفني في عاقبتي وحزانتي باحسن الخلافة
يا ارحم الراحمين پس روانه شو و حال آنکه مشغول باشی بالحمد لله وسبحان الله ولا
اله الا الله و چون بخندق کوفه برسی بایست نزد خندق و بگو الله اکبر الله
اکبر اهل الكبرياء والمجد والعظمة الله اكبر اهل التكبير والتقديس والتسبيح
والالاء الله اكبر مما اخاف واحذر الله اكبر عمادي وعليه اتوكل الله
اكبر رجائي واليه انيب اللهم انت ولي نعمتي والقادر على طلبتي تعلم حاجتي و
ما تضمره هواجس الصدور وخواطر النفوس فاسئلك بمحمد المصطفى الذي — تنوهمه
به حجج المحتجين وعذر المعتذرين وجعلته رحمة للعالمين ان لا تحرمني ثواب
زيارة وليك واخي نبيك امير المؤمنين وقصده وتجعلني من وفد الصالحين و
شيعته المتقين برحمتك يا ارحم الراحمين و چون نمودار شود برای تو قبه شریف
آنحضرت بگو الحمد لله على ما اختصني به من طيب المولد واستخلصني اكراما به من — لكراماته
موالاة الابرار السفرة الاطهار والخيرة الاعلام اللهم فتقبل سعيي اليك
وتضرعي بين يديك واغفر لي الذنوب التي لا تخفى عليك انك انت الله
الملك الغفار پس چون بشو بر که آن در این زمان تلی است نزدیک قبرستان از جانب
راه برای کسیکه از کوفه به نجف آید دو رکعت نماز در آنجا بکن که روایت شده
که جماعتی از مخصوصان اصحاب امیر المؤمنین ع در آنجا مدفون شده اند و بخوان اندعا را که در
هنگام دیدن قبر مقدس خواندی و چون بعمارت خانه برسی دو رکعت نماز بکن زیرا

که روایت

٣٦

که روایت کرده است ابن ابی عمیر از مفضل که چون صادق ع گذشتند بعمارت میل کوده
که در سر راه نجف است دو رکعت نماز کردند بحضرت عرض کردند که این چه نماز
بود فرمود که اینموضع سر مبارک جدم حسین بن علی علیهما السلام است که در اینجا گذاشتند
در وقتیکه از کربلا می آوردند که بسوی عبید الله بن زیاد علیه اللعنه ببرند پس در
آنجا این دعا بخوان اللهم انك ترى مكاني وتسمع كلامي ولا يخفى عليك
شيء من امري وكيف يخفى عليك ما انت مكونه وبارؤه وقد جئتك
بنبيك نبي الرحمة ومتوسلا بوصي رسولك فاسئلك بهما ثبات القدم
والهدى والمغفرة في الدنيا والاخرة مؤلف گوید که بهتر آنست که در مسجد حنانه
زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را بآن زیارتیکه بعد از اتمام این زیارت
از محمد بن المشهدی نقل خواهد شد و چهار رکعت نماز بکند چنانچه مذکور خواهد
شد که حضرت صادق ع در اینموضع چنین کردند پس گفته اند که چون بدروازه نجف
برسی بگو الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
الحمد لله الذي سيرني في بلاده وحملني على دوابه وطوى لي البعيد و
صرف عني المحذور ودفع عني المكروه حتى اقدمني حرم اخي رسوله — اخا رسوله ع
صلى الله عليه واله پس داخل شهر شو و بگو الحمد لله الذي ادخلني هذه
البقعة المباركة التي بارك الله فيها واختارها لوصي نبيه اللهم
فاجعلها شاهدة لي پس چون بدرگاه اول برسی بگو اللهم لبابك وقفت و — قرعت ع
بفنائك نزلت وبحبلك اعتصمت ولرحمتك تعرضت وبوليك صلوات

عليه توسلت فاجعلها زيارة مقبولة ودعاء مستجابا پس چون بدر صحن برسی بگو اللهم
ان هذا الحرم حرمك والمقام مقامك وانا ادخل اليه اناجيك بما انت اعلم
به مني ومن سري ونجواي الحمد لله الحنان المنان المتطول الذي من تطوله سهل
لي زيارة مولاي باحسانه ولم يجعلني عن زيارته ممنوعا ولا عن ولايته مدفوعا بل تطول
ومنح اللهم كما مننت علي بمعرفته فاجعلني من شيعته وادخلني الجنة بشفاعته
يا ارحم الراحمين پس داخل صحن شو وبگو الحمد لله الذي اكرمني بمعرفته ومعرفة رسوله وليه
ومن فرض علي طاعته رحمة منه لي وتطولا منه علي ومن علي بالايمان
الحمد لله الذي ادخلني حرم اخي رسوله وارانيه في عافية الحمد لله الذي جعلني
من زوار قبر وصي رسوله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و
اشهد ان محمدا عبده ورسوله جاء بالحق من عند الله واشهد ان عليا
عبد الله واخو رسول الله الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر والحمد
لله على هدايته وتوفيقه لما دعا اليه من سبيله اللهم انك افضل مقصود و
اكرم مأتي وقد اتيتك متقربا اليك بنبيك نبي الرحمة وباخيه امير المؤمنين علي بن ابي طالب
عليهما السلام فصل على محمد وال محمد ولا تخيب سعيي وانظر الي نظرة رحيمة تنعشني
بها واجعلني عندك وجيها في الدنيا والاخرة ومن المقربين پس چون بدر رواق برسی
بایست وبگو السلام على رسول الله امين الله على وحيه وعزائم امره الخاتم
لما سبق والفاتح لما استقبل والمهيمن على ذلك كله ورحمة الله وبركاته
السلام على صاحب السكينة السلام على المدفون بالمدينة السلام على المنصور

المؤيد السلام على ابي القاسم محمد بن عبد الله ورحمة الله وبركاته پس داخل رواق
شو ودر حال داخل شدن پای راست را مقدم دار وبگو اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله جاء بالحق من عنده وصدق المرسلين
السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا حبيب الله وخيرته من خلقه السلام
على امير المؤمنين عبد الله واخي رسول الله يا مولاي يا امير المؤمنين عبدك رسوله
وابن عبدك وابن امتك جاءك مستجيرا بذمتك قاصدا الى حرمك متوجها
الى مقامك متوسلا الى الله تعالى بك ءادخل يا مولاي ءادخل يا امير المؤمنين
ءادخل يا حجة الله ءادخل يا امين الله ءادخل يا ملائكة الله المقيمين في هذا
المشهد يا مولاي اتأذن لي بالدخول افضل ما اذنت لاحد من اوليائك فان
لم اكن له اهلا فانت اهل لذلك پس عتبه را ببوس ومقدم دار پای راست را بر پای
چپ وداخل شو ودر حال داخل شدن بگو بسم الله وبالله وفي سبيل الله وعلى
ملة رسول الله صلى الله عليه واله اللهم اغفر لي وارحمني وتب علي
انك انت التواب الرحيم پس برو تا محاذي قبر شوی وتوقف نما پيش از رسيدن بقبر
وبگو السلام من الله على محمد رسول الله امين الله على وحيه ورسالاته و
عزائم امره ومعدن الوحي والتنزيل الخاتم لما سبق والفاتح لما استقبل والمهيمن
على ذلك كله الشاهد على الخلق السراج المنير والسلام عليه ورحمة الله و
بركاته اللهم صل على محمد واهل بيته المظلومين افضل واكمل وارفع واشرف
ما صليت على احد من انبيائك ورسلك واصفيائك اللهم صل على امير المؤمنين

عبدك وخير خلقك بعد نبيك واخي رسولك ووصي حبيبك الذي انتجبته
من خلقك والدليل على من بعثته برسالاتك وديان الدين بعدلك وفصل قضائك
بين خلقك والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على الائمة من ولده
القوامين بامرك من بعده المطهرين الذين ارتضيتهم انصارا لدينك وحفظة
لسرك وشهداء على خلقك واعلاما لعبادك صلواتك عليهم اجمعين السلام
على امير المؤمنين علي بن ابي طالب وصي رسول الله وخليفته والقائم بامره
من بعده سيد الوصيين ورحمة الله وبركاته السلام على فاطمة بنت رسول
الله صلى الله عليه واله سيدة نساء العالمين السلام على الحسن والحسين
سيدي شباب اهل الجنة من الخلق اجمعين السلام على الائمة الراشدين
السلام على الانبياء والمرسلين السلام على الائمة المستودعين السلام
على خاصة الله من خلقه السلام على المتوسمين السلام على المؤمنين الذين
قاموا بامره ووازروا اولياء الله وخافوا بخوفهم السلام على الملائكة المقربين
السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين پس برو تا بايستي نزديك قبر و بقبر و پشت
بقبله كن وبگو السلام عليك يا امير المؤمنين السلام عليك يا حبيب الله السلام
عليك يا صفوة الله السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله
السلام عليك يا امام الهدى السلام عليك يا علم التقى السلام عليك ايها
الوصي البر التقي الوفي (النقي) السلام عليك يا ابا الحسن والحسين السلام عليك يا البار
عمود الدين السلام عليك يا سيد الوصيين وامين رب العالمين وديان
يوم الدين

يوم الدين وخير المؤمنين وسيد الصديقين والصفوة من سلالة النبيين
وباب حكمة رب العالمين وخازن وحيه وعيبة علمه والناصح لامة نبيه
التالي لرسوله والمواسي له بنفسه والناطق بحجته والداعي الى شريعته
والماضي على سنته اللهم اني اشهد انه قد بلغ عن رسولك ما حمل ورعى
ما استحفظ وحفظ ما استودع وحلل حلالك وحرم حرامك واقام احكامك
وجاهد الناكثين في سبيلك والقاسطين في حكمك والمارقين عن امرك
صابرا محتسبا لا تأخذه فيك لومة لائم اللهم صل عليه افضل ما صليت
على احد من اوليائك واصفيائك واوصياء انبيائك اللهم هذا قبر وليك
الذي فرضت طاعته وجعلت في اعناق عبادك مبايعته وخليفتك الذي
به تأخذ وتعطي وبه تثيب وتعاقب وقد قصدته طمعا لما اعددته لاوليائك
فبعظيم قدره عندك وجليل خطره لديك وقرب منزلته منك صل على محمد
وال محمد وافعل بي ما انت اهله فانك اهل الكرم والجود والسلام عليك
يا مولاي وعلى ضجيعيك ادم ونوح ورحمة الله وبركاته پس ضريح را ببوس ودر
جانب سر بايست وبگو يا مولاي اليك وفودي وبك اتوسل الى ربي في
بلوغ مقصودي واشهد ان المتوسل بك غير خائب والطالب بك عن معرفة
غير مردود الا بقضاء حوائجه فكن لي شفيعا الى الله ربك وربي في قضاء حوائجي
وتيسير اموري وكشف شدتي وغفران ذنبي وسعة رزقي وتطويل عمري و ذنوبي
اعطاء سؤلي في اخرتي ودنياي اللهم العن قتلة امير المؤمنين اللهم العن

حدا
قتلة الحسن والحسين اللهم العن قتلة الائمة وعذبهم عذابا اليما لا تعذبه
من العالمين عذابا كثيرا لا انقطاع له ولا اجل ولا امد بما شاقوا ولاة امرك
واعد لهم عذابا لم تحله باحد من خلقك اللهم وادخل على قتلة انصار رسولك
وعلى قتلة امير المؤمنين وعلى قتلة الحسن والحسين وعلى قتلة انصار الحسن والحسين
وقتلة من قتل في ولاية آل محمد اجمعين عذابا اليما مضاعفا في اسفل درك من الجحيم
لا يخفف عنهم العذاب وهم فيه مبلسون ملعونون ناكسوا رؤسهم عند ربهم
قد عاينوا الندامة والخزي الطويل لقتلهم عترة انبيائك ورسلك واتباعهم
من عبادك الصالحين اللهم العنهم في مستسر السر وظاهر العلانية في
ارضك وسمائك اللهم اجعل لي قدم صدق في اوليائك وحبب الي مشاهدهم
ومستقرهم حتى تلحقني بهم وتجعلني لهم تبعا في الدنيا والآخرة يا ارحم الراحمين
پس ضریح را ببوس و پشت بقبله بایست و رو بجانب قبر امام حسین صلوات الله علیه بکن
و بگو السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک
یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین
السلام علیک یا ابا الائمة الهادین المهدیین السلام علیک یا صریع
الدمعة الساکبة السلام علیک یا صاحب المصیبة الراتبة السلام علیک
وعلی جدک وابیک السلام علیک وعلی امک واخیک السلام علیک وعلی
الائمة من ذریتک وبنیک اشهد لقد طیب الله بک التراب واوضح
بک الکتاب وجعلک واباک وجدک واخاک وبنیک عبرة لاولی الالباب

لسان

یابن المیا

٤١

یابن المیامین الاطیاب التالین الکتاب وجهت سلامی الیک صلوات الله
وسلامه علیک وجعل افئدة من الناس تهوی الیک ما خاب من تمسک بک و
لجأ الیک پس برو نزد پای قبر بایست و بگو السلام علی ابی الائمة وخلیل النبوة
والمخصوص بالاخوة السلام علی یعسوب الدین والایمان وکلمة الرحمن السلام
علی میزان الاعمال ومقلب الاحوال وسیف ذی الجلال وساقی السلسبیل الزلال
السلام علی صالح المؤمنین ووارث علم النبیین والحاکم یوم الدین السلام علی شجرة
التقوی وسامع السر والنجوی السلام علی حجة الله البالغة ونعمته السابغة و
نقمته الدامغة السلام علی الصراط الواضح والنجم اللائح والامام الناصح و
الزناد القادح ورحمة الله وبرکاته پس بگو اللهم صل علی امیر المؤمنین علی بن
ابی طالب اخی نبیک وولیه وناصره ووصیه ووزیره ومستودع علمه وموضع
سره وباب حکمته والناطق بحجته والداعی الی شریعته وخلیفته فی امته و
مفرج الکرب عن وجهه قاصم الکفرة ومرغم الفجرة الذی جعلته من نبیک بمنزلة
هرون من موسی اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل
من خذله والعن من نصب له العداوة من الاولین والآخرین وصل علیه افضل
ما صلیت علی احد من اوصیاء انبیائک یا رب العالمین پس برگرد بجانب سر از برای
زیارت حضرت آدم و حضرت نوح علیهما السلام و در زیارت آدم علیه السلام بگو السلام
علیک یا صفی الله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا نبی الله السلام
علیک یا امین الله السلام علیک یا خلیفة الله فی ارضه السلام علیک یا ابا

البشر السلام عليك وعلى روحك وبدنك وعلى الطاهرين من ولدك وذريتك
صلوة لا يحصيها الا هو ورحمة الله وبركاته ودر زيارت نوح عليه السلام بگو
السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا صفي الله السلام عليك يا ولي الله
السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا شيخ المرسلين السلام عليك يا امين
الله في ارضه صلوات الله وسلامه عليك وعلى روحك وبدنك وعلى الطاهرين
من ولدك ورحمة الله وبركاته پس شش ركعت نماز بكن دو ركعت براي زيارت امير المؤمنين ع
ودر ركعت اول بعد از سوره فاتحة الكتاب سوره الرحمن بخوان ودر ركعت دويم سوره
يس وبعد از نماز تسبيح حضرت فاطمه عليها السلام بخوان وطلب آمرزش از خدا بكن و
از براي خود دعا بكن وبگو اللهم اني صليت هاتين الركعتين هدية مني الى سيدي
ومولاي ووليك واخي رسولك امير المؤمنين وسيد الوصيين علي بن ابي طالب
صلوات الله عليه وعلى اله اللهم فصل على محمد وال محمد وتقبلها مني
واجزني على ذلك جزاء المحسنين اللهم لك صليت ولك ركعت ولك سجدت
وحدك لا شريك لك لانه لا تكون الصلوة والركوع والسجود الا لك لانك لا تجوز
انت الله لا اله الا انت اللهم صل على محمد وال محمد وتقبل مني زيارتي واعطني
سؤلي بمحمد واله الطاهرين وچهار ركعت ديگر را هديه آدم ونوح عليهما السلام
كردان پس سجده شكر بجا آور ودر سجده بگو اللهم اليك توجهت وبك اعتصمت
وعليك توكلت اللهم انت ثقتي ورجائي فاكفني ما اهمني وما لا يهمني
وما انت اعلم به مني عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك صل على محمد
وآله

٤٣
وال محمد وقرب فرجهم پس جانب راست رو را بر زمين گذار وبگو ارحم ذلي بين
يديك وتضرعي اليك ووحشتي من الناس وانسي بك يا كريم يا كريم يا كريم پس
جانب چپ رو را بر زمين گذار وبگو لا اله الا انت ربي حقا حقا سجدت لك
يا رب تعبدا ورقا اللهم ان عملي ضعيف فضاعفه لي يا كريم يا كريم يا كريم
پس برگرد بسجود وصد مرتبه بگو شكرا شكرا وجهد كن در دعا كه اين موضع طلبيدن
مطالب واستغفار بسيار بكن كه محل آمرزش گناهان است وحاجات خود را طلب نما كه مقام
استجابت دعاها است مؤلف گويد كه بعد از ين فرموده شيخ مفيد وغير او كه بجا آورند دعا را
بعد از هر نماز نافله وفريضه ما دام كه در نجف اقامت مينمايد وچون اين دعا در مصباح
وغير آن از كتب معتبره بسند متصل كه معتبره روايت كرده اند
از يونس بن ظبيان كه گفت رفتم بخدمت حضرت صادق عليه السلام در وقتيكه در
حيره بود آنحضرت پس مرا با خود برد بمكانيكه ودر آنجا ايستاد ودستهارا بلند كرد ودعائي
آهسته خواند كه من نفهميدم پس دو ركعت نماز كرد ودو سوره كوچك خواند ران
نماز ومن نيز چنين كردم پس اين دعا را بلند خواند كه من فهميدم وتعليم من نمود پس
فرمود كه آيا ميداني كه اين چه مكان است گفتم فدايت شوم نميدانم همين ميدانم كه در
صحرائيم فرمود كه اين قبر امير المؤمنين است صلوات الله عليه وبا رسول خدا ملاقات
مينمايد تا روز قيامت وآن يكي يكي جدا نيستند هر چند قبرشان دور است از يكديگر
ودعا اين است اللهم لا بد من امرك ولا بد من قدرك ولا بد من قضائك
ولا حول ولا قوة الا بك اللهم فما قضيت علينا من قضاء وقدرت علينا

من قدر فاعطنا معه صبرا يقهره ويدمغه واجعله لنا صاعدا في رضوانك
في حسناتنا وتفضيلنا وسوددنا وشرفنا ومجدنا ونعمائنا وكرامتنا في الدنيا و
الاخرة ولا تنقص من حسناتنا اللهم وما اعطيتنا من عطاء او فضلتنا به
من فضيلة او اكرمتنا به من كرامة فاعطنا معه شكرا يقهره ويدمغه و
اجعله لنا صاعدا في رضوانك وحسناتنا وسوددنا وشرفنا ونعمائك وكرامتك
في الدنيا والاخرة ولا تجعله لنا اشرا ولا بطرا ولا فتنة ولا مقتا ولا عذابا
ولا خزيا في الدنيا والاخرة اللهم انا نعوذ بك من عثرة اللسان وسوء
المقام وخفة الميزان اللهم لقنا حسناتنا في الممات ولا ترنا اعمالنا علينا
حسرات ولا تخزنا عند قضائك ولا تفضحنا بسيئاتنا يوم نلقاك واجعل
قلوبنا تذكرك ولا تنساك وتخشاك كانها تراك وصل على محمد وال محمد
وبدل سيئاتنا حسنات واجعل حسناتنا درجات واجعل درجاتنا غرفات و
اجعل غرفاتنا عاليات اللهم اوسع لفقيرنا من سعة ما قضيت على نفسك
اللهم صل على محمد وال محمد ومن علينا بالهدى ما ابقيتنا والكرامة
اذا توفيتنا والحفظ فيما بقي من عمرنا والبركة فيما رزقتنا والعون على
ما حملتنا والثبات على ما طوقتنا ولا تؤاخذنا بظلمنا ولا تعاقبنا تقايسنا
بجهلنا ولا تستدرجنا بخطايانا واجعل احسن ما نقول ثابتا في قلوبنا بخطيئتنا
واجعلنا عظماء عندك اذلة في انفسنا وانفعنا بما علمتنا وزدنا
علما نافعا اعوذ بك من قلب لا يخشع ومن عين لا تدمع وصلوة

لا تقبل

لا تقبل اجرنا من سوء الفتن يا ولي الدنيا والاخرة مؤلف گوید که اگر بعد از لا ترفع
زیارت حضرت آدم یا بعد از نماز زیارت آنحضرت بخواند صلواتیرا که از حضرت امام
زین العابدین منقولست برای آنحضرت ودر بعضی از نسخ صحیفه کامله الحاق نموده اند
مناسبست و آن اینست اللهم وآدم بديع فطرتك واول معترف من الطين بحجتك
بربوبيتك وبكر حجتك على عبادك وبريتك والدليل على الاستجارة بعفوك
من عقابك والناهج سبل توبتك والوسيلة بين الخلق وبين معرفتك والذي
لقنته ما رضيت به عنه بمنك عليه ورحمتك له والمنيب الذي لم
يصر على معصيتك وسابق المتذللين بحلق راسه في حرمك والمتوسل بعد المعصية
بالطاعة الى عفوك وابو الانبياء الذين اوذوا في جنبك واكثر سكان الارض
سعيا في طاعتك فصل عليه انت يا رحمن وملائكتك وسكان سمواتك و
ارضك كما عظم حرماتك ودلنا على سبيل مرضاتك يا ارحم الراحمين وشيخ
محمد بن المشهدی روایت کرده است که حضرت صادق در مسجد حنانه حضرت امام
حسین صلوات الله علیه را چنین زیارت کرد و چهار رکعت نماز گذارد و زیارت این است
السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام
عليك يا ابن الصديقة الطاهرة سيدة نساء العالمين السلام عليك يا مولاي
يا ابا عبد الله ورحمة الله وبركاته اشهد انك اقمت الصلوة واتيت الزكوة
وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وتلوت الكتاب حق تلاوته وجاهدت
حق جهاده وصبرت على الاذى في جنبه محتسبا حتى اتاك اليقين واشهد

ان الذين خالفوك وحاربوك وان الذين خذلوك والذين قتلوك ملعونون
على لسان النبي الامي وقد خاب من افترى لعن الله الظالمين لكم من الاولين
والاخرين وضاعف عليهم العذاب الاليم اتيتك يا مولاي يا ابن رسول الله
زائرا عارفا بحقك مواليا لاوليائك معاديا لاعدائك مستبصرا بالهدى
الذي انت عليه عارفا بضلالة من خالفك فاشفع لي عند ربك
موءلف گوید
كه اگر همين زيارت را در بالاسر امير المؤمنين صلوات الله عليه براى زيارة سر مبارك
حضرت امام حسين عليه السلام نيز بخوانند مناسبست ومشايخ مذكوران در تتمه
زيارت زيارتى كه پيش در بيان وداع گفته اند كه چون خواهى وداع كنى اعمالى كه در اصل زيارت
مذكور شد همه را بجا آورد ودر آخر زيارة ايندعا بخوان كه امنت بالله وبالرسول
وبما جئت به ودللتني ودعوتني اليه ربنا امنا بما انزلت واتبعنا الرسول — ودللت
فاكتبنا مع الشاهدين اللهم لا تجعله اخر العهد من زيارة مولاي امير المؤمنين
واخي رسولك وارزقني زيارته ابدا ما احييتني اللهم لا تحرمني ثواب زيارته — رسول الله
وارزقني العود ثم العود السلام عليك يا مولاي سلام مودع لا سئم
ولا قال ورحمة الله وبركاته اللهم صل على محمد وال محمد وبلغ ارواحهم
واجسادهم مني افضل التحية والسلام والسلام على ملائكة الله الحافين بهذا
المشهد الشريف السلام على رسول الله السلام على فاطمة سيدة نساء العالمين
السلام على امير المؤمنين السلام على الحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي
وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد
والحسن

والحسن بن علي والحجة القائم بامر الله المنتقم من اعدائه السلام على سمي رسول الله
ومظهر دين الله سلاما واصلا دائما سرمدا لا انقطاع له السلام عليك
ورحمة الله وبركاته الحمد لله الذي انقذنا بكم من الشرك والضلالة اللهم
اجعلني ممن تناله منك صلوات ورحمة واحفظني بحفظ الايمان ولا تشمت
بي من عاديته فيك يا رب العالمين پس ببوس ضريح مقدس را وهر دعا كه خواهى بكن
وبرگرد باسعادت وفيروزى زيارت دويم زيارتيست كه سيد عبد الكريم بن طاوس
وسيد بن على بن طاوس وابن بابويه وشيخ طوسى وابن قولويه رحمة الله عليهم وغير ايشان
نقل كرده اند وما موافق روايت سيد عبد الكريم ره ذكر ميكنيم بسند معتبر روايت كرده است
از يونس بن ظبيان كه حضرت امام جعفر صادق صلوات الله عليه فرمود كه چون
خواهى زيارت كنى حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه را وضو بساز وغسل بكن
وبتانى راه برو وبگو الحمد لله الذي اكرمني بمعرفته ومعرفة رسوله صلى الله
عليه واله ومن فرض طاعته رحمة منه لي وتطولا منه علي بالايمان الحمد
الذي سيرني في بلاده وحملني على دوابه وطوى لي البعيد ودفع عني المكروه
حتى ادخلني حرم اخي رسوله فارانيه في عافية الحمد لله الذي جعلني من
زوار قبر وصي رسوله الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا
ان هدينا الله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان
محمدا عبده ورسوله جاء بالحق من عنده واشهد ان عليا عبد الله واخو
رسوله عليهما السلام اللهم عبدك وزائرك يتقرب اليك بزيارة قبر

اخي رسولك وعلى كل ماتي حق لمن اتاه وزاره وانت خير ماتي واكرم مزور
فاسئلك يا الله يا رحمن يا رحيم يا جواد يا واحد يا احد يا فرد يا صمد يا من لم يلد ولم
يولد ولم يكن له كفوا احد ان تصلي على محمد واهل بيته وان تجعل تحفتك اياي
من زيارتي في موقفي هذا فكاك رقبتي من النار واجعلني ممن يسارع في الخيرات
ويدعوك رغبا ورهبا واجعلني لك من الخاشعين اللهم انك بشرتني على لسان
نبيك محمد صلى الله عليه واله فقلت وبشر الذين امنوا ان لهم قدم صدق
عند ربهم اللهم فاني بك مؤمن وبجميع انبيائك فلا توقفني بعد معرفتهم موقفا
تفضحني به على رؤس الخلائق بل اوقفني معهم وتوفني على التصديق بهم فانهم
عبيدك وانت خصصتهم بكرامتك وامرتني باتباعهم پس نزديك قبر وى
ميكوئى السلام من الله السلام على محمد امين الله على رسالته وعزائم امره رسالاته
ومعدن الوحي والتنزيل الخاتم لما سبق والفاتح لما استقبل والمهيمن على ذلك
كله والشاهد على الخلق السراج المنير والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم
صل على محمد واهل بيته المظلومين افضل واكمل وارفع وانفع واشرف
ما صليت على انبيائك واصفيائك اللهم صل على امير المؤمنين عبدك
وخير خلقك بعد نبيك واخي رسولك ووصي رسولك الذي بعثته
بعلمك وجعلته هاديا لمن شئت من خلقك والدليل على من بعثته
برسالتك وديان الدين بعدلك وفصل قضائك من بين خلقك والسلام برسالاتك
عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على الائمة من ولده القوامين بامرك

بامره

۴۶

من بعده المطهرين الذين ارتضيتهم انصارا لدينك واعلاما لعبادك وشهداء
على خلقك وحفظة لسرك وصلوات بر همه ايشان ميفرستى وميكوئى السلام
على الائمة المستودعين السلام على خالصة الله من خلقه السلام على الائمة
المتوسمين السلام على المؤمنين الذين اقاموا امرك ووازروا اولياء الله قاموا بامرك
وخافوا لخوفهم السلام على ملائكة الله المقربين پس ميكوئى السلام عليك
يا امير المؤمنين السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا صفوة الله السلام
عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا عمود الدين
ووارث علم الاولين والاخرين وصاحب الميسم والصراط المستقيم اشهد
انك قد اقمت الصلوة واتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر
واتبعت الرسول وتلوت الكتاب حق تلاوته ووفيت بعهد الله وجاهدت
في الله حق جهاده ونصحت لله ولرسوله عليه السلام وجدت بنفسك
صابرا مجاهدا عن دين الله موقيا لرسول الله طالبا ما عند الله راغبا موفيا
فيما وعد الله جل ذكره من رضوانه ومضيت للذي كنت عليه شاهدا
وشهيدا ومشهودا فجزاك الله عن رسوله وعن الاسلام واهله افضل الجزاء
لعن الله من قتلك ولعن الله من تابع على قتلك ولعن الله من خالفك ولعن الله بايع
من افترى عليك وظلمك ولعن الله من غصبك ومن بلغه ذلك فرضي به انا
الى الله منهم بريء ولعن الله امة خالفتك وامة جحدت ولايتك وامة
تظاهرت عليك وامة قتلتك وامة حادت عنك وخذلتك الحمد لله الذي

النار مثويهم وبئس ورد الواردين اللهم العن قتلة انبيائك واوصياء انبيائك
بجميع لعناتك واصلهم حر نارك اللهم العن الجوابيت والطواغيت
والفراعنة واللات والعزى والجبت والطاغوت وكل ند يدعى من دون الله
وكل محدث مفترٍ اللهم العنهم واشياعهم واتباعهم ومحبيهم واوليائهم و
اعوانهم لعناً كثيراً اين سه مرتبه بگو اللهم العن قتلة امير المؤمنين وسه مرتبه
اللهم العن قتلة الحسين وبگو اللهم عذبهم عذاباً لا تعذبه احداً من العالمين
وضاعف عليهم عذابك بما شاقوا ولاة امرك واعد لهم عذاباً لم تحله باحد
من خلقك اللهم وادخل على قتلة انصار رسولك وقتلة انصار امير المؤمنين
وعلى قتلة الحسين وانصار الحسين وقتلة من قتل في ولاية آل محمد اجمعين
عذاباً مضاعفاً في اسفل درك من الجحيم لا تخفف عنهم من عذابها وهم فيها
مبلسون ملعونون ناكسوا رؤسهم قد عاينوا الندامة والخزي الطويل
بقتلهم عترة انبيائك ورسلك واتباعهم من عبادك الصالحين اللهم
والعنهم في مستسر السر وظاهر العلانية في سمائك وارضك اللهم اجعل لي
لسان صدق في اوليائك وحبب الي مشاهدهم حتى تلحقني بهم وتجعلني
لهم تبعاً في الدنيا والآخرة يا ارحم الراحمين وبنشين نزد سر آنحضرت وبگو سلام الله وسلام
ملائكته المقربين والمسلمين لك بقلوبهم والناطقين بفضلك والشاهدين
على انك صادق امين صديق عليك يا مولاي صلى الله عليك وعلى روحك
وبدنك اشهد انك طهر طاهر مطهر من طهر طاهر مطهر اشهد لك

يا ولي الله وولي رسوله بالبلاغ والاداء واشهد انك جنب الله وانك باب الله
وانك وجه الله الذي منه يؤتى وانك عبد الله واخو رسوله اتيتك وافداً لعظيم
حالك ومنزلتك عند الله وعند رسوله متقرباً الى الله بزيارتك طالباً خلاص
نفسي من النار متعوذاً بك من نار استحققتها بما جنيت على نفسي اتيتك انقطاعاً
اليك والى ولدك الخلف من بعدك على بركة الحق فقلبي لكم مسلم وامري لكم متبع
ونصرتي لكم معدة انا عبد الله ومولاك وفي طاعتك الوافد اليك التمس بذلك
كمال المنزلة عند الله وانت ممن امرني بصلته وحثني على بره ودلني على
فضله وهداني لحبه ورغبني في الوفادة اليه والهمني طلب الحوائج عنده
انتم اهل بيت سعد من تولاكم ولا يخيب من اتاكم ولا يسعد من عاداكم لا اجد
احداً افزع اليه خيراً لي منكم انتم اهل بيت الرحمة ودعائم الدين واركان الارض
والشجرة الطيبة اللهم لا تخيب توجهي اليك برسولك وآل رسولك ولا ترد
استشفاعي بهم اللهم انك مننت علي بزيارة مولاي وولايته ومعرفته فاجعلني
ممن تنصره وممن تنتصر به ومن علي بنصري لدينك في الدنيا والآخرة اللهم اني
احيى على ما حيي عليه علي بن ابي طالب عليه السلام واموت على ما مات
علي بن ابي طالب عليه السلام مؤلف گويد كه در زيارة وداع زيارة وداعي كه متصل
باين مذكور ميشود ايراد نموده است وابن بابويه عليه الرحمه بعد از ذكر اين زيارة وزيارة
وداع فرموده است كه پس تسبيح فاطمه زهرا عليها السلام بخوان وان اينست سبحان ذي
الجلال الباذخ العظيم سبحان ذي العز الشامخ المنيف سبحان ذي الملك

حبيب
سبيل الله وانك

الفاخر القديم سبحان ذی البهجة والجمال سبحان من تردّی بالنور والوقار سبحان
من يری اثر النمل فی الصفا ووقع الطير فی الهواء زيارت سيّم زيارتی شده
است در کامل الزيارة وغير آن از حضرت امام رضا يا امام موسی يا امام علی نقی
صلوات الله عليهم اجمعين که ميخوانند نزد قبر امير المؤمنين صلوات الله عليه
السلام عليك يا ولی الله اشهد انك انت اول مظلوم واول من غصب
حقه صبرت واحتسبت حتی اتاك اليقين واشهد انك لقيت الله وانت
شهيد عذّب الله قاتلك بانواع العذاب وجدّد عليها العذاب جئتك
عارفا بحقك مستبصرا بشأنك معاديا لاعدائك ومن ظلمك القی علی ذلك
ربی ان شاء الله يا ولی الله ان لی ذنوبا كثيرة فاشفع لی الی ربك فان لك
عند الله مقاما معلوما وان لك عند الله جاها وشفاعة وقد قال الله و
لا يشفعون الا لمن ارتضی وچون خواهی آنحضرت را وداع کنی بگو السلام عليك ورحمة
الله وبركاته استودعك الله واسترعيك واقرء عليك السلام آمنا بالله
وبالرسول وبما جاءت به ودعت اليه ودلّت عليه فاكتبنا مع الشاهدين
اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارتی اياه فان توفيتنی قبل ذلك فانی اشهد
فی مماتی علی ما شهدت عليه فی حياتی اشهد ان امير المؤمنين عليا والحسن و
الحسين وعلی بن الحسين ومحمد بن علی وجعفر بن محمد وموسی بن جعفر وعلی بن
موسی ومحمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی والحجة بن الحسن صلوات الله
عليهم اجمعين ائمتی واشهد ان من قتلهم وحاربهم مشركون ومن ردّ عليهم

فی اسفل درك من الجحيم واشهد ان من حاربهم لنا اعداء ونحن منهم برآء و
انهم حزب الشيطان وعلی من قتلهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين
ومن شرك فيهم ومن سرّه قتلهم اللهم انی اسئلك بعد الصلوة والتسليم ان
تصلی علی محمد وعلی وفاطمة والحسن والحسين وعلی ومحمد وجعفر وموسی و
علی ومحمد وعلی والحسن والحجة ولا تجعله آخر العهد من زيارتهم فان جعلته
فاحشرنی مع هؤلاء المسمّين الائمة اللهم وذلّل قلوبنا لهم بالطاعة والمناصحة
والمحبة وحسن الموازرة والتسليم زيارت چهارم در اکثر کتب حديث وزيارة
وارد شده است وثواب عظيم برای آن وارد است ودر زيارات جامعه با اندك تغييری
با ثواب مذكور خواهد شد ان شاء الله تعالی بسند معتبر منقول است از علی بن موسی الرضا
از آباء طاهرين آنحضرت عليهم السلام که حضرت امام زين العابدين صلوات الله عليه
حضرت امير المؤمنين عليه الصلوة والسلام را باين نحو زيارت کردند که بر قبر آنحضرت ايستادند
وگريستند وگفتند السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السلام عليك
يا امين الله فی ارضه وحجته علی عباده اشهد انك جاهدت فی الله حق
جهاده وعملت بكتابه واتبعت سنن نبيه صلی الله عليه وآله حتی دعاك
الله الی جواره وقبضك اليه باختياره والزم اعداءك الحجة فی قتلهم اياك مع
ما لك من الحجج البالغة علی جميع خلقه اللهم فاجعل نفسی مطمئنة بقدرك
راضية بقضائك مولعة بذكرك ودعائك محبة لصفوة اوليائك محبوبة
فی ارضك وسمائك صابرة علی نزول بلائك شاكرة لفواضل نعمائك ذاكرة

الائک مشتاقةً الی فرحةِ لقائک متزوّدةً التقوی لیوم جزائک مستنّةً بسنن
اولیائک مفارقةً لاخلاق اعدائک مشغولةً عن الدنیا بحمدک وثنائک پس
بهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشتند و گفتند اللّهم انّ قلوب المخبتین الیک
والهةٌ وسبل الراغبین الیک شارعةٌ واعلام القاصدین الیک واضحةٌ
وافئدة العارفین منک فازعةٌ واصوات الداعین الیک صاعدةٌ وابواب
مفتوحةٌ
الاجابة لهم مفتّحةٌ ودعوة من ناجاک مستجابةٌ وتوبة من اناب الیک مقبولةٌ
وعبرة من بکی من خوفک مرحومةٌ والاغاثة لمن استغاث بک موجودةٌ والاعانة
لمن استعان بک مبذولةٌ وعداتک لعبادک منجزةٌ وزلل من استقالک مقالةٌ
واعمال العاملین لدیک محفوظةٌ وارزاق الخلائق من لدنک نازلةٌ وعوائد
المزید الیهم واصلةٌ وذنوب المستغفرین مغفورةٌ وحوائج خلقک عندک
موفورةٌ
مقضیّةٌ وجوائز السائلین عندک موفّرةٌ وعوائد المزید متواترةٌ وموائد
المستطعمین معدّةٌ ومناهل الظماء لدیک مترعةٌ اللّهم فاستجب دعائی
واقبل ثنائی واعطنی جزائی واجمع بینی وبین اولیائی بحق محمدٍ وعلیٍّ و
فاطمة والحسن والحسین علیهم السلام انک ولیّ نعمائی ومنتهی منای
وغایة رجائی فی منقلبی ومثوای انت الهی وسیّدی ومولای اغفر لاولیائنا
وکفّ عنا اعدائنا واشغلهم عن اذانا واظهر کلمة الحق واجعلها العلیا
وادحض کلمة الباطل واجعلها السفلی انک علی کل شیءٍ قدیرٌ زیارت سیم
زیارتیست که سید عبدالکریم بن طاوس رح بسند معتبر از صفوان بن جمال روایت
کرده

کرده است که گفت چون با حضرت صادق ع وارد کوفه شدیم در هنگامیکه آنحضرت نزد
ابوجعفر دوانقی میرفتند فرمودند که ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیک قبر جدم
امیرالمؤمنین صلوات الله علیه است پس فرود آمدند و غسل کردند و جامه را تغییر دادند
و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه شدند بجانب نجف و فرمودند
که گامها را کوتاه بردار و سر را بزیر انداز که حق تعالی برای تو بعدد هر گامی که بر میداری صد
هزار حسنه مینویسد و صد هزار گناه محو میکند و صد هزار درجه بلند میکند و صد
هزار حاجت بر میآورد و مینویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهیدی که مرده باشند یا کشته
شده باشند پس آنحضرت میرفتند و من میرفتم با آنحضرت با آرام دل و آرام تن و تسبیح و
تنزیه و تهلیل خدا میکردیم تا رسیدیم بتلها پس نظر کردند بجانب راست و چپ و بچوبی که
در دست داشتند خطی کشیدند پس فرمودند که جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری
یافتم پس آب دیده بر روی مبارکش جاری شد و گفت انا لله وانا الیه راجعون
و گفت السلام علیک ایها الوصیّ البرّ التقیّ السلام علیک ایها النبأ
الشهید ٢
العظیم السلام علیک ایها الصدّیق الرشید السلام علیک ایها البرّ
الزکیّ السلام علیک یا وصیّ رسول رب العالمین السلام علیک یا خیرة الله
علی الخلق اجمعین اشهد انک حبیب الله وخاصّة الله وخالصته السلام
علیک یا ولیّ الله وموضع سرّه وعیبة علمه وخازن وحیه پس خود را بقبر چسبانید
و گفت بابی انت وامّی یا امیرالمؤمنین بابی انت وامّی یا حجة الخصام بابی
انت وامّی یا باب المقام بابی انت وامّی یا نور الله التامّ اشهد انک قد

بلغت عن الله وعن رسول الله صلى الله عليه وآله ما حمّلت ورعيت ما استحفظت
وحفظت ما استودعت وحللت حلال الله وحرّمت حرام الله وأقمت
أحكام الله ولم تتعدّ حدود الله وعبدت الله مخلصاً حتى أتاك اليقين
صلى الله عليك وعلى الأئمة من بعدك پس برخاست آنحضرت و در بالای
سر حضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین را ع
با این زیارت و این نماز را بکند برگردد بسوی اهلش و حال آنکه گناهانش آمرزیده شده
باشد و عملش مقبول و پسندیده شده باشد و بنویسند برای او ثواب هر که زیارت آنحضرت
کرده باشد از ملائکه صفوان گفت بر سبیل تعجب که ثواب هر که زیارت میکند آنحضرت
از ملائکه فرمود که بلی در هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه آنحضرت را زیارت میکنند پرسید
که هر قبیله چه مقدارند فرمود که صد هزار ملک پس آنحضرت از پی پشت بیرون
آمدند و در اثنای بیرون آمدن میگفتند یا جدّاه یا سیّداه یا طیّباه یا طاهراه
لا جعله الله آخر العهد منک ورزقنی العود الیک والمقام فی حرمک و
الکون معک ومع الأبرار من ولدک صلى الله علیک وعلى الملائکة المحدقین
بک صفوان گفت که به آنحضرت عرض کردم که رخصت میدهید که خبر دهم اصحاب
خود را از اهل کوفه و نشان این قبر بایشان بدهم فرمود که بلی و درهمی چند دادند
که من قبر را مرمّت و اصلاح کردم و در حدیث دیگر از صفوان سابقاً مذکور شد که
در خدمت آنحضرت باین موضع شریف آمدم و آنحضرت نزد قبر ایستادند و سلام بر حضرت آدم
و سائر پیغمبران فرستادند تا پیغمبر آخر الزمان صلوات الله علیه وآله وعلیهم اجمعین

پس خود را

پس خود را بر روی قبر انداختند و بر آنحضرت سلام کردند و بسیار گریستند و برخاستند و چهار رکعت
نماز کردند و در روایت دیگر آنست که شش رکعت نماز کردند مؤلف گوید که از بعضی احادیث
زیارات آنحضرت مستفاد میشود که شش رکعت نماز زیارت امیر المؤمنین ع بوده باشد و از بعضی
ظاهر میشود که دو رکعت نماز زیارت آنحضرت است و دو رکعت نماز زیارت سر مبارک امام حسین است
و دو رکعت برای شرافت محل منبر قائم آل محمد است صلى الله علیه وآله واکثر علما چهار رکعت را
برای زیارت حضرت آدم و نوح علیهما السلام ذکر کرده اند اگر ده رکعت بکند که همه بعمل آید شاید
بد نباشد زیارت ششم زیارتیست که شیخ مفید و محمد بن المشهدی رضی الله عنهما
وغیر ایشان روایت کرده اند محمد بن المشهدی گفته است که روایت کرده است محمد بن خالد طیالسی
از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان جمّال و جمعی از اصحاب ما بجانب نجف
پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را زیارت کردیم پس چون فارغ شدیم صفوان روی
خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین صلوات الله علیه و گفت زیارت میکنیم
حضرت امام حسین را از این مکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین و صفوان گفت که با
حضرت امام جعفر صادق ع باینجا آمدم و آنحضرت چنین نماز و زیارت کرد و دعا خواند که
من میکنم و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت
امیر المؤمنین و امام حسین را باین نحو زیارت بکن که ضامنم بر خدا که هر که ایشان را چنین
زیارت کند و این دعا را بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش
مزد داده شود و سلامش بایشان برسد و پسندیده گردد و حاجتهایش برآورده شود هر چند
عظیم باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضمان از پدرم اخذ کردم و او از پدرش از جدش

حسین و او از برادرش حسن و او از پدرش امیر المؤمنین با همین ضمانت و امیر المؤمنین از رسول
خدا و رسول خدا از جبرئیل با همین ضمانت که من ضامن شدم و جبرئیل گفت که حق تعالی سوگند
بذات مقدس خود خورده است که هر که امام حسین را چنین زیارت کند در روز عاشورا از نزدیک
یا از دور و این دعا را بخواند زیارتش مقبول گردد و هر حاجت که بطلبد هر چند بزرگ باشد بر آورده
شود و نا امید بر نگردد و بر گردد با دیده روشن و خوشحال بسبب بر آمدن حاجتهایش و فایز
شدن ببهشت و آزاد شدن از آتش جهنم و شفاعت او را قبول کنم در حق هر که دعا کند
زیارت کنند برای او مگر آنکه دشمن اهل بیت علیهم السلام باشد خدا باین بحق قسم بذات پاک خود
خورده است و ملائکه را برین گواه کرده است و جبرئیل گفت یا محمد حق تعالی مرا فرستاده تا
بسوی تو که باین مژده بشارت دهم ترا و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان ترا
تا روز قیامت پس دایم باد شادی تو و شادی علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان فرزندان
حسین و شیعیان شما تا روز قیامت و صفوان گفت که حضرت صادق فرمود که ای صفوان
هر گاه ترا حاجتی در درگاه خدا باشد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را بخوان و حاجت
خود را سوال کن که البته بر آورده میشود و زیارت امیر المؤمنین اینست رو بقبر آنحضرت بایست
و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مَنِ اصْطَفاهُ اللهُ وَاخْتَصَّهُ وَاخْتارَهُ مِنْ بَرِيَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
خَليلَ اللهِ ما دَجَى اللَّيْلُ وَغَسَقَ وَاَضاءَ النَّهارُ وَاَشْرَقَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ ما صَمَتَ
صامِتٌ وَنَطَقَ ناطِقٌ وَذَرَّ شارِقٌ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى مَوْلانا اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ صاحِبِ السَّوابِقِ وَالْمَناقِبِ وَالنَّجْدَةِ وَمُبيدِ الْكَتائِبِ الشَّديدِ
البأس

الْبَأْسِ الْعَظيمِ الْمِراسِ الْمَكينِ الْاَساسِ ساقِي الْمُؤْمِنينَ بِالْكَاْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَكينِ
الْاَمينِ اَلسَّلامُ عَلى صاحِبِ النُّهى وَالْفَضْلِ وَالطَّوائِلِ وَالْمَكْرُماتِ وَالنَّوائِلِ الطَّوائل النائل
اَلسَّلامُ عَلى فارِسِ الْمُؤْمِنينَ وَلَيْثِ الْمُوَحِّدينَ وَقاتِلِ الْمُشْرِكينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ
الْعالَمينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ اَيَّدَهُ اللهُ بِجَبْرَئيلَ وَاَعانَهُ بِميكائيلَ
وَاَزْلَفَهُ فِي الدّارَيْنِ وَحَباهُ بِكُلِّ ما تَقَرُّ بِهِ الْعَيْنُ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلى آلِهِ
الطّاهِرينَ وَعَلى اَوْلادِهِ الْمُنْتَجَبينَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ الرّاشِدينَ الَّذينَ اَمَرُوا بِالْ الْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَفَرَضُوا عَلَيْنَا الصَّلَواتِ وَاَمَرُوا بِايتاءِ الزَّكاةِ وَعَرَّفُونا صِيامَ
شَهْرِ رَمَضانَ وَقِراءَةَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيَعْسُوبَ الدّينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا يَعْسُوبَ
قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بابَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْنَ اللهِ النّاظِرَةَ وَيَدَهُ
الْباسِطَةَ وَاُذُنَهُ الْواعِيَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبالِغَةَ وَنِعْمَتَهُ السّابِغَةَ اَلسَّلامُ عَلى قَسيمِ وَكَلِمَتَهُ
الْجَنَّةِ وَالنّارِ اَلسَّلامُ عَلى نِعْمَةِ اللهِ عَلَى الْاَبْرارِ وَنِقْمَتِهِ عَلَى الْفُجّارِ اَلسَّلامُ عَلى سَيِّدِ
الْمُتَّقينَ الْاَخْيارِ اَلسَّلامُ عَلى اَخي رَسُولِ اللهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ
مِنْ طينَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَصْلِ الْقَديمِ وَالْفَرْعِ الْكَريمِ اَلسَّلامُ عَلَى الثَّمَرِ الْجَنِيِّ
اَلسَّلامُ عَلى اَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلى شَجَرَةِ طُوبى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهى اَلسَّلامُ
عَلى آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ وَنُوحٍ نَبِيِّ اللهِ وَاِبْرهيمَ خَليلِ اللهِ وَمُوسى كَليمِ اللهِ وَعيسى
رُوحِ اللهِ وَمُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَداءِ
وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً اَلسَّلامُ عَلى نُورِ الْاَنْوارِ وَسَليلِ الْاَطْهارِ
عَناصِرِ الْاَخْيارِ اَلسَّلامُ عَلى والِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ اَلسَّلامُ عَلى حَبْلِ اللهِ الْمَتينِ عنصر

وجنبه المكين ورحمة الله وبركاته السلام على امين الله في ارضه وخليفته و المبين
الحاكم بامره والقيم بدينه والمهيمن بحكمته والعامل بكتابه اخ الرسول وزوج والناطق
البتول وسيف الله المسلول السلام على صاحب الدلالات والايات الباهرات
والمعجزات القاهرات والمنجي من الهلكات الذي ذكره الله في محكم الايات فقال الزاهرات
تعالى وانه في ام الكتاب لدينا لعلي حكيم السلام على اسم الله الرضي ووجهه المضيء
وجنبه العلي ورحمة الله السلام على حجج الله واوصيائه وخاصة الله واصفيائه و
خالصته وامنائه ورحمة الله وبركاته قصدتك يا مولاي يا امين الله وحجته زائرا
عارفا بحقك مواليا لاوليائك معاديا لاعدائك متقربا الى الله بزيارتك فاشفع
لي عند الله ربي وربك في خلاص رقبتي من النار وقضاء حوائجي حوائج الدنيا والاخرة
پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو سلام الله وسلام ملائكته المقربين و
المسلمين لك بقلوبهم يا امير المؤمنين والناطقين بفضلك والشاهدين على انك
صادق امين صديق عليك ورحمة الله وبركاته اشهد انك طهر طاهر
مطهر من طهر طاهر مطهر اشهد لك يا ولي الله وولي رسوله بالبلاغ و
الاداء واشهد انك جنب الله وبابه وانك حبيب الله ووجهه الذي يؤتى
منه وانك سبيل الله وانك عبد الله واخو رسوله صلى الله عليه واله اتيتك
متقربا الى الله عز وجل بزيارتك راغبا اليك في الشفاعة ابتغي بشفاعتك
خلاص رقبتي من النار متعوذا بك من النار هاربا من ذنوبي التي احتطبتها على
ظهري فزعا اليك رجاء رحمة ربي اتيتك استشفع بك يا مولاي واتقرب بك بالجنة

الى الله ليقضي بك حوائجي فاشفع لي يا امير المؤمنين الى الله فاني عبد الله
ومولاك وزائرك ولك عند الله المقام المحمود والجاه العظيم والشان
الكبير والشفاعة المقبولة اللهم صل على محمد وال محمد وصل على امير المؤمنين
عبدك المرتضى وامينك الاوفى وعروتك الوثقى ويدك العليا وجنبك
الاعلى وكلمتك الحسنى وحجتك على الورى وصديقك الاكبر وسيد
الاوصياء وركن الاولياء وعماد الاصفياء امير المؤمنين ويعسوب الدين و
قدوة الصالحين وامام المخلصين والمعصوم من الخلل المهذب من الزلل
المطهر من العيب المنزه من الريب اخي نبيك ووصي رسولك البائت
على فراشه والمواسي له بنفسه وكاشف الكرب عن وجهه الذي جعلته سيفا
لنبوته واية لرسالته وشاهدا على امته ودلالة على حجته وحاملا لرايته و
وقاية لمهجته وهاديا لامته ويدا لبأسه وتاجا لراسه وبابا لسره ومفتاحا
لظفره حتى هزم جيوش الشرك باذنك واباد عساكر الكفر بامرك وبذل نفسه جنود
في مرضاة رسولك وجعلها وقفا على طاعته فصل اللهم عليه صلوة دائمة
باقية پس بگو السلام عليك يا ولي الله والشهاب الثاقب والنور العاقب
يا سليل الاطائب يا سر الله ان بيني وبين الله تعالى ذنوبا قد اثقلت ظهري و
لا ياتي عليها الا رضاه فبحق من ائتمنك على سره واسترعاك امر خلقه كن
لي الى الله شفيعا ومن النار مجيرا وعلى الدهر ظهيرا فاني عبد الله وو
زائرك صلى الله عليك وشش ركعت نماز زيارت بكن وهر دعا كه خواهي بكن و بگو

السلام عليك يا امير المؤمنين عليك مني سلام الله ابدا ما بقيت وبقي الليل
والنهار پس اشاره کن ومتوجه شو بجانب قبر امام حسین علیه السلام وبگو السلام
عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله اتيتكما زائرا ومتوسلا
الى الله ربي وربكما ومتوجها الى الله بكما ومستشفعا بكما الى الله في حاجتي
هذه فاشفعا لي عند الله المقام المحمود والجاه الوجيه والمنزل الرفيع والوسيلة

فان لكما

اني انقلب عنكما منتظر التنجز الحاجة وقضائها ونجاحها من الله بشفاعتكما
لي الى الله في ذلك فلا اخيب ولا يكون منقلبي عنكما منقلبا خاسرا بل يكون
منقلبي منقلبا راجحا مفلحا مستجابا لي بقضاء جميع الحوائج فاشفعا لي انقلب

منجحا

على ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله مفوضا امري الى الله ملجأ ظهري الى
الله متوكلا على الله واقول حسبي الله وكفى سمع الله لمن دعا ليس وراء الله
ووراءكم يا سادتي منتهى ما شاء ربي كان وما لم يشأ لم يكن يا سيدي يا امير
المؤمنين ومولاي وانت يا ابا عبد الله سلامي عليكما متصل ما اتصل
الليل والنهار واصل اليكما غير محجوب عنكما سلامي ان شاء الله واسئله
بحقكما ان يشاء ذلك ويفعل فانه حميد مجيد انقلب يا سيدي عنكما تائبا
حامدا لله شاكرا راضيا مستيقنا للاجابة غير آيس ولا قانط عائدا راجعا
الى زيارتكما غير راغب عنكما بل راجع ان شاء الله اليكما يا سادتي رغبت
اليكما بعد ان زهد فيكما وفي زيارتكما اهل الدنيا فلا يخيبني الله فيما رجوت

خيبني الله

وما املت في زيارتكما انه قريب مجيب پس رو بقبله کن وبگو يا الله يا الله

يا رب

٥٣

يا مجيب دعوة المضطرين ويا كاشف كرب المكروبين ويا غياث المستغيثين
ويا صريخ المستصرخين ويا من هو اقرب الي من حبل الوريد يا من يحول بين المرء
وقلبه ويا من هو الرحمن الرحيم يا من على العرش استوى يا من يعلم خائنة الاعين
وما تخفي الصدور ويا من لا تخفى عليه خافية يا من لا تشتبه عليه الاصوات يا
من لا تغلطه الحاجات يا من لا يبرمه الحاح الملحين يا مدرك كل فوت يا جامع كل شمل
يا بارئ النفوس بعد الموت يا من هو كل يوم في شأن يا قاضي الحاجات يا منفس
الكربات يا معطي السؤلات يا ولي الرغبات يا كافي المهمات يا من يكفي كل شيء

السؤالات

ولا يكفي منه شيء في السموات والارض اسألك بحق محمد وعلي امير المؤمنين
وبحق فاطمة بنت نبيك وبحق الحسن والحسين فاني بهم اتوجه اليك في مقامي
هذا وبهم اتوسل وبهم استشفع اليك وبحقهم اسألك واقسم واعزم
عليك وبالشأن الذي لهم عندك وبالذي فضلتهم على العالمين وبه

وباسمك الذي جعلته عندهم وبه خصصتهم دون العالمين

ابنتهم وابنت فضلهم من فضل كل حتى فاق فضلهم فضل العالمين جميعا
اسألك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تكشف عني غمي وهمي وكربي وان تكفيني
المهم من اموري وتقضي عني ديني وتجيرني من الفقر والفاقة وتغنيني
عن المسألة الى المخلوقين وتكفيني هم من اخاف همه وعسر من اخاف عسره
وحزونة من اخاف حزونته وشر من اخاف شره ومكر من اخاف مكره وبغي
من اخاف بغيه وجور من اخاف جوره وسلطان من اخاف سلطانه و
كيد من اخاف كيده واصرف عني كيده ومكره ومقدرة من اخاف مقدرته

عليّ وتردّ عنّي كيد الكيدة ومكر المكرة اللهم من ارادني فارده ومن كادني
فكده واصرف عنّي كيده وبأسه واماتيه وامنعه عنّي كيف شئت
وانّى شئت اللهم اشغله عنّي بفقر لا تجبره وبلاء لا تستره وبفاقة لا تسدّها
وبسقم لا تعافيه وبذلّ لا تعزّه ومسكنة لا تجبرها اللهم اجعل الذلّ
نصب عينيه وادخل الفقر في منزله والسقم في بدنه حتى تشغله عنّي بشغل
شاغل لا فراغ له وانسه ذكري كما انسيته ذكرك وخذ عنّي بسمعه وبصره
ولسانه ويده ورجله وقلبه وجميع جوارحه وادخل عليه في جميع ذلك السقم
ولا تشفه حتى تجعل له ذلك شغلاً شاغلاً عنّي وعن ذكري واكفني يا كافي ما لا
يكفي سواك يا مفرّج من لا مفرّج له سواك ومغيث من لا مغيث له سواك وجار
من لا جار له سواك وملجأ من لا ملجأ له غيرك انت ثقتي ورجائي ومفزعي
ومهربي وملجأي ومنجاي فبك استفتح وبك استنجح وبمحمّد وآل محمّد اتوجّه
اليك واتوسّل واتشفّع يا الله يا الله يا الله ولك الحمد ولك المنّة واليك
المشتكى وانت المستعان فاسئلك بحقّ محمّد وآل محمّد ان تصلّي على محمّد وآل محمّد
وان تكشف عنّي همّي وغمّي وكربي في مقامي هذا كما كشفت عن نبيّك غمّه
وهمّه وكربه وكفيته هول عدوّه فاكشف عنّي كما كشفت عنه وفرّج عنّي كما فرّجت
عنه واكفني كما كفيته واصرف عنّي هول ما اخاف هوله ومؤنة ما اخاف
مؤنته وهمّ ما اخاف همّه بلا مؤنة على نفسي من ذلك واصرفني بقضاء حوائجي
وكفاية ما اهمّني همّه من امر دنياي وآخرتي يا ارحم الراحمين پس ملتفت شو

بجانب

٣ ل

بجانب قبر امير المؤمنين وبگو السلام عليك يا امير المؤمنين والسلام على ابي عبد الله
الحسين ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله الله آخر العهد منّي لزيارتكما
ولا فرّق الله بيني وبينكما **مؤلف گوید** که از فقرات این روایات که در اینجا ودر زیارت امام
حسین ع در روز عاشورا ذکر کرده اند معلوم میشود که مؤلفان مزارات این حدیث را
تفریق واختصار کرده اند وچون این حدیث مشتمل بر فضیلت عظیم هست بهتر آنست که
هرگاه خواهند که این زیارت را بعمل آورند خواه در روز عاشورا وخواه غیر آن وخواه
نزد قبر امیر المؤمنین وخواه نزد قبر امام حسین علیهما السلام وخواه در سایر بلاد
اول زیارت امیر المؤمنین بکنند با آنچه که فاتی عبد الله ووليّك وزائرك صلّى الله عليك
در ابتدا کنند وزیارت کنند حضرت امام حسین ع را بتمام آن زیارتیکه در اول زیارات
روز عاشورا بیان خواهیم کرد تا بهمه حدیث عمل کرده باشند وفضیلت عظیم را
ادراک نموده باشند **زیارت هفتم** زیارتیست که در بعضی از کتب قدیمه معتبره
یافته ام که بروایت صفوان جمّال منسوب گردانیده اند واین زیارتست السلام
عليك يا ابا الائمّة ومعدن النبوّة والمخصوص بالاخوّة السلام على يعسوب
الدين والايمان وكلمة الرحمن وكهف الانام السلام على ميزان الاعمال
ومقلّب الاحوال وسيف ذي الجلال السلام على صالح المؤمنين ووارث
علم النبيّين والحاكم يوم الدين السلام على شجرة التقوى وسامع السرّ و
النجوى ومنزل المنّ والسلوى السلام على حجّة الله البالغة ونعمته السابغة
ونقمته الدامغة السلام على اسرائيل الامّة وباب الرحمة وابي الائمّة

دج

السلام على صراط الله الواضح والنجم اللائح والإمام الناصح والزناد القادح
السلام على وجه الله الذي من آمن به أمن السلام على نفس الله القائمة
فيه بالسنن وعينه التي من عرفها يطمئن السلام على أذن الله الواعية
في الأمم ويده الباسطة بالنعم وجنبه الذي من فرّط فيه ندم أشهد
أنك مجازي الخلق وشافع الرزق والحاكم بالحق بعثك الله علماً لعباده فوفيت
بمراده وجاهدت في الله حق جهاده فصلى الله عليكم وجعل أفئدة من الناس
تهوي إليكم فالخير منك وإليك عبدك الزائر لحرمك اللائذ بكرمك
الشاكر لنعمك قد هرب إليك من ذنوبه ورجاك لكشف كروبه فأنت ساتر
عيوبه نكن لي إلى الله وسيلة ومن النار مقيلاً ولما أرجوه فيك كفيلاً الحجو
نجاء من وصل حبله بحبلك وسلك بك إلى الله سبيلاً فأنت سامع
الدعاء وولي الجزاء علينا منك السلام وأنت السيد الكريم والإمام
العظيم نكن بنا رحيماً يا أمير المؤمنين والسلام عليك ورحمة الله زيارت هشتم

زیارتیست که شیخ محمد بن المشهدی ذکر کرده است و کفعمی است که اخذ کرده از
کتاب انوار و اول نسبت داده است بحضرت خضر ع و بعد از ان روایت کرده است
از یوسف کناسی و معویة بن عمار که هر دو از حضرت صادق روایت کرده اند که
انحضرت فرمود که چون خواهی زیارت کنی حضرت امیر المومنین ع را پس غسل کن هر جا که میسر
شود ترا و بگو وقتیکه عزم بیرون امدن میکنی اللهم اجعل سعیی مشکوراً وذنبی
مغفوراً وعملي مقبولاً واغسلني من الخطايا والذنوب وطهّر قلبي من كل آفة

دزاد

٤ ل

وزكّ عملي وتقبّل سعيي واجعل ما عندك خيراً لي اللهم اجعلني من التوابين واجعلني
من المتطهرين والحمد لله رب العالمين پس برو با آرام دل و تن تا در حرم و نزد
در بایست و بگو اللهم إني أريد لك فارددني وأقبلت بوجهي إليك فلا تعرض بوجهك
عني وإني قصدت إليك فتقبّل مني وإن كنت ماقتاً لي فارض عني وإن كنت
ساخطاً عليّ فاعف عني وارحم مسيري إليك برحمتك أبتغي بذلك رضاك
فلا تقطع رجائي ولا تخيبني يا أرحم الراحمين اللهم أنت السلام ومنك
السلام وإليك يعود السلام وأنت معدن السلام حيّنا ربنا منك بالسلام
والحمد لله الذي لم يتخذ صاحبة ولا ولداً والحمد لله الذي خلق كل شيء فقدّره
تقديراً السلام عليك يا أبا الحسن أشهد أنك قد بلغت عن رسول الله ما أمرك
به ووفيت بعهد الله وتمت بك كلمات الله وجاهدت في سبيل الله
حتى أتاك اليقين لعن الله من قتلك ولعن من بلغه ذلك فرضي به أنا بأبي عنه
وأمي لمن والاك ولي ولمن عاداك عدو أبرأ إلى الله ممن برئت منه وبرئ
منكم پس بگو السلام عليك يا أبا الحسن ورحمة الله وبركاته أشهد أنك
تسمع صوتي أتيتك متعاهداً لديني وبيعتي ائذن لي في بيتك أشهد أن
روحك مقدسة أغنيت بالقدس والسكينة جعلت لها بيتاً تنطق على
لسانك پس داخل حرم شو و بگو السلام على ملائكة الله المقربين السلام على
ملائكة الله المردفين السلام على حملة العرش الكروبيين السلام على
ملائكة الله المنتجبين السلام على ملائكة الله المسومين السلام على

ملائكته الذين هم في هذا الحرم باذن الله مقيمون الحمد لله الذي اكرمني بمعرفته و
معرفة رسوله ومن فرض طاعته رحمة منه لي وتطولا منه علي بذلك الحمد
لله الذي سيرني في بلاده وحملني على دوابه وطوى لي البعيد ودفع عني المكاره
حتى ادخلني حرم ولي الله واراني في عافية الحمد لله الذي هدانا لهذا وما
كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
واشهد ان محمدا عبده ورسوله جاء بالحق من عنده واشهد ان عليا عبد الله و
اخو رسوله اللهم عبدك وزائرك متقرب اليك بزيارة اخي رسولك وعلى
كل مزور حق لمن اتاه وزاره وانت اكرم مزور وخير ماتي فاسئلك يا رحمن
يا رحيم يا واحد يا احد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد ان تصلي على محمد
وال محمد وان تجعل تحفتك اياي من زيارتي في موقفي هذا فكاك رقبتي من
النار واجعلني ممن يسارع في الخيرات ويدعوك رغبا ورهبا واجعلني لك
من الخاشعين اللهم انك بشرتني على لسان نبيك فقلت وبشر الذين
امنوا ان لهم قدم صدق عند ربهم اللهم فاني بك مؤمن وبجميع انبيائك
موقن فلا توقفني بعد معرفتهم موقفا تفضحني على رؤس الخلائق بل او
قفني معهم وتوفني على تصديقهم فانهم عبيدك خصصتهم بكرامتك و التصديق بهم
امرتني باتباعهم ثم تدنوا من القبر وتقول السلام من الله على رسول الله
محمد بن عبد الله خاتم النبيين وامام المتقين السلام على امين الله على
رسالاته وعزائم امره ومعدن الوحي والتنزيل الخاتم لما سبق والفاتح

لما استقبل

لما استقبل والمهيمن على ذلك كله والشاهد على الخلق والسراج المنير والسلام
عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على محمد واهل بيته المظلومين
افضل واكمل وارفع وانفع واشرف ما صليت على احد من انبيائك واصفيائك
اللهم صل على امير المؤمنين عبدك وخير خلقك بعد نبيك واخي نبيك ووصي
رسولك الذي انتجبته بعلمك وجعلته هاديا لمن شئت من خلقك والدليل
على من بعثته برسالاتك وديان الدين بعدلك وفصل قضائك بين خلقك و خطابك من خلقك
المهيمن على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم وصل على الائمة
من ولده القوامين بامرك من بعد نبيك المطهرين الذين ارتضيتهم انصارا لدينك
واعلاما لعبادك ثم تقول السلام على الائمة المستودعين السلام على خالصة الله
من خلقه اجمعين السلام على المؤمنين الذين قاموا بامر الله وخالفوا الحرفين العالمين السلام
على ملائكة الله المقربين ثم تقول السلام عليك يا امين الله السلام عليك يا حبيب
الله السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا امام
الهدى السلام عليك يا علم التقى السلام عليك ايها البر التقي السلام عليك ايها
السراج المنير السلام عليك يا امير المؤمنين السلام عليك يا ابا الحسن والحسين
السلام عليك يا وصي الرسول السلام عليك يا عمود الدين ووارث علم الاولين
والاخرين وصاحب الميسم والصراط المستقيم السلام عليك يا ولي الله انت
اول مظلوم واول من غصب حقه صبرت واحتسبت حتى اتاك اليقين واشهد
انك لقيت الله وانت شهيد عذب الله قاتلك بانواع العذاب جئتك يا ابن

الله عارفاً بحقك مستبصراً بشأنك معادياً لأعدائك ومن ظلمك القى على ذلك
ربي ان شاء الله ان لي ذنوباً كثيرة فاشفع لي بها عند ربك فان لك عند الله
مقاماً محموداً وان لك عنده جاهاً وشفاعة وقد قال الله تعالى ولا يشفعون
الا لمن ارتضى السلام عليك يا نور الله في سمائه وارضه واذنه السامعة و
ذكره الخالص ونوره الساطع اشهد ان لك من الله المزيد وان وجهك الى (قبل)
رب العالمين وان لك من الله رزقاً جديداً تغدو عليك الملائكة في كل صباح
رب اغفر لي وتجاوز عن سيئاتي وارحم طول مكثي في القيمة به فانك علام
وانت خير الوارثين بن بكو السلام عليك يا وارث آدم صفوة الله السلام عليك
يا وارث نوح نبي الله السلام عليك يا وارث ابرهيم خليل الله السلام عليك
يا وارث هود نبي الله السلام عليك يا وارث داود خليفة الله السلام عليك
يا وارث عيسى روح الله السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك
يا ولي الله السلام عليك ايها الصديق الشهيد السلام عليك وعلى الارواح
التي حلت بفنائك واناخت برحلك السلام على ملائكة الله المحدقين
بك اشهد انك اقمت الصلوة وآتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت
عن المنكر واتبعت الرسول وتلوت الكتاب حق تلاوته وبلغت عن رسول الله
ووفيت بعهد الله وتمت بك كلمات الله وجاهدت في سبيل الله حق
جهاده ونصحت لله ولرسوله وجدت بنفسك صابراً محتسباً ومجاهداً
عن دين الله موقياً لرسول الله صلى الله عليه وآله طالباً ما عند الله — موقياً

راغباً فيما وعد الله ومضيت للذي كنت عليه شاهداً ومشهوداً فجزاك — شهيداً و
الله عن رسوله وعن الاسلام واهله افضل الجزاء وكنت اول القوم اسلاماً
واخلصهم ايماناً واشدهم يقيناً واخوفهم لله واعظمهم غناءً واحوطهم على — عناءً
رسول الله صلى الله عليه وآله وافضلهم مناقب واكثرهم سوابق وارفعهم درجة
واشرفهم منزلة واكرمهم عليه قويت حين ضعف اصحابه وبرزت حين
استكانوا ونهضت حين وهنوا ولزمت منهاج رسول الله صلى الله عليه وآله
وكنت خليفته حقاً لم تنازع برغم المنافقين وغيظ الكافرين وكره الحاسدين
وصغر الفاسقين فقمت بالامر حين فشلوا ونطقت حين تتعتعوا ومضيت — ضغن
بنور الله اذ وقفوا فمن اتبعك فقد هدي كنت اقلهم كلاماً واصوبهم منطقاً
واكثرهم رأياً واشجعهم قلباً واشدهم يقيناً واحسنهم عملاً واعرفهم بالله كنت
للدين يعسوباً اولاً حين تفرق الناس وآخراً حين فشلوا كنت للمؤمنين اباً رحيماً
اذ صاروا عليك عيالاً فحملت اثقال ما عنه ضعفوا وحفظت ما اضاعوا
ورعيت ما اهملوا وشمرت اذ خنعوا وعلوت اذ هلعوا وصبرت اذ جزعوا — جبنوا
كنت على الكافرين عذاباً صباً وغلظة وغيظاً وللمؤمنين عيناً وحصناً — غيثاً وخصباً
وعلماً لم تفلل حجتك ولم يزغ قلبك ولم تضعف بصيرتك ولم تجبن
كنت كالجبل لا تحركه العواصف ولا تزيله القواصف وكنت كما قال
رسول الله صلى الله عليه وآله قوياً في امر الله وضيعاً في نفسك عظيماً
عند الله كبيراً في الارض جليلاً عند المؤمنين لم يكن لاحد فيك مهمز ولا

لقائل فيك مغمز ولا لاحد عندك هوادة الضعيف الذليل عندك قوي عزيز
حتى تأخذ له بحقه والقوي العزيز عندك ضعيف ذليل حتى تأخذ منه
الحق والقريب والبعيد عندك في ذلك سواء شأنك الحق والصدق و
الرفق وقولك حكم وحتم وامرك حلم وحزم ورأيك علم وعزم اعتدل
بك الدين وسهل بك العسير واطفئت بك النيران وقوي بك الاسلام
والمؤمنون وسبقت سبقا بعيدا واتعبت من بعدك تعبا شديدا لقد جلت
رزيتك في السماء وهدت مصيبتك الانام فانا لله وانا اليه راجعون
لعن الله من قتلك ولعن الله من شايع على قتلك لعن الله من خالفك
لعن الله من ظلمك حقك لعن الله من عصاك لعن الله من غصبك
حقك لعن الله من بلغه ذلك فرضي به انا الى الله منهم براء لعن الله
امة خالفتك وامة جحدت ولايتك وامة حادت عنك وامة
قتلتك الحمد لله الذي جعل النار مثويهم وبئس الورد المورود اللهم العن
قتلة انبيائك واوصياء انبيائك بجميع لعناتك واصلهم حر نارك اللهم
العن الجوابيت والطواغيت وكل ند يدعى من دون الله وكل ملحد
مفتر اللهم العنهم واشياعهم واتباعهم واوليائهم واعوانهم ومحبيهم
لعنا كثيرا اللهم العن قتلة امير المؤمنين اللهم العن قتلة الحسن والحسين
اللهم عذبهم عذابا لا تعذب به احدا من العالمين وضاعف عليهم عذابك
بما شاقوا ولاة امرك واعد لهم عذابا لم تحله باحد من خلقك اللهم ادخل

خذلتك

على قتلة

٥١

على قتلة رسولك واولاد رسولك وعلى قتلة امير المؤمنين وقتلة انصاره
وقتلة الحسن والحسين وانصارهما ومن نصب لآل محمد وشيعتهم حربا من
الناس اجمعين عذابا مضاعفا في اسفل الدرك من الجحيم لا يخفف عنهم
من عذابها وهم فيه مبلسون ملعونون ناكسوا رؤوسهم عند ربهم قد عاينوا
الندامة والخزي الطويل بقتلهم عترة انبيائك ورسلك واتباعهم من عبادك
الصالحين اللهم العنهم في مستسر السر وظاهر العلانية في سمائك وارضك
اللهم اجعل لي لسان صدق في اوليائك وحبب الي مشاهدهم حتى تلحقني
بهم وتجعلني لهم تبعا في الدنيا والآخرة يا ارحم الراحمين بر خود را بضريح
مقدس بچسبان و بگو يا سيدي تعرضت لرحمتك بلزومي لقبر اخي رسولك
صلوات الله عليه عائذا لتجيرني من نقمتك وسخطك ومن زلازل يوم
تكثر فيه العثرات يوم تتقلب فيه القلوب والابصار يوم تبيض وجوه و
تسود وجوه يوم الآزفة اذ القلوب لدى الحناجر كاظمين يوم الحسرة والندامة
يوم يفر المرء من اخيه وامه وابيه يوم مقداره خمسون الف سنة يوم
يشيب فيه الوليد وتذهل كل مرضعة عما ارضعت يوم تشخص فيه
الابصار وتشغل كل نفس بما قدمت وتجادل كل نفس عن نفسها و
يطلب كل ذي جرم الخلاص پس سر بردار و بگو اللهم ان ترحمني اليوم و
في يوم مقداره خمسون الف سنة فلا خوف ولا حزن وان تعاقب فمولاي
له القدرة على عبده وجزاه بسوء فعله ان لم ارحم نفسي فكن انت رحيمها

بلزومي بقبرك

الحج كلها لك ولا حجة لي ولا عذر ها انا ذا عبدك المقر بذنبي فيا خير
من رجوت عنده المغفرة بالاقرار والاعتراف هذه نفسي بما جنت معترفة
وبذنبي مقرة وبظلم نفسي معترفة وذنوبي اكثر من ان احصيها وانما يخضع
العبد العاصي لسيده ويخشع لمولاه بالذل فيا من اقر له بالذنوب ما انت (الكرم)
صانع بمقر لك بذنبه متقرب اليك برسولك وعترة نبيك لائذ بقبر اخي
رسولك صلوات الله عليهما يا من يملك حوائج السائلين ويعرف ضمير
الصامتين كما وفقتني لزيارتي ووفادتي ومسئلتي ورحمتني بذلك فاعطني مناي
في اخرتي ودنياي ووفقني لكل مقام محمود يحب ان تدعى فيه باسمائك و
تسئل فيه من عطائك اللهم اني لذت بقبر اخي نبيك ابتغاء مرضاتك
فانظر اليوم الى تقلبي في هذا القبر وبه فكني من النار ولا تحجب عنك صوتي
ولا تقلبني بغير قضاء حوائجي وارحم تضرعي وتملقي وعبرتي واقلبني اليوم
مفلحا منجحا واعطني افضل ما اعطيت من زاره ابتغاء مرضاتك پس بنشین
نزدیک سر مبارک انحضرت وبگو سلام الله وسلام ملائكته المقربين
والمسلمين لك بقلوبهم والناطقين بفضلك والشاهدين على انك صادق
صديق عليك يا مولاي صلى الله عليك وعلى روحك وبدنك اشهد
انك طهر طاهر مطهر من طهر طاهر مطهر اشهد لك يا ولي الله وولي
رسوله بالبلاغ والاداء واشهد انك حبيب الله واشهد انك باب
الله واشهد انك وجه الله الذي منه يؤتى وانك سبيل الله وانك

عبد الله

عبد الله اتيتك وافدا لعظيم حالك ومنزلتك عند الله وعند رسوله
صلى الله عليه واله اتيتك متقربا الى الله بزيارتك راغبا اليك في الشفاعة
ابتغي بزيارتك خلاص نفسي متعوذا بك من نار استحقها مثلي بما جنيت على
نفسي هاربا من ذنوبي التي احتطبتها على ظهري فزعا اليك رجاء رحمة
ربي اتيتك استشفع بك يا مولاي الى الله ليقضي بك حاجتي فاشفع لي يا مولاي
اتيتك مكروبا مغموما قد اوقرت ظهري ذنوبا فاشفع لي عند ربك اتيتك
زائرا عارفا بحقك مقرا بفضلك مستبصرا بضلالة من خالفك اتيتك
انقطاعا اليك والى ولدك الخلف من بعدك على الحق فقلبي لكم مسلم
وامري لكم متبع ونصرتي لكم معدة حتى يحيي الله بكم دينه ويردكم في ايامه
معكم لا مع غيركم اني من المؤمنين برجعتكم لا منكر لله قدرة ولا مكذب منه
مشية اتيتك بابي وامي ومالي ونفسي زائرا ومتقربا الى الله بزيارتك
متوسلا اليك بك اذ رغب عنكم مخالفوكم واتخذوا ايات الله هزوا و
استكبروا عنها وانا عبد الله ومولاك وفي طاعتك الوافد اليك التمس
بذلك كمال المنزلة عند الله وانت يا مولاي ممن حثني الله على برك ودلني
على فضله وهداني لحبه ورغبني في الوفادة اليه والهمني طلب الحوائج
عنده انتم اهل بيت لا يشقى من تولاكم ولا يخيب من ناداكم ولا يخسر (اتاكم)
من يهويكم ولا يسعد من عاداكم لا اجد احدا افزع اليه خيرا لي منكم
انتم اهل بيت الرحمة ودعائم الدين واركان الارض والشجرة الطيبة

اَتَیْتُکُمْ زَائِرًا وَبِکُمْ مُتَعَوِّذًا لِمَا سَبَقَ لَکُمْ مِنَ اللهِ مِنَ الْکَرَامَةِ اَللّٰهُمَّ لَا تُخَیِّبْ
تَوَجُّهِی اِلَیْکَ بِرَسُولِکَ وَآلِ رَسُولِکَ وَاسْتَنْقِذْنَا بِحُبِّهِمْ یَا مَنْ لَا یُخَیِّبُ سَائِلَهُ
اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ مَنَنْتَ عَلَیَّ بِزِیَارَةِ مَوْلَایَ وَوِلَایَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِی مِمَّنْ
یَنْصُرُهُ وَیَنْتَصِرُ بِهِ وَمُنَّ عَلَیَّ بِنَصْرِکَ لِدِینِکَ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ تَوَفَّنِی تنصره وتنتصر به
عَلَی دِینِهِ اَللّٰهُمَّ اَوْجِبْ لِی مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ
الْحَلَالِ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ اَللّٰهُمَّ افْعَلْ بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ اَللّٰهُمَّ اَحْیِنِی عَلَی مَا
حَیِیَ عَلَیْهِ مَوْلَایَ عَلِیُّ بْنُ اَبِی طَالِبٍ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَاَمُوتُ عَلَی مَا مَاتَ عَلَیْهِ
اَللّٰهُمَّ اخْتِمْ لِی بِالسَّعَادَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْخَیْرِ پس نماز زیارة میکنی اگر خواهی دعا میکنی و
و میگوئی اَللّٰهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ اَمْرِکَ و بخواند تا آخر دعا که در زیارة اول مذکور شد

فصل چهارم در بیان زیاراتیکه از امیر المؤمنین صلوات الله علیه مخصوصند
بایام متبرکه اول زیارة روز عید غدیر است در حدیث معتبر از ابن ابی نصر
منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام باو گفت که ای ابن ابی نصر هر جا
که باشی حاضر شو در روز عید غدیر نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام بدرستیکه
حق تعالی می آمرزد در این روز از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت سال را
و آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و در شب
قدر و در شب عید فطر و یکدرهم در این روز برابر است با هزار درهم اگر ببرادران
مؤمن عارف بحق اهل بیت علیهم السلام بدهی و عطا ببرادران مؤمن بیان بکن و
شاد کن در این روز هر مؤمن و مؤمنه را پس فرمود که ای اهل کوفه خدا بشما

خیر

خیر بسیار داده است و شما از آن جماعتی هستید که خدا دل ایشان را از برای امتحان ایمان
کرده است پیوسته خوار و مظلوم و امتحان کرده شده اید بر شما ریخته میشود بلا
ریختنی پس برطرف میکند و دور میکند از شما خداوندی که دفع کننده بلای
عظیم است و الله که اگر مردم فضیلت این روز را چنانچه باید بدانند هر آینه
ملائکه با ایشان هر روز ده مرتبه مصافحه کنند و بدانکه علماء برای این روز سه زیارت
نقل کرده اند زیارت اول زیارتیست که در زیارة چهارم از زیارات مطلقه
گذشت و در زیارات جامعه نیز خواهد و چون در حدیث اشعاری بخصوص این
روز نبود ما در زیارات مطلقه ایراد کردیم زیارت دوم زیارتیست که
شیخ مفید و شیخ شهید علیهما الرحمه و غیر ایشان روایت کرده اند که حضرت امام
حسن عسکری علیه السلام در سالی که معتصم علیه اللعنه آنحضرت را طلبیده بود در
روز عید غدیر حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را باین لفظ زیارة کرده اند
شیخ مفید گفته است که چون اراده زیارت نمائی بایست بر در قبه منوره و رخصت
طلب نما پس پای راست را مقدم دار و داخل شو و برو نزد ضریح مقدس و پشت بقبله
در برابر ضریح بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَی مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ
سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِینَ اَمِینِ اللهِ عَلَی وَحْیِهِ وَعَزَائِمِ اَمْرِهِ
الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَیْمِنِ عَلَی ذٰلِکَ کُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَکَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِیَّاتُهُ وَالسَّلَامُ عَلَی اَنْبِیَاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِکَتِهِ الْمُقَرَّبِینَ
وَعِبَادِهِ الصَّالِحِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ وَسَیِّدَ الْوَصِیِّینَ وَوَارِثَ

علم النبيين وولي رب العالمين ومولاي ومولى المؤمنين ورحمة الله وبركاته
السلام عليك يا مولاي يا امير المؤمنين يا امين الله في ارضه وسفيره في
خلقه وحجته البالغة على عباده السلام عليك يا دين الله القويم وصراطه
المستقيم السلام عليك ايها النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه
يسئلون السلام عليك يا امير المؤمنين آمنت بالله وهم مشركون وصدقت
بالحق وهم مكذبون وجاهدت وهم محجمون وعبدت الله مخلصا له الدين
صابرا محتسبا حتى اتاك اليقين الا لعنة الله على الظالمين السلام عليك
يا سيد المسلمين ويعسوب المؤمنين وامام المتقين وقائد الغر المحجلين و
رحمة الله وبركاته اشهد انك رسول الله ووصيه ووارث علمه وامينه اخوه
على شرعه وخليفته في امته واول من آمن بالله وصدق بما انزل على
نبيه واشهد انه قد بلغ عن الله ما انزله فيك فصدع بامره واوجب
على امته فرض طاعتك وولايتك وعقد لهم البيعة لك وجعلك اولى
بالمؤمنين من انفسهم كما جعله الله كذلك ثم اشهد الله تعالى عليهم
فقال الست قد بلغت فقالوا اللهم بلى فقال اللهم اشهد وكفى بك
شهيدا وحاكما بين العباد فلعن الله جاحد ولايتك بعد الاقرار وناكث
عهدك بعد الميثاق واشهد انك وفيت بعهد الله تعالى وان الله
تعالى موف لك بعهده ومن اوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه اجرا
عظيما واشهد انك امير المؤمنين الحق الذي نطق بولايتك التنزيل

اذكر

واخذ لك العهد على الامة بذلك الرسول واشهد انك وعمك واخاك الذين
تاجرتم الله بنفوسكم فانزل الله ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم فيكم
بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون ويقتلون وعدا عليه حقا في التورية
والانجيل والقرآن ومن اوفى بعهده من الله فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم
به وذلك هو الفوز العظيم التائبون العابدون الحامدون السائحون
الراكعون الساجدون الآمرون بالمعروف والناهون عن المنكر والحافظون
لحدود الله وبشر المؤمنين اشهد يا امير المؤمنين ان الشاك فيك ما
آمن بالرسول الامين وان العادل بك غيرك عاند عن الدين القويم الذي عادل
ارتضاه لنا رب العالمين واكمله بولايتك يوم الغدير واشهد انك
المعني بقول العزيز الرحيم وان هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل
فتفرق بكم عن سبيله ضل والله واضل من اتبع سواك وعند عن الحق
من عاداك اللهم سمعنا لامرك واطعنا واتبعنا صراطك المستقيم فاهدنا
ربنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا الى طاعتك واجعلنا من الشاكرين
لانعمك واشهد انك لم تزل للهوى مخالفا وللتقى محالفا وعلى كظم الغيظ
قادرا وعن الناس عافيا غافرا واذا عصي الله ساخطا واذا اطيع الله راضيا
وبما عهد اليك عاملا راعيا لما استحفظت حافظا لما استودعت مبلغا
ما حملت منتظرا ما وعدت واشهد انك ما اتقيت ضارعا ولا امسكت
عن حقك جازعا ولا احجمت عن مجاهدة عاصيك ناكلا ولا اظهرت
ولا احجمت

الرضا بخلاف ما يرضي الله مداهنا ولا وهنت لما اصابك في سبيل الله ولا
ضعفت ولا استكنت عن طلب حقك مراقبا معاذ الله ان تكون كذلك مراغبا
بل اذ ظلمت احتسبت ربك وفوضت اليه امرك فذكرتهم فما اذكروا
ووعظتهم فما اتعظوا وخوفتهم الله فما تخوفوا واشهد انك يا امير المؤمنين فلم يخافوا
جاهدت في الله حق جهاده حتى دعاك الله الى جواره وقبضك اليه باختياره والزم
اعداءك الحجة بقتلهم اياك لتكون الحجة لك عليهم مع ما لك من الحجج البالغة
على جميع خلقه السلام عليك يا امير المؤمنين عبدت الله مخلصا و
جاهدت في الله صابرا وجدت بنفسك محتسبا وعملت بكتابه واتبعت
سنة نبيه واقمت الصلوة واتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر
ما استطعت مبتغيا ما عند الله راغبا فيما وعد الله لا تحفل بالنوائب
ولا تهن عند الشدائد ولا تحجم عن محارب افك من نسب غير ذلك اليك
وافترى باطلا عليك واولى لمن عند عنك لقد جاهدت في الله حق
الجهاد وصبرت على الاذى صبر احتساب وانت اول من امن بالله وصلى
له وجاهد وابدى صفحته في دار الشرك والارض مشحونة ضلالة والشيطان
يعبد جهرة وانت القائل لا تزيدني كثرة الناس حولي عزة ولا تفرقهم عني
وحشة ولو اسلمني الناس جميعا لم اكن متضرعا اعتصمت بالله فعززت
واثرت الاخرة على الاولى فزهدت وايدك الله وهداك واخلصك واجتباك

فما تناقضت

فما تناقضت افعالك ولا اختلفت اقوالك ولا تقلبت احوالك ولا ادعيت
ولا افتريت على الله كذبا ولا شرهت الى الحطام ولا دنستك الاثام ولم تزل
على بينة من ربك ويقين من امرك تهدي الى الحق والى صراط مستقيم اشهد
شهادة حق واقسم بالله قسم صدق ان محمدا واله صلوات الله عليهم
سادات الخلق وانك مولاي ومولى المؤمنين وانك عبد الله ووليه و
اخو الرسول ووصيه ووارثه وانه القائل لك والذي بعثني بالحق ما امن بي من
كفر بك ولا اقر بالله من جحدك وقد ضل من صد عنك ولم يهتد الى الله
ولا الي من لا يهتدي بك وهو قول ربي عز وجل واني لغفار لمن تاب وامن
وعمل صالحا ثم اهتدى الى ولايتك مولاي فضلك لا يخفى ونورك لا يطفى
وان من جحدك الظلوم الاشقى مولاي انت الحجة على العباد والهادي الى
الرشاد والعدة للمعاد مولاي لقد رفع الله في الاولى منزلتك واعلى في الاخرة
درجتك وبصرك ما عمي على من خالفك وحال بينك وبين مواهب الله لك فلعن
الله مستحلي الحرمة منك وذائدي الحق عنك واشهد انهم الاخسرون الذين
تلفح وجوههم النار وهم فيها كالحون واشهد انك ما اقدمت ولا احجمت
ولا نطقت ولا امسكت الا بامر من الله ورسوله قلت والذي نفسي بيده
لقد نظر الي رسول الله صلى الله عليه واله اضرب بالسيف قدما فقال يا علي
انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه لا نبي بعدي واعلمك ان موتك و
حيوتك معي وعلى سنتي فوالله ما كذبت ولا كذبت ولا ضللت ولا ضل بي

ولا نسيت ما عهد الي ربي واني لعلى بينة من ربي بينها لنبيه وبينها النبي
لي واني لعلى الطريق الواضح الفظه لفظا صدقت والله وقلت الحق فلعن الله
من ساواك بمن ناواك والله جل اسمه يقول هل يستوي الذين يعلمون و
الذين لا يعلمون فلعن الله من عدل بك من فرض الله عليه ولايتك وانت
ولي الله واخو رسوله والذاب عن دينه والذي نطق القران بتفضيله فال
الله تعالى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما درجات منه ومغفرة
ورحمة وكان الله غفورا رحيما وقال الله تعالى اجعلتم سقاية الحاج وعمارة
المسجد الحرام كمن امن بالله واليوم الاخر وجاهد في سبيل الله لا يستوون
عند الله والله لا يهدي القوم الظالمين الذين امنوا وهاجروا وجاهدوا
في سبيل الله باموالهم وانفسهم اعظم درجة عند الله واولئك هم
الفائزون يبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم فيها نعيم مقيم خالدين
فيها ابدا ان الله عنده اجر عظيم اشهد انك المخصوص بمدحة الله
المخلص لطاعة الله لم تبغ بالهدى بدلا ولم تشرك بعبادة ربك احدا وان
الله تعالى استجاب لنبيه صلى الله عليه واله فيك دعوته ثم امره باظهار
ما اولاك لامته اعلاء لشانك واعلانا لبرهانك ودحضا للاباطيل و
قطعا للمعاذير فلما اشفق من فتن الفاسقين واتقى فيك المنافقين اوحى
اليه يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت
رسالته والله يعصمك من الناس فوضع على نفسه اوزار المسير ونهض

في رمضاء

في رمضاء الهجير فخطب واسمع ونادى فابلغ ثم سالهم اجمع فقال هل بلغت
فقالوا اللهم بلى فقال اللهم اشهد ثم قال الست اولى بالمؤمنين من انفسهم
فقالوا بلى فاخذ بيدك وقال من كنت مولاه فهذا علي مولاه اللهم وال
من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله فما امن
بما انزل الله فيك على نبيه الا قليل ولا زاد اكثرهم غير تخسير ولقد انزل
الله تعالى فيك من قبل وهم كارهون يا ايها الذين امنوا من يرتد منكم
عن دينه فسوف ياتي الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة
على الكافرين يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم ذلك فضل
الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم انما وليكم الله ورسوله والذين
امنوا الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم راكعون ومن يتول الله
ورسوله والذين امنوا فان حزب الله هم الغالبون ربنا امنا بما انزلت و
اتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب اللهم انا نعلم ان هذا هو الحق
من عندك فالعن من عارضه واستكبر وكذب به وكفر وسيعلم الذين
ظلموا اي منقلب ينقلبون السلام عليك يا امير المؤمنين وسيد الوصيين
واول العابدين وازهد الزاهدين ورحمة الله وبركاته وصلواته و
تحياته انت مطعم الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا لوجه الله لا تريد
منهم جزاء ولا شكورا وفيك انزل الله تعالى ويؤثرون على انفسهم ولو كان

بهم خصاصة ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون وانت الكاظم
للغيظ والعافي عن الناس والله يحب المحسنين وانت الصابر في البأساء
والضراء وحين البأس وانت القاسم بالسوية والعادل في الرعية و
العالم بحدود الله من جميع البرية والله اخبر عما اولاك من فضله بقوله
افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون اما الذين امنوا وعملوا الصالحات
فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا يعملون وانت المخصوص بعلم التنزيل و
حكم التأويل ونص الرسول ولك المواقف المشهودة والمقامات المشهورة
والايام المذكورة يوم بدر ويوم الاحزاب اذ زاغت الابصار وبلغت القلوب
الحناجر وتظنون بالله الظنونا هنالك ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا
واذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله
الا غرورا واذ قالت طائفة منهم يا اهل يثرب لا مقام لكم فارجعوا
ويستأذن فريق منهم النبي يقولون ان بيوتنا عورة وما هي بعورة ان
يريدون الا فرارا وقال الله تعالى ولما رأى المؤمنون الاحزاب قالوا
هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادهم الا
ايمانا وتسليما فقتلت عمرهم وهزمت جمعهم ورد الله الذين كفروا
بغيظهم لم ينالوا خيرا وكفى الله المؤمنين القتال وكان الله قويا عزيزا
ويوم احد اذ يصعدون ولا يلوون على احد والرسول يدعوهم في اخراهم
وانت تذود بهم المشركين عن النبي ذات اليمين وذات الشمال حتى ردهم

الله تعالى عنكما خائفين ونصر بك الخاذلين ويوم حنين على ما نطق
به التنزيل اذ اعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الارض
بما رحبت ثم وليتم مدبرين ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين
والمؤمنون انت ومن يليك وعمك العباس ينادي المنهزمين يا اصحاب سورة
البقرة يا اهل بيعة الشجرة حتى استجاب له قوم قد كفيتهم المؤنة وتكفلت
دونهم المعونة فعادوا آيسين من المثوبة راجين وعد الله بالتوبة وذلك قول
الله جل ذكره ثم يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء وانت حائز درجة الصبر
فائز بعظيم الاجر ويوم خيبر اذ اظهر الله خور المنافقين وقطع دابر الكافرين
والحمد لله رب العالمين ولقد كانوا عاهدوا الله من قبل لا يولون الادبار وكان
عهد الله مسؤولا مولاي انت الحجة البالغة والمحجة الواضحة والنعمة
السابغة والبرهان المنير فهنيئا لك بما آتاك الله من فضل وتبا لشانئك
ذي الجهل شهدت مع النبي صلى الله عليه وآله جميع حروبه و
مغازيه تحمل الراية امامه وتضرب بالسيف قدامه ثم لحزمك المشهور
وبصيرتك في الامور امرك في المواطن ولم يكن عليك امير وكم من امر
صدك عن امضاء عزمك فيه التقى واتبع غيرك في مثله الهوى فظن
الجاهلون انك عجزت عما اليه انتهى ضل والله الظان لذلك وما اهتدى
ولقد اوضحت ما اشكل من ذلك لمن توهم وامترى بقولك صلى الله عليك
قد يرى الحول القلب وجه الحيلة ودونها حاجز من تقوى الله فيدعها

رأي العين وبيّنتهم فرصتها من لا حريجة له في الدين صدقت وخسر المبطلون
وإذا ما كرك الناكثان فقالا لا نريد العمرة فقلت لهما لعمركما ما تريدان العمرة
ولكن تريدان الغدرة فأخذت البيعة عليهما فجددت الميثاق فجدّا في النفاق
فلما نبهتهما على فعلهما أغفلا وعادا وما انتفعا وكان عاقبة أمرهما خسرا
ثم تلاهما أهل الشام فسرت إليهم بعد الإعذار وهم لا يدينون دين الحق ولا يتدبرون
القرآن همج رعاع ضالون وبالذي أنزل على محمد فيك كافرون ولأهل الخلاف
عليك ناصرون وقد أمر الله تعالى باتباعك وندب المؤمنين إلى نصرك
قال عز وجل يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين مولاي بك ظهر
الحق وقد نبذه الخلق وأوضحت السنن بعد الدروس والطمس فلك سابقة الجهاد والطمث
على تصديق التنزيل ولك فضيلة الجهاد على تحقيق التأويل وعدوك عدو
الله جاحد لرسول الله يدعو باطلا ويحكم جائرا ويتأمر غاصبا ويدعو حزبه
إلى النار وعمار يجاهد وينادي بين الصفين الرواح الرواح إلى الجنة
ولما استسقى فسقي اللبن كبّر وقال قال لي رسول الله صلى الله عليه وآله
آخر شرابك من الدنيا ضياح من لبن وتقتلك الفئة الباغية فاعترضه
أبو العادية الفزاري فقتله فعلى أبي العادية لعنة الله ولعنة ملائكته
ورسله أجمعين وعلى من سل سيفه عليك وسللت سيفك عليه يا
أمير المؤمنين من المشركين والمنافقين إلى يوم الدين وعلى من رضي بما ساءك
ولم يكرهه وأغمض عينه ولم ينكر أو أعان عليك بيد أو لسان أو قعد عن

نصرك

نصرك أو خذل عن الجهاد معك أو غمط فضلك وجحد حقك أو عدل بك
من جعلك الله أولى به من نفسه وصلوات الله عليك ورحمة الله وبركاته
وسلامه وتحياته وعلى الأئمة من آلك الطاهرين إنه حميد مجيد والأمر الأعجب
والخطب الأفظع بعد جحدك حقك غصب الصديقة الطاهرة الزهراء
سيدة النساء فدكا ورد شهادتك وشهادة السيدين سلالتك وعترة
المصطفى صلى الله عليكم وقد أعلى الله تعالى على الأمة درجتكم ورفع
منزلتكم وأبان فضلكم وشرفكم على العالمين فأذهب عنكم الرجس وطهركم تطهيرا
قال الله جل وعز إن الإنسان خلق هلوعا إذا مسه الشر جزوعا وإذا
مسه الخير منوعا إلا المصلين فاستثنى الله تعالى نبيه المصطفى
وأنت يا سيد الأوصياء من جميع الخلق فما أعمه من ظلمك عن الحق ثم
أفرضوك سهم ذوي القربى مكرا وأحادوه عن أهله جورا فلما آل الأمر
إليك أجريتهم على ما أجريا رغبة عنهما بما عند الله لك فأشبهت
محنتك بهما محن الأنبياء عليهم السلام عند الوحدة وعدم الأنصار
وأشبهت في البيات على الفراش الذبيح عليه السلام إذ أجبت كما
أجاب وأطعت كما أطاع إسمعيل صابرا محتسبا إذ قال له يا بني إني
أرى في المنام أني أذبحك فانظر ماذا ترى قال يا أبت افعل ما تؤمر ستجدني
إن شاء الله من الصابرين وكذلك أنت لما أباتك النبي صلى الله عليه
وآله وأمرك أن تضجع في مرقده واقيا له بنفسك أسرعت إلى إجابته

مطيعا ولنفسك على القتل موطنا فشكر الله تعالى طاعتك وابان عن جميل
فعلك بقوله جل ذكره ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضاة الله
ثم محنتك يوم صفين وقد رفعت المصاحف حيلة ومكرا فاعرض الشك
وعرف الحق واتبع الظن اشبهت محنة هرون اذ امره موسى عليه السلام
على قومه فتفرقوا عنه وهرون يناديهم يا قوم انما فتنتم به وان
ربكم الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى
يرجع الينا موسى وكذلك لما رفعت المصاحف قلت يا قوم انما فتنتم بها
وخدعتم فعصوك وخالفوا عليك واستدعوا نصب الحكمين فابيت عليهم
وتبرات الى الله من فعلهم وفوضته اليهم فلما اسفر الحق وسفه المنكر
واعترفوا بالزلل والجور عن القصد اختلفوا من بعده والزموك على سفه
التحكيم الذي ابيته واحبوه وحظرته واباحوا ذنبهم الذي اقترفوه وانت
على نهج بصيرة وهدى وهم على سنن ضلالة وعمى فما زالوا على النفاق
مصرين وفي الغي مترددين حتى اذاقهم الله وبال امرهم فامات
بسيفك من عاندك فشقي وهوى واحيا بحجتك من سعد فهدي صلوات
الله عليك غادية ورائحة وعاكفة وذاهبة فما يحيط المادح وصفك
ولا يحيط الطاعن فضلك انت احسن الخلق عبادة واخلصهم زهادة
واذبهم عن الدين اقمت حدود الله بجهدك وفللت عساكر المارقين
بسيفك تخمد لهب الحروب ببنانك وتهتك ستور الشبه ببيانك

الكرنز

وتكشف لبس الباطل عن صريح الحق لا تاخذك في الله لومة لائم وفي مدح
الله تعالى لك غنى عن مدح المادحين وتقريظ الواصفين قال الله
من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه
ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا ولما رايت ان قتلت الناكثين والقاسطين
والمارقين وصدقك رسول الله صلى الله عليه واله وعده فاوفيت بعهده
قلت اما ان تخضب هذه من هذه ام متى يبعث اشقاها واثقا بانك على
بينة من ربك وبصيرة من امرك قادم على الله مستبشر ببيعك الذي
بايعته به وذلك هو الفوز العظيم اللهم العن قتلة انبيائك واوصياء
انبيائك بجميع لعنائك واصلهم حر نارك والعن من غصب وليك
حقه وانكر عهده وجحده بعد اليقين والاقرار بالولاية له يوم اكملت
له الدين اللهم العن قتلة امير المؤمنين ومن ظلمه واشياعهم و
انصارهم اللهم العن ظالمي الحسين وقاتليه والمتابعين عدوه وناصريه و
الراضين بقتله وخاذليه لعنا وبيلا اللهم العن اول ظالم وغاصب لال
محمد باللعن وكل مستن بما سن الى يوم القيمة اللهم صل على محمد و
ال محمد خاتم النبيين وعلى علي سيد الوصيين واله الطاهرين واجعلنا
بهم متمسكين وبولايتهم من الفائزين الامنين الذين لا خوف عليهم
ولا هم يحزنون زيارت سيم روايت كرده است سيد ابن طاوس ره كه گفته
است روايت كرده اند جماعتي از مشايخ از محمد بن احمد صفواني كه در كتاب خود

روایت کرده است بسند خود از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود که
هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف امیر المؤمنین صلوات الله علیه باشی
نزدیک قبر آنحضرت برو بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن
بجانب قبر آنحضرت بعد از نماز و دعا این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ وَلِیِّكَ وَ
اَخی نَبِیِّكَ وَوَزیرِهِ وَحَبیبِهِ وَخَلیلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخِیَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَ
وَصِیِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخالِصَتِهِ وَاَمینِهِ وَوَلِیِّهِ وَاَشْرَفِ عِتْرَتِهِ اَلَّذینَ آمَنُوا
بِهِ وَاَبی ذُرِّیَّتِهِ وَبابِ حِکْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعی اِلیٰ شَریعَتِهِ وَالْماضی
عَلیٰ سُنَّتِهِ وَخَلیفَتِهِ عَلیٰ اُمَّتِهِ سَیِّدِ الْمُسْلِمینَ وَاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقائِدِ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلینَ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِیائِكَ وَاَوْصِیاءِ اَنْبِیائِكَ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِیِّكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلَ وَرَعیٰ
مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُوْدِعَ وَحَلَّلَ حَلالَكَ وَحَرَّمَ حَرامَكَ وَاَقامَ اَحْکامَ
وَدَعا اِلیٰ سَبیلِكَ وَوالیٰ اَوْلِیائَكَ وَعادیٰ اَعْداءَكَ وَجاهَدَ النّاکِثینَ
عَنْ سَبیلِكَ وَالْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ عَنْ اَمْرِكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً
غَیْرَ مُدْبِرٍ لا تَأْخُذُهُ فِی اللّٰهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّیٰ بَلَغَ فی ذٰلِكَ الرِّضا وَسَلَّمَ اِلَیْكَ
الْقَضاءَ وَعَبَدَكَ مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَكَ مُجْتَهِداً حَتّیٰ اَتاهُ الْیَقینُ فَقَبَضْتَهُ
اِلَیْكَ شَهیداً سَعیداً وَلِیّاً تَقِیّاً رَضِیّاً زَکِیّاً هادِیاً مَهْدِیّاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِكَ وَاَصْفِیائِكَ یا رَبَّ
الْعالَمینَ دویم زیارت روز مولد حضرت رسالت پناه است صلی الله

علیه واله

علیه واله که هفدهم ماه ربیع الاولست موافق مشهور و این زیارت
بهترین زیارات است و بسندهای معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی
از روایات آنست که خصوصیت باین روز ندارد و در هر وقت که این زیارت را
بعمل آورند خوبست و چون علماء در خصوص این روز ذکر کرده اند ما نیز در
اینجا ایراد کردیم شیخ مفید و شیخ شهید و سید ابن طاوس رضی الله عنهم
روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه زیارت کرد
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را در هفدهم ماه ربیع الاول باین
زیارت و تعلیم نمود این زیارت را براوی ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی
فرمود چون بیائی بمشهد امیر المؤمنین علیه السلام غسل زیارت بکن و
پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بقدری از بوی خوش خود را خوشبو کن و برو
باد بارام دل وارام تن پس چون بباب السلام یعنی در ضریح مقدس بیرون رو بقبله
بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ
خِیَرَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْبَشیرِ النَّذیرِ السِّراجِ الْمُنیرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ
اَلسَّلامُ عَلیٰ اَنْبِیاءِ اللّٰهِ الْمُرْسَلینَ وَعِبادِ اللّٰهِ الصّالِحینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ
مَلائِکَةِ اللّٰهِ الْحافّینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّریحِ اللّائِذینَ بِهِ پس نزدیک
قبر برو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَصِیَّ الْاَوْصِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عِمادَ الْاَ تْقِیاءِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ الْاَوْلِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سَیِّدَ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا آیَةَ اللّٰهِ الْعُظْمیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خامِسَ اَهْلِ الْعَباءِ اَلسَّلامُ

عليك يا قائد الغر المحجلين الاتقياء السلام عليك يا عصمة الاولياء
السلام عليك يا زين الموحدين النجباء السلام عليك يا خالص الاخلاء
السلام عليك يا والد الائمة الامناء السلام عليك يا صاحب الحوض و
حامل اللواء السلام عليك يا قسيم الجنة ولظى السلام عليك يا من (واللظى)
شرفت به مكة ومنى السلام عليك يا بحر العلوم وكنف الفقراء (وكهف)
السلام عليك يا من ولد في الكعبة وزوج في السماء بسيدة النساء
وكان شهودها الملائكة الاصفياء السلام عليك يا مصباح الضياء (السفرة)
السلام عليك يا من خصه النبي بجزيل الحباء السلام عليك يا من بات
على فراش خاتم الانبياء ووقاه بنفسه شر الاعداء السلام عليك يا من (خير)
ردت له الشمس فسامى شمعون الصفا السلام عليك يا من انجى الله
سفينة نوح باسمه واسم اخيه حيث التطم الماء حولها وطمى السلام
عليك يا من تاب الله به وباخيه على ادم اذ غوى السلام عليك يا فلك
النجاة الذي من ركبه نجا ومن تاخر عنه هوى السلام عليك يا من
خاطب الثعبان وذئب الفلا السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة
الله وبركاته السلام عليك يا حجة الله على من كفر واناب السلام عليك
يا امام ذوي الالباب السلام عليك يا معدن الحكمة وفصل الخطاب
السلام عليك يا من عنده علم الكتاب السلام عليك يا ميزان يوم الحساب
السلام عليك يا فاصل الحق الناطق بالصواب السلام عليك ايها
المتصدق

المتصدق بالخاتم في المحراب السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال
به يوم الاحزاب السلام عليك يا من اخلص لله الوحدانية واناب (بالوحدانية)
السلام عليك يا قاتل خيبر وقالع الباب السلام عليك يا من دعاه خير
الانام للمبيت على فراشه فاسلم نفسه للمنية واجاب السلام عليك يا من له (الى المبيت)
طوبى وحسن ماب ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا عصمة الدين و
يا سيد السادات السلام عليك يا صاحب المعجزات السلام عليك يا من نزلت
في فضله سورة العاديات السلام عليك يا من كتب اسمه في السماء على
السرادقات السلام عليك يا مظهر العجائب والايات السلام عليك يا
امير الغزوات السلام عليك يا مخبرا بما غبر وبما هو آت السلام عليك
يا مخاطب ذئب الفلوات السلام عليك يا خاتم الحصى ومبين المشكلات
السلام عليك يا من عجبت من حملاته في الوغا ملائكة السموات السلام عليك
يا من ناجى الرسول فقدم بين يدي نجواه الصدقات السلام عليك عليك يا
والد الائمة البررة السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا تالي
المبعوث السلام عليك يا وارث علم خير موروث ورحمة الله وبركاته
السلام عليك يا امام المتقين السلام عليك يا غياث المكروبين السلام
عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين السلام عليك
يا طه ويس السلام عليك يا حبل الله المتين السلام عليك يا من تصدق
في صلوته بخاتمه على المسكين السلام عليك يا قالع الصخرة عن فم القليب

ومظهر الماء المعين السلام عليك يا عين الله الناظرة ويده الباسطة ولسانه
المعبر عنه في بريته اجمعين السلام عليك يا وارث علم النبيين ومستودع
علم الاولين والاخرين وصاحب لواء الحمد وساقي اوليائه من حوض خاتم
النبيين السلام عليك يا يعسوب الدين وقائد الغر المحجلين ووالد الائمة
المرضيين ورحمة الله وبركاته السلام على اسم الله الرضي ووجهه
المضيء وجنبه القوي وصراطه السوي السلام على الامام التقي
المخلص الصفي السلام على الكوكب الدري السلام على الامام ابي الحسن
علي ورحمة الله وبركاته السلام على ائمة الهدى ومصابيح الدجى و
اعلام التقى ومنار الهدى وذوي النهى وكهف الورى والعروة الوثقى
والحجة على اهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام على نور الانوار وحجة
الجبار ووالد الائمة الاطهار وقسيم الجنة والنار المخبر عن الاثار
المدمر على الكفار مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم الاوزار السلام
على المخصوص بالطاهرة التقية ابنة المختار المولود في البيت ذي الاستار
المزوج في السماء بالبرة الطاهرة الرضية المرضية ابنة الاطهار ورحمة
الله وبركاته السلام على النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعليه
يعرضون وعنه يسئلون السلام على نور الله الانور وضيائه الازهر
ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي الله وحجته وخالصة الله و
خاصته اشهد يا ولي الله لقد جاهدت في سبيل الله حق جهاده واتبعت

منهاج

منهاج رسول الله صلى الله عليه واله وحللت حلال الله وحرمت
حرام الله وشرعت احكامه واقمت الصلوة واتيت الزكوة وامرت حرامه
بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله صابرا ناصحا مجتهدا
محتسبا عند الله عظيم الاجر حتى اتاك اليقين فلعن الله من دفعك عن
حقك وازالك عن مقامك ولعن الله من بلغه ذلك فرضي به اشهد
الله وملائكته وانبيائه ورسله اني ولي لمن والاك وعاد لمن عاداك داك
السلام عليك ورحمة الله وبركاته پس خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبگو
اشهد انك تسمع كلامي وتشهد مقامي واشهد لك يا ولي الله بالبلاغ
والاداء يا مولاي يا حجة الله يا امين الله يا ولي الله ان بيني وبين الله
عز وجل ذنوبا قد اثقلت ظهري ومنعتني من الرقاد وذكرها يقلقل احشائي
وقد هربت الى الله عز وجل واليك فبحق من ائتمنك على سره واسترعاك
امر خلقه وقرن طاعتك بطاعته وموالاتك بموالاته كن لي الى الله
شفيعا ومن النار مجيرا وعلى الدهر ظهيرا پس باز خود را بقبر بچسبان وقبر را
ببوس وبگو يا ولي يا حجة الله يا باب حطة الله وليك وزائرك واللائذ
بقبرك والنازل بفنائك والمنيخ رحله في جوارك يسألك ان تشفع له
الى الله في قضاء حاجته ونجح طلبته في الدنيا والاخرة فان لك عند الله
الجاه العظيم والشفاعة المقبولة فاجعلني يا مولاي من همك وادخلني في
حزبك والسلام عليك وعلى ضجيعيك ادم ونوح والسلام عليك وعلى

وَلَدَيْكَ الحَسَنِ وَالحُسَيْنِ وَعَلَى الأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ بیستم زیارة روز شهادة انحضرتست که بیست ویکم ماه
رمضانست چون در روایت معتبر منقولست که حضرت خضر علیه السلام
در روز شهادة انحضرت بدر خانهٔ انحضرت آمد وبسیاری از فضائل انحضرترا
یاد کرد وبسیار کریست ومردم را کریانید وناپیدا شد وچون این فقرات در
زیارة هشتم که ذکر کردیم مندرج بود بآن اکتفا نمودیم اکر درین روز آن
زیارة خوانده شود مناسبست واصل آن زیارترا در بحار الانوار ذکر کردیم اکر
خواهد بانجا رجوع نماید بیست ویکم زیارت روز مبعث حضرت رسول صلی الله علیه واله است
که روز بیست وهفتم ماه رجبست وبعضی از علما ذکر کرده اند که زیارت
انحضرت درین روز سنتست وزیارة مخصوصی نقل کرده اند وچون سند
هیچیک بنظر نرسیده بود ترک کردیم ولیکن زیارة انحضرت در ایام شریفه مثل
سایر اعمال خیر افضل است خصوصا ایامیکه اختصاصی بانحضرت دارد مثل
روز ولادت انحضرت که موافق مشهور سیزدهم ماه رجبست واز حضرت
صادق علیه السلام منقولست که روز هفتم ماه شعبان بوده است و
روزیکه انحضرت ضربت خورده است که نوزدهم ماه رمضان است موافق
مشهور وشبی که انحضرت بر فراش حضرت رسول صلی الله علیه واله خوابید
که شب اول ماه ربیع الاولست موافق مشهور وروزیکه فتح بصره بدست انحضرت
شد که هفدهم ماه مبارک رمضانست موافق احادیث معتبره وروزیکه

درحمایت

در حمایت حضرت رسول صلعم جلالت خود را ظاهر ساخت در جنگ احد که
روز هفدهم شوالست وروزیکه فتح خیبر بدست معجز نمای انجناب ظاهر شد
که بیست وهفتم ماه رجبست وروزیکه بر دوش مبارک حضرت رسول صلعم
بالا رفت که بیستم ماه رمضانست وروز فتح بصره که پانزدهم جمادی الاولی است
وروزیکه افتاب از برای انحضرت بر کردید که هفدهم شوالست وروزیکه
از جانب خدا منصوب شد از برای تبلیغ سورة برائة وابوبکر از ان امر معزول
شد واستحقاق انحضرت برای خلافت وعدم استحقاق دیکران بر عالمیان
ظاهر شد که روز اول ماه ذی الحجه است وروزیکه در خانهای دیکران از
مسجد رسول صلی الله علیه واله بستند ودر خانهٔ انحضرترا بان کذاشتند که روز
عرفه است وروزیکه انکشتر در نماز تصدق کرد ونص امامت در شانش
نازل شد که روز بیست وچهارم ماه ذی الحجه است وچون موافق مشهور روز
مباهله نیز هست از ان جهة نیز مخصوص انحضرتست وروزیکه سورهٔ هل اتی
در شانش نازل شده است که روز بیست وپنجم ماه ذی الحجه است وروز تزویج
وروز زفاف حضرت فاطمه علیها السلام که کذشت در زیارة حضرت فاطمه
وروز خلافت واقعی انحضرت که روز وفات حضرت رسول صلی الله علیه
واله است که کذشت وروزیکه بعد از قتل عثمان با انحضرت بیعت کردند
که هیجدهم ماه ذی الحجه است یا بیست وپنجم انست وروز نوروز که موافق
بعضی از روایات روز بیعت انحضرتست وهمچنین سایر ایامی که فضیلتی با

کرامتی از آنحضرت در آن ظاهر شده باشد و آنها بسیار است و بعضی از آنها
در بحار الانوار مذکور است **باب چهارم** در بیان فضیلت نجف اشرف و
کوفه و مساجد کوفه و آب فرات است و مشتمل است بر چند فصل **فصل اول**
در فضیلت نجف اشرف بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که نجف
کوهی بود و آن همان کوه است که پسر نوح گفت که پناه میبرم بآن از غرق شدن
و بر روی زمین کوهی از آن بزرگتر نبود پس حق تعالی وحی نمود بآن کوه که آیا پناه بتو
می برند از عذاب من پس پاره پاره شد و در بلاد شام ظاهر شد و ریگ بسیار
ریزه شد و بعد از آن بجای آن کوه دریای عظیمی شد و آن دریا را نی میگفتند و چون
آن دریا خشک شد گفتند که نی جف یعنی دریای نی خشکید پس بسیاری
استعمال برای آسانی گفتار نجف گفتند و در روایت معتبر دیگر از حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه منقولست که حضرت ابرهیم ع رسید ببانقیا که قریه بوده است
در پهلوی نجف و هر شب در آن قریه زلزله می شده است آنشب که حضرت ابرهیم ع
در اینجا بسر آورد زلزله نشد گفتند اهل آن قریه که آیا چه حادث شده است که دیشب
زلزله نشد گفتند مرد پیری دیشب وارد این قریه شد و پسرش با اوست اهل
آن قریه بنزد آنحضرت آمدند و التماس کردند که یکشب دیگر در آن قریه بماند
حضرت التماس ایشان را قبول فرمود و در آنشب نیز زلزله نشد چون دانستند که
از برکت قدوم شریف آنحضرت است دعا کردند که همیشه آنحضرت در آن
قریه بماند و آنچه خواهد ایشان بآنحضرت بدهند حضرت قبول نمود و فرمود که

اگر خواهید

اگر خواهید که زلزله از شما برطرف شود این صحرای پشت قریه را بمن بفروشید گفتند
ما بخشیدیم از آن شما فرمود بغیر خریدن راضی نمیشوم گفتند پس بهر چه میخواهی از
ما بخر حضرت از ایشان بهفت گوسفند و چهار الاغ خرید آن صحرا را پس باین سبب نام
آن موضع بانقیا شد زیرا که بلغت نبطی نقیا اسم گوسفند است پس پسر آنحضرت ع گفت ای
خلیل الرحمن چه میکنی این صحرا را که نه زراعت در آن هست و نه حیوان شیر ده
فرمود که ساکت شو که حق تعالی ازین صحرا هفتاد هزار کس را حشر کند که بی حساب
ببهشت روند و هر یک از ایشان شفاعت کنند جماعت بسیار را و در روایت دیگر
منقولست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه خرید ما بین خورنق و حیره
و کوفه را از دهقانان بچهل هزار درهم و گواه گرفت جمعی را بر آن گفتند یا امیر المؤمنین
میخری این زمین را باین مال بسیار و گیاهی از آن نمیروید فرمود که شنیدم از رسول
خدا صلی الله علیه و آله که از پشت کوفه هفتاد هزار کس داخل بهشت خواهند شد
بیحساب خواستم که از ملک من محشور شوند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
که چهار بقعه از زمین ناله کردند بسوی خدا در ایام طوفان نوح بیت المعمور خدا
آنها را باسمان برد نجف و کربلا و طوس و در روایت معتبر دیگر از آنحضرت منقولست
که فرمود باهل کوفه که در پهلوی شما قبرستانی هست که از آن محشور میشوند صد و بیست
هزار کس مثل شهیدان بدر و در روایت دیگر از امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست
که اول بقعه که اول خدا را در آن عبادت کردند پشت کوفه است چون خدا امر کرد
ملائکه را که آدم را سجده کنند در اینجا سجده کردند و در حدیث دیگر منقولست

که آنحضرت نظر کردند بسوی نجف و فرمودند که چه خوش اینده است دیدن تو
و چه طیب و نیکوست زیر تو خداوندا این را محل قبر من گردان و در ارشاد
القلوب و فرحة الغری روایت کرده اند که مرد صالحی از اهل کوفه گفت که من در
شب بارانی در مسجد کوفه بودم ناگاه دری را که در جانب قبر مسلم است کوبیدند
چون در را گشودند جنازه را داخل کردند و در صفه که در برابر قبر مسلم است
گذاشتند یکی از ایشان را خواب برد در خواب دید که دو شخص نزد جنازه
حاضر شدند و یکی بدیگری گفت که ببین ما را با او حسابی هست تا از او
بگیریم پیش از آنکه از رصافه بگذرد که بعد از آن ما نزد او نمیتوانیم رفت پس
بیدار شد و خواب خود را برای رفیقان خود نقل کرد و در همان ساعت جنازه را
برداشتند و داخل نجف کردند که از حساب و عذاب نجات یابد و نقل کرده اند که
روزی حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در کنار صحرای نجف نشسته بود ناگاه
دید که شخصی بر ناقه سوار است و جنازه در پیش خود گرفته است و بسوی نجف میاید
چون نزدیک شد حضرت از او پرسید که از کجا می‌آئی گفت از یمن گفت این جنازه
کیست گفت جنازه پدر من است آورده‌ام که در این زمین دفن کنم حضرت فرمود که
چرا او را در شهر خود دفن نکردید گفت پدرم چنین وصیت کرد و گفت مردی
در اینجا مدفون خواهد شد که آمرزیده شوند بشفاعت او مثل عدد ربیعه
و مضر کرد و قبیله عظیم از عرب حضرت فرمود که آن مرد را میشناسی گفت نه
فرمود والله من آن مردم پس حضرت برخاست و آن مرد را دفن کرد و میگویند که

٧١

آن قبری که در مقبرة الصفا اقرب است آن مرد است و بسند معتبر منقول است از حبه عرنی
که گفت بیرون رفتم با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بر پشت کوفه چون بصحرای
نجف رسیدند ایستادند گویا با جماعتی مخاطبه میکردند من نیز در خدمت آنحضرت
آنقدر ایستادم که مانده شدم پس نشستم آنقدر که از نشستن ملال بهم
رسانید باز برخاستم و ایستادم تا مانده شدم باز نشستم تا دلتنگ شدم
پس برخاستم و ردای خود را جمع کردم و گفتم یا امیر المؤمنین میترسم بر شما
که تعب بکشید از بسیاری ایستادن ساعتی استراحت بفرمائید پس ردای خود را
انداختم که آنحضرت بر روی آن بنشینند فرمود که این ایستادن نیست مگر برای
سخن گفتن با مؤمنی یا انس گرفتن با مونسی گفتم یا امیر المؤمنین ارواح مؤمنان
چنین است فرمود که بلی اگر پرده از پیش دیده تو برخیزد هر آینه خواهی دید
ایشان را که حلقه حلقه نشسته اند و با یکدیگر سخن میگویند گفتم بدنند یا
روحند فرمود که روحند و هیچ مؤمنی نمیمیرد در بقعه از بقعهای زمین
مگر آنکه بروحش میگویند که ملحق شو بوادی السلام که صحرای نجف است و آن بقعه
ایست از جنت عدن و در حدیث معتبر منقول است که شخصی بحضرت صادق
عرض کرد که برادرم در بغداد است و میترسم که در آنجا بمیرد فرمود که پروا مکن هر جا
بمیرد بدرستیکه نمیماند مؤمنی در مشرق و مغرب زمین مگر آنکه حق تعالی روحش را
محشور میگرداند بسوی وادی السلام پرسید که وادی السلام کجاست فرمود که
پشت کوفه است گویا می‌بینم که ایشان حلقه حلقه نشسته اند و با یکدیگر سخن میگویند

وبسند معتبر از اصبغ بن نباته منقولست که حضرت امیر المؤمنین بصحرای نجف رفت
ما از عقب آنحضرت رفتیم دیدیم که بر پشت خوابیده است بر روی زمین قنبر گفت
یا امیر المؤمنین جامه در زیر شما نیندازم فرمود که نه نیست مگر تربت مؤمنی
یا نشستن در پهلوی مؤمنی پس فرمود ای پسر نباته اگر پرده بردارند برای شما هر آینه خواهید
یافت روحهای مؤمنان را که در این صحرا حلقه حلقه نشسته اند و بزیارت یکدیگر میروند
و با یکدیگر سخن میگویند و در اینجاست روح هر مؤمنی و در برهوت روح هر کافری
و برهوت وادی است نزدیک یمن و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست
که چون حضرت مهدی علیه السلام داخل کوفه شود مردم گویند ای فرزند رسول خدا نماز با شما
مثل نماز با رسول خداست و این مسجد گنجایش ما ندارد پس آنحضرت بیرون بجانب نجف
پس مسجدی خط بکشد که هزار در داشته باشد و گنجایش اصحاب آنحضرت داشته باشد
و بفرماید که نهری از پشت قبر امام حسین ع بیاورند که تا بنجف جاری شود و بر آن
نهر پلها و آسیاها ساخته شود **فصل دویم** در بیان فضیلت آب فراتست
بسند معتبر منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسید از شخصی از اهل
کوفه که آیا غسل میکنی در آب فرات هر روز یکمرتبه گفت نه فرمود که هر هفته
یکمرتبه غسل میکنی گفت نه گفت در هر ماه یکمرتبه غسل گفت نه فرمود که در
هر سال یکمرتبه غسل میکنی گفت نه فرمود تو از خیر محرومی و در حدیث دیگر از حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که چهار نهر است که از بهشت است
فرات و نیل و سیحان و جیحان در بهشت فرات آبست و نیل عسل است و سیحان

شرابست

شرابست و جیحان شیراست و در حدیث دیگر فرمود که فرات بهترین آبهاست
در دنیا و در آخرت و در احادیث بسیار وارد است که هر طفلی را که کامش با آب
فرات بردارند البته محب اهلبیت رسول صلی الله علیهم گردد و بروایت معتبر
منقولست که حضرت صادق ع بسلیمان عجلی فرمود که اگر میان من و فرات آنقدر
فاصله میبود که میان شما و فراتست هر آینه دوست میداشتم که هر دو طرف
روز بروم نزد آن و در حدیث معتبر از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه
منقولست که حق تعالی هر شب ملکی میفرستد که سه مثقال از مشک بهشت در نهر
میریزد و هیچ نهری در مشرق و مغرب نیست که برکتش بیشتر باشد از نهر فرات
و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر روز چند قطره
از آب بهشت در فرات میریزد و در روایت معتبر دیگر منقولست که چون حضرت
صادق علیه السلام در زمان سفاح بکوفه تشریف آوردند بر سر جسر ایستادند
و بغلام خود فرمودند که مرا آب بده غلام کوزه ملاحی را گرفت و آب داد بآنحضرت
و حضرت میل فرمودند و آب از دو طرف دهان آنحضرت بر ریش مبارک و جامه
آنحضرت میریخت پس دو مرتبه دیگر آب طلبیدند و تناول فرمودند و در هر مرتبه
حمد الهی کردند پس فرمودند که چه بسیار عظیمست برکت این نهر آب بدرستیکه
هر روز هفت قطره از بهشت در آن میریزد اگر مردم بدانند که چه مقدار برکت
در این نهر هست هر آینه خیمها در هر دو طرفش بزنند اگر نه این بود که خطا
کاران در آن داخل میشدند هیچ صاحب دردی و مرضی در آن غوطه نمیخورد

مگر شفا می یافت و در حدیث دیگر فرمود که شاطئ الوادی الایمن که خدا فرموده است
نهر فرات است و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که فرمود گمان ندارم که کسی را
کامش را با آب فرات بردارند و شیعه ما نباشد و فرمود که هر روز در آب
فرات دو ناودان از بهشت جاری میشود و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت
مرویست که دو نهر هستند که مؤمنند و دو نهر کافر اما مؤمن نیل مصر است
و فرات و اما کافر نهر بلخست و دجله پس بردارید کام اولاد خود را با آب
فرات **فصل سیم** در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ کوفه و اعمال آن مسجد شریف است
در حدیث معتبر از حضرت امام حسن صلوات الله علیه منقولست که بقدر
جای پائی در کوفه نزد من بهتر است و دوست تر میدارم از خانه که در مدینه
داشته باشم و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در کوفه
خانه داشته باشد دستان آن برندارد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که
چون حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه ظاهر شود از برای او در پشت
کوفه مسجدی بنا کنند که هزار در داشته باشد و متصل شود خانهای کوفه بنهر
کربلا و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه مرویست که
خطاب فرمود بکوفه و فرمود که فتنهای عظیم در تو حادث خواهد شد و من
میدانم که هیچکس اراده بدی نسبت بتو نمیکند مگر آنکه خدا او را مبتلا
میگرداند ببلائی که از تو مشغول شود یا بامری که موجب کشته شدن او گردد
و در حدیث معتبر از موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که حق تعالی از شهرها

چهار شهر

چهار شهر را اختیار کرده است و فرموده است وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ وَطُورِ سِينِينَ
وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ تین مدینه است و زیتون بیت المقدس است و
طور سینین است کوفه است و بلد امین مکه است و بروایت معتبر منقولست از
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله که حق تعالی بلا را از کوفه دفع میکند چنانچه از
خیمهای پیغمبر صلی الله دفع میکند و در حدیث معتبر از ابن نباته مرویست که روزی
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نماز میکرد نزد ستونی که چون از باب الفیل داخل
شوی و ستونها را از جانب صحن بشماری ستون هفتم است ناگاه شخصی آمد دو جامه
سبز پوشیده بود و گیسوی سیاه از سرش آویخته و ریشش سفید بود چون امیر المؤمنین نماز
سلام گفت آن شخص نزدیک آمد و سر مبارک آنحضرت را بوسید و دست حضرت را گرفته
از در کنده بیرون رفت ابن نباته گفت که ما بسرعت از عقب ایشان روان شدیم
پس دیدیم امیر المؤمنین علیه السلام رو بما میآید در چهار سوق کنده چون ما را دید
گفت چیست شما را گفتیم که از این مرد ایمن نبودیم که آسیبی بشما برساند فرمود
که این برادرم خضر بود ندیدید که چگونه نزدیک من آمد و با من سخن گفت و
با من گفت که در شهری هستی که هیچ جباری اراده بدی نسبت باین نمیکند مگر
خدا او را میشکند و از مردم در حذر باش پس بیرون رفتم که مشایعت او نمایم
چون اراده نجف داشت و در روایت معتبر از حضرت صادق ع منقولست که فرمود
که دوستان ما در کوفه بیش از همه شهرهاست و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است
که مکه حرم خداست و مدینه حرم رسول خداست و کوفه حرم علی بن ابی طالب است

بدرستیکه امیر المؤمنین علیه السلام حرام کرده است از کوفه آنچه را ابراهیم از مکه و
رسول خدا از مدینه حرام کرده‌اند و بروایت معتبر دیگر فرمود که یک درهم که در کوفه تصدق
نمایند حساب میشود بصد درهم که در جاهای دیگر داده شود و دو رکعت نماز در کوفه
بصد رکعت محسوب میشود و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که مسجد
کوفه باغیست از باغهای بهشت نماز کرده است در آن هزار و هفتاد پیغمبر و
در جانب راستش رحمتست و در جانب چپش مکر است در آن است عصای موسی
و درخت کدو که برای حضرت یونس روئید و انگشتر سلیمان و از آن جوشید تنور
در طوفان نوح و کشتی را در آن مسجد ساخت و آن وسط و بهترین جاهای بابل است
و مجمع پیغمبرانست مؤلف گوید که گویا مراد اینست که در جانب راستش قبر
امیر المؤمنین و قبر امام حسین صلوات الله علیهما است که محل رحمت خدایند و در جانب
چپش خانهای خلفای جور بوده است که معدن مکر و حیل بوده‌اند و بسند معتبر از
اصبغ بن نباته منقولست که روزی حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در
مسجد کوفه فرمود که ای اهل کوفه عطا کرده است حق تعالی بشما چیزی چند که باحدی
عطا نکرده است پس فضیلت داده است مسجد و محل نماز شما را و آن خانهٔ
حضرت آدم و خانه حضرت نوح و خانه حضرت ادریس و محل نماز حضرت ابراهیم
و محل نماز برادرم خضر علیهم السلام است و محل نماز منست و این مسجد شما یکی از
چهار مسجد است که حق تعالی برگزیده است آنها را برای اهلشان و گویا میبینم که در
روز قیامت بیاورند این مسجد را با دو جامهٔ سفید مانند محرمان و شفاعت

کند

کند برای اهلش و برای هر که در آن نماز کرده است و شفاعتش رد نخواهد شد
و نمیگذرد روزها تا آنکه حجر الاسود را در آن نصب خواهند کرد و زمانی خواهد
آمد که محل نماز مهدی از فرزندان من باشد و محل نماز هر مؤمنی و نماند بر روی
زمین مؤمنی مگر آنکه در آن مسجد باشد یا دلش بسوی آن مایل باشد پس دوری مکنید
از این مسجد و تقرب جوئید بخدا بنماز کردن در آن و رغبت نمائید بسوی خدا در
بر آمدن حاجتهای شما اگر مردم بدانند که چه برکتها در آن هست هر آینه بیایند بسوی
آن مسجد از اطراف زمین اگرچه باید بروش کودکان بدست و پا راه روند بر روی
برف مؤلف گوید که گویا ذکر نصب حجر الاسود از برای اعجاز باشد چنانچه قرامطه
بعد از غیبت کبرای حضرت قائم علیه السلام کعبه را خراب کردند و حجر الاسود را
بکوفه آوردند و مدتی در مسجد کوفه بود و باز برگردانیدند بمحل خود و بسند معتبر
از هرون بن خارجه منقولست که حضرت صادق علیه السلام باو گفت که چه مقدار
مسافت هست میان خانه تو و میان مسجد کوفه من عرض کردم که یک میل است
فرمود که هیچ ملک مقرب و پیغمبر مرسل و بندهٔ صالحی نیست که داخل کوفه شده
باشد و نماز در آن نکرده باشد و بدرستیکه حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
گذشت بآن مسجد و رخصت طلبید و فرود آمد و دو رکعت نماز در آن مسجد کرد
و نماز واجب در آن برابر است با هزار نماز و نماز نافله برابر با پانصد نماز و نشستن در آن
بی قرآن خواندن نیز عبادتست پس بروید بسوی آن مسجد اگرچه بروش کودکان خود را
بر زمین کشید و بسند معتبر دیگر از آن حضرت منقولست که مسجد کوفه محل نماز

پیغمبرانست و حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله در شبی که جبرئیل آن حضرت را
بر براق سوار کرده بمعراج میبرد چون ببرابر دار السلام که نجف است رسید گفت یا محمد
این محل نماز پدرت آدم و محل نماز پیغمبرانست فرود آی و در این مسجد نماز کن
پس فرود آمد و نماز کرد و از آنجا بمسجد اقصی رفت و از مسجد اقصی باسمان رفت
و در چند حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که نماز در مسجد
کوفه برابر است با هزار نماز در مسجدهای دیگر و در حدیث دیگر فرمود که نیکو
مسجدیست آن مسجد کوفه نماز کرده است در آن هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر و جانب
راستش رضا و خشنودی خداست و میانش باغیست از باغهای بهشت و جانب چپش
مکر است یعنی خانهای خلفا و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هیچ پیغمبر و بنده صالح
نیست مگر آنکه در مسجد کوفه نماز کرده است حتی رسول خدا صلی الله علیه و آله در
شب معراج جبرئیل با آنحضرت که الحال در برابر مسجد کوفه‌ای حضرت فرمود رخصت بطلب که
در این مسجد نماز کنم پس فرود آمد و نماز کرد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر آینه از شهرهای دور تهیه
زاد و راحله کنند و بسوی این مسجد بیایند و فرمود که نماز واجب در آن برابر حج مقبولست
و نماز نافله برابر عمره مقبولست و در روایت دیگر از حضرت امیر المؤمنین صلوات
الله علیه منقولست که نماز واجب برابر است با حجی که با رسول خدا صلی الله علیه و آله
کرده باشد و نماز نافله با عمره که با آنحضرت کرده باشند و در روایت معتبر منقولست
که شخصی بخدمت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه آمد و گفت میخواهم بمسجد اقصی

بروم

بروم برای فضیلت آن مسجد فرمود که راحله خود را بفروش و توشه خود را بخور و در این
مسجد کوفه نماز کن که نماز فریضه در این مسجد ثواب حج مقبول دارد و نماز نافله
ثواب عمره مبرور و تا چهار فرسخ برکت دارد و در میانش چشمه هست از روغن
و چشمه از شیر و چشمه از آب که مؤمنان از آن آب خواهند خورد و یک چشمه دیگر
هست از آب که مؤمنان از آن خود را پاکیزه خواهند کرد و از این مسجد جاری شد
کشتی نوح و هیچ غمگینی دعا نمیکند در این مسجد که حاجتی از خدا طلب کند مگر آنکه
دعایش مستجاب میشود و غمش زایل میگردد مؤلف گوید که گویا این چشمهها در زمان
حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه در آن مسجد ظاهر خواهد شد چنانچه از بعضی
روایات مفهوم میشود و برکت چهار فرسخ ممکن است که از جانب راستش باشد که موضع
قبر امیر المؤمنین علیه السلام است پس حد صحرای نجف معلوم میشود از دو جانب
و ممکن است که از جمیع جوانب باشد چنانچه از بعضی احادیث مستفاد میشود و ممکن
است که غیر جانب چپ باشد چون مذمت جانب چپ در بعضی احادیث گذشت و در
بسیار مدح جانب راست و عقبش وارد است چون قبر امیر المؤمنین ع در جانب
راستست و قبر حضرت امام حسین ع در عقب است و در چند روایت از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که تنور نوح ع از گوشه راست مسجد از جانب قبله جوشید و از اساس
اول مسجد که در زمان آدم و نوح بوده است دوازده هزار ذرع کم کرده اند
و در روایت معتبر منقولست از حضرت صادق علیه السلام که حضرت امیر المؤمنین ص
بر در مسجد می استادند و تیر می انداختند میرسید تیر آنحضرت بجائیکه خرما فروشان

می نشینند و میفرمودند که تا اینجا داخل مسجد بوده است و در حدیث دیگر فرمود که
چون حضرت قائم علیه السلام ظاهر شود مسجد کوفه را با اساس اولش بر گرداند و امّا
اعمال مسجد کوفه و فضیلت خصوص هر موضع آن در کتب مزار مسطور است و در اینجا
اکتفا مینمائیم بذکر آنچه روایت دران بنظر رسیده بدانکه از بعضی روایات معلوم میشود
که جانب راست مسجد افضلست از جانب چپ آن و بعضی گفته اند در یکه در عقب مسجد است
که مشهور است بباب الفیل داخل مسجد شود چنانچه از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
منقولست که فرمود داخل مسجد شوید از درگاه بزرگ که آن باغیست از باغهای بهشت
و چون داخل مسجد شود از جانب چپ چهار ستون بشمارد و نزد ستون چهارم نماز
گذارد که در حدیث معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام نزد آن ستون نماز
کردند و از بعضی روایات فهمیده اند که این ستونیست که حضرت ابرهیم علیه السلام
نزد آن نماز میکرده است پس سه ستون دیگر از جانب چپ بشمارد و نزد ستون هفتم
نماز گذارد که در حدیث گذشت که ظاهرش آن بود که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه در اینجا نماز کردند و حضرت خضر علیه السلام در اینجا با آنحضرت ملاقات نمود و بعضی
این ستون را مقام خضر میگویند و علما گفته اند که پس برود در دکة القضاء نماز
کند پس در بیت الطشت نماز کند و در بعضی از کتب نقل کرده اند که حضرت صادق
در بیت الطشت دو رکعت نماز کردند و علما گفته اند که در دکّه میان مسجد نیز نماز کند
پس برود نزد ستون هفتم بدانکه نزدیک بعمارت جانب قبله مسجد در جانب راست
ستونها هست که بعضی از آنها را بعنوان محراب ساخته اند و بعضی جا ستون ظاهر است
در آن

وستونش خراب شده است و ابتدای عدد را از دیوار جانب راست مسجد باید شمرد
و احادیث در فضیلت این ستون هفتم بسیار است و در روایت معتبر منقول است
که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه رو باین ستون نماز میکرد و نزدیک می ایستاد
که میان آنحضرت و ستون آنقدر فاصله بود که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد شده است
که در هر شب شصت هزار ملک از آسمان نازل میشوند و نزد ستون هفتم نماز می کنند
و در شب دیگر ملائکه دیگر باین عدد می آیند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت و در
حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ستون هفتم مقام حضرت ابرهیم علیه السلام است
و از اصبغ بن نباته منقولست که این ستون مقام امیر المؤمنین علیه السلام است
که نزد آن نماز میکرد و چون آنحضرت حاضر نبود حضرت امام حسن علیه السلام آنجا
میکرد و سنّتست که نزد ستون هفتم چهار رکعت نماز بگذارد و دعا بخواند چنانچه در
حدیث معتبر منقولست از ابو حمزه ثمالی که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم
ناگاه دیدم که شخصی از در کنده داخل شد شخصی را دیدم از همه کس خوشرو تر و خوشبو تر
و پاک جامه تر و عمامه بر سر بسته و پیراهنی و دراعه پوشیده و دو نعل عربی در پای
مبارکش بود پس نعلین را کند و نزد ستون هفتم ایستاد و دستها را تا برابر گوش
بلند کرد و تکبیره گفت که جمیع موی بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار
رکعت نماز گذارد و رکوع و سجود شانرا نیکو بعمل آورد پس این دعا را خواند الٰهی
اِن کُنتُ قَد عَصَیتُکَ فَقَد اَطَعتُکَ فی اَحَبِّ الاَشیاءِ اِلَیکَ الاِیمانِ بِکَ مَنّاً
مِنکَ بِهِ عَلَیَّ لا مَنّاً مِنّی بِهِ عَلَیکَ لَم اَتَّخِذ لَکَ وَلَداً وَلَم اَدعُ لَکَ شَریکاً وَقَد

عصیتک علی غیر وجه المکابرة ولا الخروج عن عبودیتک ولا الجحود لربوبیتک
ولکن اتبعت هوای وازلّنی الشیطان بعد الحجة علیّ والبیان فان تعذبنی
فبذنوبی غیر ظالم لی وان تعف عنی فبجودک وکرمک یا کریم پس بسجود رفت و
مکرر یا کریم میگفت آنقدر که یکنفس وفا کند پس باز در سجود گفت یا من یقدر
علی حوائج السائلین یا من یعلم ضمیر الصامتین یا من لا یحتاج الی التفسیر یا من
یعلم خائنة الاعین وما تخفی الصدور یا من انزل العذاب علی قوم یونس وهو
یرید ان یعذبهم فدعوه وتضرعوا الیه فکشف عنهم العذاب ومتعهم الی
حین قد تری مکانی وتسمع کلامی وتعلم حاجتی فاکفنی ما اهمنی من امر دینی و
دنیای وآخرتی یا سیدی هفتاد مرتبه گفت یا سیدی چون سر از سجده برداشت
و نیک ملاحظه کردم حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه بود پس دستهای
مبارکش را بوسیدم وپرسیدم که از برای چه آمده اید باینجا فرمود که از برای آنچه دیدی یعنی
نماز در مسجد کوفه ودر روایت دیگر وارد شده است که ابوحمزه را با خود برد بزیارت
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما ودور نیست که در این حدیث که اکتفا
بهمین شده است از برای تقیه باشد ومقصود زیارت امیر المؤمنین وامام حسین
علیهما السلام ونماز مسجد کوفه هم باشد چنانچه از احادیث دیگر ظاهر میشود ودر روایت
دیگر از ابوحمزه منقولست که آنحضرت را دید که نزد ستون هفتم نماز با رکوع و سجود
نیکو بجا آوردند وبعد از نماز بسجده رفتند واین دعا خواندند اللهم ان
کنت قد عصیتک فقد اطعتک فی احب الاشیاء الیک وهو الایمان بک منّاً

منک به علیّ لا منّاً به منی علیک ولم اعصک فی ابغض الاشیاء الیک لم
ادّع لک ولداً ولم اتخذ لک شریکاً منّاً منک علیّ لا منّاً منی علیک وعصیتک منّاً
فی اشیاء علی غیر مکاثرة منی ولا مکابرة ولا استکبار عن عبادتک ولا جحود
لربوبیتک ولکن اتبعت هوای وازلّنی الشیطان بعد الحجة والبیان فان
تعذبنی فبذنبی غیر ظالم لی وان ترحمنی فبجودک ورحمتک یا ارحم الراحمین
واز جمله مواضع ممتازه آن مسجد ستون پنجم است باید که نزد آن ستون نماز کند و
حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل
نماز حضرت ابرهیم علیه وآله السلام بوده است ومنافاة ندارد با روایات دیگر زیرا
که ممکنست که آنحضرت در همه این مواضع نماز کرده باشند ودر حدیث معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است ودر حدیث
معتبر از اصبغ بن نباته وارد است که مقام حضرت امام حسن علیه السلام است پس معلوم شد
از احادیث که ستون پنجم وهفتم اشرف است از سایر جاهای مسجد وعلما ذکر کرده
اند که نزد ستون سیم مقام حضرت امام زین العابدین علیه السلام است ودو رکعت
نماز گفته اند سنت است که در آنجا بگذارد وگفته اند که باید بود بصفه که متصل است
بدر مسجد که بسوی خانه امیر المؤمنین علیه السلام مفتوح میشود وچهار رکعت نماز
بکند ودعا بخواند وهمچنین در محرابی که آنحضرت در آنجا شهید شده است و متصل
بآن در راست نماز کند ودعا بخواند ودر محرابیکه امروز معروفند ودر جانب راست
مسجد واقعند ودر میان مسجد علامت دری ومحرابی هست وآن قرائن معلوم

میشود که در خانهٔ آن حضرت آن در بوده است و محل شهادهٔ آنحضرت آنجا است میان مسجد بوده است
نزد محراب که زینت کرده‌اند و الحال مشهور است و اگر در هر دو جا نماز و دعا کند
بهتر است و ذکر کرده‌اند که در دکهٔ حضرت صادق علیه السلام که نزدیک بقبر
مسلم بن عقیل است نماز کند و دعا بخواند و اینها چون روایتشان بما نرسیده است
ترک کردیم و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که آنحضرت ببعضی از اصحاب
خود فرمود که آیا پی حاجتی بامداد نمیروی که کنار کنی بمسجد بزرگ کوفه گفت بلی فرمود
چهار رکعت نماز بکن در آن مسجد پس بگو الهی اِنْ کُنْتُ عَصَیْتُكَ فَاِنّی قَدْ اَطَعْتُكَ
فی اَحَبِّ الاَشْیاءِ اِلَیْكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِیکاً وَقَدْ عَصَیْتُكَ
فی اَشْیاءَ کَثِیرَةٍ عَلی غَیْرِ وَجْهِ المُکابَرَةِ لَكَ وَلا الاِسْتِکْبارِ عَنْ عِبادَتِكَ وَ
لا الجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِكَ وَلا الخُرُوجِ عَنِ العُبُودِیَّةِ لَكَ وَلکِنْ اِتَّبَعْتُ هَوای وَاَزَلَّنی
الشَّیْطانُ بَعْدَ الحُجَّةِ وَالبَیانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنی فَبِذُنُوبی غَیْرَ ظالِمٍ وَاِنْ تَعْفُ عَنّی
وَتَرْحَمْنی فَبِجُودِكَ وَکَرَمِكَ یا کَریمُ و باز میگوئی غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللهِ وَقُوَّتِهِ غَدَوْتُ
بِغَیْرِ حَوْلٍ مِنّی وَلا قُوَّةٍ وَلکِنْ بِحَوْلِ اللهِ وَقُوَّتِهِ یا رَبِّ اَسْئَلُكَ بَرَکَةَ هذَا البَیْتِ وَبَرَکَةَ
اَهْلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنی رِزْقاً حَلالاً طَیِّباً تَسُوقُهُ اِلَیَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا
خافِضٌ فی عافِیَتِكَ و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر کرا
بخدا حاجتی باشد برود بمسجد کوفه و وضوی کامل بسازد و در مسجد دو رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت سورهٔ حمد و سورهٔ قل اعوذ برب الفلق و سورهٔ قل اعوذ برب الناس
و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و اذا جاء نصر الله و سبح اسم ربك الاعلی

وانا انزلناه

وانا انزلناه فی لیلة القدر هر یک را یکمرتبه بخواند و چون فارغ شود حاجت خود را بطلبد
که ان شاء الله تعالی بر آورده است راوی گوید که من این نماز را کردم و از خدا طلبیدم
که روزیم را فراخ کرداند و امروز نعمت بسیار دارم و دعا کردم بر آنکه حج و مرا روزی شد
و بدیگری تعلیم کردم که روزیش تنگ بود و کرد و حق تعالی روزیش را فراخ کردانید و
گفته‌اند علماء که زیارت مسلم بن عقیل رحمه الله در جنب مسجد کوفه مستحبست و زیارتی
چند مخصوص در کتب مزار ایراد نموده‌اند و چون اشهر آنستکه آنحضرت در روز عرفه
شهید شده است اگر در آن روز او را زیارت کنند و قاتلان او را لعنت کنند انسب خواهد
بود و فضل زیارت آن بزرگوار محتاج بورود اخبار نیست و در بعضی از زیارات شهدا
مندرج است و مزار بعضی از دختران امیر المؤمنین صلوات الله علیه در حوالی مسجد
کوفه معروفست و اما خانهٔ امیر المؤمنین علیه السلام اگرچه روایتی در نماز و زیارت
در آن وارد نشده است اما چون بشرف سکنای آنحضرت مشرف گردیده نماز
و دعا در آن فضل عظیم خواهد داشت و حدیث مطلقی در تعظیم مطلق مساکن
و مشاهد شریفه ایشان وارد شده است **فصل چهارم** در بیان فضیلت مسجد سهله
و سایر مساجد و مشاهد کوفه است بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت
مسجد سهله در آن عرصه نیست و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که چون داخل کوفه شوی برو بمسجد سهله و نماز بکن و حاجت دین و دنیای
خود را از خدا بطلب بدرستیکه مسجد سهله خانهٔ ادریس است که در اینجا خیاطی میکرده
و نماز میکذارده است و هر که در آن مسجد خدا را بخواند بهر حاجتی که خواهد حاجتش بر آورده

شود وحق تعالی در روز قیامت بسوی مقام بلند که درجه حضرت ادریس است او را
بالا برد و از مکروهات و مکر دشمنان امان یابد و در چند حدیث معتبر دیگر از انحضرت
منقولست که مسجد سهله خانه حضرت ابرهیم علیه السلام بود که از انجا بجنگ
عمالقه رفت و خانه ادریس بود که در ان خیاطی میکرد و حضرت داود از ان مسجد
بجنگ جالوت رفت و در ان سنگ سبزی هست که در انسنگ صورت هر پیغمبری هست
و از زیر انسنگ طینت هر پیغمبر را برداشته اند و محل و رود حضرت خضر علیه السلام
و مسکن انحضرتست پس فرمود که اگر عموی من زید در هنگامیکه خروج کرد بان مسجد
میرفت و نماز میکرد و از خدا امان میطلبید بیست سال امان می یافت و هیچ غمناکی
بان مسجد نمیرود که نماز کند میان نماز شام و خفتن و دعا کند مگر انکه خدا غمش را
زایل میگرداند راوی در بعضی احادیث پرسید که این پیغمبران در کجا سکنی میکرده اند
فرمود که در گوشهای ان مسجد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که گویا می بینم که حضرت
صاحب الامر صلوات الله علیه در انمسجد فرود با اهل و عیالش و منزل انحضرت باشد
وحق تعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر در انمسجد نماز کرده است و هر که در انمسجد اقامت
نماید چنانست که در خیمه رسول خدا صلی اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست
مگر دلش مایل است بسوی انمسجد و هیچکس با نیت صادق نماز و دعا نمیکند در انمسجد
مگر بر میگردد با بر امدن حاجتش و هیچکس در انمسجد امان نمیطلبد مگر امان
می یابد از هر چه میترسد از ان و ان از جمله ان بقعهاییست که خدا دوست میدارد
که او را در انها بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر ملائکه می ایند بزیارت

المسجد

انمسجد و عبادة خدا میکنند در ان پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم بشما همه
نماز را در ان مسجد میکردم و انچه نگفتم از فضیلت انمسجد زیاده از انست که گفتم
پس راوی پرسید که حضرت قائم علیه السلام همیشه در ان مسجد خواهد بود
فرمود بلی و در روایت معتبر دیگر فرمود که هر که در مسجد سهله دو رکعت نماز بکند خدا
عمرش را دو سال زیاد کند و در روایت دیگر فرمود که در انمسجد صور قیامت را خواهند
دمید و از پهلوی ان هفتاد هزار کس حشر خواهند شد که داخل بهشت شوند بیحساب
و در حدیث دیگر فرمود که در انمسجد زبرجدی هست که در ان صورت هر پیغمبر و هر وصی
پیغمبر هست و بسند حسن از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در کوفه مسجدها
ملعون و مسجدهای مبارک هست و اما مسجدهای مبارک مسجد غنی است و انمسجد
قبله اش درستست و خاکش طیب است و مرد مؤمنی بنا کرده است از او دنیا برطرف نمیشود
مگر انکه نزد ان دو چشمه جاری خواهد شد و دو باغستان در ان بهم خواهد رسید
و مسجد بنی ظفر است و مسجد سهله است و مسجد حمرا و مسجد جعفی و اما مسجدهای
ملعون مسجد ثقیف است و اشعث و مسجد جریر و مسجد سماک و مسجد دیگر در
حمرا که بر قبر فرعونی از فراعنه بنا شده است و در حدیث دیگر از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام است منقولست که فرمود که از مساجد مبارکه مسجد حمرا است و ان مسجد یونس بن متی
مؤلف گوید که دور نیست که مسجد حمرا همین موضع باشد که الحال مشهور است بقبر یونس
زیرا که مدفون شدن انحضرت در ان حدود روایتی ظاهر نسبت است و بسند معتبر
منقولست که از امام محمد باقر علیه السلام پرسیدند که کدام بقعه زمین بعد از بهتر است

حرم خدا و حرم رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که کوفه که پسندیده و پاکیزه است و
در آن قبرهای پیغمبران مرسل و غیر مرسل هست و در آن قبرهای اوصیای پیغمبران هست و در
آن مسجد سهله هست که هیچ پیغمبری خدا نفرستاده است مگر در آن مسجد نماز کرده است
و عدل خدا در آن جا ظاهر خواهد شد و حضرت قائم آل محمد علیه السلام در اینجا خواهد
بود و آن منزل پیغمبران و اوصیاء و صالحان است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حد
مسجد سهله تا روحا است و اما اعمال مسجد سهله پس دو رکعت نماز میان نماز شام و خفتن
سنت است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر غمگینی که بمسجد
سهله بیاید و دو رکعت نماز در میان نماز شام و خفتن بجا آورد و دعا کند البته
حق تعالی غمش را زایل میگرداند و بلایش را مرتفع گرداند و بحاجتش برساند و شیخ
شهید و محمد بن المشهدی رضی الله عنهما بسند معتبر روایت کرده اند از بشار مکاری
که گفت روزی در کوفه بخدمت حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه رفتم و طبق
رطبی نزد آنحضرت بود و تناول مینمود فرمود که نزدیک بیا و بخور گفتم فدای تو گردم
شوم مرا غیرتی حادث شده است در راهی که می آمدم که دلم را بدرد آورد و بسیار
در من اثر کرد فرمود که بحق من که پیش آی و تناول نما چون از آن رطب قدری خوردم
فرمود که الحال سخن خود را تمام کن عرض کردم که در عرض راه دیدم یکی از اعوان خلفاء
جور را دیدم که سر یک زنی را میکوبید و او را بسوی زندان میکشید و او بصدای
بلند استغاثه میکرد و بخدا و رسول سوگند میداد و هیچکس بفریاد او نمیرسید و این
ظلم بر او باین سبب جاری شده بود که در عرض راه پایش لغزیده بود و گفته بود که ای فاطمه

خدا لعنت کند

۱۰

خدا لعنت کند بر هر که ظلم کرده است ترا چون حضرت این سخن شنید دست از خوردن
کشید و چندان گریست که دستمالش و ریش مبارکش و سینه اش از آب دیده اش تر شد
پس فرمود که ای بشار برخیز تا برویم بمسجد سهله و خدا را بخوانیم و از او سؤال کنیم
که این زن را خلاص کند و در آن ساعت یکی از شیعیان را بخانه سلطان فرستاد و
مبالغه فرمود که از آنجا حرکت مکن تا پیک من بسوی تو بیاید و اگر در امر این زن چیزی حادث
شود هر جا باشیم خبر از برای ما بیاور و بشار گفت که در خدمت آنحضرت رفتیم بمسجد
سهله و هر یک دو رکعت نماز کردیم پس حضرت دست بجانب آسمان برداشت و
این دعا خواند که اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خالِقُ الْخَلْقِ وَرازِقُهُمْ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْقابِضُ
الْباسِطُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَباعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ
وَاَنْتَ وارِثُ الْاَرْضِ وَمَنْ عَلَيْها اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ
الْقَيُّومِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ عالِمُ السِّرِّ وَاَخْفى اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
اِذا دُعِيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ
بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي اَوْجَبْتَهُ عَلى نَفْسِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَقْضِيَ لِي حاجَتِي السّاعَةَ السّاعَةَ يا سامِعَ الدُّعاءِ يا سَيِّداهُ يا مَوْلاهُ يا غِياثاهُ
بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَجِّلَ خَلاصَ هٰذِهِ الْمَرْاَةِ يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ
پس بسجده رفت و بغیر از نفس کلامی نشنیدم پس سر برداشت و فرمود که برخیز که آن

(حاشیه:) بِحَقِّكَ عَلى مُحَمَّدٍ

زنرا رها کردند چون بیرون آمدیم بما رسید آنمردی که از برای خبر آوردن بدر خانه
سلطان فرستاده بودیم و خبر داد که آنزنرا رها کردند و گفت بر در خانه سلطان
ایستاده بودم ناگاه حاجب بیرون آمد و آنزنرا طلبید و از او پرسید که چه سخن از تو
ظاهر شده بود که ترا آزار کردند گفت پایم لغزید گفتم که خدا لعنت کند ظلم کنندگان
ترا ای فاطمه و باین سبب مرا چنین آزار کردند پس حاجب دویست درهم بدر آورد و
گفت این را بگیر و امیر را حلال کن آنزن قبول نکرد که آن زر را بگیرد پس حاجب بنزد
امیر رفت و برگشت و او را مرخص کرد که برو بخانه خود حضرت پرسید که آنزن قبول
نکرد زر را گفت بلی با آنکه محتاج بیک درهم آن بود حضرت از جیب خود هفت اشرفی بیرون
آورد و گفت این را برای آنزن ببر و سلام مرا باو برسان بشارت بگو که ما هر دو رفتیم
بنزد آنزن و سلام آنحضرت را باو رسانیدیم گفت بالله که حضرت امام جعفر مرا سلام
رسانیده است گفتم بلی نعره زد و بیهوش شد چون بهوش آمد بار دیگر پرسید چون خبر دادیم
باز نعره زد و بیهوش شد تا سه مرتبه پس زر را دادیم و گفتیم که آنحضرت برای تو فرستاده
است زر را گرفت و گفت که از آن حضرت سؤال نمائید که کنیز خود را نزد حق تعالی شفاعت
نماید که گناهانش در گذرد زیرا که کسی را نمیشناسم که باو متوسل شوم درگاه خدا
که از آنحضرت و پدران بزرگوارش بزرگتر باشد پس بخدمت حضرت برگشتیم و احوال آنزنرا
عرض میکردیم و آنحضرت میگریست و از برای او دعا میکرد مؤلف گوید که بعضی این نماز
و دعا را در صفه میان مسجد ذکر کرده اند که بعمل آید و در حدیث سابق گذشت
که گوشهای مسجد محل پیغمبران بوده است پس باین سبب فضیلت عظیم دارند و علماء

نماز

٨١

نماز در سه گوشه مسجد ذکر کرده اند اول گوشه که در خلاف جهت قبله در جانب
راست واقع است و بعد از آن در گوشه که در پیش قبله در جانب راست واقعست
و بعد از آن در گوشه که در پیش قبله در جانب چپ واقع است چنانچه شیخ
شهید و محمد بن المشهدی رضی الله عنهما روایت کرده اند از ابن بابویه از کلینی از
علی بن ابرهیم از پدرش که گفت بعد از مراجعت از حج بیت الله الحرام وارد کوفه شدم
و رفتم بمسجد سهله پس شخصی را دیدم که مشغول نماز بود چون فارغ شد آن دعا را
خواند که پیش مذکور شد پس برخاست و رفت بگوشه مسجد و دو رکعت نماز کرد
و چون فارغ شد تسبیح خواند و گفت اللّهمّ بحقّ هذه البقعة الشّريفة وبحقّ
من تعبّد لك فيها قد علمت حوائجي فصلّ على محمّد وآل محمّد وا[illegible]
احصيت ذنوبي فصلّ على محمّد وآل محمّد واغفر لي اللّهمّ احيني ما كانت الحيوة
خيرا لي وتوفّني اذا كانت الوفاة خيرا لي على موالاة اوليائك ومعاداة
اعدائك وافعل بي ما انت اهله يا ارحم الرّاحمين پس برخاست پرسیدم
که این چه موضع است گفت این خانه حضرت ابرهیم خلیل است که از اینجا بجنگ عمالقه رفت
پس رفت بآن گوشه مسجد که در جانب مغربست و دو رکعت نماز کرد پس دستها
برداشت و گفت اللّهمّ انّي صلّيت هذه الصّلوة ابتغاء مرضاتك وطلب
نائلك ورجاء رفدك وجوائزك فصلّ على محمّد وآل محمّد وتقبّلها منّي
باحسن قبول وبلّغني برحمتك المأمول وافعل بي ما انت اهله يا ارحم الرّاحمين
پس برخاست و رفت بگوشه که در جانب مشرقست و دو رکعت نماز کرد و دستها را

گشود وگفت اللّهمّ ان کانت الذّنوب والخطایا قد اخلقت وجهی عندک فلم ترفع الیک
صوتاً ولم تستجب لی دعوةً فانّی اسئلک بک یا الله فانّه لیس مثلک احدٌ واتوسّل الیک
بمحمّدٍ وآله ان تصلّی علی محمّدٍ وآل محمّدٍ وان تقبل الیّ بوجهک الکریم وتقبل بوجهی
الیک ولا تخیّبنی حین ادعوک ولا تحرمنی حین ارجوک یا ارحم الرّاحمین پس بسجده رفت
وپهلوهای روی خود را بر خاک گذاشت وبرخواست وبیرون آمد پرسیدیم این مکان چه نام
داشت فرمود که این مقام پیغمبران ومرسلان وصالحانست پس داخل شد در مسجد کوچکی
که در پیش روی مسجد سهله است ودو رکعت نماز با سکینه ووقار کرد ودستها را بدعا گشود
وگفت الهی قد مدّ الیک الخاطئ المذنب یدیه بحسن ظنّه بک الهی قد جلس المسیئ
بین یدیک مقرّاً لک بسوء عمله وراجیاً منک الصّفح عن زلله الهی قد رفع الیک
الظّالم کفّیه راجیاً لما لدیک فلا تخیّبه برحمتک من فضلک الهی قد جثا العائد
الی المعاصی بین یدیک خائفاً من یوم تجثو فیه الخلائق بین یدیک الهی قد جاءک
العبد الخاطئ فزعاً مشفقاً ورفع الیک طرفه حذراً راجیاً وفاضت عبرته
مستغفراً نادماً وعزّتک وجلالک ما اردت بمعصیتی مخالفتک وما عصیتک
اذ عصیتک وانا بک جاهل ولا لعقوبتک متعرّض ولا لنظرک مستخفّ ولکن
سوّلت لی نفسی واعانتنی علی ذلک شقوتی وغرّنی سترک المرخی علیّ فمن
الآن من عذابک یستنقذنی وبحبل من اعتصم ان قطعت حبلک عنّی فیا
سوأتاه غداً من الوقوف بین یدیک اذا قیل للمخفّین جوزوا وللمثقلین حطّوا
أفمع المخفّین اجوز ام مع المثقلین احطّ ویلی کلّما کبر سنّی کثرت ذنوبی ویلی

کلّما

کلّما طال عمری کثرت معاصیّ فکم اتوب وکم اعود اما آن لی ان استحیی
من ربّی اللّهمّ بحقّ محمّدٍ وآل محمّدٍ اغفر لی وارحمنی یا ارحم الرّاحمین وخیر الغافرین
پس گریست وپهلوی راست روی خود را بر زمین گذاشت وگفت ارحم من اساء
واقترف واستکان واعترف پس پهلوی چپ روی را بر زمین گذاشت وگفت ان عظم
الذّنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک یا کریم پس بیرون آمد پرسیدم که
ای سیّد من این چه مکانست گفت این مسجد زید بن صوحانست که از اصحاب امیر المؤمنین
صلوات الله علیه بوده است واین دعای اوست که در نماز شب میخوانده است پس آن
شخص غایب شد واو را ندیدیم رفیق من گفت که این حضرت خضر علیه السلام بود وان مساجد
معروفه که در این زمان موجودست مسجد زید است که عملش مذکور شد ومسجد صعصعة بن
صوحانست شیخ شهید ومحمّد بن المشهدی رحمة الله علیهما روایت کرده اند از علی بن
محمّد بن عبد الرّحمن شوشتری که گفت گذشتم بطایفه بنی رواس یکی از ایشان گفت
بیا برویم بمسجد صعصعه ودر آنجا نماز کنیم که این ماه رجبست وسنّتست در این ماه
زیارت این مواضع مشرّفه که امامان قدمهای مبارک خود را بانها رسانیده ودر آنها نماز
کرده اند ومسجد صعصعه از آنها است پس رفتیم بسوی آن مسجد دیدیم که ناقه را در در مسجد
عقال کرده اند چون داخل شدیم مردی را دیدیم که جامه وعمامه مثل اهل حجاز پوشیده
ونشسته است واین دعا میخواند اللّهمّ یا ذا المنن السّابغة والآلاء الوازعة
والرّحمة الواسعة والقدرة الجامعة والنّعم الجسیمة والمواهب العظیمة و
الایادی الجمیلة والعطایا الجزیلة یا من لا ینعت بتمثیل ولا یمثّل بنظیر ولا

فزین

يغلب بظهير يا من خلق فرزق والهم فانطق وابتدع فشرع وعلا فارتفع
وقدر فاحسن وصور فاتقن واحتج فابلغ وانعم فاسبغ واعطى فاجزل
ومنح فافضل يا من سما في العز ففات خواطر الابصار ودنا في اللطف فجاز
هواجس الافكار يا من توحد بالملك فلا ندّ له في ملكوت سلطانه وتفرد بالالا
لاء والكبرياء فلا ضد له في جبروت شانه يا من حارت في كبرياء هيبته
دقائق لطائف الاوهام وانحسرت دون ادراك عظمته خطائف ابصار
الانام يا من عنت الوجوه لهيبته وخضعت الرقاب لعظمته ووجلت القلوب
من خيفته اسئلك بهذه المدحة التي لا تنبغي الا لك وبما وايت به على نفسك
لداعيك من المؤمنين وبما ضمنت الاجابة فيه على نفسك للداعين يا اسمع
السامعين وابصر الناظرين واسرع الحاسبين يا ذا القوة المتين صل على محمد
وال محمد خاتم النبيين وعلى اهل بيته واقسم لي في شهرنا هذا خير ما قسمت
واختم لي في قضائك خير ما ختمت واختم لي بالسعادة فيمن ختمت واحيني ما
احييتني موفورا وامتني مسرورا ومغفورا وتول انت نجاتي من مسائلة
البرزخ وادرأ عني منكرا ونكيرا وار عيني مبشرا وبشيرا واجعل لي الى رضوانك
وجنانك مصيرا وعيشا قريرا وملكا كبيرا وصل على محمد واله كثيرا پس سجده
طولاني کرد و برخواست و بر ناقه سوار شد و رفت رفیقم کفت که حضرت خضر بود
چرا با او سخن نکفتیم کویا زبان ما را بسته بود ند چون بیرون آمدیم ابن ابی رواد
بما برخورد و پرسید که از کجا می‌آئید کفتیم که از مسجد صعصعه و خبر او را نقل کردیم

کفت

فافضل
بالمجد
هويته
الطاهرين الاخيار

۱۷۳

کفت این سوار هر دو روز یا سه روز یکمرتبه باین مسجد می‌آید و با کسی سخن نمیکوید پس
پرسید که شما کمان دارید که کی باشد کفتیم کمان ما آنستکه خضر باشد کفت والله من نمیدانم
او را مکر کسیکه خضر محتاج دیدن اوست یعنی صاحب الزمان صلوات الله علیه و سید
ابن طاوس در کتاب اقبال از محمد بن ابی رواد رواسی نقل کرده است که او در روزی
از روزهای ماه مبارک رجب با محمد بن جعفر دهان بمسجد سهله رفت پس محمد بن جعفر کفت
که بیائید برویم بمسجد صعصعه که آن مسجد مبارکیست و امیر المؤمنین علیه السلام
در آن نماز کرده است و قدمهای امامان بان رسیده است چون داخل مسجد شدیم مشغول
نماز شدیم ناکاه مردی را دیدیم که از ناقه خود بزیر آمد و پای ناقه را بست و داخل مسجد
شد و دو رکعت نماز کرد و بسیار طول داد نماز را پس دستها را بلند کرد و این دعا که در
روایت سابق مذکور شد خواند و چون فارغ شد بر ناقه سوار شد محمد بن جعفر کفت که
بیا بپرسیم که این کیست رفتیم و او را بخدا قسم دادیم که کیستی فرمود بکمان شما من کیستم
کفتیم ما کمان داریم که شما خضر باشید فرمود من آنکسم که خضر محتاج است بدیدن من بر کردید
من امام زمان شمایم و اما مسجد غنی و مسجد جعفی و مسجد بنی کاهل پس در هر یک اعمال
و ادعیه وارد شده است و ما در این کتاب یاد نکردیم زیرا که موضع آن مساجد درین زمان
معلوم نیست و در کتاب مزار بحار الانوار ذکر کرده‌ایم اکر آن ادعیه را در سایر مساجد
معروفه بخوانند بد نیست **باب پنجم** در بیان فضائل زیارت سید الشهداء
حسین بن علی علیهما السلام است و در آن چند فصل است **فصل اول** در احادیث
که دلالت بر وجوب زیارت آنحضرت میکنند و بر اینکه بخوف ترک زیارت نباید کرد

وبیان مدتی که باید عود بزیارت آنحضرت کردن بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر صلوات الله
علیه منقولست که امر کنید شیعیان ما را بزیارت حسین بن علی علیهما السلام که بدرستیکه
زیارت آنحضرت دفع میکند خانه بر سر فرود آمدن و غرق شدن و سوخته شدن و
درنده دریدن را و زیارت آنحضرت فرض است بر هر کس که اقرار نماید برای حسین بامامت
از جانب خدا و بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام منقولست که زیارت کنید
حسین علیه السلام را و جفا مکنید آنحضرت را بترک زیارت که او بهترین جوانان
اهل بهشت و بهترین جوانان شهیدانست و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست
که زیارت کنید قبر حسین را اگرچه سالی یکمرتبه باشد بدرستیکه هر که برود نزد
آنحضرت باشناسائی حق آنحضرت و انکار نکردن حق او او را عوضی نیست غیر از بهشت
و روزی داده میشود روزی فراخ و میدهد خدا باو فرجی نزدیک بدرستیکه
حق تعالی موکل گردانیده است بقبر حسین علیه السلام چهار هزار ملک را که همگی گریه
بر آنحضرت میکنند و مشایعت میکنند هر که زیارت آنحضرت کند تا باهل خود برگردد
و اگر بیمار شود او را عیادت میکنند و اگر بمیرد بجنازه او حاضر میشوند با طلب
آمرزش از برای او و ترحم کردن براو و بسند معتبر دیگر منقولست که شخصی بحضرت صادق ع
عرض کرد که فدای تو شوم چه میفرمائی در حق کسیکه ترک کند زیارت حضرت امام حسین
صلوات الله علیه را و قادر بر زیارت او باشد فرمود که میگویم که او عاق
رسول خدا صلی الله علیه و آله و عاق ما شده است و سبک شمرده است امری که
برای او نافعست و هر که زیارت کند آنحضرت را خدا حوائج او را متکفل گردد و

کفایت

کفایت مهمات دنیای او بنماید و زیارت آنحضرت روزی را برای بنده جلب میکند و آنچه
خرج کند خدا عوض میدهد و گناه پنجاه ساله او را می آمرزد و برمیگردد بسوی
اهل خود و حال آنکه هیچ گناه و خطائی براو نباشد مگر آنکه از نامه عمل او محو شود
و اگر در آن سفر بمیرد ملائکه نازل شوند و او را غسل دهند و گشوده شود از
برای او دری بسوی بهشت که داخل شود براو نسیم بهشت و اگر سالم بماند گشوده
شود برای او دری که نازل شود از آن در روزی او و حق تعالی بعوض هر درهمی که او خرج
کرده است ده هزار درهم باو بدهد برای او ذخیره کند و چون محشور شود گویند باو
که خدا این عوض را برای تو ذخیره کرد که امروز بتو برساند و در حدیث معتبر دیگر
منقولست که آنحضرت بام سعید فرمود که زیارت کن حضرت امام حسین را که زیارت
آنحضرت واجبست بر مردان و زنان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که فرمود که
اگر یکی از شما حج کند همه ایام و تمام عمر خود و زیارت امام حسین علیه السلام نکرده باشد
ترک کرده خواهد بود حقی از حقوق رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیرا که حق
حسین فریضه است از جانب خدا و واجبست بر هر مسلمان و بسندهای معتبر از امام محمد باقر
و امام جعفر صادق علیهما السلام منقولست که هر که بزیارت حضرت امام حسین ع
نرود از شیعیان ما ایمان و دینش ناقص خواهد بود و اگر داخل بهشت شود پست
تر از مؤمنان دیگر خواهد بود و در روایت دیگر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که بزیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه نرود و گمان کند که
شیعه ماست تا بمیرد پس او شیعه ما نیست و اگر او از اهل بهشت است مهمان اهل بهشت

خواهد بود و بسند حسن از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که خواهد
بداند که او از اهل بهشتست عرض کند محبت ما را بر دل خود اگر قبول کند مؤمن است و
هر که دوست ماست باید که رغبت کند در زیارت قبر امام حسین صلوات الله علیه
زیرا که هر که زیارت کند آنحضرت را ما او را دوست اهل بیت میدانیم و از اهل بهشت
و هر که زیارت نکند آنحضرت را نیست ایمانش ناقص است و در روایت معتبر دیگر مذکور است
که شخصی از حضرت صادق علیه السلام سؤال کرد از حال کسی که ترک زیارت قبر امام حسین ع را
فرمود که امید نیست از اهل جهنم و در حدیث دیگر فرمود که اگر کسی هزار حج کند و زیارت
قبر امام حسین علیه السلام نکرده باشد ترک کرده خواهد بود حقی بزرگی از حقوق پیغمبر را ص
و در حدیث دیگر مرویست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسید از شخصی که چه مقدار
فاصله هست میان شما و میان قبر امام حسین ع گفت شانزده فرسخ است پرسید که آیا
بزیارت آنحضرت میروید گفت نه فرمود که چه بسیار جفاکارید شما و از حضرت امیر المؤمنین ع
صلوات الله علیه منقولست که فرمود که پدر و مادرم فدای حسین باد که در نزدیک کوفه
کشته خواهد شد و گویا میبینم که انواع وحشیان صحرا گردنها کشیده باشند بر قبرش
و بر او گریه و نوحه کنند تا صباح چون چنین شود زنهار که جفا مکنید بزیارت نکردن
آنحضرت و بچندین سند معتبر منقولست که حضرت صادق ع به ابو بصیر فرمود که آیا
زیارت میکنی حضرت امام حسین را هر روز گفت نه فرمود که هر هفته گفت نه فرمود
که هر ماه گفت نه فرمود که هر سال گفت گاه هست که سالی یکمرتبه بزیارت آنحضرت میروم
فرمود که چه بسیار جفاکارید شما بحسین علیه السلام مگر نمیدانی که خدا را هزار هزار ملک

اثر

هست که ژولیده موی و گردآلوده بر آنحضرت میگریند و مرثیه میخوانند و ایشان را
ملال حاصل نمیشود و پیوسته زیارت میکنند و ثواب ایشان برای زیارت کنندگان
آنحضرت و در روایت معتبر منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام از شخصی
پرسید که هر هفته زیارت امام حسین علیه السلام میکنی گفت نه فرمود که هر ماه زیارت
میکنی گفت نه فرمود که هر سال زیارت میکنی گفت نه فرمود که تو محرومی از خیر
و در روایت معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که عجب دارم از
کسیکه گمان میکند که شیعه ماست و عمرش میگذرد و بزیارت قبر امام حسین علیه السلام
نمیرود از روی تهاون و سستی و عجز و تنبلی والله که اگر بداند که چه فضیلت در زیارت
آنحضرت هست هرآینه سستی و تنبلی نکند راوی عرض کرد که چه فضیلت در آن هست
فرمود که فضیلت و خیر بسیار اول چیزی که باو میرسد آنستکه گناهان گذشته اش را
می آمرزند و میگویند عمل از سر گیر و در حدیث معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام
با ابان بن تغلب گفت که ای ابان چند گاه هست که زیارت قبر امام حسین علیه السلام نکرده
گفت مدتیست فرمود که سبحان الله العظیم تو از سرکردهای شیعیانی و ترک زیارت
آنحضرت میکنی هر که زیارت آنحضرت کند حق تعالی بنویسد برای او بعدد هر گامی حسنه
و محو کند از او بهر گامی گناهی و بیامرزد گناهان گذشته و آینده او را بتحقیق که چون آنحضرت
شهید شد بر قبر آنحضرت فرود آمدند هفتاد هزار ملک ژولیده موی و گردآلوده و بر آن
حضرت گریه و نوحه میکنند تا روز قیامت و بچندین سند صحیح از معویة بن عمار
منقولست که گفت روزی بخدمت حضرت امام جعفر صادق ع رفتم آنحضرت مشغول نماز بود

وچون فارغ شد شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود ومیگفت ای خداوندیکه
مخصوص کردانیدی ما را بکرامت و وعده دادهٔ ما را بشفاعت وعلوم رسالت را بما
دادهٔ وما را وارث پیغمبران کردانیدی وختم کردهٔ بما امتهای کذشته را وما را مخصوص
بوصیت پیغمبر کردانیدی وعلم کذشته وآینده را بما عطا کرده ودلهای مردم را بسوی ما
مائل کردانیدی بیامرز مرا وبرادران مرا وزیارت کنندکان قبر ابی عبدالله الحسین ع را
آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را وبیرون آورده اند از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی
ما وامید ثوابهائی نزد تو در صلهٔ ما وبرای شاد کردانیدن پیغمبر تو واجابت نمودن ایشان امر ما را
وبرای خشمی که بر دشمنان داخل کرده اند ومراد ایشان خوشنودی تست پس مکافات
ده ایشانرا از جانب ما بخوشنودی وحفظ کن ایشانرا در شب وروز وخلیفه ایشان باش
در اهل واولاد ایشان که در وطن خود کذاشته اند بخلافت نیکو ورفیق ایشان باش
ودفع کن از ایشان شر هر جبار معاند را وهر ضعیف وشدید از خلقت را وشر شیاطین
جن وانس را وبده بایشان زیاده از انچه امید دارند از تو در دور شدن از وطنهای
خود ودر اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان واهل وخویشان خود خداوندا دشمنان
ما عیب کرده اند بر ایشان بیرون آمدن ایشانرا بزیارت ما پس این مانع نشد ایشانرا
از عزم کردن وبیرون آمدن از روی مخالفت ایشان پس رحم کن آن روها را که آفتاب متغیر
کردانیده است ورحم کن کونهای روی ایشانرا که میکردانند ومیمالند بر قبر امام حسین ع و
رحم کن آن دیده ها را که کریه ایشان جاری شد از ترحم بر ما ورحم کن آن دلها را که جزع
کرده اند وسوخته اند برای مصیبت ما ورحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما

بلند کرده

بلند کرده اند خداوندا آنجانها وآن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب کردانی ایشانرا
از حوض کوثر در روز تشنکی وپیوسته آنحضرت باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون
فارغ شد کفتم این دعا که من از شما شنیدم اکر در حق کسی میکردید که خدا را نمیشناخت
کمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد هرکز والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده
بودم وحج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی تو بآنحضرت چه مانع است ترا
از زیارت ای معویه ترک زیارت مکن کفتم فدای تو شوم نمیدانستم که اینقدر فضیلت دارد فرمود
ای معویه آنها که برای زیارت کنندکان آنحضرت دعا میکنند در آسمان زیاده از آنها اند
که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آنحضرت را از برای خوف از احدی
که هر که از برای خوف از احدی ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش
آنقدر میماندی نزد قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشد آیا دوست نمیداری
که خدا به بیند ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا وعلی وفاطمه وائمهٔ
معصومین صلوات الله علیهم آیا نمیخواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با ایشان
مصافحه میکنند آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند وهیچ کناه بر ایشان
نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه وآله با ایشان
مصافحه میکند وبسند معتبر از زراره منقولست که عرض کردم بخدمت حضرت امام محمد
باقر علیه السلام که چه میفرمائی در باب کسیکه [illegible] حضرت امام حسین علیه السلام را
زیارت کند باترس فرمود که خدا او را ایمن میکرداند در روز قیامت که همه کس ترسان
باشند وباستقبال او آیند ملائکه واو را بشارت دهند وکویند مترس واندوهناک

مباش که این روز رستگاری و فیروزی تست و بسند معتبر منقولست که ابن بکیر بحضرت
صادق علیه السلام گفت که میروم بزیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه و دلم
ترسان و هراسانست تا بر میگردم از ترس خلیفه و اتباع و لشکریان او فرمود ای پسر بکیر آیا
دوست نمیداری که خدا ترا ببیند که از برای ما ترسانی مگر نمیدانی که کسیکه از برای خوف ما
خائف و ترسان باشد حق تعالی او را در قیامت در سایه عرش خود جا دهد و حضرت امام
حسین صلوات الله علیه در زیر عرش با او سخن گوید و او را حق تعالی ایمن گرداند از ترسهای روز
قیامت مردم ترسند و او نترسد و اگر ترسد ملائکه او را تسلی دهند و ترسش را زایل
گردانند و بروایت قوی منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بمحمد بن مسلم فرمود
که آیا میروی بزیارت قبر امام حسین علیه السلام گفت بلی میروم با ترس و بیم فرمود که هر چند سختتر
و دشوارتر است ثواب بقدر ترس است و هر که در زیارت آنحضرت بترسد ایمن گرداند خدا او را
در روز قیامت و برگردد از زیارت با آمرزش گناهان و سلام کنند بر او ملائکه و زیارت کنند
او را پیغمبر و دعا کند از برای او و برگردد با نعمتی از خدا و فضلی که بدی باو نرسد مؤلف گوید
که از اکثر احادیث سابقه ظاهر میشود که زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه
واجب باشد و معارض ظاهری ندارد ولیکن مشهور میان علماء آنست که سنت مؤکد است
و بحسب احادیث وجوب زیارت آنحضرت در عمری یکمرتبه نهایت قوت دارد و شیعه که بر این
تاکیدات و تهدیدات مطلع شود و با قدرت ترک کند در غایت ضعف ایمان خواهد بود و اولی آنستکه
در زیارت آنحضرت و حضرت رسول صلی الله علیه و آله بلکه در زیارت هر امامی در مرتبه اول
قصد سنت نکند بلکه بقصد قربت تنها بعمل آورد و ایضا از بسیاری از احادیث ظاهر میشود

که تقیه

که تقیه و خوف عذر نمیشود در ترک زیارت آنحضرت و این خلاف مشهور میان علماء و منافی
عموم احادیث تقیه است و دور نیست که مراد این باشد که خوفهای سهل که مبتنی بر احتمالات
بعید باشد یا خوف فوت منافع دنیویه یا فوت مالها یا ضرر سهلی از خفتی و اهانتی اینها را
مانع نباید کرد و الله یعلم و بسند معتبر از علی زرگر مرویست که حضرت صادق علیه السلام
فرمود که یا علی شنیده ام که جمعی از شیعیان هستند که یکسال و دو سال بر ایشان میگذرد و بزیارت
امام حسین علیه السلام نمیروند گفت فدای تو شوم جمعی را میشناسم که چنین اند فرمود که
والله ایشان بهره خود را خطا کرده اند و از ثواب خدا میل کرده اند و از مجاورت محمد
صلی الله علیه و آله دور شده اند گفت فدای تو شوم در هر چند گاه زیارت میباید کرد فرمود
که اگر توانی در هر ماه آنحضرت را زیارت کن گفت نمیتوانم زیرا که بدست خود کار میکنم
و کارهای مردم در دست منست و یکروز غایب از مکان نمیتوانم شد فرمود که تو و
هر که بدست خود کار کند معذور است و مقصود من کسی بود که بدست خود کار نکند آن
آنها که اگر هر جمعه بروند بر ایشان آسانست و ایشان از نزد خدا و رسول در قیامت عذرهای
نخواهند داشت گفت اگر شخصی را به نیابت خود بفرستد جایز است فرمود که بلی اما رفتن خودش
ثوابش بیشتر است و نزد پروردگارش بهتر است که خدا او را ببیند که شبها بیدار
میکشد و روزها تعب میکشد پس حق تعالی نظر رحمتی بسوی او میکند که فردوس اعلی برای او
واجب میشود که با محمد و اهلبیت صلوات الله علیهم بوده باشد پس رغبت کنید در
چنین ثوابی و از اهل آن باشید و باسانید صحیحه معتبره دیگر از آنحضرت منقولست که حق
و لازمست بر مالدار که هر سال دو مرتبه بزیارت آنحضرت برود و بر فقیر آنکه سالی یکمرتبه

برود وبسندهای صحیح دیگر از آنحضرت مرویست که بروید بزیارت قبر حسین علیه السلام
هر سال یکمرتبه وبسند صحیح منقولست که حلبی از آنحضرت پرسید از زیارت امام حسین ع
فرمود که در سالی یکمرتبه بروید میترسم که اگر بیشتر بروید میان مخالفان مشهور شوید
واز حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که جفا مکنید امام حسین علیه السلام را
مالدار هر چهار ماه یکمرتبه بزیارت برود وفقیر هر گاه او میسر شود وبسند معتبر مرویست
که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که هر چند گاه یکمرتبه بزیارت امام حسین ع
باید رفت فرمود هر مقدار که خواهی وبسند معتبر از صفوان منقولست که گفت در خدمت
حضرت صادق علیه السلام بودم در ما بین مکه ومدینه پس عرض کردم که یا بن رسول الله
چرا شما را دلگیر وغمگین ودلشکسته می بینم فرمود که اگر بشنوی آنچه من میشنوم
هر آینه سؤال ننمائی گفتم عرض کردم که چه چیز میشنوید فرمود که تضرع ملائکه در درگاه
خدا در لعنت کردن بر قاتلان امیر المؤمنین وبر قاتلان امام حسین علیهما السلام
ونوحه کردن جنیان بر ایشان وگریه ملائکه که در دور ضریح امام حسین اند وبسیاری
اندوه ایشان کسیکه اینها را شنود کی خوردن وآشامیدن وخواب کردن بر او گوارا میباشد
گفتم کسیکه بزیارت آنحضرت بیاید وبرگردد دیگر کی میاید برگردد باز بزیارت وهر چند
گاه باید رفت وچند گاه گنجایش دارد ترک زیارت آنحضرت کردن فرمود اما نزدیک پس
زیاده از یکماه باید ترک زیارت نکند وکسیکه خانه اش دور باشد هر سه سال یکمرتبه
باید بزیارت برود که اگر زیاده از سه سال ترک کند بیعذری وعلتی عاق حضرت رسول
صلی الله علیه وآله شده است وقطع رحم آنحضرت کرده است واگر بداند زیارت کننده حسین علیه السلام

که حضر

که حضرت رسول صلی الله علیه وآله وحضرت امیر المؤمنین وحضرت فاطمه وامامان
وشهیدان اهل بیت صلوات الله علیهم چه مقدار شاد وخوشحال میشوند بزیارت
آنحضرت وچه دعاها در حق او میکنند وچه ثوابها حق تعالی باو میدهد در دنیا وچه ها
برای او ذخیره میکند که در آخرت باو برساند هر آینه دوست دارد که تا زنده باشد در جوار
آنحضرت باشد وبدرستیکه زیارت کننده آنحضرت چون از خانه بیرون میرود بر هر چه قدم
میگذارد برای او دعا میکند وچون آفتاب بر او میتابد گناهانش را میخورد چنانچه آتش
هیمه را میخورد وبر میگردد آمرزیده که هیچ گناه بر او نباشد ودرجه چند برای او بلند کنند
که بآن درجه نرسد مگر کسیکه در جهاد فی سبیل الله شهید شده باشد ودر خون خود دست
وپا زده باشد وحق تعالی ملکی را موکل کرده اند که در آن روضه مقدسه قایم مقام
او باشد واز برای او طلب آمرزش کنند تا او بزیارت برگردد یا سه سال یکمرتبه بیاید وبسند
موثق از عبید الله حلبی منقولست که گفت بحضرت صادق علیه السلام که ما زیارت
قبر امام حسین علیه السلام میکنیم در سالی دو مرتبه یا سه مرتبه فرمود که خوش نمی
آید که بسیار بزیارت بروید سالی یکمرتبه بروید مؤلف گوید که این حدیث محمول بر تقیه است
که اگر بسیار رفتن موجب ضرر باشد سالی یکمرتبه بیشتر نروند ودر حدیث معتبر دیگر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که نماز میکنند نزد قبر امام حسین علیه السلام
چهار هزار ملک از طلوع صبح تا غروب آفتاب پس باسمان میروند ومثل ایشان نازل
میشوند ونماز میکنند تا طلوع صبح پس سزاوار نیست مسلمانان را که تخلف نمایند از
زیارت آنحضرت زیاده از چهار سال وبسند معتبر از موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست

که هرکه سالی سه مرتبه بزیارت امام حسین علیه السلام برود از پریشانی ایمن گردد و بسند معتبر
منقولست که داود بن فرقد بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چه ثواب دارد کسیکه هر
ماه بزیارت امام حسین علیه السلام برود فرمود که او راست مثل ثواب صد هزار شهید
از شهیدان بدر و سید ابن طاوس علیه الرحمه نقل کرده است از محمد بن احمد بن داود که
گفت من همسایه داشتم که او را علی بن محمد میگفتند گفت که من هر ماه بزیارت امام حسین ع
میرفتم و چون سنم بالا رفت و جسمم ضعیف شد مدتی نرفتم بعد از مدتی پیاده روانه
شدم و در مدت چند روز بکربلا رسیدم و زیارت و نماز کردم چون بخواب رفتم دیدم
حضرت امام حسین صلوات الله علیه از قبر بیرون آمده است و بمن میگوید که چرا مرا جفا
کردی و پیشتر بمن نیکوکار بودی گفتم ای سید من جسمم ضعیف شده است و پایم بی
قوة شده است و در این وقت ترسیدم که آخر عمر من باشد چند روز راه آمده ام
تا بزیارت رسیده ام و روایتی از شما بما رسیده است میخواهم از شما بشنوم فرمود که بگو
که روایت میکنند که شما گفته اید که هرکه بزیارت من آید در حیات خود من زیارت کنم او را
بعد از وفات او فرمود که بلی من گفته ام و اگر او را در آتش جهنم بیابم از آتش بدر می آورم
او را **مؤلف گوید** که موافق این اخبار معتبره احوط آنست که آنها که نزدیکند مثل اهل
بغداد و حله و نجف اشرف هر ماه یکمرتبه بزیارت بروند اگر خوفی نباشد و اقلش
هر چهار ماه یکمرتبه بروند و با خوف سالی یکمرتبه و اگر دور باشند هر سه سال یکمرتبه
و اگر بسیار دور باشد هر چهار سال یکمرتبه بزیارت بروند یا آنکه اغنیاء متوسط
الحال هر چهار یکمرتبه و اغنیاء بسیار مالدار هر سه سال یکمرتبه بروند **فصل دوم**

در ثواب خالص گردانیدن نیت در زیارت آنحضرت و اشتیاق بآن بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که اگر مردم بدانند که چه فضیلت در زیارت قبر
امام حسین صلوات الله علیه هست هرآینه بمیرند از اشتیاق و جانهای ایشان [illegible]
شود از حسرت راوی گفت که چه فضیلت دارد فرمود که هرکه بزیارت آنحضرت برود از روی
نهایت شوق بنویسد حق تعالی از برای او ثواب هزار حج مقبول و هزار عمرهٔ مقبول و اجر هزار شهید
از شهیدان بدر و مزد هزار روزه دار و مزد هزار صدقهٔ مقبول و ثواب هزار بنده آزاد کردن از برای
خدا و پیوسته محفوظ باشد از هر آفتی خصوصا از شیطان و موکل گرداند حق تعالی باو
ملکی که او را نگاه دارد از پیش رو و از پشت سر و از جانب راست و از جانب چپ
و از بالای سر و از زیر پای او و اگر در آن سال بمیرد حاضر شوند فرشتگان رحمت نزد
غسل دادن و کفن کردن او و طلب آمرزش کنند از برای او و مشایعت نمایند او را تا قبر او
و از برای او در راه استغفار کنند و فراخ کنند قبر او را آنقدر که دیده او ببیند و ایمن گرداند
خدا او را از فشردن قبر و از ترسانیدن منکر و نکیر و بگشایند دری از برای او بسوی
بهشت و در قیامت نامه اش بدست راستش دهند و نوری حق تعالی باو عطا کند که
روشن گرداند ما بین مشرق و مغرب را و منادی ندا کند که این از آنهاست که زیارت قبر امام حسین ع
کرده اند از روی شوق و خواهش پس احدی نماند در قیامت مگر آرزو کند که از زیارت
کنندگان آنحضرت باشد و بسند صحیح از محمد بن مسلم منقولست که گفت عرض کردم
بخدمت حضرت صادق علیه السلام که چه ثواب دارد کسیکه بزیارت قبر امام حسین علیه السلام
برود فرمود که هرکه بزیارت آنحضرت از روی شوق و خواهش آید از بندگان گرامی خداوند عالمیان

آزاد کردن بم

باشد و در قیامت در زیر علم امام حسین علیه السلام باشد تا داخل بهشت شود و بسند معتبر
دیگر از آنحضرت منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را از برای رضای
خدا نه از برای فخر و نه از برای طغیان و نه از برای شنیدن مردم خالص و پاک گردد از گناهان چنانچه جامه
که در آب شسته شود پاک میشود از چرک و هر گامی که بگذارد ثواب حجی و بهر گام که بردارد
ثواب عمره برای او نوشته شود و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام
حسین علیه السلام را و حق آنحضرت را شناسد و غرضش رضای خدا و ثواب آخرت باشد گناهان
گذشته و آینده اش آمرزیده شود و سه مرتبه سوگند یاد کردند بر این و در حدیث معتبر دیگر
وارد است که جمعی از اهل خراسان بخدمت حضرت صادق علیه السلام آمدند و سؤال کردند
از فضیلت زیارت امام حسین صلوات الله علیه فرمود که خبر داد مرا پدرم از جدم که
هر که آنحضرت را زیارت کند و مرادش محض رضای خدا باشد حق تعالی او را از گناهان بیرون آورد مانند
فرزندی که از مادر متولد شود و مشایعت نمایند او را ملائکه در رفتار او و بالهای
بر سرشان گسترده باشند تا با اهل خود برگردد و ملائکه از پروردگار خود از برای او آمرزش
سؤال کنند و رحمت فرو گیرد او را و نازل شود بر او از اطراف آسمان و ندا کنند او را
که نیکوست حال تو و نیکوست آنکه او را زیارت کردی و حق تعالی اهل او را حفظ نماید
و در روایت معتبر دیگر فرمود که هر که امام حسین علیه السلام را زیارت نماید و او را امام
واجب الاطاعه داند نه از برای استنکاف و نه از برای تکبر نوشته شود برای او ثواب هزار
حج مقبول و هزار عمره مقبول و اگر شقی باشد سعادتمند شود و پیوسته در رحمت
خدا فرو رود و در حدیث دیگر فرمود که هر که زیارت آنحضرت کند از برای رضای خدا مشایعت نمایند

او را جبرئیل

او را جبرئیل و میکائیل و اسرافیل تا بمنزل خود برگردد و در روایت دیگر فرمود که هر که
زیارت کند آنحضرت را از برای خدا و موافق فرموده خدا آزاد کرده اند خدای تعالی او را از آتش
جهنم و ایمن کرده اند او را از بیم عظیم روز قیامت و هر حاجت از حاجتهای دنیا و آخرت
که طلب نماید باو عطا کند و بسند معتبر مرویست از حمران که گفت رفتم بزیارت امام حسین
صلوات الله علیه چون برگشتم حضرت امام محمد باقر علیه السلام بدیدن من آمد و فرمود که
بشارت باد ترا ای حمران که هر که زیارت کند قبرهای شهیدان آل محمد را و غرضش صله و احسان
پیغمبر و تعظیم آنحضرت باشد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده بوده است
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون روز قیامت در آید منادی
ندا کند که کجایند زیارت کنندگان حسین بن علی صلوات الله علیهما پس برخیزند گروهی
از مردم که احصا نتواند کرد عدد ایشان را بغیر از خدا پس از ایشان پرسند که بچه جهت و برای
چه مطلب زیارت قبر آنحضرت کردید گویند پروردگارا برای محبت رسول خدا و محبت علی
و فاطمه صلوات الله علیهم و برای ترحم و متأثر شدن از ظلمیکه بر آنحضرت واقع شده است
پس بایشان گویند که اینک محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم حاضرند
پس ملحق شوید بایشان که شما با ایشان خواهید بود در درجه ایشان و ملحق شوید بعلم
رسول خدا صلی الله علیه و آله پس در آیند بزیر علم آنحضرت و آن علم در دست امیر المؤمنین
صلوات الله علیه باشد و در پیش و جانب راست و جانب چپ و عقب آن علم باشند تا
همگی داخل بهشت شوند فصل سیم در بیان آنکه زیارت آنحضرت معادل حج و
عمره و جهاد است و موجب مغفرت گناهان و خفت حساب و رفع درجات و اجابت دعوات است

وافضل اعمالست بزیاده از صد سند معتبر از امام جعفر صادق و امام موسی کاظم
و سایر ائمه علیهم السلام منقولست که زیارت حسین بن علی علیهما السلام موجب امرزش
گناهان گذشته و اینده است و بسند معتبر از موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست
که کمتر ثوابی که میدهند کسی را که امام حسین علیه السلام را در کنار فرات زیارت کند
اگر حق و حرمت و ولایت او را شناسد انستکه گناهان گذشته و اینده اش را بیامرزند و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند قبر ابی عبد الله الحسین
صلوات الله علیه را و داند که او امامیست که اطاعتش بر بندگان فرض است بیامرزد خدا
گناهان گذشته و اینده او را و قبول کند شفاعتش را در حق هفتاد گناهکار و هر حاجت
که از خدا نزد قبر آنحضرت سؤال نماید البته بر آورده شود و در حدیث معتبر دیگر فرمود که چون شخصی
بزیارت امام حسین علیه السلام بیرون رود در گام اول که بر میدارد گناهانش امرزیده
شود پس حق تعالی او را مناجات میکند که ای بنده مؤمن من از من سؤال کن تا عطا کنم و دعا
کن تا مستجاب کنم طلب نما تا ببخشم حاجتی بطلب تا بر آورم و بر خدا لازم است که انچه
وعده فرماید عطا کند و در روایت دیگر فرمود که هر که پیاده بزیارت آنحضرت برود بنویسد
حق تعالی برای او بهر گامی که بر دارد حسنه و محو کند از او گناهی و بلند گرداند برای او درجه
بهشت پس چون بنزد آنحضرت آید حق تعالی موکل گرداند باو دو ملک را که بنویسند هر چه
بیرون میاید از دهانش از سخن خیر و ننویسند سخنان بد را پس چون بر گردد او را وداع کنند
و گویند ایدوست خدا امرزیده شدی تو از گروه خدائی و گروه رسول خدائی و گروه اهل بیت
رسول خدائی والله که آتش جهنم را بچشم خود نخواهی دید هرگز و آتش جهنم نخواهد دید ترا و طعمه

او نخواهی

91

او نخواهی گردید و در حدیث دیگر فرمود که هر که از شیعیان ما حضرت امام حسین را زیارت
بکند در مکر انکه همه گناهانش امرزیده شود و نوشته شود برای او بهر گامی که بر دارد و هر
دستی که چهار پایش بر دارد هزار حسنه و محو کنند از او هزار گناه و بلند کنند برای او هزار
درجه و در حدیث دیگر منقولست که حضرت صادق علیه السلام بعبد الله بن النجار فرمود که
میروید بزیارت امام حسین علیه السلام و بکشتی سوار میشوید گفت بلی فرمود که ایا نمیدانی
که چون کشتی بشما حرکت می اید و میگردد ندا میکنند شما را که خوشا حال شما و نیکست بهشت از برای
شما و بسند موثق دیگر مرویست که فرمود که زیارت کنندگان قبر حسین بن علی علیهما السلام
چهل سال پیش از سایر مردم داخل بهشت میشوند و مردم در موقف مشغول حساب
و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که بزیارت آنحضرت برود بسبب اشتیاق زیارت بنویسد
خدا تعالی او را در قیامت از ایمنان از اهوال آنروز و نامه اش بدست راست او داده شود
و در زیر علم حسین بن علی باشد تا داخل بهشت شود و ساکن گردد در درجه آنحضرت
در بهشت و در حدیث دیگر فرمود که زیارت کننده حسین صلوات الله علیه گناهانش جسری میگردد
بر در خانه اش و بر روی آن میگذرد و انرا عقب خود میگذارد و بسند معتبر دیگر از آنحضرت
منقولست که در روز قیامت هر که خواهد که در گروه امت خداوند شفاعت محمد صلی الله علیه واله
باشد باید که زیارت کننده حسین علیه السلام باشد تا بیابد از خدا بهترین کرامتها و ثواب
نیکو و از او نپرسند گناهی که در زندگانی دنیا کرده باشد اگر چه گناهانش بعدد ریگ بیابان
عالج و کوههای تهامه و کف دریاها بوده باشد بدرستیکه کشته شد ان حضرت و
اهل بیت و اصحاب و مظلوم و مقهور و تشنه و در حدیث معتبر دیگر فرمود که در

روز قیامت منادی ندا کند که کجایند شیعیان آل محمد صلی الله علیه و آله پس برخیزند گروهی
از مردم که عدد ایشان را کسی نداند بغیر از خدا پس بایستند در ناحیهٔ از مردم پس منادی ندا
کند که کجایند زیارت کنندگان قبر حسین پس برخیزند جماعت بسیار پس بایشان گویند که
بگیرید دست هر که را میخواهید و با خود ببرید ببهشت پس بگیرد هر یک از ایشان هر کسرا
که میخواهد حتی آنکه مردی از سایر مردم آید بسوی یکی از زائران و گوید مرا نمیشناسی منم آنکه فلان
روز از برای تو فلان کار کردم پس او را داخل بهشت کند و کسی مانع او نشود و در روایت
دیگر فرمود که خدا را در هر روز و شب صد هزار نظر بسوی اهل زمین است که می آمرزد هر که را
که میخواهد و عذاب میکند هر که را میخواهد و می آمرزد بخصوص زیارت کنندگان قبر حسین بن علی را
و اهل بیت ایشان را و هر که شفاعت کنند ایشان از برای او در روز قیامت هر چند مستوجب
آتش جهنم شده باشد مادام که ناصبی و دشمن اهل بیت نبوده باشد و در حدیث دیگر فرمود
که چون زیارت کنندهٔ آنحضرت از خانه خود بعزم زیارت بیرون می آید اگر پیاده است بهر گامی
حسنه برای او نوشته میشود و گناهی از او محو میشود و اگر سواره است بهر گامیکه چهارپای
او برمیدارد حسنه نوشته میشود و گناهی محو میشود پس چون داخل حایر میشود مینویسد
خدا او را از جمله رستگاران و فیروزی یافتگان و چون از اعمال زیارت فارغ شود مینویسد
خدا او را از آنها که بثوابهای غیر متناهی فایز گردیده اند پس چون خواهد برگردد ملکی نزد
او میآید و میگوید که رسول خدا صلی الله علیه و آله ترا سلام میرساند و میگوید که عمل را
از سر گیر که گناهان گذشته ترا آمرزیدند و در احادیث بسیار از ائمهٔ ابرار علیهم السلام
منقولست که زیارت امام حسین علیه السلام برابر است با حج مقبول و در اخبار بیشمار

وارد است که برابر است با عمرهٔ مقبول و در حدیث معتبر مرویست که حضرت صادق ع
بابو سعید مداینی فرمود که برو بنزد قبر حسین فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله
نیکترین نیکان و پاکترین پاکان و نیکوکارترین نیکوکاران که چون زیارت کنی آنحضرت را
نوشته میشود برای تو بیست و دو عمره و بیست و پنج حج و بیست و پنج بنده آزاد کردن و
بسندهای بسیار از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر گاه ارادهٔ حج نمائی و ترا میسر
نشود بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام برو که ثواب حج برای تو نوشته میشود و هر گاه
ارادهٔ عمره نمائی و ترا میسر نشود بزیارت آنحضرت برو که ثواب عمره برای تو نوشته میشود
و در چند حدیث معتبر فرمود که برابر است با حجی که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده
باشد و در حدیث دیگر فرمود که برابر است با ده حج و ده عمره و بسند معتبر منقولست از
ابن ابی یعفور که روزی حضرت صادق علیه السلام از بعضی شیعیان خود سؤال نمود که
آیا زیارت میکنی حضرت امام حسین علیه السلام را گفت بلی در هر سال یکمرتبه زیارت
میکنم پس رنگ مبارک آنحضرت زرد شد و فرمود که والله اگر زیارت آنحضرت میکردی
بهتر بود از برای تو از این حج که کرده گفت فدای تو شوم اینقدر فضیلت دارد فرمود
بلی والله که اگر بگویم بشما فضیلت زیارت قبر آنحضرت را هر آینه ترک حج خواهید کرد و
احدی از شما حج نخواهد کرد مگر نمیدانی که حق تعالی کربلا را حرم امن مبارک گردانید
پیش از آنکه مکه را حرم گرداند و در روایت معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت قبر
آنحضرت بکند و عارف بحق او باشد چنانست که صد حج با رسول خدا صلی الله علیه
و آله کرده باشد و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی برای او ثواب هشتاد حج مقبول مینویسد

وبروایتی دیگر ثواب بیست حج و بیست عمره و بیست جهاد که هر یک با پیغمبر مرسل وامام
عادل کرده باشد و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که روزی حضرت امام حسین
صلوات الله علیه در دامن حضرت رسول خدا صلی الله علیه و اله نشسته بود و آنحضرت
با او بازی میکرد و میخندید عایشه گفت که یا رسول الله چه بسیار خوش میاید ترا
این طفل و دوست میداری او را فرمود که چگونه خوشم نیاید و دوست ندارم
او را و او میوهٔ دل منست و سرور سینهٔ منست و نور دیدهٔ من بدرستیکه امت من او را خواهند کشت
و هر که او را بعد از وفات او زیارت کند حق تعالی برای او ثواب یک حج از حجهای من بنویسد
پس عایشه بر سبیل استبعاد گفت که یا رسول الله ثواب یک حج از حجهای تو فرمود که
بلی ثواب دو حج از حجهای من گفت یا رسول الله دو حج از حجهای تو فرمود که بلی و چهار
حج و همچنین عایشه استبعاد میکرد و حضرت زیاده میکرد تا رسید بنود حج از
حجهای رسول الله صلی الله علیه و اله که هر حج با عمرهٔ باشد و بسند معتبر دیگر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که پیاده بزیارت قبر امام حسین علیه السلام
رود بهر قدمی که بردارد و بگذارد ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان اسمعیل در نامهٔ
عملش بنویسند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که حق تعالی نظر رحمت میکند بسوی زایران
حسین علیه السلام پیش از اهل عرفات و حاجتهای ایشان را بر می آورد و گناهان ایشان را می آمرزد
و دعاهای ایشان را مستجاب میکرداند پس نظر باهل عرفات میکند و نسبت بایشان نیز
چنین میکند و بسند معتبر منقولست از موسی بن القاسم که گفت چون حضرت صادق علیه السلام
در اول خلافت ابو جعفر دوانقی بعراق تشریف آورد و در نجف فرود آمد فرمود

که ایموسی

که ایموسی برو و بر راه بایست و نظر کن شخصی خواهد آمد از ناحیهٔ قادسیه چون
بنزدیک تو رسد بگو در اینجا شخصی هست از فرزندان رسول خدا صلی الله علیه و اله
و ترا میطلبد پس رفتم و بر سر راه ایستادم و گرما شدید بود پس پیوسته ایستاده بودم
تا آنکه نزدیک شد که مخالفت آنحضرت کنم و برگردم ناگاه دیدم که شخصی از دور میاید
و بر شتری سوار است چون نزدیک شد گفتم اینجا شخصی از اولاد رسول هست و ترا میطلبد
پیش از آنکه تو بیائی مرا خبر داد که تو خواهی آمد پس همراه من آمد چون در خیمهٔ حضرت داخل شد
من نزدیک خیمه ایستادم حضرت از او پرسید که از کجا میائی گفت از اقصی بلاد یمن حضرت
اعجاز گفت از فلان موضعی گفت بلی فرمود برای چه باینجا آمدی گفت برای زیارت امام حسین صلوات
الله علیه فرمود که هیچ مطلب دیگر بغیر از زیارت نداشتی گفت نه هیچ مطلب بغیر نداشتم
از آنکه نماز کنم نزد آنحضرت و او را زیارت کنم و سلام کنم بر او و بسوی اهل خود برگردم حضرت
فرمود که شما چه ثواب میدانید در زیارت آنحضرت گفت ما این را میدانیم که برکت بما میرسد
در جان و زنان و فرزندان ما و مالهای ما و معاش ما و بر آورده میشود حاجتهای ما حضرت فرمود
فرمود که آیا زیاده نگویم فضیلت زیارت آنحضرت را گفت زیاده بفرما یا ابن رسول الله
فرمود که زیارت آنحضرت برابر است با یک حج مقبول پاک پسندیده که با رسول خدا صلعم
بجا آورده باشند آنشخص تعجب کرد حضرت فرمود که بلی والله و دو حج چنین که با حضرت رسول
صلی الله علیه و اله کرده باشند پس پیوسته او تعجب میکرد و حضرت زیاده میکرد تا بسی حج
رسید و در چند حدیث وارد شده است که حضرت صادق علیه السلام از شخصی سؤال نمود که چند حج
کرده گفت نوزده حج گفت که اگر بیست حج تمام کنی از برای تو ثواب زیارت امام حسین علیه السلام

حساب میشود و در چند حدیث روایت وارد است که بهتر است از بیست حج و بیست عمرهٔ مقبول و در روایت دیگر وارد شده است که شخصی از آنحضرت سؤال کرد از روی تعجب که شنیده‌ام که فلان شخص بشما عرض کرده است که من نوزده حج و نوزده عمره کرده‌ام شما فرموده اید که یک حج و یک عمرهٔ دیگر بکن تا ثواب یک زیارت قبر امام حسین صلوات الله علیه در نامهٔ عملت نوشته شود حضرت فرمود که کدام را دوستر میداری که بیست حج و بیست عمره بکنی یا با امام حسین محشور شوی گفت بلکه این را دوستر دارم که با آنحضرت محشور شوم فرمود که پس زیارت آنحضرت بکن تا با او محشور شوی و بسند معتبر منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام بیونس فرمود که هر که زیارت حسین علیه السلام بکند یک حج و عمره کرده است یونس گفت که حجة الاسلام از او ساقط میشود فرمود که این بعوض حجة الاسلام است برای کسیکه استطاعت حج نداشته باشد و چون مستطیع شود می باید بحج برود مگر نمیدانی که هر روز هفتاد هزار ملک طواف میکنند در دور کعبه تا شب پس بالا میروند و هفتاد هزار دیگر نازل میشوند و طواف میکنند تا صبح و بدرستیکه حسین گرامی تر است نزد خدا از کعبه و در وقت هر نماز نازل میشوند هفتاد هزار ملک ژولیده مو و گرد آلوده و نوبت بایشان نمی افتد تا روز قیامت و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که مسمع بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چه ثوابست کسی را که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را فرمود که نوشته میشود برای او ثواب حجی که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد راوی تعجب کرد حضرت فرمود که دو حج چنین و همچنین زیاد میفرمود تا به پنجاه حج رسید و ساکت شد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت کند حسین بن علی را و عارف بحق آنحضرت باشد حق تعالی بنویسد از برای او ثواب کسیکه هزار بنده

ازاد

ازاد کرده باشد و هزار اسب با زین و لجام بجهاد فی سبیل الله فرستاده باشد **مؤلف گوید** این اختلافها که در فضیلت زیارت آنحضرت وارد شده یا محمولست بر اختلاف اشخاص و زیارات زیرا که دوری و نزدیکی راه و قلت و کثرت خوف و سایر شدتها و مشقتها و قلت و کثرت معرفت آنحضرت و تفاوت مراتب خلوص و نیتها و تقوی و پرهیزکاری و سایر شرائط قبول در زیادتی و کمی ثواب دخل عظیم دارند یا محمولست بر اختلاف عقول مردم چنانچه از بعضی احادیث ظاهر میشود یا بر تفاوت حجها و عمره‌ها و بنده آزاد کردنها چنانچه از بعضی روایتها این مستفاد میشود یا باعتبار حمل بعضی بر ثواب تفضلی و بعضی بر ثواب استحقاقی والله یعلم و باسانید معتبر بسیار از حضرت صادق علیه السلام مرویست که زیارت امام حسین صلوات الله علیه بهترین اعمال است و محبوب‌ترین عبادات است نزد خدا

فصل چهارم در بیان آنکه زیارت آنحضرت موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و برآمدن حاجات است و آنچه خرج کنند باضعاف آن عوض مییابند بچند سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود بجمعی از اصحاب خود که در پهلوی شما قبری هست که هیچ دردناک و غمگینی بنزد او نمیرود مگر آنکه حق تعالی غمش را زایل میگرداند و حاجتش را بر می‌آورد و نزد او چهار هزار ملک هستند که از آن روز که آن حضرت شهید شده ژولیده مو و غبار آلوده بر او میگریند تا روز قیامت پس هر که بزیارت آنحضرت می‌رود مشایعت او مینمایند تا بمامن خود برسد و هر که بیمار میشود عیادت او میکنند و هر که بمیرد از پی جنازه اش میروند و در حدیث دیگر فرمود که حسین علیه السلام شهید شده است مکروب و غمگین و لازم است بر خدا که هر غمگینی که بزیارت آنحضرت برود خوشحال برگردد و بسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلام منقول است که حسین شهید کربلا

مظلوم و غمناک و با شدت و الم و تشنگی و اضطرار شهید شده است پس حق تعالی قسم بذات
مقدس خود خورده است که هر مضطر و مکروب و غمگین و گناه کار و تشنه و دردناک و بیماری
که بزیارت آنحضرت برود و نزد آنحضرت دعا کند و تقرب جوید بدرگاه خدا با آنحضرت البته حق تعالی
غمش را برطرف کند و سؤالش را عطا کند و گناهانش را بیامرزد و عمرش را دراز کند و روزیش را
فراخ کرداند پس عبرت کیرید ای صاحبان بصیرتها و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که ولایت ما را عرض کردند بر اهل شهرها پس قبول نکردند مثل قبول کردن اهل کوفه
بسبب اینکه قبر امیر المؤمنین صلوات الله علیه در آنجاست و در پهلوی آن قبر دیکر هست یعنی قبر
امام حسین علیه السلام که هر که نزد آن قبر حاضر شود و دو رکعت یا چهار رکعت نماز بکند پس حاجتی
از خدا بطلبد البته البته حاجتش برآورده شود و هر روز هزار ملک در نزد قبر او حاضر میشوند و بسند
معتبر منقولست که عبد الله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق علیه السلام رفت و گفت شوق
خدمت شما مرا باعث شد که مشقت بسیار کشیدم تا بملازمت رسیدم حضرت فرمود که شکایت
مکن از پروردگار خود چرا نمیروی نزد کسیکه حقش بر تو زیاده از حق منست گفت کیست آنکه
حقش بر من از شما بیشتر است فرمود که حسین بن علی صلوات الله علیهما چرا نمیروی بجانب آنحضرت
که خدا را دعا کنی نزد او و بسوی او شکایت کنی حاجتهای خود را و بچندین سند منقولست
از آنحضرت که کمتر چیزی که بزوار امام حسین علیه السلام حاصل میشود آنست که خدا جان و مالش را
حفظ کند تا او را باهل خود برکرداند و چون روز قیامت شود خدا او را حافظتر خواهد بود از
دنیا و در حدیث معتبر دیکر فرمود که ایام زیارت آنحضرت را بحساب عمر نمیشمارند و بسند صحیح از
آنحضرت منقولست که هر که یکسال بر او بگذرد و بزیارت قبر امام حسین علیه السلام نرود خدا

یکسال

یکسال از عمرش کم کند و اگر کویم که بعضی از شما سی سال پیش از اجل خود میمیرند هر آینه
راست کو خواهم بود بسبب اینکه ترک زیارت آنحضرت میکنید پس ترک زیارت آنحضرت مکنید تا عمرهای
شما زیاده شود و روزیهای شما فراخ شود و اکر ترک زیارت آنحضرت کنید کم میکند خدا از عمرها و روزیهای
شما پس سعی کنید و رغبت نمائید در زیارت آنحضرت و ترک مکنید که آنحضرت کواه شما خواهد
بود نزد خدا و رسول خدا و فاطمه و امیر المؤمنین صلوات الله علیهم و بسند معتبر دیکر منقولست
از عبد الملک خثعمی که حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای عبد الملک ترک مکن زیارت
حسین بن علی علیهما السلام را و امر کن اصحاب را بزیارت آنحضرت تا خدا عمرت را دراز کند
و روزیت را زیاد کند و زنده دارد ترا سعادتمند و بمیراند ترا سعادتمند و بنویسد ترا از
سعادتمندان و در حدیث دیکر فرمود که زیارت کنید حسین را اکر چه سالی یکمرتبه باشد و هر که
زیارت کند او را و حق او را بشناسد و انکار امامت او و فرزندان او ننماید او را عوضی نیست بغیر از
بهشت و روزی باید در روزی فراخ و حق تعالی از جانب خود فرجی نزدیک با او کرامت فرماید و
روایت دیکر فرمود که هر که زیارت قبر حسین علیه السلام نکند محروم شده است از خیر بسیار و یک سال
از عمرش کم میشود و بسند صحیح منقولست که حضرت امام حسین صلوات الله علیه فرمود
که من کشته و شهیدم که هر که مرا یاد کند میکرید و با شدت و غم کشته خواهم شد و بر خدا لازمست
که نیاید غمکینی بزیارت من مکر خدا او را شاد باهلش برکرداند و بسند معتبر منقولست از عبد الله
ابن سنان که بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد که فدای تو شوم پدرت میفرمود که درهمی که در
حج صرف میشود بهزار درهم حساب میشود چه ثواب دارد کسیکه خرج کند مالی در راه زیارت پدرت
حسین علیه السلام فرمود که حساب میشود برای او بهر درهمی ده هزار درهم و ده هزار درجه از

برای او بلند میکنند و خوشنودی خدا بهتر است از برای او و دعای حضرت رسول و امیر المؤمنین
و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین برای او بهتر است و در حدیث معتبر منقولست که صفوان
جمال از آنحضرت پرسید که چه ثواب دارد کسیکه شخصی را کارساز کند و خرجی بدهد و بزیارت
فرستد و خود برای علتی و عذری نرود فرمود که عطا میکند خدا باو بعوض هر درهمی که خرج
کرده است مانند کوه احد از حسنات و عوض میدهد او را اضعاف آنچه صرف کرده است
و دفع میکند از او بلاها را که نازل میشود و حق تعالی مالش را حفظ میکند و در حدیث معتبر
دیگر پرسیدند که چه ثواب دارد کسیکه مالی خرج کند در راه زیارت آنحضرت یا در اقامت که
نزد قبر آنحضرتست فرمود که هر درهمی بهزار درهم حساب میشود **فصل پنجم** در بیان آنکه
پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمه معصومین و ملائکه صلوات الله علیهم اجمعین بزیارت
آنحضرت می آیند و دعا از برای زیارت کنندگان آنحضرت میکنند و ایشانرا بشارت میدهند بسندهای
موثق از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حق تعالی موکل گردانیده است بقبر امام حسین علیه السلام
هفتاد هزار ملک که ژولیده مو و گردآلوده اند از روزی که شهید شده است آنحضرت تا آنکه
قائم آل محمد صلوات الله علیه ظاهر شود و صلوات بر آنحضرت میفرستند و دعا میکنند برای
هرکه زیارت کند آنحضرت را و میگویند پروردگارا ایشان زیارت کنندگان حسین اند چنین کن
و چنین کن با ایشان و در حدیث معتبر دیگر فرمود که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها
حاضر میشود نزد زیارت کنندگان قبر پسرش حسین صلوات الله علیه و استغفار میکند برای
ایشان و بسند صحیح و معتبر از آنحضرت منقولست که فرمود که خداوند عالمیان موکل گردانیده
است بقبر حسین بن علی علیهما السلام هفتاد هزار ملک که یک نمازی از ایشان برابر است با هزار
نماز آدمیان

٩٦

نماز آدمیان و ثواب نماز ایشان از برای زیارت کنندگان قبر آنحضرتست و بسندهای صحیح و موثق
و معتبر بسیار از امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام منقولست که حق تعالی چهار هزار
ملک مقرر فرموده است نزد قبر حسین بن علی علیهما السلام ژولیده مو و گردآلود از روزیکه آن
حضرت شهید شده است بر آنحضرت گریه میکنند و هرکه بزیارت می آید او را استقبال میکنند و ۲ مینمایند
چون برمیگردد او را مشایعت میکنند و اگر بیمار شود بعیادتش میروند و اگر بمیرد بجنازه اش
حاضر میشوند و از برای ایشان طلب آمرزش و دعا میکنند و سرکرده ایشان ملکیست که او را
منصور میگویند و بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حق تعالی چهار هزار ملک را
موکل گردانیده است که بهیئت اصحاب مصیبت بر آنحضرت از طلوع تا ظهر گریه میکنند و چون ظهر میشود بالا میروند
و چهار هزار دیگر نازل میشوند و گریه میکنند تا طلوع صبح و گواه میشوند برای هرکه بزیارت
آنحضرت می آید که وفا بعهد امام خود کرده است و مشایعت مینمایند او را تا بخانه خود
برگردد و اگر بیمار شود بعیادت او میروند و اگر بمیرد بر او نماز میکنند و بعد از مرگ او
برای او استغفار میکنند و سید ابن طاوس و ابن قولویه رحمهم الله روایت کرده اند بچندین
سند از حسین دخترزادهٔ ابو حمزه ثمالی که گفت بیرون رفتم بزیارت امام حسین صلوات
الله علیه در آخر زمان بنی امیه تا بغاضریه رسیدم چون مردم بخواب رفتند غسل
کردم و بجانب قبر مقدس روانه شدم و چون بدر حائر رسیدم شخصی بیرون آمد خوشرو
و خوشبو و جامه های سفید پوشیده و گفت برگرد که در این وقت بقبر آنحضرت نمیتوانی
رسید پس برگشتم تا کنار فرات و چون نصف شب شد غسل کردم و بجانب قبر آمدم
چون بدر حائر رسیدم همان شخص بیرون آمد و مانع شد باز برگشتم و در آخر شب

غسل کردم و رفتم چون بدر حایر رسیدم با آن شخص بیرون آمد و گفت در این وقت بقبر
نتوانی رسید گفتم چرا نتوانم رسید بسوی قبر فرزند رسول خدا و بهترین جوانان بهشت و از
کوفه باینجا آمده‌ام و شب جمعه است و میترسم که صبح شود و لشکری بنی امیه مرا بکشند گفت
برگرد که نمیتوانی رسید گفتم چرا نمیتوانم رسید گفت که حضرت موسی بن عمران از پروردگار
خود رخصت طلبیده است که بزیارت قبر امام حسین علیه السلم بیاید و حق تعالی او را رخصت داده است
و با هفتاد هزار ملک بزیارت آنحضرت آمده است اول شب تا طلوع صبح اینجا خواهند بود چون
باسمان روند بیا پرسیدم که تو کیستی گفت من از آن ملائکه‌ام که مامور شده‌ام از جانب
خدا بحراست قبر امام حسین علیه السلم و طلب آمرزش از برای زیارت کنندگان آنحضرت پس برگشتم
و بکنار فرات آمدم و چون صبح طالع شد غسل کردم و آمدم و داخل حایر شدم و کسی را
ندیدم پس نماز صبح کردم نزد قبر آنحضرت و بکوفه برگشتم و شیخ محمد بن المشهدی از سلیمان
ابن مهران اعمش روایت کرده که گفت من در کوفه بودم و همسایه داشتم که بسیار با او
می‌نشستم و صحبت میداشتم در شب جمعه نزد او بودم گفتم چه میگوئی که برویم بزیارت
حضرت امام حسین علیه السلم گفت بدعتست و هر بدعتی گمراهیست و هر گمراهی در
آتش است من از پیش او خشمناک برخاستم و با خود گفتم که چون سحر شود بنزد او بیایم و آنقدر
از فضایل امیر المؤمنین صلوات الله علیه برای او نقل کنم که او را بخشم آورم پس سحر آمدم
و در خانه او را زدم شخصی جواب گفت که او در اول شب بزیارت رفته من بسرعت از
کوفه بیرون رفتم و متوجه کربلا شدم چون داخل حایر شدم دیدم که آن شخص مشغول
نماز است چون فارغ شد باو گفتم که دیروز تو میگفتی که بدعتست و امروز بزیارت

امده

آمده گفت ای سلیمان مرا ملامت مکن که من اعتقاد بامامت اهل بیت نداشتم
تا اینکه در این شب گذشته خوابی دیدم که ترسیدم شخصی را دیدم که نه بسیار بلند بود و
نه بسیار کوتاه و از نیکی حسن و جمالش او را وصف نمیتوانم کرد و با او جمعی بودند که دور او را
گرفته بودند و او را خدمت میکردند و در پیش روی او شخصی بر اسبی سوار بود و بر سرش
تاجی بود که چهار رکن داشت و بر هر رکنی جوهری نصب کرده بودند که بقدر سه روز
راه روشنی میداد پرسیدم که این سوار کیست گفتند که محمد بن عبد الله صلی الله
علیه و آله است پرسیدم که آن مرد دیگر کیست گفتند وصی او علی بن ابی طالب علیه السلم است
پس نظر کردم ناگاه ناقه از نور دیدم که بر آن هودجی از نور بسته بودند و آن ناقه پرواز
میکرد در میان آسمان و زمین پرسیدم که این ناقه از کیست گفتند که از حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام و مادرش خدیجه صلوات الله علیهما است با ایشان جوانی دیدم پرسیدم که آن
کیست گفتند حسن بن علی صلوات الله علیهما است گفتم بکجا میروند گفتند بزیارت مظلوم
شهید کربلا حسین بن علی صلوات الله علیهما میروند پس بنزدیک هودج رفتم ناگاه
رقعه‌ها دیدم که از آسمان فرو میریزد که در آنها امان نوشته بود برای هر که زیارت
امام حسین کند در شب جمعه پس هاتفی ندا کرد که ما و شیعیان ما در بلندترین
درجه‌های بهشتیم پس آن مرد گفت ای سلیمان و الله که از این مکان مفارقت نمیکنم تا جانم از
بدن مفارقت کند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقول است که هیچ پیغمبر و ملکی در
آسمانها نیست مگر آنکه سؤال میکنند از حق تعالی که رخصت دهد ایشان را در زیارت حسین
پس فوجی نازل میشوند و فوجی بالا میروند و بسند معتبر منقول است از صفوان که گفت حضرت

صادق علیه السلام پرسیدم که در وقتیکه در حیره بودم گفتم میخواهی بزیارت قبر امام حسین صلوات الله

علیه گفتم فدای تو شوم تو او را زیارت میکنی فرمود که چگونه او را زیارت نکنم و حال آنکه در هر شب

جمعه حق تعالی او را زیارت میکند و جمیع پیغمبران و اوصیاء ایشان زیارت او میفرستد و محمد

صلی الله علیه بهترین پیغمبرانست و ما بهترین اوصیائیم و در حدیث دیگر فرمود که قبر حسین علیه السلام

بیست ذرع در بیست ذرع باغیستان باغهای بهشت و در آن معراجی هست بسوی آسمان

و هیچ ملک مقرب و پیغمبر مرسلی نیست مگر از خدا سؤال میکند که بزیارت آنحضرت بیایند پس فوج فوج

بزیر می آیند فوجی بالا میروند و در روایت دیگر فرمود که میان قبر امام حسین و آسمان هفتم

محل تردد ملائکه است و بچندین سند از اسحق بن عمار منقول است که گفت بحضرت صادق علیه السلام عرض

کردم که در حایر حضرت امام حسین علیه السلام بودم در شب عرفه پس دیدم پنجاه هزار کس خوشرو و خوشبو

که جامهای بسیار سفید پوشیده بودند و در تمام شب نماز میکردند و هرچند میخواستم

بنزدیک قبر روم از بسیاری مردم نمیتوانستم رفت چون صبح طالع شد بسجده رفتم چون سر

از سجده برداشتم هیچیک از ایشان را ندیدم حضرت فرمود که میدانی ایشان کیستند گفتم نه فرمود

که خبر داد مرا پدرم از پدرش که در وقت شهادت حضرت امام حسین صلوات الله علیه چهار هزار

ملک بآنحضرت گذشتند و باسمان رفتند پس حق تعالی وحی کرد بایشان که ای گروه ملائکه گذشتید

بفرزند حبیب من و برگزیده من محمد صلی الله علیه و آله و او کشته میشد و مقهور و مظلوم بود

و او را یاری نکردید پس بروید بزمین بسوی قبر او و برا و گریه کنید ژولیده و غبارآلوده تا روز

قیامت پس ایشان نزد آنحضرت تا روز قیامت و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که

حسین بن علی علیهما السلام نزد پروردگار خود است و نظر میکند بلشکرگاه خود و شهیدانی که در

در او

دور او مدفون شده اند و نظر میکند بسوی زیارت کنندگان خود و او بهتر میداند نام ایشان و نام

پدرهای ایشان و درجها و منزلهای ایشان نزد حق تعالی از شناختن یکی از شما فرزند خود را

و می بیند هر که او گریه میکند پس طلب آمرزش میکند از برای او و سؤال میکند از پدران بزرگوار خود

که از برای ایشان استغفار کنند و میگوید که اگر بداند زیارت کنندهٔ من آنچه خدا مهیا

کرده است از برای او از ثواب هر آینه شادی او زیاده از جزع او خواهد بود و به درستیکه

زیارت کنندهٔ آنحضرت برمیگردد و هیچ گناه بر او نیست و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است

که خدارا ملکی چند هست که موکلند بقبر حسین علیه السلام پس چون مردی اراده زیارت

آنحضرت نماید حق تعالی نامه گناهانش را بآن ملک میدهد پس هرگاه گناه کند ایشان محو میکنند

و پیوسته حسناتش را مضاعف میگردانند تا بهشت از برای او واجب شود پس آن ملائکه

احاطه میکنند زیارت کننده را و سعی در پاکی او میکنند و او را بپاکی یاد میکنند و استغفار

میکنند و ندا میکنند ملائکه آسمان را که تقدیس کنید زیارت کنندهٔ محبوب حبیب خدا را پس

چون زیارت غسل کند ندا کند ایشان را رسول خدا صلی الله علیه و آله که ای گروه مهمانان خدا

بشارت شما را که رفیق من خواهید بود در بهشت پس ندا کند ایشان را امیرالمؤمنین علیه السلام

که من ضامنم که حاجات شما برآورده شود و بلاها از شما رفع شود در دنیا و آخرت پس

ملائکه ایشان را از چپ و راست احاطه میکنند تا با هل خود برگردند و بسند معتبر دیگر

از آنحضرت منقول است که فرمود که گویا می بینم والله ملائکه را که ازدحام کرده اند با مؤمنان

بر قبر امام حسین صلوات الله علیه و دست بر رخسارهای ایشان میمالند و در ایام برزخ

میفرستد حق تعالی از برای زیارت کنندگان آنحضرت از طعام بهشت و خدمتکاران ایشان

ملائکه اند و هیچ حاجتی دنیا و آخرت سؤال نمیکنند مگر حق تعالی بایشان عطا میفرماید مفضل
گفت و الله خوش کرامتیست این فرمود که میخواهی زیاده بگویم گفت بلی فرمود که گویا میبینم حسین
علی علیهما السلام که چون برگردد در دنیا در رجعت کرسی از نور از برای آنحضرت بگذارند و دور
آن کرسی نود هزار قبه سبز برپا کنند و گویا میبینم که مؤمنان بزیارت آنحضرت آیند و سلام بر
آنحضرت کنند پس حق تعالی ایشانرا ندا کند که ایدوستان من سؤال کنید از من که بسیار آزار
کشیدید و ذلیل و خوار شدید و مقهور و مظلوم شدید امروز روزیست که هر حاجت از حاجات
دنیا و آخرت که از من بطلبید البته از برای شما بر آورم پس خوردن و آشامیدن ایشان از بهشت باشد
این و الله کرامتیست که دیگر شبیه خود ندارد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که خواهد در
جوار پیغمبر و جوار علی و فاطمه علیهم السلام باشد پس ترک نکند زیارت حسین بن علی علیهما السلام را
و در حدیث دیگر فرمود که هر که خواهد که مسکن و مأوای او بهشت باشد پس ترک نکند زیارت
مظلوم را راوی پرسید که مظلوم کیست فرمود حسین بن علی مدفون کربلا هر که بزیارت آنحضرت آ
برود از روی شوق بسوی زیارت او و برای محبت رسول خدا و محبت فاطمه و محبت امیر المؤمنین صلوات
الله علیهم بنشاند خدا او را بر مایدهای بهشت که با ایشان طعام خورد و مردم مشغول حساب
باشند و بسند معتبر دیگر از عبد الله بن بکیر منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود
که ای پسر بکیر حق تعالی برگزیده است از بقعهای زمین شش بقعه را خانه کعبه و حرم و قبرهای پیغمبران
و قبرهای اوصیاء پیغمبران و قبرهای شهیدان و مساجدیکه در آن خدا را یاد میکنند ای پسر
بکیر میدانی چه ثواب دارد کسیکه زیارت قبر حسین علیه السلام بکند در هر صباح ملکها از ملائکه
بر سر قبر آنحضرت ندا میکند ای طلب کننده خیر بیا بسوی برکت بده خدا ثابر کردی پاکی امت خدا و

ایمن

و ایمن کردی از ندامت روز جزا و اهل مشرق و مغرب همگی این ندا را میشنوند بغیر از
انس و جن و هیچ ملکی نمانده در زمین از نویسندگان اعمال خلایق مگر آنکه بسوی قبر آنحضرت
میل میکنند در وقتیکه بنده بجواب میرود که خدا را تسبیح کند و طلب خوشنودی از خدا کند
نزد قبر آنحضرت و نمیماند ملکی در هوا که این صدا را شنود مگر آنکه جواب میگویند آن ملک را
بتقدیس خدا پس سخت میشود صداهای ملائکه پس جواب میگویند ایشانرا اهل آسمان اول
و صداهای ایشان بلند میشود و همچنین صداهای اهل هر آسمانی بلند میشود تا آسمان هفتم
پس پیغمبران میشنوند صداهای ایشانرا و ترحم میکنند و صلوات میفرستند بر حسین و دعا میکنند
برای هر که بزیارت آنحضرت می آید و در حدیث دیگر فرمود که چون از نزد قبر آنحضرت بر میگردی منادی ترا
ندا میکند که اگر سخنش را بشنوی در تمام عمر نزد او اقامت خواهی کرد میگوید خوشا حال تو ای
بنده غنیمت بردی و سالم ماندی و گناهان گذشته ات آمرزیده شد پس عمل از سر گیر و بسند
معتبر از موسی بن جعفر صلوات الله علیه منقولست که هر که از خانه خود بیرون بقصد زیارت
حسین بن علی صلوات الله علیه موکل گرداند حق تعالی باو ملکی را که انگشت خود را بر قفای
او بگذارد و هرچه از دهان او بیرون آید بنویسد پس چون داخل حایر شود کفش را بر میان
پشت او بگذارد و بگوید گناهان گذشته ات آمرزیده شد عمل از سر گیر و بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون شخصی از خانه خود بیرون آید بعزم زیارت حسین بن
علی صلوات الله علیهما مشایعت کنند او را هفتصد ملک از بالای سر او و زیر پای او و از جانب
راست و چپ و پیش رو و پشت سر او تا او را بمامنش برسانند پس چون زیارت کند آنحضرت را
ندا کند او را منادی که گناهانت آمرزیده شد پس از سر گیر عمل را پس باو بر میگردند ملائکه

تا داخل خانه خود شود پس با او میگویند که ترا بخدا سپردیم پس پیوسته بزیارت او می آیند
تا روز مردن او و بعد از مرگ او هر روز زیارت میکنند حضرت امام حسین را و ثواب این
از امر داست **فصل ششم** در بیان انواع مختلفه ثواب که در فضیلت زیارت آن حضرت
وارد شده است بسندهای معتبر بسیار از حضرات امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام منقول است
که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را و عارف بحق او باشد خدا او را در اعلی علیین
بنویسد و بسندهای معتبر از امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام منقول است که حق تعالی
بحضرت امام حسین صلوات الله علیه بعوض شهادت عطا کرد اینکه امامت را در فرزندان او
قرار داد و شفا را در تربت او مقرر فرمود و دعا را نزد قبر او مستجاب کردانید و ایام
زیارت کننده او در رفتن و برگشتن از عمر او حساب نمیشود و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هیچ کس نیست در روز قیامت مگر آرزو میکند که از زائران حسین بن علی
باشند از بسیاری آنچه مشاهده میکنند از کرامت ایشان نزد خداوند عالمیان و در حدیث
دیگر فرمود که هر که خواهد که بر کنارهای مائدهای نور بنشیند در روز قیامت باید که
از زیارت کنندگان آن حضرت باشد و بسند معتبر از عبد الله بن حماد منقول است که گفت
روزی حضرت صادق علیه السلام بمن گفت که نزد شما فضیلتی هست که باحدی مثل آن داده
نشده است و گمان ندارم که چنانچه باید او را بشناسید و محافظت بر آن بنمائید و قیام
بحق آن بکنید و از برای آن فضیلت اهلی چند هستند که ایشان از برای آن کار نام برده
و بایشان آن توفیق را عطا کرده اند و این سعادت و رحمتیست که خدا بایشان بخشیده است
پرسیدم که کدامست آن فضیلت که وصف کردی و نام نبردی فرمود که زیارت جدم حسین

علیه السلام

۱۵۵

علیه السلام از برای آنکه او غریبست و در زمین غربت مدفون شده است هر که بزیارت او میرود
برای او میگرید و هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک میباشد و دلش میسوزد هر که
او را بیاد می آورد ترحم میکند و هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش در پائین پای او در بیابانی که
خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و
مرتدان از دین و یاوری یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند
منع کردند از او آب فرات را که سگان میخورند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه
و آله را و وصیتی را که در حق او و اهل بیتش کرده بود پس او مدفون گردید جفا یافته در میان
قبرهای خویشان و شیعیان خود هر که بنزدیک میرود وحشت می یابد از تنهائی او و دوری او
جد بزرگوارش و در منزلی افتاده است که نمیروند نزد او مگر کسیکه خدا دلش را بایمان امتحان
کرده باشد و حق ما را باو شناسانده باشد پس گفتم فدای تو شوم من میرفتم بزیارت آنحضرت تا آنکه
مبتلا شدم بخدمت خلیفه و حفظ اموال او و من نزد ایشان مشهور شدم لهذا در این
از برای تقیه ترک کردم و من میدانم که زیارت آنحضرت ثواب بسیار دارد فرمود که میدانی
کسی که بزیارت آنحضرت چه فضیلت دارد و او را نزد ما چه نیکیهاست گفتم نه فرمود که اما فضیلت
زیارت کننده او پس مباهات میکنند با او ملائکه آسمانها و اما آنچه نزد ما برای او هست پس ترحم
میکنیم بر او هر صبح و شام و بتحقیق که خبر داد مرا پدرم که روضه آنحضرت از روزیکه مدفون
شده است هرگز خالی نبوده از کسیکه صلوات فرستد بر او از ملائکه یا جنیان یا آدمیان یا وحشیان
صحرا و هیچ چیز نیست مگر آنکه آرزوی حال زیارت کنندگان آنحضرت میکند و خود را از برای
برکت بر او میمالد و نظر کردن بسوی او امید خیر میدارد برای آنکه برکت یافته است بنظر کردن بسوی

قبر آن حضرت بعد از آن فرمود که شنیده‌ام که قومی از نواحی کوفه و غیر ایشان میروند نزد قبر
آنحضرت و زنان میروند و ندبه و نوحه میکنند در نیمه ماه شعبان پس بعضی قران میخوانند
و بعضی قصه‌های جانسوز آنحضرت را ذکر میکنند و بعضی ندبه و نوحه میکنند و بعضی مرثیه میخوانند
گفتم بلی فدای تو شوم دیده‌ام بعضی از اینها را که میفرمائی فرمود که حمد و سپاس خداوندی را که در
میان مردم جمعی را مقرر فرموده است که می‌آیند و ما را مدح میکنند و مرثیه از برای ما میکویند
میکویند و میخوانند و دشمن ما کسانی را کردانیده است که طعن کنند بر اینها از خویشان ما
و غیر ایشان و استهزا کنند بر ایشان و قبیح شمارند کردار ایشان را و بسند معتبر دیکر از صفوان
منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که کمتر چیزی که کسب میکند زیارت کننده حضرت
امام حسین علیه السلام آنستکه هر حسنه را هزار هزار حسنه ثواب میدهند او را و کناهان او را
یکی مینویسند پس فرمود که ای صفوان بشارة باد ترا که خدا را ملکی چند هست که با ایشان
قضیبها از نور هست چون حافظان و نویسندکان اعمال میخواهند که بنویسند کناهی بر زیارة کننده
حسین علیه السلام آن ملائکه میکویند بحافظان که دست دارید و منویسید و چون حسنه
میکنند میکویند که بنویسید ایشان کروهی اند که بدل میکند حق تعالی کناهان ایشان را بحسنات
و بسند معتبر از ذریح محاربی منقولست که کفت بحضرت صادق علیه السلام شکایت آنچه بمن
میرسد از قوم و فرزندان من هرکاه با ایشان نقل کنم ثواب زیارة قبر امام حسین علیه السلام را
تکذیب من میکنند و میکویند تو دروغ می بندی بر امام جعفر علیه السلام فرمود که ای
ذریح بکذار مردم را بهر جا که خواهند بروند والله که حق تعالی مباهات میکند بزائران حسین بن
علی علیهما السلام و آنها که از اطراف دور بزیارة آنحضرت میروند با ملائکه مقربین و حاملان

عرش خود

عرش خود حتی آنکه میفرماید با ایشان که آیا نمی‌بینید زیارة کنندکان قبر حسین را که آمده‌اند
با نهایت شوق بسوی آنحضرت و بسوی فاطمه زهرا صلی الله علیها بعزت و جلال و عظمت خود سوکند
میخورم که واجب کردانم برای ایشان کرامت خود را که ایشان را کرامی دارم و داخل کنم ایشان را در بهشتی
که مهیا کرده‌ام برای دوستان خود و پیغمبران و رسولان خود ای ملائکه من اینها زیارة کنندکان حسین
که محبوب محمد است که او پیغمبر و حبیب من است او هر که مرا دوست دارد حبیب مرا دوست میدارد و هر که حبیب مرا
دوست دارد محبوب او را دوست میدارد و هر که حبیب مرا یا محبوب او را دشمن دارد بر من لازمست
که او را ببدترین عذابهای خود عذاب کنم و باتش خود او را بسوزانم و جهنم را جایکاه او کردانم
و او را عذابی کنم که هیچیک از عالمیان را نکرده باشم و در حدیث دیکر از امام محمد باقر و امام
جعفر صادق علیهما السلام منقولست که هر که خدا خیر او را میخواهد دوستی حسین و زیارة
او را در دلش می اندازد و در حدیث دیکر مرویست که هر که خواهد در قیامت نظر بوجه‌های
الهی کند و بر او شدة جان کندن اسان شود و هول قبر از و برطرف شود بسیار زیارة
کند حسین را و در احادیث بسیار وارد است که زیارة آنحضرت زیارة رسول خداست صلی الله
علیه و آله و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که زیارة کننده حسین علیه السلام
شفاعتش را قبول میکنند در حق صد کس که همه مستوجب آتش جهنم شده باشند و در حدیث
دیکر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که یکبار زیارت قبر حضرت امام
حسین علیه السلام بکند و نیتش خالص از برای خدا باشد حق تعالی در قیامت او را نوری کرامت
فرماید که هر چیز را فرو کیرد و حق تعالی کرامی میدارد زیارة کنندکان آنحضرت را و منع میکند
آتش جهنم را که بایشان رسد و بدرستیکه زائر آنحضرت را بکنار حوض کوثر می‌آورند و حضرت

امیر المؤمنین صلوات الله علیه در کنار حوض با او مصافحه میکند و از حوض او را سیراب میکردانند
پس کسی همراه او میکند که او را از اهوال قیامت بگذراند و بمنزل او در بهشت او را برساند
و امر میکند صراط را که برای او نرم و ذلیل شود و امر میکند آتش جهنم را که از زبانه اش چیزی
باو نرسد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که در عقب قبر حضرت
امام حسین علیه السلام نماز باید کرد و مقدم نباید شد راوی پرسید که چه ثوابست زیارت کننده
آنحضرت را فرمود که بهشت از برای او است اگر اعتقاد بامامت آنحضرت داشته باشد پرسید که
چه عقابست کسی را که ترک کند زیارت آنحضرت را از روی بی خواستن فرمود که حسرت روز قیامت
پرسید کسی را که نزد قبر آنحضرت بماند فرمود که هر روز بهزار ماه حساب میشود پرسید که چه
ثواب دارد کسیکه مالی در راه زیارت آنحضرت یا در هدیه که نزد قبر آنحضرتست خرج کند
فرمود که هر درهم بهزار درهم حساب میشود پرسید که چه ثوابست کسی را که در سفر زیارت
آنحضرت بمیرد فرمود که ملائکه او را مشایعت میکنند و حنوط و کفن از برای او از بهشت
می آورند و بر او نماز میکنند و کفن بهشت را بر بالای کفنهای او بر او میپوشانند و از
ریحان بهشت در زیر او فرش میکنند و زمین را از پیش رو و پشت سر و بالای سر و
پائین پا هر یک یک فرسخ فراخ کنند و دری از بهشت بسوی قبرش میکشایند و بوی او شمیم
گلهای بهشت داخل میشود تا روز قیامت پرسید که چه ثواب دارد کسیکه نزد قبر آن حضرت
نماز کند فرمود که هر که دو رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند هیچ حاجت از خدا نطلبد مگر
آنکه باو عطا کند پرسید که چه ثواب دارد کسیکه در آب فرات غسل کند برای آنحضرت فرمود
که گناهان او میریزد و پاک میشود از گناهان مثل روزیکه از مادر متولد شده بوده است پرسید که

چه ثواب دارد کسیکه شخصی را بزیارت فرستد در وقتیکه خود برای عذری نتواند رفتن فرمود
که عطا میکند خدا باو بهر درهمی که خرج کند مثل کوه احد از حسنات و عوض دهد او را اضعاف
آنچه خرج کرده است و بلاها را از او دفع کند و مال او را حفظ کند پرسید که چه ثواب دارد
کسیکه بجور ظالمی کشته شود نزد آنحضرت فرمود که نزد اول قطره که از خونش ریخته میشود جمیع
گناهانش آمرزیده میشود و ملائکه میشویند طینت او را که از آن مخلوق شده است تا خالص گردد
چنانچه خالص است طینت پیغمبران مخلص و بیرون رود از آن طینت آنچه با آن مخلوط گردیده
است از چرکهای طینت اهل کفر و دلش را میشویند و میکشایند و پر میکنند از ایمان پس
ملاقات مینماید ثواب الهی را و حال آنکه پاک و خالص شده است از آنچه بدنها و دلها مخلوط میشود و
برای او که قبول کرده شفاعت او در اهل خانه اش و در هزار کس از برادران مؤمنش و ملائکه
با جبرئیل و میکائیل و ملک موت بر او نماز میکنند و حنوطش را و کفن از بهشت می آورند و
قبرش را فراخ میکردانند و چراغها در قبرش میگذارند و دری از بهشت بسوی قبرش می کشایند
و ملائکه تحفها از بهشت از برای او می آورند و بعد از هیجده روز او را بالا میبرند بحظیرة
القدس و پیوسته در آنجا با اولیاء الله میباشد تا صور بدمند پس چون از قبر بیرون آید اول
کسیکه با او مصافحه میکند حضرت رسول خدا و امیر المؤمنین و ائمه طاهرین صلوات الله
علیهم اند و بشارت میدهند او را و میگویند با ما باش و او را بر حوض کوثر باز میدارند که
از آن آب بخورد و هر کرا خواهد آب بدهد پرسید که چه ثواب دارد کسیکه بسبب زیارت آن
حضرت او را محبوس کرده اند فرمود بهر روزی که محبوس بوده است و بهر غمی که باو رسیده
فرحی عظیم در قیامت باو میرسد پرسید که اگر بعد از حبس او را بزنند چه ثواب دارد فرمود

باو میدهند بهره زدنی خوری در بهشت و بهره ردی که ببیند او را بسیم هزار هزار حسنه
ومحو میکنند از او هزار هزار گناه و بلند میکنند از برای او هزار هزار درجه و در قیامت با رسول
خدا صلی الله علیه و آله صحبت دارد و سخن گوید تا مردم از حساب فارغ شوند و با او مصافحه
کنند حاملان عرش خدا و گویند باو که هرچه خواهی بطلب و آورند زننده او را نزد حساب
و هیچ حساب نکنند او را و بازوهای او را گرفته بکشند تا ببرند بسوی ملکی که شربتی از حمیم و شربتی
از غسلین جهنم باو بخورانند و او را بر کوههای آتش بگذارند و گویند بچش جزای آنکه زدی
کسی را که مهمان خدا و رسول بود و مضروب را بیاورند بدر جهنم و گویند باو که نظر کن بسوی حال
آنکس را که تو زده بود آیا بسیار شفا یافت از غم او پس گوید حمد و سپاس مر خداوندی را که
بوکه فرزند رسولش انتقام مرا از او کشید **فصل هفتم** در فضیلت نماز کردن در روضه
مقدسه و حوالی آن و کیفیت نماز زیارت و غیر آن در فصول سابقه چند ذکر فضیلت نماز نزد
آنحضرت و نماز در عقب قبر مقدس گذشت و در باب اول بیان نماز در عقب قبور ائمه علیهم السلام
گذشت و آنچه از اخبار ظاهر میشود آنست که نماز زیارت و غیر آن را در عقب قبر آنحضرت و بالای
سر آنحضرت کردن هر دو خوبست و اگر در بالای سر کنند بهتر باشد که محاذی اصل قبر مقدس
نباشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که نماز کن نزد سر قبر
حسین علیه السلام و بسند صحیح منقولست که از آنحضرت سوال کردند که چون بزیارت قبر امام
حسین علیه السلام برویم قبر را قبله گردانیم فرمود که اندکی بناحیه دیگر میل کن مؤلف گوید
که ممکنست که این حدیث بر وجه تقیه وارد شده باشد یا مراد نهی از سجده کردن بر قبر باشد
چنانچه بسند صحیح دیگر از آنحضرت منقولست که فرمود که چون فارغ شوی از زیارت شهدا

فرمود

قبر امام حسین را علیه السلام را پیش روی خود قرار ده و آنچه خواهی نماز بکن و بسند موثق
منقولست از حلبی که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که ما زیارت قبر امام حسین م
میکنیم چگونه نماز نزد آنحضرت بکنیم فرمود که پشت سر می ایستی نزد دوش آنحضرت پس صلوات
بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و صلوات بر حضرت امام حسین علیه السلام میفرستی و بنا بر این
نسخه سوال نمود از کیفیت صلوات فرستادن بر آنحضرت و بسند معتبر از علی بن ابی حمزه منقولست
که گفت سوال کردم از حضرت امام موسی علیه السلام از زیارت قبر امام حسین علیه السلام فرمود
که دوست نمیدارم که ترک کنی گفت چه میفرمائی در نماز کردن نزد قبر آنحضرت و من تقصیر
میکنم فرمود که در مسجد الحرام و مسجد رسول صلی الله علیه و آله و نزد قبر حسین علیه السلام
آنچه خواهی تطوع بکن که من دوست میدارم گفت در روز نماز تطوع بنزد قبر آنحضرت بکنم
فرمود که بلی و بسند معتبر منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بشخصی گفت که چه چیز
مانع میشود ترا هرگاه که ترا حاجتی رو دهد بروی بنزد قبر امام حسین صلوات الله علیه و چهار
رکعت نماز آنجا بکنی و بعد از آن حاجت خود را از خدا بطلبی بدرستیکه نماز واجب نزد آنحضرت
برابر است با حج و نماز نافله با عمره و بسند معتبر دیگر منقولست که حضرت صادق علیه السلام
بمفضل فرمود که هر رکعت نماز که نزد حضرت امام حسین صلوات الله علیه بکنی ثوابش مثل ثواب
کسی است که هزار حج و هزار عمره کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار مرتبه با پیغمبر
مرسل بجهاد فی سبیل الله ایستاده باشد و بسند دیگر از آنحضرت منقولست که هر نماز که نزد
آنحضرت بکنند مقبولست و هر دعا که کنند مستجابست خواه از برای دنیا کنند و خواه از برای
آخرت و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت کند آنحضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت

نماز نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته میشود و بدانکه مشهور علماء آن است که
مسافر هرگاه در مکهٔ معظمه یا مدینهٔ مشرفه یا مسجد کوفه یا حایر حضرت امام حسین صلوات الله
علیه بوده باشد و قصد اقامهٔ ده روز نکرده باشد مخیر است میان قصر کردن و تمام کرده
نماز و تمام کردن بهتر است و در احادیث بسیار امر بتمام کردن در این مواطن واقع
شده است و گمان فقیر آنست که اگر در حایر نماز کند تمام کردن اولی و اگر جمع کند احوط است
و اگر در سایر مواضع کربلاء معلی نماز کند احتیاط قصر و تمام هر دو را بکند بلکه تا پنج
فرسخ از هر طرف چنین کند و همچنین در سایر مواضع مکه غیر از مسجد الحرام و سایر
مواضع مدینه غیر از مسجد رسول صلی الله علیه و آله و سایر مواضع کوفه غیر از مسجد جامع
کوفه و نهایت احتیاط آنست که در جمیع این مواضع جمع میان هر دو بکند و اولی آنست که تا
مقدور باشد در این مواضع قصد اقامت کند که بی دغدغه تمام کند و از بعضی احادیث
ظاهر میشود که نوافلی که در سفر ساقط میشود در این مواضع میتوان کرد و جمعی از علماء
هم قایل شده اند و خالی از قوتی نیست خصوصا وقتیکه نماز را تمام کند **باب ششم**
در بیان فضیلت حایر و کربلاء معلی و فضیلت تربت حضرت امام حسین علیه السلام
و آداب آنست و در آن چند فصل است **فصل اول** در فضیلت حایر و کربلاء و بیان حد حایر است
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که قبر حسین علیه السلام بیست ذرع در
بیست ذرع باغیست از باغهای بهشت و در حدیث دیگر فرمود که چهار بقعه زمین
در ایام طوفان شکایت بخدا کردند بیت المعمور و نجف و کربلاء و طوس و بسند معتبر
دیگر از آنحضرت که زمین کعبه گفت که چیست مثل من و حال آنکه خانهٔ خدا بر پشت من ساختند

و می

و می آیند مردم بسوی من از اطراف عالم و حق تعالی مرا حرم و مأمن خود گردانیده است پس حق تعالی بآن
وحی فرمود که ساکت شو و قرار گیر که فضیلت تو در جنب فضیلت زمین کربلاء نیست مگر
بمنزلهٔ سوزنیکه در دریا فرو برند در جنب دریا اگر تربت کربلاء نبود ترا خلق نمی کردم
و نه آنخانه را که بآن فخر کردی پس قرار گیر و متواضع و ذلیل باش از برای کربلاء و استنکاف و تکبر
مکن بر کربلاء و الا فرو برم ترا در آتش جهنم و بسندهای معتبر دیگر از امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که خلق کرد حق تعالی زمین کربلا را پیش از آنکه خلق کند کعبه را به بیست و چهار هزار
سال و مقدس گردانید آنرا و برکت فرستاد بر آن و پیوسته چنین مقدس و مبارک بود پیش
از آنکه خدا خلایق را خلق نماید و همیشه چنین خواهد بود تا بگرداند خدا آنرا بهترین
زمینهای بهشت و بهترین منزل و مسکنی که دوستان خود را در آن ساکن گرداند در بهشت
و بسند دیگر از حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه منقولست که حق تعالی
کربلاء را حرم صاحب امنیت و با برکت گردانید پیش از آنکه زمین کعبه را حرم گرداند
از آن به بیست و چهار هزار سال و چون حق تعالی در ابتداء قیامت زمین را بلرزاند او را بالا برند
کربلا را با خاکش چنانچه هست نورانی و صافی بگردانند از بهترین باغهای بهشت
و بهترین مسکن و مأوی گردد در بهشت که در آن ساکن نشوند مگر پیغمبران و مرسلین و آن زمین روشنی
دهد در میان باغهای بهشت چنانچه ستارهای بسیار روشن در میان سایر ستارها از برای
اهل زمین روشنی میدهد و نورش دیدههای اهل بهشت را خیره کند و ندا کند که منم
زمین مقدس طیب مبارکی که در بر داشتم بهترین شهیدان و بهترین جوانان اهل بهشت را
و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که فرمود غاضریه یعنی کربلاء بقعه ایست که

دران بقعه حق تعالی سخن گفت با موسی بن عمران علیه السلام و مناجات کرد دران با نوح علیه السلام
وانکرامی ترین زمینهای خداست بر خدا واگر چنین نمیبود حق تعالی نمی سپرد دران دوستان و پیغمبران را
پس زیارت کنید قبرهای ما را در غاضریه و حضرت صادق علیه السلام فرمود که غاضریه از تربت
بیت المقدس است و بسند معتبر منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که مدفون خواهد
شد پسر من در زمینی که انرا کربلا گویند وان بقعه ایست که بران بود قبه الاسلام که
نجات داد خدا بران قبه انها که ایمان بحضرت نوح علیه السلام اورده بودند از طوفان و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام مرویست که زیارت کنید کربلا را وازان قطع مکنید که بهترین فرزندان
پیغمبران را در بر کرفته است و بدرستیکه ملائکه زیارت کردند کربلا را هزار سال پیش از انکه جدم
حسین دران ساکن شود و هیچ شبی نمیکذرد مکر جبرئیل و میکائیل انرا زیارت میکنند پس
جهد کن که بوسته در ان مکان باشی و بسند معتبر دیکر از انحضرت منقولست که حق تعالی بعضی از
زمینها و ابهارا بر بعضی زیادتی داده است بعضی ازان فخر کردند و بعضی بغی و زیادتی بر زمینهای
دیکر کردند پس هیچ ابی و زمینی نبود مکر معاقب شدند بترک تواضع و فروتنی حتی انکه مسلط
کردانید حق تعالی مشرکان را بر کعبه و فرستاد بر زمزم اب شوری تا مزه اش را فاسد کردانید و بدرستیکه
کربلا و اب فرات اول زمین و اول ابی بودند که حق تعالی مقدس و مبارک کردانید انهارا
پس کفت بکربلا که سخن بکو پس چون زمینها و ابها فخر کردند بعضی بر بعضی کفت منم زمین
مقدس مبارک خدا و تربت و اب من شفاست و فخر نمیکنم بلکه خاضع و ذلیلم برای کسی که
مرا چنین کرده است و این را برای فخر بر زمینهای دیکر نمیکویم بلکه شکر نعمت پروردکار خود میکنم
پس خدا انرا کرامی داشت بسبب فروتنی و شکر نعمت و شرفش را زیاد کرد بحسین صلوات الله

علیهم اجمعین

علیه و اصحاب او پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که تواضع کند برای خدا بلند کند اورا خدا
و هر که تکبر کند خدا اورا ذلیل و پست کرداند و بسند معتبر از حضرت امام زین العابدین صلوات الله
علیه منقولست که حضرت مریم با عجاز از دمشق بکربلا امد و حضرت عیسی در موضع قبر
امام حسین علیه السلام ازو متولد شد و در همان شب بدمشق برکشت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در بعضی از سفرها چون نزدیک کربلا
رسید ازلشکر پیش افتاد و چون بمحل شهادت امام حسین علیه السلام و اصحاب او رسید فرمود
که در اینجا دویست پیغمبر و دویست وصی پیغمبر و دویست فرزند زاده پیغمبر شهید شده
با اتباع ایشان پس در صحرا سیر کرد و میفرمود که اینجا محل خوابیدن شتران ایشانست و اینجا محل
فرود اوردن بارهای ایشانست و این محل شهادت کروهی چند است که پیش از ایشان بهتر
از ایشان نبوده است و بعد از ایشان مثل ایشان نخواهد بود و فرمود خوشا حال تو ای خاک که
ریخته خواهد شد خون دوستان خدا و بسند معتبر دیکر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که فرمود که چون بزیارت امام حسین صلوات الله علیه بروی زیارت کن انحضرت را محزون و غمکین
و حوائج خود را نزد او سؤال نما و برکرد و انرا وطن خود قرار مده مؤلف کوید که چون در باب
سابق احادیث در فضیلت توقف و توطن در کربلا کذشت ممکنست که نهی ازین احادیث
وارد شده است محمول بر صورت تقیه و خوف باشد چنانچه غالب احوال ان زمان چنین بوده است
یا مراد این باشد که نزدیک قبر در حائر بسیار توقف ننماید چنانچه بعضی احادیث باین مضمون
بعد ازین خواهد امد و بچندین سند از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست که
جبرئیل بنزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امد و اخبار کرد بشهادت امام حسین علیه السلام

وگفت این فرزند زادهٔ تو کشته خواهد شد با جماعتی از فرزندان و اهل بیت تو و نیکان
امت تو در کنار فرات در زمینی که آنرا کربلا گویند و بسبب آن کرب و بلاء بر دشمنان تو
و دشمنان فرزندان تو بسیار خواهد بود در روزیکه غم آنروز بر طرف نشود و حسرتش دائم است
یعنی روز قیامت و آن زمین پاکترین بقعهای زمین است و از همه زمین حرمتش بیشتر است و از زمینهای
بهشت و در حدیث دیگر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست که فرمود که گویا میبینم
که قصرها و بناهای محکم بود و در قبر امام حسین علیه السلام ساخته اند و گویا میبینم که
بازارها بود و در قبر امام حسین علیه السلام بهم رسیده است و از اطراف زمین بزیارت آن حضرت
خواهند آمد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که برگرد قبر امام حسین ع
تا ده میل است که سه فرسخ و ثلث فرسخ بوده باشد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که حریم قبر آن
حضرت از هر طرف یکفرسخ است و در حدیث معتبر دیگر فرمود که حریم قبر آنحضرت پنج فرسخست از
چهار جانب و در حدیث معتبر دیگر از اسحق بن عمار منقولست که گفت شنیدم از حضرت صادق ع
که میفرمود که موضع قبر امام حسین بن علی علیهما السلام را جهتی معلومی هست که هر که
آنجهترا بشناسد و پناه بآن برد امان یابد گفتم وصف فرما برای من موضع آنجهترا فرمود که بهر
پیما از موضع قبرش را که امروز هست از هر طرف بیست و پنج ذرع و موضع قبرش
از آن روز که مدفون شده است در آن باغیست از باغهای بهشت و در بیت از درهای
بهشت و در آن معراجیست بسوی آسمان هست که اعمال زائران را از آن بالا میبرند مؤلف گوید
که علماء جمع میان احادیث مختلفه این باب بحمل بر اختلاف مراتب فضیلت کرده اند
که انقضاء مراتب فضیلت پنج فرسخست و از آن بهتر یکفرسخست و اشرف از آن فرسخ

یک میل است که بعد از این خواهد آمد و اشرف از آن هفتاد ذراع است و اشرف از آن
هفتاد ذرع است و اشرف از آن بیست و پنج ذرعست و اشرف از آن بیست ذرع را
و اشرف از آن اصل ضریح است و ظاهر علماء اینست که تربت را استشفاء و سجود و سجده را
از همه اینها توان برداشت و احوط در تربت استشفاء آنستکه زیاده از یکفرسخ و ثلث فرسخ
بر ندارند و احوط از آن آنکه زیاده از یکمیل بر ندارند و احوط از آن آنکه از نزدیک ضریح مقدس
اخذ نمایند و اما حد حائر پس از کلام علماء مختلف ظاهر میشود و بعضی گفته اند که آنچه
احاطه کرده است آن دیوارهای صحن پس تمام صحن و عمارات متصله بروضه مقدسه از مسجد
و غیر آنها همه داخل خواهد بود و بعضی گفته اند که اصل ضریح است و بس و بعضی گفته اند
که ضریح است با عمارات متصله بآن و ظاهر کلام اکثر علماء و مشهور میان سکنه آن بلاد معنی
اولست و از بعضی معمرین از افاضل سکنه آن اماکن مقدسه مسموع شد که صحن شریف
از پیش رو و جانب راست و جانب چپ مضبوط است و تغییر نداده اند اما از طرف پشت
سر تغییر داده اند و قدر اصل و زیادتی معلوم نیست و دور نیست که آنچه از صحن
گود است داخل حائر باشد و آنچه بلند است داخل نباشد چنانچه ابن ادریس علیه الرحمه
در سرائر گفته است که اینمکانرا حائر میگویند برای آنکه در لغت عرب حائر مکان پست را
میگویند زیرا که آب در آن حیران و ساکن میگردد و شیخ شهید و جمعی دیگر گفته اند
که بنای این مسمی بحائر گردیده است که در زمان متوکل علیه اللعنه که بامر او آب بستند که
اثر ضریح مقدس را منطمس سازند باعجاز آنحضرت آب بر دور حائر بلند شد و داخل
حائر نشد و بنابراین احتمال الحاق مسجد بزرگ داخل حائر نخواهد بود با آنچه محا

انست از یمین ویسار والحجر عقب انست از صحن ودر مسجد خلج ها صحن در حائر بنابر احتمال
واخیر خالی از اشکالی نیست وبنابر اقوالی که مذکور شد طریق احتیاط در قصر واتمام صلوة
درین مواضع بر ناقد بصیر ظاهر میشود **فصل دویم** در فضیلت تربت انحضرت وکیفیت
واداب اخذ واستعمال انست بسند معتبر از موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که فرمود که از
تربت من چیزی بر مدارید که تبرک بان کنید که هر تربتی بر ما حرام است مگر تربت جدم حسین بن علی
که حقتعالی انرا شفا کردانیده است برای شیعیان ودوستان ما وبسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که هر کلی حرام است مانند میته وخون وجانوری که بنام غیر خدا کشته باشند مگر طین قبر
حسین علیه السلام که انشفاء هر دردیست ودر حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که اگر بیماری از مؤمنان که حق وحرمت وولایت وامامت حضرت امام حسین علیه السلام را دانند
بکیرد از طین قبر انحضرت بقدر سر انکشت هر اینه دوای او خواهد بود وبسند موثق از ابن ابی یعفور
منقولست که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که یک شخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام
بر میدارد ومنتفع میشود ودیکری بر میدارد ومنتفع نمیشود فرمود که نه والله هر که
بردارد واعتقاد داشته باشد که باو نفع میبخشد البته منتفع میشود وبسند معتبر
منقولست که بعضی از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام کفت زنی قدری ریسمان بمن داد
که در مکه بدهم که جامه کعبه را بان بدوزند ومن نخواستم که بحاجبان وخدمکاران کعبه بدهم
زیرا که ایشانرا میشناختم ومیدانستم که خود متصرف میشوند چون بمدینه امدم بخدمت
امام محمد باقر علیه السلام عرض کردم فرمود که انرا بده عسل وزعفران بخر وبکیر قدری
از تربت امام حسین علیه السلام وباب باران ضم کن وعسل وزعفران را در ان بریز وبشیعیان

بعد از بریدن

107

بده که بیماران خود را بان دوا کنند وبسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که خاک قبر حضرت امام حسین علیه السلام شفاء هر دردیست وانست دوای بزرک ودر حدیث
معتبر دیکر فرمود که تربت امام حسین علیه السلام دوا انشفاست هر چند از یکمیل راه که ثلث
فرسخ باشد ودر روایتی بر داشته باشند ودر روایت دیکر فرمود که هر کرا علتی برسد ومداوا
کند بخاک قبر امام حسین علیه السلام حقتعالی اورا شفا می بخشد از ان علت مکر انکه علت مرک باشد
وبسند معتبر منقولست از شخصی که کفت حضرت امام رضا علیه السلام برای من متاعی فرستاد چون
کشودم درمیان ان خاکی بود از ان مرد که اورده بود پرسیدم که این خاک چیست کفت این
تربت امام حسین علیه السلام است هر کز انحضرت از جامه وغیر جامه بجائی نمیفرستند مکر
این خاک را درمیانش میکذارد ومیکوید که این امانست از بلاها باذن ومشیت خدا وبسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بردارید کام فرزندان خود را بتربت حسین علیه السلام
که امان می بخشد از بلاها وبسند صحیح منقولست که شخصی بانحضرت عرض کرد که میکیرم
خاک قبر حسین ونزد من میباشد برای برکت ان فرمود که خوبست ودر حدیث دیکر فرمود که
در خاک حائری که امام حسین علیه السلام درانجا مدفونست شفاء هر دردیست وایمنی از هر بیم
ودر حدیث معتبر دیکر فرمود که اکر بیماری از مؤمنان که شناسد حق وحرمت وامامت امام حسین علیه السلام را
از برای او از تربت انحضرت از یکمیل راه بردارند که از برای او دوا وشفا خواهد بود وروایت
معتبر دیکر از انحضرت منقولست که نزد سر حضرت حسین بن علی علیهما السلام خاک سرخی هست که
شفاء میبخشد از هر درد ومرضی مکر مرک راوی کفت که من رفتم واز بالای سر انحضرت بقدر
یکذراع کندم خاک سرخ بخته بقدر درهمی پس انرا بکوفه اوردم وبا دواها ممزوج کردم

انتخاب ان جماعت

و به بیماران میدادم شفا مییافتند و در حدیث دیگر فرمود که هر گلی حرام است مانند گوشت
خوک و هر که بخورد و بمیرد من نماز بر او نمیکنم مگر گل قبر حسین علیه السلام که در آن شفاء
هر دردی هست و اگر کسی از روی لذت و خواهش بخورد از برای او شفا نیست و در حدیث دیگر
فرمود که اندکی از آن حلالست مثل نخودی و در روایت معتبر دیگر فرمود که خاک قبر حسین ع را
از نزد قبر تا هفتاد ذرع میتوان برداشت و در روایت معتبر دیگر هفتاد باع در هفتاد باع
فرمود و باع آن مقدار است که هر دو دست را بگشایند و تقریبا بقدر چهار ذرع
میشود و بسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلام منقولست که طین قبر حسین علیه السلام شفاء
هر دردی و ایمنی از هر خوفیست و از برای هر مطلبی که بردارند آن مطلب حاصل میشود و در حدیث
معتبر دیگر منقولست که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند از گل ارمنی که بر میدارند
برای کسیکه عضوی از او شکسته باشد آیا حلالست برداشتن آن فرمود باکی نیست آن
خاک قبر ذو القرنین است و خاک قبر امام حسین علیه السلام از آن بهتر است و در حدیث معتبر دیگر
منقولست که ابو حمزه ثمالی گفت عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام که میبینم اصحاب
ما میگیرند خاک قبر حضرت امام حسین علیه السلام را و طلب شفا از آن میکنند آیا در آن شفاء
هست فرمود که طلب شفا میتوان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار میل و همچنین است
خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله و قبر امیر المؤمنین و امام حسن علیهما السلام پس
بگیر از آن خاک که آن شفاء هر دردیست و سپریست برای دفع هر چه از آن ترسی و هیچ چیز با آن
برابری نمیکند از چیزهائیکه از آن شفاء طلب میکنند بغیر از دعاء و چیزیکه آن را فاسد میکند
آنستکه در ظرفها و جامهای بد میگذارند و آنها که معالجه بآن میکنند کم است یقین ایشان

هرکه

١٠٨

هرکه یقین داشته که این از برای او شفاست هرگاه معالجه بکند بآن او را کافی خواهد بود و محتاج
بدوای دیگر نخواهد شد و فاسد میکردانند آن تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بر آن
میمالند و بهر چیز که میگذرد آن تربت را بو میکنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد میبرند
فرزندان آدم را و خود را بر آن میمالند که اکثر نیکی و بوی خوشش برطرف میشود و هیچ تربت از آن
حایر بیرون نمی آید مگر مهیا میشوند از شیاطین و کافران جن از برای آن تربت آنقدر که عدد ایشان را
بغیر از خدا احصاء نمیتواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن میمالند
و ملائکه نمیگذارند ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیماری را که بآن
معالجه نمایند البته در آن ساعت شفاء مییابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا را
بر آن بسیار بخوان و شنیده ام که بعضی از آنها که تربت را بر میدارند آن را سبک میشمارند حتی
بعضی از ایشان آن را در توبره چهارپایان می اندازند یا در ظرف طعام و چیزهائیکه دست بر آن
بسیار مالیده شود از خورجینها و جوالها پس چگونه شفاء یابد از آن کسیکه باین نوع از آن
حرمت دارد و لیکن دلی که در آن یقین نیست و سبک میشمارد چیزی را که صلاحش در آن البته
عمل خود را فاسد میکند مؤلف گوید که مشهور میان علماء آنستکه خوردن گل و خاک
مطلقا جایز نیست مگر خاک قبر امام حسین علیه السلام بقصد شفاء بقدر اندکی بقدر نخودی و اگر بقدر عدسه
زیاده نخورند احوط است و احوط آنستکه اگر آن تربت را از موضع نزدیک برداشته باشند
و با دعاها و آداب منقوله برداشته باشند و در وقت خوردن با داب و ادعیه منقوله
بخورند چنانچه مذکور خواهد شد و اما خاک قبور سایر انبیاء و ائمه علیهم السلام
پس جایز نیست خوردن آنها و این دو حدیث را حمل میتوان کرد بر اینکه تبرک جویند با آنها

بغیر خوردن مثل طلا کردن و مانند آن و بسند معتبر از محمد بن مسلم منقول است که گفت رفتم
بمدینه و بیمار شدم حضرت امام محمد باقر علیه السلام دوائی از برای من فرستاد که غلامی آورد و
دستمالی بر روی آن پوشیده بودند غلام گفت که این را بخور که حضرت مرا امر کرده است که
نروم تا بیاشامی این دوا را پس چون گرفتم و خوردم شربتی سردی بود در نهایت خوش طعمی و بوی
مشک از آن ساطع بود پس غلام گفت که مولای من میفرماید که چون دوا را خوردی بیا بنزد ما
من از این قول تعجب کردم زیرا که حالی داشتم بیشتر که قدرت نداشتم بر برخواستن پس چون
آن شربت در جوف من قرار گرفت گویا از بندی رها شدم برخواستم و بدر خانه آنحضرت آمدم
و رخصت طلبیدم حضرت صدا زدند که جسمت صحیح شده است داخل شو پس داخل شدم
و میگریستم و سلام کردم و دست و سرش را بوسیدم پرسید که چرا گریه میکنی گفتم فدای
تو شوم میگریم بر غربت خود و دوری راه از خدمت شما و کمی قدرت بر ماندن در ملازمت
شما که پیوسته نظر بشما کنم فرمود که اما کمی قدرت پس حق تعالی چنین کرده است شیعیان و اهل
مودت ما را و بلاها بسوی ایشان تند گردانیده است و اما آنچه گفتی از غربت پس مؤمن در این
دنیا غریب است در میان این خلق و از کون تا از این خانه بدر رود بسوی رحمت خدا و اما
آنچه ذکر کردی از دوری راه پس ترا در این باب تاسی خواهد بود بحضرت ابی عبد الله
الحسین علیه السلام که در زمینی است که دور است از ما در کنار فرات و اما آنچه یاد کردی
از محبت قرب ما و نظر کردن بسوی ما و اینکه قادر بر این نیستی پس بدانکه خدا میداند آنچه
در دل تست و ثواب آن را خواهد داد پس فرمود که آیا بزیارت امام حسین علیه السلام
میروی گفتم بلی با ترس و بیم بسیار فرمود که هر چند ترس بیشتر است ثوابش عظیم تر است

کردی

پس فرمود که چگونه یافتی آن شربت را گفتم گواهی میدهم که شما اهل بیت رحمتید و تو وصی اوصیائی
در وقتی غلام آن شربت را آورد که قدرت نداشتم که بر پا بایستم و از خود نا امید شده بودم پس
چون آن شربت سرد شیرین خوشبو را نوشیدم غلام گفت که مولای من فرموده است که بیا
گفتم با این حال میروم هر چند جانم برود چون روانه شدم گویا از بندی رها شدم پس
خداوندی را که شما را رحمت گردانیده است برای شیعیان شما فرمود که آن شربت که خوردی
از خاک قبرهای پدران ما بود و از برای شفا از آن چیزی بهتر نمیباشد پس هیچ چیز را با آن
برابر مکن که ما باطفال و زنان خود میخورانیم و از آن خیر بسیار میبینیم گفتم فدای تو
شوم ما بر میداریم و طلب شفا از آن میکنیم فرمود که شخصی آن را بر میدارد و از حایر بیرون
می آورد و ظاهر نمیکند در چیزی پس هیچ جن و جانوری و چیزی که دردی و بلائی داشته
باشد نیست مگر او را بو میکنند پس برکتش بطرف میشود و برکتش را دیگران میبرند و آن
تربتی که بآن معالجه میکنند چنین نمیباید باشد و اگر نه این علت باشد که گفتم هر که از آن
بمالد یا از آن بخورد البته شفا میباید در همان ساعت و آن مثل حجر الاسود است که اول
مثل یاقوت در نهایت سفیدی و هر بیمار و دردناکی که خود را بر آن میمالید در ساعت شفاء
میبافت و چون صاحبان دردها از اهل کفر و جاهلیت خود را بر آن مالیدند سیاه شد
و اثرش کم شد و چون تو بر میداری تربت را ظاهر و کشوده بیرون می آوری و در میان خورجین
و جاهای چرکین میاندازی پس برکتش میرود و بسند معتبر از حارث بن المغیره منقول است که
گفت بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که من درد و بیماری بسیار دارم و بهر
دوائی مداوا کردم نفع نیافتم فرمود که چرا غافلی از تربت قبر حسین بن علی علیهما السلام که در آن

شفاء هر درد و ایمنی از هر خوف هست چون تربت را بردارد این دعا را بخواند اللهم
انی اسئلک بحق هذه الطینة وبحق الملک الذی اخذها وبحق النبی الذی
قبضها وبحق الوصی الذی حل فیها صل علی محمد واهل بیته وافعل بی کذا
وکذا وافعل بی کذا وکذا حاجتهای خود را بطلبد پس حضرت فرمود که ملکی که تربت را
اخذ کرد جبرئیل بود و آن تربت را به پیغمبر نمود و گفت این تربت پسرت حسین است امت تو
بعد از تو او را خواهند کشت و پیغمبری که او را قبض کرد محمد صلی الله علیه و آله بود و وصیی
که در آن حلول کرده است حضرت امام حسین است با شهیدانی که با آنحضرت در آنجا
مدفون شدند گفتم فدای تو شوم هر درد را دانستم چگونه ایمنی از هر خوف میگردد فرمود
که هرگاه از پادشاهی یا غیر او ترسی از خانه بیرون میکنی آنکه تربت آنحضرت با تو باشد بگو
اللهم انی اخذته من قبر ولیک وابن ولیک فاجعله لی امنا وحرزا لما
اخاف وما لا اخاف زیرا که گاه هست که بر آدمی بلاها چند وارد میشود که خوف آنها
ندارد حارث گفت که چنانچه حضرت فرمود من تربت را اخذ کردم و این دعا را که فرمود خواندم
پس بدنم صحیح شد و امان من گردید از آنچه میترسیدم و از آنچه نمیترسیدم
و بعد از آن بحمد الله مکروهی و المی ندیدم و بروایت معتبر دیگر منقول است که آنحضرت فرمود
که حق تعالی تربت جدم را گردانیده است شفاء هر درد و امان از هر خوف پس هرگاه یکی از شما
خواهد که بردارد تربت را پس ببوسد او را و بر هر دو دیده بگذارد و بر سائر بدن بمالد
و بگوید اللهم بحق هذه التربة وبحق من حل بها وثوی فیها وبحق جده و
ابیه وامه واخیه والائمة من ولده وبحق الملائکة الحافین به الا

جعلتها

جعلتها شفاء من کل داء وبرءا من کل مرض ونجاة من کل آفة وحرزا مما اخاف
واحذر پس آنرا استعمال نماید راوی گفت که من همیشه چنین کردم و هیچ مکروهی بحمد الله
دیگر ندیدم و در حدیث دیگر فرمود که چون احدکان شما تربت را بردارد باطراف انگشتان
بردارد و قدر آن مثل نخود است پس ببوسد و بر هر دو دیده بگذارد و بر سائر بدن بمالد و
این دعا که در حدیث سابق گذشت بخواند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که چون کسی از تربت
حضرت امام حسین علیه السلام تناول نماید بگوید اللهم انی اسئلک بحق الملک الذی
تناوله والرسول الذی بواه والوصی الذی ضمن فیه ان تجعله شفاء من کل
داء پس آنرا در دهان ببرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که چون بردارد تربت را بگو اللهم بحق هذه التربة وبحق الملک الموکل بها وبحق الملک
الذی کربها وبحق الوصی الذی هو فیها صل علی محمد وآل محمد واجعل هذا الطین کرّبها
شفاء لی من کل داء واماناً من کل خوف و اگر چنین کند البته شفاء او است از هر درد
و امان او است از هر خوفی و در روایت معتبر دیگر منقول است که مهر کردن بر تربت حسین
الشکر به این سوره انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند و در روایتی وارد شده است که چون تربت را بر گیری
بگو بسم الله اللهم بحق هذه التربة الطاهرة وبحق البقعة الطیبة وبحق الوصی الذی
تواریه وبحق جده وابیه وامه واخیه والملائکة الذین یحفون به والملائکة
العکوف علی قبر ولیک ینتظرون نصره صلی الله علیهم اجمعین اجعل لی فیه شفاء
من کل داء واماناً من کل خوف وغنی من کل فقر وعزا من کل ذل واوسع به علی
فی رزقی واصح به جسمی و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون

خواهد خاك قبر حضرت امام حسين عليه السلام بردارد پس سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و انا انزلناه فی ليلة القدر و يس و آية الكرسی
بخوان و بنا بر بعضی نسخ قل يا ايها الكافرون نيز بخوان و بگو اللهم بحق محمد عبدك و
حبيبك و نبيك و رسولك و امينك و بحق امير المؤمنين علی بن ابی طالب عبدك و
اخی رسولك و بحق فاطمة بنت نبيك و زوجة وليك و بحق الحسن و الحسين و
بحق الائمة الراشدين و بحق هذه التربة و بحق الملك الموكل بها و بحق الوصی الذی
هو فيها و بحق الجسد الذی تضمنت و بحق السبط الذی ضمنت و بحق جميع ملائكتك
و انبيائك و رسلك صل علی محمد و آله و اجعل هذا الطين شفاء لی و لمن
يستشفی به من كل داء و سقم و مرض و امانا من كل خوف اللهم بحق محمد و اهل بيته
اجعله علما نافعا و رزقا واسعا و شفاء من كل داء و سقم و مرض و آفة و عاهة
و جميع الاوجاع كلها انك علی كل شیء قدير و ميگويی اللهم رب هذه التربة
المباركة الميمونة و الملك الذی هبط بها و الوصی الذی هو فيها صل علی محمد
و آل محمد و سلم و انفعنی بها انك علی كل شیء قدير و در روايت ديگر فرمود كه هر گاه
تربت را بخوری یا خواهی كه بخوری بگو بسم الله و بالله اللهم اجعله رزقا واسعا و علما
نافعا و شفاء من كل داء انك علی كل شیء قدير و بروايت ديگر فرمود كه بگو اللهم
رب هذه التربة المباركة و رب الوصی الذی وارته صل علی محمد و آل محمد و
اجعله علما نافعا و رزقا واسعا و شفاء من كل داء و در روايت معتبر ديگر فرمود
كه هر گاه برای زيارت مظلوم او در دها بكنار بگو اللهم انی اسألك بحق هذه التر

بة

ضمنت

و بحق الملك الذی قبضها و النبی الذی حضنها و الامام الذی حل فيها ان تصلی
علی محمد و آل محمد و ان تجعل لی فيها شفاء نافعا و رزقا واسعا و امانا من كل
خوف و داء كه اگر اين را بگويد حق تعالی او را شفاء و عافيت ميبخشد و در حديث ديگر فرمود
كه تربت امام حسين عليه السلام بسيار مباركست هر كه بخورد او را از شيعيان ما برای او
شفاء ميگردد از هر دردی و هر كه بخورد از دشمنان ما بدنش گداخته ميشود چنانچه دنبه
گداخته ميشود پس چون تربت را خوری بگو اللهم انی اسألك بحق الملك الذی قبضها
و بحق النبی الذی خزنها و بحق الوصی الذی هو فيها ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان تجعل لی فيه شفاء من كل داء و عافية من كل بلاء و امانا من كل خوف
برحمتك يا ارحم الراحمين و صلی الله علی محمد و آله و سلم و ايضا ميگويی اللهم
انی اشهد ان هذه التربة تربة وليك صلی الله عليه و اشهد انها شفاء من كل
داء و امان من كل خوف لمن شئت من خلقك و لی برحمتك و اشهد ان كل
ما قيل فيهم و فيها هو الحق من عندك و صدق المرسلون و در حديث معتبر ديگر
منقولست كه تربت قبر آنحضرت شفاء هر دردیست هر گاه خواهی بخوری بگو بسم الله
و بالله اللهم اجعله رزقا واسعا و علما نافعا و شفاء من كل داء انك علی كل
شیء قدير اللهم رب التربة المباركة و رب الوصی الذی وارته صل علی محمد و
آل محمد و اجعل هذا الطين شفاء من كل داء و امانا من كل خوف و در روايت معتبر
ديگر از آنحضرت منقولست كه هر كه طين قبر حسين عليه السلام را بخورد نه از برای طلب شفاء
چنانست كه گوشت ما را خورده است پس اگر كسی محتاج شود بخوردن از برای شفاء

بکوید بسم الله وبالله اللهم رب هذه التربة المبارکة الطاهرة ورب النور
الذی انزل فیه ورب الجسد الذی سکن فیه ورب الملائکة الموکلین به
اجعله لی شفاءً من داء کذا وکذا و بیماری خود را نام برد و فرمود که بعد از آن
از آبی بخورد و بکو اللهم اجعله رزقا واسعا وعلما نافعا وشفاء من کل داء و
سقم که اکر چنین کنی خدا دفع میکند انچه میبابد در خود از بیماری وهم وغم ان شاء الله ودر حدیث
معتبر دیکر منقول است که شخصی بخدمت انحضرت عرض کرد که من شنیدم که شما فرموده اید که تربت حسین
از دواهای مفرداست و بهیچ دردی نمیکذرد مکر انرا دفع میکند فرمود که بلی من کفتم ان شخص
کفت که من خوردم وشفاء نیافتم فرمود که آن دعائی دارد که هرکه بخورد وان دعا را نخواند
نفع نمییابد پرسید که چه دعا باید خواند فرمود که چون تربت را بر داری اول ببوس و بر هر دو
دیده بکذار و برمدار زیاده از یک نخود که هرکه زیاده از ان بخورد چنانست که کوشت و خون
ما را خورده است پس چون برداری بکو اللهم انی اسئلک بحق الملک الذی قبضها واسئلک
بحق النبی الذی خزنها واسئلک بحق الوصی الذی حل فیها ان تصلی علی محمد وال محمد
وان تجعله شفاء من کل داء وامانا من کل خوف وحفظا من کل سوء پس چون این
دعا را بخوانی تربت را در جامه ببند وبخوان بر ان سوره انا انزلناه فی لیلة القدر که
ان دعا رخصت برداشتن است وخواندن انا انزلناه بمنزله مهر کردن انست و بسند معتبر
منقولست که جابر جعفی کفت رفتم بخدمت حضرت امام محمد باقر علیه السلام وشکایت کردم بانحضرت
که دو مرض ضد یکدیکر دارم که هر یک را که مداوا کنم دیکری زیاد میشود فرمود که بر تو باد
بخوردن تربت حسین بن علی علیهما السلام کفتم بسیار خوردم وفایده نکرد چون این کفتم ازروی

مکرد

۱۱۳

مولای خود اثر غضب را مشاهده کردم پس کفتم ای مولای من پناه میبرم بخدا از غضب تو
برخاست و داخل خانه شد غضبناک و چیزی اورد بوزن حبه و فرمود که بخور من خوردم
ودر همان ساعت عافیت یافتم کفتم ای مولای من این چه دوا بود که با این زودی در من اثر کرد فرمود
که همانست که کفتی خوردم وفایده نبخشید کفتم والله ای مولای من دروغ نکفتم ولیکن
اینرا عرض کردم که شاید علمی در این باب از شما اخذ کنم که نزد من بهتر از تمام دنیا باشد فرمود
که چون خواهی که تربت را برداری در اخر شب متوجه شو وغسل کن باب خالص وبپوش پاکترین
جامهای خود را وبعد از ان خود را خوشبو کن وداخل روضه شو ونزد سر بایست وچهار رکعت
نماز بکن ودر رکعت اول سوره حمد بخوان ویازده مرتبه قل یا ایها الکافرون ودر رکعت دوم
بعد از حمد یازده مرتبه سوره انا انزلناه فی لیلة القدر بخوان پس در قنوت این دعا را بخوان
لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله عبودیة ورقا لا اله الا الله وحده وحده
انجز وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده سبحان الله مالک السموات
وما فیهن وما بینهن سبحان الله ذی العرش العظیم والحمد لله رب العالمین
پس رکوع وسجود میکنی ودو رکعت دیکر نماز میکنی ودر رکعت اول بعد از حمد یازده
مرتبه قل هو الله احد ودر رکعت دوم بعد از حمد یازده مرتبه سوره اذا جاء نصر الله
میخوانی وهمان قنوت را که در رکعت اول خواندی میخوانی پس بعد از نماز بسجده شکر میروی
وهزار مرتبه شکرا شکرا میکوئی پس بر میخیزی وبضریح میچسبی ومیکوئی یا مولای
یا بن رسول الله انی اخذ من تربتک باذنک اللهم فاجعلها شفاء من کل داء
وعزا من کل ذل وامنا من کل خوف وغنی من کل فقر لی ولجمیع المؤمنین و

المؤمنات پس به انگشت سه مرتبه بر میداری و در رکعت پاکی میگذاری باد رشیشه و مهر
میکنی سرش را بانگشتر عقیق که بر آن این کلمات را نقش کرده باشند ماشاء الله لا قوة الا بالله
استغفر الله پس اگر خدا داند که نیت تو درست است و در این سه قبضه زیاده از هفت
مثقال برداشته نمیشود پس از برای هر علتی که بخوری اثر را خواهی دید که دیدی و بروایت دیگر سید
ابن طاوس ره و غیر او همین عمل را روایت کرده اند و قنوت را نقل نکرده اند و در رکعت چهارم اذا جاء
نصر الله را دوازده مرتبه نقل کرده اند و سید این عمل اول را نیز نقل کرده است و قنوت را باین لفظ
ذکر کرده است لا اله الا الله عبودیة ورقا لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله
وحده وحده انجز وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده سبحان الله مالک
السموات السبع والارضين السبع وما بينهن وما فيهن وسبحان الله رب العرش
العظيم وصلى الله على محمد وآله وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين
فصل سیم در بیان سایر فوائد تربت مشرفه و بعضی معجزات که از آن ظاهر گردیده است
بدانکه معجزات بسیار که از ضریح و از تربت مقدسه آنحضرت ظاهر گردیده است در کتاب
بحار الانوار ایراد کرده ام و از آنها در اینجا اکتفاء بدو قصه مینمائیم اول شیخ طوسی علیه الرحمه
از مشایخ کرام خود روایت فرموده است که محمد ازدی گفت که در مسجد جامع مدینه من نماز
کردم و در پهلوی من دو مرد بودند بر یکی از آنها جامهای سفر بود یکی از آنها بدیگری گفت که در تربت
قبر امام حسین علیه السلام شفاء از هر درد هست و من مرضی داشتم که بهر دوا که مداوا کردم عافیت نیافتم
تا آنکه خوف هلاک بر من مستولی شد و از خود نا امید شدم و نزد ما پیرزالی بود از اهل کوفه
بنزد من آمد در وقتیکه علتم بنهایت شدت داشت و گفت درد ترا هر روز زیادتی می بینم
میخواهم

١١٣
میخواهم ترا معالجه بکنم که از این مرض نجات یابی گفتم من بسی محتاجم بچنین چیزی برای در قدحی
کرد و بنزد من آورد چون آنرا آشامیدم صحیح شدم که گویا هرگز آزاری نداشتم بعد از چند
ماه آن زن بنزد من آمد و او مسلمه نام داشت گفتم بالله ای مسلمه آنچه دوا بود که بمن دادی
گفت بیک دانه از این تسبیح که در دست دارم ترا دوا کردم گفتم این تسبیح چیست گفت خاک
قبر امام حسین است صلوات الله علیه من باو گفتم که ای رافضیه مرا مداوا بخاک قبر حسین ع
میکنی پس آن زن خشمناک از پیش من بیرون رفت و در همان ساعت آزار من عود کرد و چندان
شدت بهم رسانید که خوف هلاک بر خود داشتم دوم آنست که شیخ قدس الله روحه بسند معتبر نقل
کرده است که موسی بن عبد العزیز گفت که مرا ملاقات کرد یوحنای طبیب نصرانی و گفت بحق
پیغمبرت و دینت که بگو کیست آنکسیکه مردم بزیارت او میروند در ناحیه قصر ابن هبیره
آیا از اصحاب پیغمبر شماست گفتم نه او امام حسین و پسر دختر پیغمبر ماست بمن بگو که چرا
این سؤال کردی گفت درین باب خبر غریبی دارم سابور خادم رشید شبی مرا طلبید چون
بنزد او رفتم مرا برداشت و برد بخانه موسی بن عیسی که از خویشان خلیفه بود دیدم که بیهوش
بر رخت خواب افتاده است و در پیش رویش طشتی بود که جمیع احشایش در آن طشت ریخته
بود و هرون الرشید او را در آن ایام از کوفه طلبیده بود سابور پرسید از خادم مخصوص
موسی و گفت که این چه حالتست که در او می بینم گفت یکساعت قبل از این در نهایت صحت
و خوشحالی نشسته بود و با ندیمانش صحبت میداشت و شخصی از بنی هاشم حاضر بود گفت من علت
شدیدی داشتم و بهر چه معالجه کرده فائده نداد تا آنکه کاتب من گفت که از تربت حسین
است
بردار و مداوا کن و من چنین کردم و عافیت یافتم موسی گفت که هیچ از آن پیش تو مانده

کفت بلی پس فرستاد و قدری از ان تربت آوردند موسی کرفت و از روی استخفاف آن را
در دبر خود داخل کرد چون چنین کرد در ساعت فریاد کرد که النار النار طشت بیارید
طشت بیارید چون طشت آوردیم اینها که در طشت است از او جدا شد پس ندیمان
پراکنده شدند و مجلس بماتم مبدل شد سابور پس کفت که بیا و ملاحظه کن که آیا
چاره در علاج این میتوانی کرد چون در طشت نظر کردم دیدم که جکر و سپرز و
شش و دلش همه در طشت افتاده است بسیار تعجب کردم و کفتم هیچکس چاره این نمیتواند
کرد مکر عیسی که مرده را زنده میکرده است سابور کفت راست میکوئی ولیکن اینجا باش تا معلوم
شود که حالش بکجا منتهی میشود من شب نزد ایشان بودم و در سحر بجهنم واصل شد راوی کفت
که یوحنا باد بن نصرانیت مدتی میامد و حضرت امام حسین صلوات الله علیه را زیارت می کرد
و بعد از ان مسلمان شد و اسلامش نیکو شد و از جمله فوائد تربت شریفه آنحضرت آنستکه مستحب است
با میت در قبر کذاشتن و کفن را بان نوشتن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام رضا ع
منقولست که فرمود که چه مانعست احدی از شما را که هر کاه میت را دفن کند بر ابروی ویش
مهری از خاک قبر حضرت امام حسین علیه السلام بکذارد و در زیر سرش بکذارد و بسند صحیح منقولست
که حمیری بخدمت حضرت صاحب الامر علیه السلام عریضه نوشت و سوال کرد که خاک قبر
حسین علیه السلام را با میت در قبر میتوان کذاشت در جواب نوشتند که با میت در قبر باید کذاشت
و بالحنوطش مخلوط باید کرد و ایضا نوشت که کفن را بان میتوان نوشت نوشتند که جایز است
و جایز است دیکر سجده کردن بر تربت مقدسه و اکر خاک را در خریطه کنند و در وقت نماز پهن
کنند و بر ان سجده کنند افضل است و اکر مهر را بسازند از ان و سجده کنند هم خوب است چنانچه

حمیری

حمیری بحضرت صاحب الامر علیه السلام نوشت و سوال نمود از سجده کردن بر لوحیکه از خاک
قبر امام حسین علیه السلام ساخته باشند جواب نوشتند که جایز است و فضیلت در ان است
و بسند معتبر از معویة بن عمار منقولست که حضرت صادق علیه السلام خریطه داشتند از دیبای
زرد که در ان تربت حضرت امام حسین علیه السلام بود و چون وقت نماز میشد ان را بر
سجاده میریختند و بر ان سجده میکردند و میفرمودند که سجده بر تربت آنحضرت هفت حجابرا
میدرد یعنی باعث قبول نماز میکردد و باسمانها بالا میرود و احادیث در فضیلت
و ثواب سجده بر تربت آنحضرت بسیار است دیکر تسبیح از تربت آنحضرت ساختن و بان تسبیح و ذکر
کردن و در دست داشتن فضیلت عظیم دارد چنانچه بسند معتبر از حضرت موسی
بن جعفر صلوات الله علیهما منقول است که باید که مؤمن خالی نباشد از پنج چیز مسواک و شانه
و سجاده و تسبیحی که در ان سی و چهار دانه باشد و انکشتر عقیقی و بسند معتبر منقولست
از حضرت صادق علیه السلام که هر که بکرداند سنکها که از تربت حسین علیه السلام
میسازند یعنی تسبیح بجنبد پس یکبار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته میشود
و اکر تسبیح را در دست نکاه دارد و تسبیح نکند بعدد هر حبه هفت مرتبه از برای او
نوشته میشود و از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام بسند معتبر منقول است که فرمود که
شیعه ما مستغنی نیستند از چهار چیز خمره که بر ان نماز کنند و انکشتری که در دست کنند
و مسواکی که بان مسواک کنند و تسبیحی از خاک قبر امام حسین علیه السلام که در ان سی و سه
حبه باشد که هر کاه ان را بکرداند و ذکر خدا کند بهر دانه چهل حسنه برای او نوشته میشود و
اکر ذکر نکند و بازی کند و بکرداند بهر دانه بیست حسنه از برای او نوشته میشود مؤلف کوید

که خمره سجادهٔ صغیری بوده است که از حصیر میبافته اند و بران سجده میکرده اند و دور نیست
که اینجا مطلق سجاده مراد باشد چنانچه در حدیث سابق گذشت و بسند صحیح منقولست
که محمد حمیری بخدمت حضرت صاحب الامر علیه السلام نوشت که آیا جایز است که کسی تسبیح بگوید
با خاک قبر حضرت امام حسین علیه السلام و آیا در ان فضیلتی هست فرمان نوشتند که
تسبیح بگو با تسبیح خاک آنحضرت که هیچ تسبیحی از ان بهتر نیست و اما فضیلت آنستکه آدمی
ذکر و تسبیح را فراموش میکند و تسبیح را میگرداند پس ثواب آن ذکر از برای او نوشته میشود و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها تسبیحی
ساخته بودند از رشتهٔ از پشم که بعدد تکبیرات بران گره زده بودند و در دست داشتند
و میگردانیدند و عدد تسبیح و تکبیر را بان نگاه میداشتند تا آنکه حمزة بن عبد المطلب رضی الله
عنه شهید شد حضرت فاطمه از خاک قبر شریف او تسبیح ساختند و مردم نیز تاسی بان حضرت
کردند پس چون حضرت امام حسین صلوات الله علیه شهید شد تسبیح را از تربت آنحضرت ساختند
برای فضیلت و زیادتی برکتی که در تربت آنحضرت هست و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین علیه السلام را و بگوید سُبْحَانَ اللهِ
وَالْحَمْدُ لِلهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ با هر دانه بنویسد حق تعالی از برای او شش هزار
حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد
از برای او شش هزار شفاعت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که تسبیح خاک
امام حسین علیه السلام در دست آدمی تسبیح میگوید بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید و در حدیث
دیگر فرمود که تسبیحهای سبز در دست شیعیان ما مانند رشتهای سبزیست که در عباهای

بنی اسرائیل بود

بنی اسرائیل بود حق تعالی بحضرت موسی علیه السلام وحی فرمود که امر کن بنی اسرائیل را که در چهار جانب
عباهای خود رشتههای سبز قرار دهند و بانها خداوند آسمانرا یاد کنند مؤلف گوید که ظاهرش
آنستکه دانه تسبیح سبز باشد و بعضی چنین فهمیده اند که ریسمانش سبز باشد و گفته اند
که سنتست که رشتهٔ تسبیح سبز باشد و شاید حدیث دیگر نیز بایشان رسیده باشد
و بهتر آنستکه هر دو سبز باشد و در روایتی واقع شده است که حوریان بهشت چون
یکی از ملائکه را می بینند که از برای کاری بزمین میاید از و التماس میکنند که از برای ما تسبیح
تربت قبر امام حسین علیه السلام بهدیه بیاور و بدانکه احوط آنستکه مهر و تسبیح و تربت
آنحضرت را نخرند و نفروشند بلکه بهدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تواضعی
کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که خاک قبر امام حسین علیه السلام را بفروشد چنان
است که گوشت آنحضرت را فروخته و خریده باشد و در حدیث معتبر دیگر منقولست که چون حضرت
صادق علیه السلام بعراق تشریف آوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند و عرض کردند که دانسته ایم
که تربت امام حسین صلوات الله علیه موجب شفاء هر دردیست آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود
که هر گاه کسی خواهد که خدا او را از هر بیمی امان بخشد باید که تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشد
در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ وَجِوَارِكَ
الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ وَغَاشِمٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا
خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ حَصِينَةٍ
وَهِيَ وِلَاءُ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحْتَجِزًا مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي اِلَى اَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ الْاِخْلَاصِ فِي

الا عِزّ ان بحقّهم والتمسّک بحبلهم جمیعا موقنا انّ الحقّ لهم ومعهم ومنهم وفیهم
وبهم اوالی من والوا واعادی من عادوا واجانب من جانبوا فاعذنی اللّهمّ بهم من
شرّ کلّ ما اتّقیه انّا جعلنا من بین ایدیهم سدّا ومن خلفهم سدّا فاغشیناهم فهم لا
یبصرون پس تسبیح را ببوسد وبر هر دو چشم بمالد وبگوید اللّهمّ انّی اسئلک بحقّ هذه
التربة المبارکة وبحقّ صاحبها وبحقّ جدّه وبحقّ ابیه وبحقّ امّه وبحقّ اخیه وبحقّ ولده
الطاهرین اجعلها شفاءً من کلّ داءٍ وامانا من کلّ خوفٍ وحفظا من کلّ سوءٍ اگر صبح
چنین کند در امان خدا باشد تا شام ودر روایت دیگر منقولست که هرکه از پادشاهی یا غیر او
ترسد چون از خانه بیرون آید چنین کند تا حرز او باشد او را از شرّ ایشان باب پنجم در زیارت
مطلقه آنحضرتست که مخصوص بوقتی از اوقات نیست وآداب آنهاست وسایر اعمال وادعیه
که در روضه مقدّسه باید بعمل آورد ودر آن چند فصلست فصل اوّل در آداب
زیارت آنحضرتست بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون بزیارت حضرت
امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن آنحضرت را محزون وغمگین وژولیده مو وغبارآلوده
وگرسنه وتشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است وحاجت خود را طلب نما
وبرگرد واز آنجا وطن قرار مده ودر حدیث دیگر منقولست که آنحضرت از شخصی پرسید که
میروی بزیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام گفت بلی فرمود که از برای آن سفر سفره بر میداری
گفت بلی فرمود که اگر بزیارت قبر پدرها ومادرهای خود بروید چنین نمیکنید گفت چه چیز
بخوریم فرمود که نان با لبن یعنی شیر یا ماست ودر چند روایت دیگر وارد شده است که
آنحضرت فرمود که شنیده‌ام که جماعتی بزیارت امام حسین علیه السلام میروند وباخود سفرها

میدارند

برمیدارند که در آنها برغالها بریان وحلواها هست اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان خود
بروند اینها را با خود برنمیدارند ودر حدیث معتبر دیگر منقولست که آنحضرت بمفضل بن
عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین را بهتر از آنست که زیارت نکنید وزیارت نکنید
بهتر از آنست که زیارت کنید مفضل گفت پشت مرا شکستی فرمود که والله که اگر بزیارت
قبر پدران خود بروید اندوهگین وغمناک میروید وبزیارت آنحضرت که میروید سفرها
با خود برمیدارید بلکه باید ژولیده وگردآلوده بروید وبسند معتبر مرویست که محمّد بن
مسلم بحضرت امام محمّد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت حسین بن علی علیهما السلام
برویم آیا چنانست که در حجّ میرویم فرمود که بلی گفت پس بر ما لازمست آنچه بر حاجیان لازمست
فرمود که بر تو لازمست که نیکو مصاحبت نمائی با هرکه رفیق تست وبر تو لازمست که
کم سخن بگوئی مگر سخن خیر ولازمست بر تو که یاد خدا بسیار بکنی ولازمست که جامهایت
پاکیزه باشد ولازمست که غسل بکنی پیش از آنکه داخل حایر شوی ولازمست که با خشوع
ورقّت باشی ونماز بسیار بکنی وصلوات بر محمّد وآل محمّد بسیار بفرستی وباید که خود را
نگاهداری از چیزهائیکه سزاوار نیست ترا وباید که چشم خود را از حرام وشبهه بپوشانی
واحسان ببرادران مؤمن پریشان خود بکنی واگر کسی را ببینی که خرجش تمام شده است
او را دستگیری کنی وخرجی خود را میان خود وایشان بقسمت کنی ولازمست بر تو تقیّه
که قوام دین تو بآنست وپرهیزکاری از چیزهائیکه خدا از آنها نهی کرده است وترک
کنی خصومت وبسیار قسم خوردن ومنازعه ومجادله کردن را وچون چنین کنی تمام
میشود ثواب حج وعمره از برای تو ومستوجب میشوی از جانب آنکسی که طلب ثواب او

کرده بمال الخرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی با امرزش گناهان و رحمت
و خوشنودی خدا و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بزیارت قبر امام حسین ع
برود پیاده حق تعالی بنویسد از برای او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو کند از و هزار گناه و بلند
کند از برای او در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات برسی غسل بکن و پاهای خود را
برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و راه رو مانند راه رفتن بنده ذلیل پس
چون بدر حائر برسی چهار مرتبه الله اکبر بگو پس اندکی راه برو پس چهار مرتبه الله اکبر
بگو پس برو بنزد سر انحضرت و بایست و چهار مرتبه الله اکبر بگو و نماز بکن نزد آن حضرت
و از خدا حاجتهای خود را بطلب و بسند معتبر دیگر از انحضرت منقولست که هر که غسل کند
باب فرات و زیارت کند قبر حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزی که از مادر
متولد بوده است هر چند گناهان کبیره کرده باشد و بیشتر چنین دوست میداشتند که کسی
بزیارت انحضرت برود اول غسل کند و در وداع غسل نکند و چون وداع کند دست بروی بمالد
و در روایت معتبر دیگر فرمود که چون مؤمن بزیارت انحضرت برود و حق انحضرت را شناسد و غسل
کند در اب فرات حق تعالی بنویسد از برای او بهر گامی حجی مقبول و عمره مقبول و جهادی با پیغمبر
مرسل یا امام عادل و در چند حدیث معتبر دیگر منقولست که از انحضرت پرسیدند
کسی که بزیارت امام حسین علیه السلام کند بر او غسل هست فرمود که نه مؤلف گوید که مراد
اینست که غسل بر او واجب نیست و شرط زیارت نیست بلکه سنت مؤکد است و در روایت
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون نزدیک انحضرت برسی اگر اب غسل را
بیابی غسل بکن و اگر نیابی وضو بساز و بزیارت برو و بسند معتبر منقولست که از انحضرت

پرسیدند

پرسیدند که بسیار است که میرویم بزیارت قبر حسین بن علی علیهما السلام و بر ما دشوار است
غسل زیارت بسبب سرما و غیر ان فرمود که هر که غسل کند در فرات و زیارت کند ان حضرت را
از برای او نوشته میشود از ثواب انچه احصا نتوان کرد پس چون برگردد بان موضع که
غسل کرده است وضو بسازد و باز بزیارت رود همان ثواب از برای او نوشته میشود و در حدیث
دیگر فرمود که هر که از فرات غسل کند و متوجه زیارت شود گناهان او ازو بریزد مانند
روزی که از مادر متولد شده است و در حدیث معتبر دیگر فرمود که چون بزیارت انحضرت روی برو بنزد
فرات و غسل کن در برابر قبر انحضرت و احادیث غسل بسیارست و بعضی در فصول فضیلت
زیارت گذشت و بعضی در کیفیت زیارات خواهد امد و بسند معتبر منقول است که حضرت صادق ع
فرمود با بو بصیر که میخواهی که ترا خبر دهم که جدم علی بن الحسین چگونه زیارت امام
حسین علیه السلام میکرد گفت بلی فرمود که چون خواهی بزیارت انحضرت بیرون روی پیش از
بیرون رفتن روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بدار پس چون شب جمعه شود
نماز شب بکن و برخیز و نظر باطراف اسمان بکن و در ان شب پیش از شام غسل بکن
و با طهارت بخواب پس چون خواهی بروی بزیارت غسل بکن و بوی خوش مکن و روغن بر خود
ممال و سرمه مکش تا بروی بنزد قبر مؤلف گوید که از این حدیث و غیر این ظاهر میشود که
در خصوص زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بوی خوش کردن خوب نباشد و در زیارت
جابر انصاری وارد شده است که او خود را بسعد خوشبو کرد و در حدیث بر داشتن تربت نیز
گذشت و محتملست که بوی خوش برای زینت خوب نباشد و اگر بقصد حرمت مرقد منور
بکنند بد نباشد اگر چه اولی انستکه نکنند اما خوشبو کردن ضریح مقدس و بخور در روضه

مقدسه برای تطییب آن مکان شریف خوبست و در آن معنی وارد شده است و مستلزم تعظیم
صاحب ضریح و روضه است صلوات الله علیه و ادعیه غسل و سایر آداب زیارة در باب اول
گذشت و در احادیث زیارات آنحضرت بعد از این خواهد آمد ان شاء الله تعالی فصل دویم
در زیارات مطلقه که مخصوص بوقتی و حالی نیست و در همه اوقات بعمل میتوان آورد زیارت اول
بسند معتبر قوی از ابو حمزه ثمالی منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که چون خواهی
روانه زیارة حضرت حسین بن علی صلوات الله علیهما شوی پس روزه بدار روز چهارشنبه و پنجشنبه
وجمعه را پس چون خواهی که بیرون روی جمع کن اهل و فرزندان خود را و دعاء سفر را بخوان
وغسل کن پیش از بیرون رفتن و بگو در وقتیکه غسل میکنی اللّهمّ طهّرنی وطهّر قلبی
واشرح لی صدری واجر علی لسانی ذکرک ومدحتک والثناء علیک فانّه لا
قوّة الّا بک وقد علمت انّ قوام دینی التسلیم لامرک والاتّباع لسنّة نبیّک
والشهادة علی انبیائک ورسلک الی جمیع خلقک اللّهمّ اجعله نورا وطهورا و
حرزا وشفاء من کلّ داء وسقم وآفة وعاهة ومن شرّ ما اخاف واحذر پس چون
خواهی بیرون روی بگو اللّهمّ الیک وجّهت وجهی والیک فوّضت امری والیک اسلمت
نفسی والیک الجأت ظهری وعلیک توکّلت لا منجا ولا ملجأ الّا الیک تبارکت
وتعالیت عزّ جارک وجلّ ثناؤک پس بگو بسم الله وبالله ومن الله والی الله و
فی سبیل الله وعلی ملّة رسول الله صلّی الله علیه وآله علی الله توکّلت والیه انبت
فاطر السموات السبع والارضین السبع وربّ العرش العظیم اللّهمّ صلّ علی
محمّد وآل محمّد واحفظنی فی سفری واخلفنی فی اهلی باحسن الخلافة اللّهمّ الیک

توجهت

توجّهت والیک خرجت والیک وفدت ولخیرک تعرّضت وبزیارة حبیب حبیبک
تقرّبت اللّهمّ لا تمنعنی خیر ما عندک بشرّ ما عندی اللّهمّ اغفر لی ذنوبی
وکفّر عنّی سیّئاتی وحطّ عنّی خطایای واقبل منّی حسناتی و سه مرتبه بگو اللّهمّ
اجعلنی فی درعک الحصینة الّتی تجعل فیها من ترید اللّهمّ انّی ابرأ الیک من الحول
والقوّة پس بخوان سوره فاتحة الکتاب وقل اعوذ بربّ الفلق وقل اعوذ بربّ النّاس و
قل هو الله احد وسوره انّا انزلناه فی لیلة القدر وآیة الکرسی و پس و این آیات آخر
سوره حشر را لو انزلنا هذا القرآن علی جبل لرأیته خاشعا متصدّعا من خشیة الله
وتلک الامثال نضربها للنّاس لعلّهم یتفکّرون هو الله الّذی لا اله الّا هو عالم
الغیب والشّهادة هو الرّحمن الرّحیم هو الله الّذی لا اله الّا هو الملک القدّوس
السّلام المؤمن المهیمن العزیز الجبّار المتکبّر سبحان الله عمّا یشرکون هو الله الخالق
الباری المصوّر له الاسماء الحسنی یسبّح له ما فی السّموات والارض وهو العزیز
الحکیم و روغن بر خود ممال و سرمه مکش تا بنزد فرات برسی و سخن کم بگو و مزاح کم بکن و
یاد خدا بسیار بکن و زنهار که حذر کن از مزاح و جدال و خصومت کردن پس اگر سوار باشی
یا پیاده بگو اللّهمّ انّی اعوذ بک من سطوات النکال وعواقب الوبال وفتنه
ومن ان تلقی بمکروه واعوذ بک من الحبس واللبس ومن وسوسة الشّیطان وطوارق
السّوء ومن شرّ کلّ ذی شرّ ومن شرّ شیاطین الجنّ والانس ومن شرّ من نصب لاولیاء
الله العداوة ومن ان یفرطوا علیّ او ان یطغوا واعوذ بک من شرّ عیون الظّلمة
ومن شرّ الشّرّ وشرک ابلیس ومن یردّ عن الحیرة باللّسان والید پس اگر ترسی

وفتنة

کلّ البشر

داشته باشی بگو لا حول ولا قوة الا بالله به احتجبت وبه اعتصمت اللهم
اعصمنی من شر خلقک فانما انا بک وانا عبدک پس چون برسی بآب فرات پیش
از انکه عبور کنی بگو اللهم انت خیر من وفد الیه الرجال وانت یا سیدی اکرم
مأتی واکرم مزور وقد جعلت لکل زائر کرامة ولکل وافد تحفة وقد اتیتک زائرا
قبر ابن نبیک صلواتک علیه فاجعل تحفتک ایای فکاک رقبتی من النار وتقبل
منی عملی واشکر سعیی وارحم مسیری الیک بغیر من منی بل لک المن علی اذ جعلت
لی السبیل الی زیارته وعرفتنی فضله وحفظتنی حتی بلغتنی قبر ابن ولیک و
قد رجوتک فصل علی محمد وآله ولا تقطع رجائی وقد اتیتک فلا تخیب املی
واجعل هذا کفارة لما قبله من ذنوبی واجعلنی من انصاره یا ارحم الراحمین
پس از نهر فرات عبور کن وبگو اللهم صل علی محمد وآل محمد واجعل سعیی
مشکورا وذنبی مغفورا وعملی مقبولا واغسلنی من الخطایا والذنوب وطهر قلبی
من کل آفة تمحق دینی او تبطل عملی یا ارحم الراحمین پس برو بنینوی که در نزدیک قبر
آنحضرت بوده است وبارهای خود را انجا بگذار و روغن بر خود ممال و سرمه مکش وگوشت
مخور تا در انجائی پس برو بنزد فرات انجا که محاذی قبر است وغسل بکن لنگ بسته
در وقت غسل بگو اللهم طهرنی وطهر لی قلبی واشرح لی صدری واجر علی لسانی
محبتک ومدحتک والثناء علیک فانه لا حول ولا قوة الا بک وقد علمت ان
قوام دینی التسلیم لامرک والشهادة علی جمیع انبیائک ورسلک بلا الفة
بینهم اشهد انهم انبیائک ورسلک الی جمیع خلقک اللهم اجعله نورا

وطهورا

وطهورا وحرزا وشفاء من کل سقم وداء ومن کل آفة وعاهة ومن شر ما اخاف
واحذر اللهم طهر به جوارحی وعظامی ولحمی ودمی وشعری وبشری و
مخی وعصبی وما اقلت الارض منی واجعله لی شاهدا یوم فقری وفاقتی پس
پاکترین جامهای خود را بپوش وچون بپوشی سی مرتبه بگو الله اکبر الله اکبر وبگو
الحمد لله الذی الیه قصدت فبلغنی وایاه اردت فقبلنی ولم یقطع بی و
رحمته ابتغیت فسلمنی اللهم انت حصنی وکهفی وحرزی ورجائی واملی
لا اله الا انت یا رب العالمین پس چون خواهی که بسوی قبر روانه شوی بگو اللهم
انی اردتک فاردنی وانی اقبلت بوجهی الیک فلا تعرض بوجهک عنی فان کنت
علی ساخطا فتب علی وارحم مسیری الی ابن حبیبک ابتغی بذلک رضاک عنی
فارض عنی ولا تخیبنی یا ارحم الراحمین پس پیاده راه برو با پای برهنه با آرام
دل وآرام تن ودر راه الله اکبر ولا اله الا الله والحمد لله وهر ذکری که دلت
بعظمت وبزرگواری خدا ورسول خدا کند بگو وصلوات بر محمد وآل محمد بسیار بفرست
وبگو الحمد لله الواحد المتوحد بالامور کلها خالق الخلق لم یعزب عنه شیء من
امورهم وعلم کل شیء بغیر تعلیم صلوات الله وصلوات ملائکته المقربین
وانبیائه ورسله اجمعین علی محمد واهل بیته الاوصیاء الحمد لله الذی انعم
علی وعرفنی فضل محمد واهل بیته صلی الله علیه وآله پس آنکه راه برو وگامها را
نزدیک یکدیگر بگذار پس چون بالا روی بر تل که محاذی قبر شریف است سی مرتبه
الله اکبر بگو پس بگو لا اله الا الله فی علمه منتهی علمه ولا اله الا الله بعد

المؤمنين

يا وارث محمد حبيب الله صلى الله عليه وآله السلام عليك يا وارث امير

علي بن ابي طالب وصي رسول الله السلام عليك يا وارث الحسن الزكي السلام — بن علي

عليك يا وارث فاطمة الصديقة السلام عليك ايها الصديق الشهيد

السلام عليك ايها الوصي البار التقي اشهد انك قد اقمت الصلوة و — الرضي

اتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وعبدت الله مخلصا حتى

اتاك اليقين السلام عليك يا ابا عبد الله ورحمة الله وبركاته السلام على

الارواح التي حلت بفنائك واناخت برحلك السلام على ملائكة الله

المحدقين بك السلام على ملائكة الله وزوار قبر ابن نبي الله پس داخل حائر شو

وبگو در وقت داخل شدن السلام على ملائكة الله المقربين السلام عليكم

على ملائكة الله المنزلين السلام على ملائكة الله المسومين السلام على

ملائكة الله الذين بهذا الحائر باذن ربهم مقيمون وباذن ربهم يعملون

ولامر الله مسلمون السلام عليك يا ابن رسول الله وابن امين الله وابن

خالصة الله السلام عليك يا ابا عبد الله انا لله وانا اليه راجعون ما اعظم

مصيبتك عند ابيك رسول الله وما اعظم مصيبتك عند من عرف الله عز

وجل واجل مصيبتك عند الملأ الاعلى وعند انبياء الله وعند رسل

الله السلام مني اليك والتحية مع عظيم الرزية كنت نورا في الاصلاب

الشامخة ونورا في ظلمات الارض ونورا في الهواء ونورا في السموات العلى

كنت فيها نورا ساطعا لا يطفى وانت الناطق بالهدى پس اندکی راه برو و هفت

ابن

121

مرتبه الله اكبر و هفت مرتبه لا اله الا الله و هفت مرتبه الحمد لله و هفت مرتبه

سبحان الله لبيك داعي الله لبيك بگو پس بگو ان كان لم يجبك بدني عند استغاثتك

فقد اجابك قلبي وسمعي وبصري ورايي وهواي على التسليم لخلف النبي المرسل

والسبط المنتجب والدليل العالم والامين المستخزن والمؤدي المبلغ والمظلوم

المضطهد جئتك انقطاعا اليك والى جدك وابيك وولدك الخلف من بعدك

فقلبي لك مسلم ورايي لك متبع ونصرتي لك معدة حتى يحكم الله بدينه و — لكم

يبعثكم واشهد الله انكم الحجة وبكم ترجى الرحمة فمعكم معكم لا مع عدوكم اني

بكم من المؤمنين لا انكر لله قدرة ولا اكذب منه بمشية پس برو و کاهی که

بردار تا رو بقبر بایستی پشت بقبله و بگو السلام من الله السلام على محمد امين

الله على رسله وعزائم امره الخاتم لما سبق والفاتح لما استقبل والمهيمن على

ذلك كله ورحمة الله وبركاته اللهم صل على محمد وال محمد صاحب ميثاقك — والسلام عليك

وخاتم رسلك وسيد عبادك وامينك في بلادك وخير بريتك كما تلا كتابك

وجاهد عدوك حتى اتاه اليقين اللهم صل على امير المؤمنين عبدك و اخي

رسولك الذي انتجبته بعلمك وجعلته هاديا لمن شئت من خلقك والدليل

على من بعثت برسالاتك وديان الدين بعدلك وفصل قضائك بين خلقك و

المهيمن على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم اتمم به كلماتك

وانجز به وعدك واهلك به عدوك واكتبنا في اوليائه واحبائه اللهم اجعلنا

له شيعة وانصارا واعوانا على طاعتك وطاعة رسولك وما وكلته به و